رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

ลาว | لاو | حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ

ການປົກປ້ອງຕະອົດ

ຂຽນໂດຍ ສາດສະດາຈານຜູ້ຊົ່ງຄຸນນະວຸດ
ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລ່ຫ໌ ບິນ ບາຊ

حِرَاسَةُ التَّوحِيدِ

ການປົກປ້ອງຕະວິດ

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ العَلَّامَةِ
عَبْدِ العَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللهُ

ຂຽນໂດຍ ສາດສະດາຈານຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດ
ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລ່ໜ ບິນ ບາຊ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອະລາສານ ທີ່ໜຶ່ງ
ຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ
ສິ່ງທີ່ກົງຂັ້ນຂ້າມກັບມັນ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະ ຂໍອ ວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ເປັນນະບີສຸດທ້າຍບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຈະມາຕໍ່ຫຼັງຈາກທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນ ດາສາວົກສະຫາຍຂອງທ່ານ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ: ເນື່ອງຈາກວ່າຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງຄືພື້ນ ຖານຂອງສາສະໜາອິສລາມ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນສິ່ງສຳ ຄັນທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວເຖິງຫົວຂໍ້ນີ້, ແລະ ປະພັນ ແລະ ຮຽບຮຽງ ເພື່ອຊີ້ແຈງ ແລະ ອະທິບາຍ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນຈາກຫຼັກຖານທາງສາສະໜາໃນຄຳພີອັລ -ກຸຣອານ ແລະ ຫະດີຊວ່າ: ການກະທຳ ແລະ ຄຳເວົ້າຈະຖືກຕ້ອ ງ ແລະ ຖືກຕອບຮັບກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມັນອອກມາຈາກຫຼັກຄວາມເຊື່ ອທີ່ຖືກຕ້ອງ, ສ່ວນຫາກວ່າຫຼັກຄວາມເຊື່ອບໍ່ຖືກຕ້ອງ ການກ ະທຳ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ເປັນຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກມັນກໍ່ຍ່ອມເປັນ ໂມຂະໄປດ້ວຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ﴾

(...ແລະ ຜູ້ໃດປະຕິເສດການສັດທາ ການງານຂອງເຂົາກໍ ຮ້ປະໂຫຍດ ແລະ ໃນໂລກໜ້າເຂົາຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ຂາດທຶນ)

[ອັລ-ມາອິດະຫ໌ : 5].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

(ແລະ ໂດຍແນ່ນອນໄດ້ມີອະຫ໌ຮີມາຍັງເຈົ້າ (ມູຮຳມັດ) ແລະ ມາຍັງບັນດານະບີກ່ອນຫນ້າເຈົ້າ ຫາກເຈົ້າຕັ້ງພາຄີຮ່ວມ (ກັບອັລລໍຫ໌), ແນ່ນອນການກະທຳຂອງເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຜົນ ແລະ ແນ່ນອນເຈົ້າຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ຂາດທຶນ) [ອັຊ-ຊຸມັຣ: 65].

ແລະ ໂອງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ຍັງມີອີກຫຼາຍ. ທັ້ງໃນຄຳພີອັລ-ກຸຣອານ ແລະ ແບບຢ່າງ (ອັລ-ຫະດີສ) ຂອງທ່ານສາດສະດາທູດຜູ້ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ, ຊ່ລລັລລ່ຮ ອະໄລຮິ ອະຊ່ລລ່ຳ, ໄດ້ບົ່ງຊີ້ວ່າ ຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ສະຫຼຸບໄດ້ເປັນຫ້າປະການ, ຄື: ການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌, ຕໍ່ບັນດາມະລາອີກະຫ໌ຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ບັນດາຄຳພີຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ບັນດາສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ, ຕໍ່ວັນສິ້ນໂລກ, ແລະ ຕໍ່ກຳນົດພາອະຫັງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ. ທັ້ງຫ້າຢ່າງນີ້ ເປັນຮາກຖານຂອງຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ມີມາ ໃນຄຳພີອັລ-ກຸຣອານຂອງອັລລໍຫ໌ ແລະ ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊ່ລລັລລ່ຮ ອະໄລຮິ ອະຊ່ລລ່ຳ,

ແລະ ບັນດາຫຼັກຖານຕໍ່ຫຼັກການທັ້ງຫ້າປະການນີ້ ໄດ້ມີມາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຄຳພີອັລ-ກຸຣອານ ແລະ ອັລ-ຫະດີຊທີ່ຊ່ເຮັຍ ຫ໌, ຕົວຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ໜຶ່ງ: ຫຼັກຖານຈາກຄຳພີອັລກຸຣອານຄື: ຄຳຕຣັດຂອງອັລລໍຫ໌ຜູ້ຊົງກຽງໄກ:

﴿لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

(ບໍ່ໄດ້ແມ່ນຄຸນນະທຳຄວາມດີ ການທີ່ພວກເຈົ້າຫັນໜ້າຂອງພວກເຈົ້າໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ ແຕ່ຄຸນນະທຳຄວາມດີຄື ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອັລລໍຮ໌ ແລະ ອັນສຸດທ້າຍ (ອັນສິ້ນໂລກ), ແລະ ສັດທາຕໍ່ບັນດາເທວະທູດ, ບັນດາຄຳພີ, ແລະ ບັນດາສາສະນະທູດທັງຫມົດ) [ອັລ-ບะกะเราะห์: 177].

ແລະ ຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງທີ່ວ່າ:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦ...﴾

(ຣ໋ຊູລນັ້ນ (ທ່ານນะบิมุฮำมัด) ໄດ້ສັດທາໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກປะทานລົງມາແກ່ລາວ ຈາກພຣะเจ้าขอງลาว ແລะ ມຸມິນຜູ້ສັດທາທັງຫມົດກໍ່ສັດທາດ້ວย ทุกคนเชื่อในอัลลอฮ์ ແລะ ມะลาอิกะห์ขอງพຣะอົງ ແລะ ສັດທາຕໍ່ບັນດาพຣะคำพีขอງพຣะอົງ ແລะ ບັນດาร໋ຊູລขอງพຣะอົງ)

[ອัล-บะกะเราะห์: 285]

ແລะ ในโองการของอัลลอฮ์ได้กล่าวอ่า:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ ءَامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ مِن قَبۡلُۚ وَمَن يَكۡفُرۡ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ فَقَدۡ ضَلَّ ضَلَٰلَۢا بَعِيدًا ١٣٦﴾

(โอ้ บันดาผู้สัดทาทั่งหลาย จั่งสัดทาต่อัลลอฮ์ ແລะ ร໋ຊูลของพຣะอົງ ແລะ พระคำพีที่พระองค์ได้ประทานลงมายังร໋ຊูลของพຣะอົງ ແລะ พระคำพีที่พระองค์ได้ประทานมาก่อนนั้น ແລะ ผู้ใดปะติเสดสัดทาต่อัลลอฮ์ ແລะ มาลาอิกะห์ของพຣะอົງ ແລะ ບັນดาคำพีของพຣะอົງ ແລะ ບັນดาร໋

ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະ ອັນໂລກໜ້ານີ້ແລ້ວນັ້ນ ແມ່ນຍອມເຂົ້າກໍ ໄດ້ຫລົງທາງໄປແລ້ວໂລດເຕີບ) [ອັນນິຊາ: 136],

ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລໍ ຊຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ٧٠﴾

(ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ? ແທ້ຈິງ ອັລລໍ ຊົງຮອບຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ແທ້ຈິງສິ່ງນັ້ນຢູ່ໃນບັນທຶກແລ້ວ ແທ້ຈິງໃນການ ນັ້ນເປັນການງ່າຍດາຍສຳລັບອັລລໍ) [ອັລ-ຮັຈ: 70].

ສອງ: ຫຼັກຖານຈາກຊຸນນະ; ເຊັ່ນຫະດີຊຸ ເຮັຍ ອັນໂດ່ງ ດັງ ທີ່ລາຍງານໂດຍທ່ານອິຫມ່າມມຸສລິມໃນບັນທຶກຂອງທ່ານ ວ່າ: ທ່ານຜູ້ນຳແຫ່ງສັດທາ ຊຶ່ງກໍຄືທ່ານ ອຸມັຣ ບິນ ຄອຕ ຕ ອບ ຣ ດ ຍັລ ລ ຣ ອັນ ຣ ໄດ້ ເ ລ່ ວ ່ ວ ່ ວ

ວ່ຣ໌ຊົ່ງພ່ພຣະໂທຕ່ເພ່ືນ.

ຈາກຫຼັກການທ້ັງຫ້ົກປະການນ້ີ ໄດ້ແຕກແຍກອອກເປັນທຸກສ່ິງທ່ີເປັນສ່ິງຈ່ຳເປັນເໜ່ືອມຸສລິມທ່ີຈະຕ້ອງເຊ່ືອສັດທາ, ໃນ ສິດທິຂອງອັລລ່ຫ໌ ຜູ້ຊົ່ງສູງສ່ົງ, ໃນເລ່ືອງການຟ້ືນຄືນຊີບ, ແລ ະ ບັນດາເລ່ືອງລ້ີລັບອ່ືນໆ; ຕາມທ່ີອັລລ່ຫ໌ ຜູ້ຊົ່ງຍ່ິງໃຫຍ່ ແລະ ສ າດສະດາທູດຂອງພຣະອົ່ງ, ຊ່ລລັລລ່ຮ ອະໄລຮິ ອະຊ່ັລລ່ຳ, ໄດ້ແ ຈ້ງບອກໄວ້.

ແລະ ຄ່ຳອະທິບາຍຂອງຫຼັກການທ້ັງ ຫ້ົກ ປະການນ້ີ ມີດ່ັງ ນ້ີ:

ຫຼັກການທ່ຳອິດ :

ການສັດທາຕ່ໍອັລລ່ຫ໌ຜູ້ຊົ່ງສູງສ່ົງ.

ແລະ ມັນປະກອບດ້ວຍຫຼາຍປະການ, ສ່ວນໜ່ຶງໃນນ້ັນແມ່ ນ: ການສັດທາວ່ຳພຣະອົ່ງນ້ັນເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈ້ົາທ່ີແທ້ຈ່ິງ ທ່ີສົມຄວນທ່ີຮັບການເຄ່ົາລ່ົບພັກດ ທຸກສ່ິງທຸກປະການອ່ືນນ ອກຈາກພຣະອົ່ງແລ້ວ ບ່ໍສົມຄວນທ່ີຈະໄດ້ຮັບການເຄ່ົາລ່ົບກາ ບໃຫວ້, ທ້ັງນ້ີກ່ໍເນ່ືອງຈາກພຣະອົ່ງເປັນຜູ້ຊົ່ງບ່ັງເກ່ີດປວ່ງບ່ າວ , ຜູ້ຊົ່ງປະທານຄວາມດ່ີງາມຢ່ ່າງຫຼວ່ງຫຼາຍ, ຜູ້ຊົ່ງປະທານປັດໃ ຈຢ່ັງຊີບ, ຊົ່ງຮອບຮູ້ທ້ັງໃນທ່ີລ່ັບ ແລະ ເປ່ີດເຜ່ີຍ, ຜູ້ທ່ີສາມາດ ປະທານຜ່ົນລະບຸນແກ່ຜູ້ທ່ີເຊ່ືອຟ່ັງແລະ ປະຕິບ່ັດຕາມ ແລະ ຊ ົ່ງລ່ົງໂທດແກ່ຜູ້ທ່ີຝ່ າຝ່ືນ.

ແລະ ອັລລ່ຫ໌ໄດ້ຊົ່ງສ້ ່າງຈ່ິນ ແລະ ມະນຸດຂ້ຶ້ນມາກ່ໍເພ່ືອການ ເຄ່ົາລ່ົບພັກດ, ແລະ ໄດ້ຊົ່ງບ່ັນຊາໃຫ້ພວກເຂ ົ່ າປະຕິບ່ັດມ່ັນ, ດ ົ່ ງທ່ີພຣະອົ່ງໄດ້ກ ່ າວວ ່ ່ າ:

﴿وَمَا خَلَقۡتُ ٱلۡجِنَّ وَٱلۡإِنسَ إِلَّا لِيَعۡبُدُونِ ۝٥٦ مَآ أُرِيدُ مِنۡهُم مِّن رِّزۡقٖ وَمَآ أُرِيدُ

أَن يُطۡعِمُونِ ٥٧ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلۡقُوَّةِ ٱلۡمَتِينُ ٥٨﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ(ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໃດ ເວັ້ນແຕ່ການກາບໄຫວ້ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ)

(ຂ້າບໍ່ຕ້ອງການປັດໃຈຍັງຊີບນ່ຳພວກເຂົາ ແລະ ຂ້າກໍ່ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາໃຫ້ອາຫານແກ່ຂ້າ)

(ແທ້ຈິງ ອັລລ໋ອ ຄືຜູ້ປະທານປັດໃຈຍັງຊີບອັນຫລວກຫຼາຍຜູ້ຊົງມີພະລັງທີ່ເຂັ້ມແຂງຍິ່ງ) [ອັຊ-ຊາຣິຍາດ: 56-58].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱعۡبُدُواْ رَبَّكُمُ ٱلَّذِي خَلَقَكُمۡ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُونَ ٢١ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ فِرَٰشٗا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءٗ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ فَأَخۡرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزۡقٗا لَّكُمۡۖ فَلَا تَجۡعَلُواْ لِلَّهِ أَندَادٗا وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٢﴾

(ມະນຸດເອີ່ຍ ຈົ່ງເຄົາລົບອີບາດະຮ໌ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງພວກເຈົ້າ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອນພວກທ່ານເຖິດ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະຢຳເກງ (ຢ້ານຕໍ່ອັລລ໋ອ)

(ຄືຜູ້ຊົງໃຫ້ແຜ່ນດິນເປັນບ່ອນນອນ ແລະ ຟາກຟ້າເປັນອາຄານແກ່ພວກເຈົ້າ ແລະ ຊົງໃຫ້ນ້ຳຫລັ່ງລົງມາຈາກທ້ອງຟ້າ ແລະ ໄດ້ຊົງໃຫ້ບັນດາໝາກໄມ້ອອກມາ ເນື່ອງດ້ວຍນ້ຳນັ້ນ ທັ້ງນີ້ເພື່ອເປັນປັດໃຈຍັງຊີບແກ່ພວກເຈົ້າ ດັງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ເທົ່າທຽມໃດ ໆ ຂຶ້ນ ສຳລັບອັລລ໋ອ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້ກັນຢູ່) [ອັລ-ບະກໍເຣາະຫ໌ 22-21].

ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບັນດາຣໍຊູລ ແລະ ປະທານບັນດາຄຳພີລົງມາ: ກ່ຳເພື່ອມາອະທິບາຍຊີ້ແຈ້ງສັດຈະທັມອັນນີ້, ແລະ ເຊີນຊວນໄປສູ່ມັນ, ແລະ ຕັກເຕືອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າ

ມກັບມັນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

(ແລະໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ສົ່ງຣໍຊູລມາໃນທຸກປະຊາຊາດ (ໂດຍໃຫ້ເຂົາປະກາດວ່າ) ພວກທ່ານຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍ ຫ໌ ແລະ ຈົ່ງຫຼີກຫນີອອກຫ່າງ (ການສັກການະ) ຈາກພວກຕໍ ກ ດ (ໄຊຕອນ ຫຼື ຈະເວັດຮູບປັ້ນ) ...) [ອັນ-ນະຫ໌ລ: 36].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن قَبۡلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيٓ إِلَيۡهِ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّآ أَنَا۠ فَٱعۡبُدُونِ ٢٥﴾

(ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງຣໍຊູລຄົນໃດມາກ່ອນຫນ້າເຈົ້າ (ໝາຍ ຖືງທ່ານນະບີມຸຮໍາມັດ) ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາໄດ້ອະຫ໌ຍູໃຫ້ແກ່ເຂົາ ວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດທີ່ແທ້ຈິງນອກຈາກຂ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ ພ ວກເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ)

[ອັລ-ອໍາບີຍາ: 25]

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດສານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿الر كِتَٰبٌ أُحۡكِمَتۡ ءَايَٰتُهُۥ ثُمَّ فُصِّلَتۡ مِن لَّدُنۡ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ١ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّا ٱللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنۡهُ نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ ٢﴾

("ອะລິຟ ລາມ ຮ" ນີ້ຄືຄໍາພີທີ່ໂອງການຕ່າງ ໆ ຂອງຄໍາພີນັ້ ນໄດ້ຖືກວ່າງໄວ້ຢ່າງຮັດກຸມມີລະບຽບ ແລະ ຖືກຈໍາແນກເລື່ອງ ຕ່າງ ໆ ຢ່າງລັດແຈ້ງ ຈາກພຣະຜູ້ຊົງສະຫຼາດຫຼັກແຫລມ ແລະ ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ຊ່ຽວຊານ)

(ໂດຍໄດ້ສອນໄວ້ໃນຄໍາພີວ່າ) ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄປເຄົາລົບພັ ກດີຕໍ່ຜູ້ໃດນອກຈາກອັລລໍ ຫ໌ ແທ້ຈິງຂ້ອຍ(ມຸຮໍາມັດ) ໄດ້ຮັບກ ານແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະອົງ ມາຍັງພວກທ່ານເພື່ອເປັນຜູ້ຕັກເຕື

ອນ ແລະ ຜູ້ແຈ້ງຂ່າວດີ) [ສຸເຣາะห์ ธูด: 1-2].

ແລະ ຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງການອິບาดะห์ນີ້ຄື: ການສະແດງເຖິງເອກะพาบของอัลลอฮ์ ฉุบะธานะฮุ อะตะอาลา ในทุกเລື່ອງທີ່ປອງບ່າວຖะอายความพักดิ; ເປັນຕົ້ນກ່ຄື ການอิงออนข, ความย้านก๊อ, ความหอ้ง, การละหมาด, การถือสินอด, การเฉือดสัด, การบ้นบาน, และ การอิบาดะห์ประเพดอื่นๆ, ในรูบแบบของการนอบน้อมถ่อมตันต่ำพระอ้ง, โดยมีความบาดถะหนาในลางอันตอบแทนจากพระอ้ง และ มีความย้านก๊อต่ำการลง่โทดของพระอ้ง, ควบคู่กับความรักย่างสืมบูนต่ำพระอ้ง และ ความนอบน้อมถ่อมตันต่ำความยิ่งใหย่ของพระอ้ง.

ແລະ ผู้ใดที่ใต่ตองในคำพิอัลกุรอานอันประเสิด: ก๊จะพ็บอ่าส่อนใหย่ของมันถือกประทานล่งมาในหู้กการอันยิ่งใหย่นี้; ดั่งดำลัดของพระอ้ง ผู้ฉ่ำสูงสั่ง ที่อ่า:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

(แท้จิงเธ๊าได้ประทานคำพิแก่เจ้าด้อยความจิง, ดั่งนั้น เจ้าจ่งเคาลบพักดิต่ำอัลลอฮ์ โดยเป้นผู้ถะอายการเคาลบย่างบ่ลิสุดแด่พระอ้ง)

(จ่งรู้ไอ้เถิดอ่า สำหู้บอัลลอฮ์แล้อ (บ่มิพาสิใด ๆ อิกนอกจาก) การเคาลบพักดิที่ผ่องแผ้อบ่ลิสุด, และ บันดาผู้ที่ยึดถือสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ให้เป้นอะลิย์ (ผู้คุ้มดอง) เ พื่อเคาลบพักดิ (พวกเข๊าจะก่าอ่า) เธ๊าบ่ได้เคาลบพัก

ດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເ
ຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ໍ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ໍ ຈະຊົ່ຈະຕັດສິນພວກເຂົາ
ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ໍຈະ
ບໍ່ຊົ່ງຊີ້ນ່ຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວເທັດ (ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸ
ນປະຕິເສດ) [ອັຊ-ຊຸມັຣ: 2-3].

ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລ໋ໍ ຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ...﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ມີບັນຊາວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ເຄົ
າລົບພັກດີຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງເທ່ານັ້ນ....)

[ອັລ-ອິສຣ໋ໍ: 23].

ແລະ ດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ :

﴿فَٱدۡعُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡكَٰفِرُونَ ١٤﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງອ້ອນວອນຕໍ່ອັລລ໋ໍ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະວ
າຍການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງບໍລິສຸດໃຈແດ່ພຣະອົງເທ່ານັ້ນ ເຖິ
ງແມ້ວ່າພວກປະຕິເສດສັດທາຈະກຽດຊັງກໍຕາມ)

[ກຳຟິຣ: 14].

ເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ ຜູ້ທີ່ພິຈາລະນາໃນລຸມນະຫ໌ຂອງທ່ານນະບີ
ກ່ຈະພົບເຫັນການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕ່ຫລັກການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້
ເຊັ່ນກັນ, ແລະສ່ວນຫນຶ່ງຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຄື: ສິ່ງທີ່ຖືກລາຍ
ງານໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອີຫມ່ຳທັ້ງສອງ ຈາກລາຍງານຂອງທ່
ານມຸອາຊ ຣ໋ໍດີຍັລລ໋ໍ ອັນ ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَن يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

''ສິດທິຂອງອັລລ໋ໍອັນພົ້ງມີຕໍ່ປວງບ່າວກ່ຄື ການທີ່ເຂົາ

ຫຼ່ຳນັ້ນຕ້ອງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ນຳສິ່ງໃດຂຶ້ນມາ ປັນພາຄີ (ການໄຫວ້) ຮ່ວມກັບພຣະອົງ"[1].

ແລະ ການສັດທາຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ຄືການສັດທາຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງມີໂອງການບັງຄັບໃຫ້ປອງບ່າວປະພຶດປະຕິບັດ ຫຼັກອິສລາມທັ້ງຫ້າປະການ ທີ່ປະກົດຊັດເຈນ.

ຄື: ການປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍ່ຫ໌ ແລະ ມຸຮຳມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລໍ່ຫ໌, ດຳລົງໄວ້ເຊິ່ງການລະຫມາດ, ການຈ່າຍຊະກາດ, ການຖືສິນອົດໃນເດືອນຣໍມະດອນ, ແລະ ການປະກອບພິທີຮັຈທີ່ບ້ານອັນສັກສິດຂອງອັລລໍ່ຫ໌ ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ພ້ອມທັ້ງບັນດາຂໍ້ບັງຄັບອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນຍັດສາສະໜາອັນບໍລິສຸດ.

ຫຼັກການທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄື: ການປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍ່ຫ໌ ແລະ ມຸຮຳມັດ ຄືສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ການປະຕິຍານນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງມີ: ການອີກລາສ (ບໍລິສຸດໃຈ) ມອບການອີບາດະຫ໌ຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ພຽງອົງດຽວ ແລະ ປະຕິເສດການອີບາດະຫ໌ຕໍ່ສິ່ງອື່ນນອກຈາກພຣະອົງ, ເຊິ່ງນີ້ກໍ່ຄື ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ: ລາອິລາຫະ ອິລລັລລໍ່ຫ໌.

ເຊິ່ງຄວາມໝາຍຂອງມັນ - ດັ່ງທີ່ບັນດານັກວິຊາການ (ຂໍອັລລໍ່ຫ໌ຊົງໂປດເມດຕາພວກເພິ່ນ) ໄດ້ກ່າວໄວ້ຄື: ບໍ່ມີຜູ້ໃດສົມຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງແທ້ຈິງນອກຈາກອັລລໍ່ຫ໌.

ດ້ວຍເຫດນີ້: ທຸກສິ່ງທີ່ຖືກເຄົາລົບພັກດີນອກຈາກອັລລໍ່ຫ໌ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນມະນຸດ, ມະລາອິກະຫ໌, ຈິນ ຫຼື ອື່ນຈາກນັ້ນ - ທັງ

[1] ລາຍງານໂດຍ ອັນ-ນຸຄ໌ຣີ (2856), ແລະ ມຸສລິມ (30).

ໝົດນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເຄົາລົບພັກດີທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ເປັນໂມຄະ) , ແລະ ຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງແທ້ຈິງນັ້ນຄື ອັລລ໋ໍຫ໌ພຽງອົງດຽວ ໂດຍບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ຕໍ່ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະ ອົງ ຜູ້ຊົງຊຽງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ວ່າ:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ...﴾

(ນັ້ນກໍ່ເພາະວ່າ ອັລລ໋ໍຫ໌ຄືຜູ້ຊົງສັດຈະ ແລະ ແທ້ຈິ່ງ ສິ່ງທີ່ພ ວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນວິງວອນອ້ອນຈາກພຣະອົງນັ້ນມັນເປັນເລື່ອງເ ທັດ.) [ອັລ-ຮັຈ: 62].

ໄດ້ເຄີຍຊີ້ແຈ້ງມາກ່ອນແລ້ວວ່າອັລລ໋ໍຫ໌ ໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດ ແລະ ຈິນ ມາເພື່ອຫຼັກພື້ນຖານອັນເດັ່ນອັນນີ້ ນັ່ນກໍ່ຄືເພື່ອອິບ າດະຫ໌ຕໍ່ພຣະອົງ, ຊົງແຕ່ຕັ້ງຣໍຊູລມາ ແລະ ປະທານຄຳພີຂອງ ພຣະອົງມາກໍ່ເພື່ອການນີ້; ສະນັ້ນບ່າວຂອງພຣະອົງຈຶ່ງຄວນພິ ຈາລະນາຢ່າງຖ່ອງແທ້ ແລະ ຄິດທົບທວນໃຫ້ຫຼາຍໆ ເພື່ອທີ່ຈະ ໄດ້ປະຈັກຊັດແກ່ລາວໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ມຸສລິມເປັນຈຳນວ ນຫຼາຍ ທີ່ບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນຫຼັກພື້ນຖານອັນນີ້, ຈົນໄດ້ໄປສັກກາ ລະສິ່ງອື່ນຄວບຄູ່ກັບອັລລ໋ໍຫ໌, ຫັນເຫ ຫຼື ແບ່ງປັນສິດ ເຊິ່ງເປັນ ຂອງພຣະອົງພຽງອົງດຽວໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ, (ຂໍອັລລ໋ໍຫ໌ຊົງຊ່ວຍ ຫຼືອດ້ວຍເຖີດ).

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສັດທາຕໍ່ອັລລ໋ໍຫ໌ໄດ້ແກ່ການສັດທາວ່າ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງສ້າງໂລກ ຜູ້ບໍລິຫານກິດຈະການຕ່າງ ໆ ຂອງມ ະນຸດ ຊົງຄວບຄຸມມະນຸດດ້ວຍຄວາມສາມາດ ດ້ວຍເດສານຸພາ ບຂອງພຣະອົງ ມະຫາບໍລິສຸດ ພຣະອົງຊົງຄອບຄອງໂລກນີ້ ແລ ະ ໂລກໜ້າ ຊົງເປັນຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ບໍ່ມີຜູ້ສ້າງອື່ນ ນອກຈາກພຣະອົງ, ຊົງໄດ້ສົ່ງຣໍຊູລມາ ຊົງປະທານຄຳພີວ່ຽມາ

ກ່ເພື່ອຟື້ນຟູປັບປຸງສະພາບວິຖີຊີວິດຂອງປວງບ່າວ ເຊິ່ນຊວ
ນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄປສູ່ຄວາມປອດໄພ ສູ່ການເຮັດຄວາມດີທີ່ຍັ່ງຍື
ນໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີຫຸ້ນສ່ວນ ບໍ່ມີພາ
ຄີໃດ ໆ ຮ່ວມກັບພຣະອົງ ໃນເລື່ອງທີ່ກ່າວມາທັ້ງໝົດ ພຣະອົງ
ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

(ອັລລ໋ວ ຄືຜູ້ຊົງສ້າງທຸກສິ່ງ ແລະ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຮັບມ
ອບໝາຍໃຫ້ຄຸ້ມຄອງ ຮັກສາທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ)

[ອັຊ-ຊຸມັຣ: 62].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِۖ يُغۡشِي ٱلَّيۡلَ ٱلنَّهَارَ يَطۡلُبُهُۥ حَثِيثٗا وَٱلشَّمۡسَ وَٱلۡقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتِۭ بِأَمۡرِهِۦٓۗ أَلَا لَهُ ٱلۡخَلۡقُ وَٱلۡأَمۡرُۗ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٥٤﴾

(ແທ້ຈິງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ຄື ອັລລ໋ວ ຜູ້ຊົງສ້າງບັ
ນດາຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ພາຍໃນຫົກມື້ ແລະ ສະຖິດຢູ່ເທິງ
ບັນລັງ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ກາງຄືນຄອງຄຸມກາງເວັ້ນໃນສະພາບທີ່
ກາງຄືນໄລ່ຕາມກາງເວັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງດວ
ງອາທິດ ແລະ ດວງຈັນ ແລະ ບັນດາດວງດາວຂຶ້ນຖືກກ່ຳໜົດ
ໃຫ້ກ່ຳໜົດເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການ ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ
ຈົ່ງຮັບຮູ້ວ່າ ການສ້າງ ແລະ ກິດຈະການທັ່ງຫຼາຍເປັນສິດທິຂອ
ງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລ໋ວ ຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແ
ຫ່ງສາກົນລະໂລກ) [ອັລ-ອະຣ໌ຟ: 54]

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສັດທາຕໍ່ອັລລ໋ວ ນັ້ນ ໄດ້ແກ່ການ

ສັດທາຕໍ່ພຣະນາມອັນປະເສີດ ແລະ ຄຸນນະລັກສະນະອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ ທີ່ປະກົດໃນຄຳພີອັນຊົງກຽດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທີ່ລະບຸແນ່ຊັດຈາກທ່ານຣໍຊູລຜູ້ຊື່ສັດຂອງພຣະອົງ, ໂດຍບໍ່ມີການບິດເບືອນ, ບໍ່ມີການສ້າງຖ້ອຍຄຳໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນແນວໃດ, ແລະ ບໍ່ມີການປຽບເປັຍວ່າຄືກັບສິ່ງໃດ,

﴿لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ...﴾

(ບໍ່ມີສິ່ງໃດສະເໝີເໝືອນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນ ຜູ້ຊົງເຫັນ) [ອັຊ-ຊູຣໍ: 11].

ດັ່ງນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມັນຜ່ານໄປດັ່ງທີ່ມັນຖືກກ່າວມາໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖາມວ່າເປັນແນວໃດ, ພ້ອມທັງສັດທາໃນຄວາມໝາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມັນຊີ້ບອກ ເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະຂອງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງກຽງໄກ, ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງບັນຍາຍຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໃຫ້ເໝາະສົມກັບພຣະອົງ ໂດຍບໍ່ມີການປຽບເປັຍຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງໃຫ້ສະເໝີເໝືອນກັບສິ່ງຖືກສ້າງໃດ ໆ ຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ຊົງມີດຳລັດໄວ້ວ່າ: ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດສານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿فَلَا تَضۡرِبُواْ لِلَّهِ ٱلۡأَمۡثَالَۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ لَا تَعۡلَمُونَ ٧٤﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຍົກອຸທາຫອນທັ້ງຫລາຍກັບອັລລໍຮ໌ ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ນັ້ນ ຊົງຮອບຮູ້ ແລະ ພວກເຈົ້າຕ່າງຫາກທີ່ບໍ່ຮູ້) [ອັລ-ນະຫ໌ລ: 74].

ນີ້ຄືຫຼັກການເຊື່ອມັ່ນຂອງອະຫ໌ລຸສຊຸນນະຫ໌ ອັລຈະມາອະຫ໌ທີ່ເປັນສາວົກຂອງທ່ານຣໍຊູລ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລໍ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນຕາມເຫຼົ່ານັ້ນດ້ວຍດີຕະຫຼອດມາ ໃນເລື່ອງບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ຂອງອັລລໍຮ໌; ເປັນຫຼັກກາ

ນເຊື່ອມັ່ນທີ່ອິຫມ່ຳ ອະບຸລ ຮາຊັນ ອັລ-ອັຊອາຣີ (ຂໍອັລລ໋ອ ຫ໌ໂປດ ເມດຕາທ່ານດ້ວຍ) ໄດ້ຖ່າຍທອດມາໄວ້ໃນຫນັງສື "ອັລ-ມະກ໋ ລາຕ" ຈາກເຫຼົ່າບັນດານັກບັນທຶກຫະດີຊ ແລະ ກຸ່ມອະຫ໌ລຸຊຊຸນ ນະຫ໌, ແລະ ຄົນອື່ນ ໆ ໃນບັນດາອຸລະມາ (ນັກປຣາດ) ອີສລາມ ເຊັ່ນດຽວກັບຜູ້ສັດທາທີ່ເຊື່ອມັ່ນກ່ໍໄດ້ຄັດລອກ ແລະ ຖ່າຍທອ ດຫຼັກການເຊື່ອມັ່ນນີ້ເຊັ່ນກັນ.

ອິມ່ຳ ອັລເອ໋ຳລ໋ອ ຂໍອັລລ໋ອ ຫ໌ຊ໋ຽງເມດຕາເພ່ີນ ໄດ້ກ່ຳວ່ຳ: (ອັຊ-ຊຸຫ໌ຣີ ແລະ ມັກຫູລ ໄດ້ຖືກຖຳມເຖ໋ງໂອ໋ງກຳນຕ່ຳ ໆ ທີ່ກ່ ຽວກັບສີຟ່ຳຕ, ທ່ຳນທ໋ັ້ງສອ໋ງຕອບວ່ຳ: "ຈ່ົ໋ງເຮັດໃຫ໌ຜ່ຳນໄປຕ ຳ ມທີ່ມີປະກ໋ດໃນຕ໋ອ ບ໋ດ")[1].

ແລະ ອັລ-ເອ໋ຳລ໋ອ ຣ໋ຍ (ຂໍອັລລ໋ອ ຫ໌ໂປດ ເມດຕາທ່ານດ້ວຍ) ຢ໋ ງໄດ້ກ່ຳວ ໄວ້ອີກວ່ຳ: (ເຮ໋ຳ ແລະ ກຸ່ມຕ ຳ ບ໋ ອີນ ຈ ຳ ນວນ ຫ ຼ ຳ ຍກ ຳ ວ ວ່ຳ ແທ໋ ຈ໋ ງ ອັລລ໋ ອ ຫ໌ ຊ ໋ ງ ສະ ຖິ ດ ຢ ູ ່ ບ ໋ ນ ບ ັ ນ ລ ັ ງ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ໋ ງ ແ ລ ະ ເ ຮ ໋ ຳ ສ ັ ດ ທ ຳ ເ ລ ື ່ ອ ງ ສ ີ ຟ ຳ ຕ ທ ີ ່ ມ ີ ມ ຳ ໃ ນ ສ ຸ ນ ນ ະ ຫ ໌)[2].

ທ່ານອັລອະລິດ ບິນ ມຸສລິມ ຂໍອັລລ໋ອ ຫ໌ເມດຕາທ່ານ ຢ ໋ ງໄດ້ ກ ່ ຳ ວ ໄ ວ ້ ອ ່ ຳ ວ ່ ຳ : (ທ ່ ຳ ນ ອ ິ ຫ ມ ່ ຳ ມ ຳ ລ ິ ກ , ອ ັ ລ - ເ ອ ໋ ຳ ລ ຳ ອ ິ ຍ ໋ , ອ ັ ລ - ໄ ລ ສ ອ ິ ບ ນ ຸ ສ ະ ອ ັ ດ ແ ລ ະ ຊ ຸ ເ ຟ ຢ ຳ ນ ອ ັ ສ - ເ ສ ໋ ຳ ອ ິ ຍ ໋ (ຂ ໋ ອ ັ ລ ລ ໋ ອ ຫ ໌ ໂ ປ ດ ເ ມ ດ ຕ ຳ ພ ວ ກ ທ ່ ຳ ນ ດ ້ ວ ຍ) ໄ ດ ້ ຖ ືກ ຖ ຳ ມ ເ ຖ ໋ ງ ຫ ະ ດ ີ ຊ ຕ ່ ຳ ງ ໆ ທ ີ ່ ມ ີ ປ ະ ກ ໋ ດ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ເ ລ ື ່ ອ ງ ສ ີ ຟ ຳ ຕ , ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ທ ໋ ັ ້ ງ ໝ ົ ດ ນ ັ ້ ນ ຕ ອ ບ ເ ປ ັ ນ ສ ຽ ງ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ວ ່

[1] ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອັລ-ລາລະກ່ຳອ ໃນຫນັງສື ຊ໋ ຣ ຫ ໌ ອຸ ຊ ຸ ລ ອັ ລ - ອ ິ ຕ ິ ກ ອ ດ (735), ແ ລ ະ ທ ່ ຳ ນ ອ ິ ບ ນ ຸ ອ ັ ບ ດ ິ ລ ບ ັ ຣ ໃ ນ ຫ ນ ັ ງ ສ ື ຈ ຳ ມ ິ ອ ອ ັ ລ - ອ ິ ລ ມ ໌ ອ ະ ຟ ັ ດ ລ ິ ຣ ິ (1801), ແ ຕ ່ ວ ່ ຳ ດ ້ ວ ຍ ສ ຳ ນ ວ ນ ອ ັ ລ - ອ ະ ຫ ຳ ດ ິ ຊ ແ ຫ ນ ອ ຳ ຍ ຳ ຕ ອ ັ ຊ - ຊ ິ ຟ ຳ ຕ , ແ ລ ະ ສ ຳ ນ ວ ນ ຂ ອ ງ ເ ພ ່ ີ ນ ແ ມ ່ ນ : "ຈ ່ ົ ໋ ງ ລ ຳ ຍ ງ ຳ ນ ບ ັ ນ ດ ຳ ຣ ະ ດ ີ ຊ ເ ຫ ຼ ົ ່ ຳ ນ ີ ້ ຕ ຳ ມ ທ ີ ່ ມ ັ ນ ໄ ດ ້ ຖ ິ ກ ລ ຳ ຍ ງ ຳ ນ ມ ຳ ແ ລ ະ ຢ ່ ຳ ໄ ດ ້ ໃ ຕ ໋ ຖ ຽ ງ ໃ ນ ມ ັ ນ ".

[2] ບັນທຶກໂດຍທ່ານໄບຮ ຳ ກ ີ ໃ ນ ຫ ນ ັ ງ ສ ື ອ ັ ດ ອ ັ ສ ມ ຳ ອ ໋ ອ ັ ລ ຊ ີ ຟ ຳ ດ ເ ລ ກ ທ ີ (865), ແ ລ ະ ທ ່ ຳ ນ ອ ິ ບ ນ ຸ ໄ ຕ ມ ິ ຍ ະ ຫ ໌ ໄ ດ ້ ຢ ັ ້ ງ ຢ ືນ ວ ່ ຳ ສ ຳ ຍ ລ ຳ ຍ ງ ຳ ນ ຂ ອ ງ ມ ັ ນ ຊ ໋ ຣ ຫ ໌ ໃ ນ ຫ ນ ັ ງ ສ ື ອ ັ ນ - ຣ ະ ມ ະ ອ ີ ຍ ະ ຫ ໌ (ໜ ້ ຳ : 26 9), ແ ລ ະ ທ ່ ຳ ນ ອ ັ ລ - ຊ ະ ຣ ະ ບ ີ ໄ ດ ້ ກ ່ ຳ ວ ໃ ນ ຫ ນ ັ ງ ສ ື ອ ັ ນ - ອ ະ ຣ ດ (2/223), ບ ັ ນ ດ ຳ ຜ ູ ້ ລ ຳ ຍ ງ ຳ ນ ຂ ອ ງ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ອ ິ ມ ຳ ນ ທ ີ ່ ເ ຊ ື ່ ອ ຖ ື ໄ ດ ້ .

າ "ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ມັນຜ່ານໄປ ຢ່າງທີ່ມັນມີມາໂດຍບໍ່ມີການລະບຸວິທີການວ່າເປັນແນວໃດ")[1]

ເມື່ອທ່ານອໍບີອະຫ໌ ອິບນຸ ອັບດຸຣເຣາະມານ ອາຈານຂອງທ່ານອີຫມ່ຳມາລິກ (ຂໍອັລລ໋ຫ໌ໂປດເມດຕາທ່ານດ້ວຍ) ຖືກຖາມກ່ຽງກັບຄຸນນະລັກສະນະ ອັລ-ອິສຕິວາ (ການສະຖິດຢູ່) ທ່ານກ່າວວ່າ "(ຄວາມໝາຍຂອງ) ອັລ-ອິສຕິວາ ບໍ່ໄດ້ຢູ່ນອກເໜືອຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫາກແຕ່ວິທີການນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນການເຂົ້າເຖິງຂອງສະຕິປັນຍາເຮົາ ອັລລ໋ຫ໌ເປັນຜູ້ສົ່ງສານນີ້ ທ່ານອໍລຸລມີໜ້າທີ່ຊີ້ແຈງເຜີຍແຜ່ ແລະ ເຮົາມີໜ້າທີ່ຕ້ອງເຊື່ອ"[2], ແລະ ເມື່ອທ່ານອີຫມ່ຳມາລິກຖືກຖາມກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ທ່ານຕອບວ່າ: "(ຄວາມໝາຍຂອງ) ອັລ-ອິສຕິວາ ນັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ຮູ້ກັນດີ ແຕ່ທະວ່າ (ຂໍ້ທັດຈິງ) ເປັນແນວໃດນັ້ນ ເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ອາດຮູ້ໄດ້ ແລະ ການສັດທາຕໍ່ເລື່ອງນີ້ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ (ດ້ວຍເຫດນີ້) ການຖາມເຖິງເລື່ອງນີ້ (ວ່າເປັນແນວໃດ) ຈຶ່ງເປັນບິດອະຫ໌" ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ຖາມອີກວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ເຫັນທ່ານເປັນຫຍັງ ນອກເສຍຈາກຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ຊົ່ວຊ້າ!" ແລະ ທ່ານກໍ່ສັ່ງໃຫ້ລາວອອກໄປ.[3] ແລະ ຄວາມໝາຍນີ້ກໍມີລາຍງານເຊັ່ນກັນ ຈາກແມ່ຂອງບັນດາຜູ້ສັດທາ ທ່ານຍິງ ອຸມມຸ ສະລາມະຫ໌ ຣໍດິຍັລລ໋ຮຸ ອັນ

---

[1] ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອັລ-ລາລາກາອີ ໃນໜັງສື ຊາຣຫ໌ ອຸຊູລ ອັລ-ອິຕິກອດ (930), ແລະ ທ່ານ ໄບຮາກີ ໃນໜັງສື ອັລ-ອັສມາ ວະ ອັສ-ສິຟາຕ (955).

[2] ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອັລລາລະກາອີ ເລກທີ (665), ແລະ ທ່ານອັລໄບຫະກີ ເລກທີ (868).

[3] ບັນທຶກໂດຍທ່ານອັລ-ລາລະກາອີ ໃນໜັງສື ຊັຣຫ໌ ອຸຊູລ ອັລ-ອຸະຕິກອດ (664), ແລະ ທ່ານ ອາບູ ນຸໄອມ ໃນໜັງສື ຫິລະຍະຕຸລ-ອິາວິຍາ (325/6), ແລະ ທ່ານໄບຮາກີ ໃນໜັງສື ອັລ-ອັສມາ ວັສ-ສິຟາຕ (867).

ຮາ[1].

ທ່ານ ອິມາມ ອະບູ ອັບດຸລເຣາะห์มาน ອິบนุล มุบาร้อก ได้ก่าวอ่า: (เร็ารู้จักพระผู้เป็นเจ้าของเร็าอ่า พระอ็าฉ็าปะทับอยู่บนฉั้นฟ้าทั้งหลายของพระอ็า บนบ้านล้าของพระอ็า โดยแยกไปจากสิ่งถูกสร้างของพระอ็า)[2].

ค่ำเว้ົาของบ้านดาอิหม่ำในบ็ดนี้มีอยู่ย่างหลวงหลาย เร็า บ่สามาดจะคัดลอกมาไว้ในการบ้านายครั้งนี้ได้หม็ด ผู้ใดต้องการจะรู้ให้หลายกอ่านี้ ก่ะต่ให้ทบทอนข้ะยนที่อุละมา ยนไว้ในบ็ดนี้ เช่นใน หน้งสื "อัส-สุนนะห์" ของท่าน อับดุลล่ห์ ลูกของท่านอิหม่ำอะห์มัด, หน้งสื "อัด-เต็าริด" ของท่านอิหม่ำมุฮ่ำมัด อิบนุ ค็ไฉมะห์, หน้งสื "อัส-สุนนะห์" ของท่านอะบูก่ำฉิม อัล-ลาละกาอิย์ อัด-ต่บาริ, หน้งสื "อัส-สุนนะห์" ของอะบู บักร อิบนุ อะบิ อาสิม และ ค่ำตอบของท่านเฉกคุล อิสลาม อิบนุ ไตมิยะห์ แก่ฉาอเมืองหุมาห์ เฉ่ืองเป็นค่ำตอบที่ยิ่งใหย่ มิปะโหยดล้ำค่า ท่านได้ให้ดอามกะจ่างแจ้งในค่ำตอบนั้น ก่งอกับหู้กกานเฉื่อมั่น (อากิดะห์) ของอะห์ลุฉสุนนะห์ พ้อมหู้กถานจากบ้นยัดสาสะหนา และ จากสะติปันยา ที่ฉี้แจงเถ็งดอามถูกต้องของค่ำเว้ົาของอะห์ลุฉสุนนะห์ และ ดอามดทัดในอาจาของผ่ายก็งกันข้าม.

ในท่านองดงอกัน สานของท่านที่มีฉื่อ่า "อัด-ตัดมูธิ

---

[1] บันทึกโดยท่านอัล-มุฉักกิ ในหน้งสืออัล-มุฉักกิยาด (29), และ ท่านอิบนุ บัดตะห์ ในหน้งสืออัล-อิบานะห์ (120), และ ท่านอัล-ลาละกาอิ ในหน้งสืออุะเรอะห์ อุฉูล อัล-อุะติกอด (663).

[2] บันทึกโดย ท่านอัดดาริมิ ใน อัลธ้อด อะลา อัลจะห์มิยะห์ (67), และ ท่านอัลไบหะกิ ใน อัลอัสมาอ์ อัสสิฟาต (903).

ຍະຫ໌" ກໍ່ໄດ້ຂະຍາຍຄວາມເລື່ອງນີ້ໄວ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໄດ້ຊີ້ແຈ
ງເຖິງຫຼັກການເຊື່ອມັ່ນຂອງອະຫ໌ລຸອຊຸນນະຫ໌ ດ້ວຍຫຼັກຖານຕ
າມທີ່ຖ່າຍທອດກັນມາ ແລະ ຫຼັກຖານທາງສະຕິປັນຍາ, ທ່ານໄ
ດ້ຕອບຜູ້ທີ່ໂຕ້ແຍ້ງ ດ້ວຍສິ່ງທີ່ສະແດງເຖິງສັດຈະທຳ ແລະ
ທຳລາຍລ້າງສິ່ງທີ່ເປັນເທັດ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເປັນນັກວິຊາກາ
ນທີ່ມີວັດຖຸປະສົງດີ ແລະ ມີຄວາມປາດຖະນາທີ່ຈະຮູ້ຈັກສັດຈະ
ທຳໄດ້ພິຈາລະນາໃນເລື່ອງນີ້. ໂດຍສະຫຼຸບ: ຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງ
ອະຫ໌ລຸອຊຸນນະຫ໌ ວັລຈະມາອະຫ໌ ໃນເລື່ອງພຣະນາມ ແລະ ຄຸນ
ລັກສະນະນັ້ນ; ຄືພວກເຂົາຢືນຍັນໃຫ້ກັບອັລລ໋ອ ໃນສິ່ງທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງຢືນຢັນແກ່ຕົວຂອງພຣະອົງເອງໃນຄຳພີຂອງພຣະອົ
ງ, ຫຼື ທີ່ທ່ານຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ﷺ ໄດ້ຢືນຢັນໃຫ້ກັບພ
ຣະອົງໄວ້ໃນຊຸນນະຫ໌ຂອງທ່ານ, ອັນເປັນການຢືນຢັນທີ່ບໍ່ມີກາ
ນລະບຸຕົວຢ່າງ (ຫຼື ປຽບທຽບ), ແລະ ໄດ້ຖືວ່າພຣະອົງຊົງບໍລິສຸ
ດ ປາດສະຈາກຄວາມຄ້າຍຄືກັບສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະອົງ ເປັນ
ການໃຫ້ຄວາມບໍລິສຸດທີ່ປອດຈາກການປະຕິເສດຄຸນລັກສະນ
ະ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ໂດຍປອດໄພຈາກຄວາ
ມຂັດແຍ້ງ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກຖານທັງໝົດ
; ອັນເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອັລລ໋ອ; ເພາະວ່າກົດຂອງອັລລ
ອ໋ນັ້ນ, ສຳລັບຜູ້ທີ່ຍຶດໝັ້ນຕໍ່ສັດຈະທຳເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບັນດ
າຣໍຊູລຂອງພຣະອົງມາ, ແລະ ໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງເຕັ
ມທີ່ໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແລະ ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ອັລລ໋ອໃນການສ
ະແຫວງຫາມັນ; ຄືພຣະອົງຈະຊົງຊ່ວຍເຫຼືອປະຄັບປະຄອງເຂົາ
ສູ່ສັດຈະທຳ ແລະ ຈະຊົງສະແດງຂໍ້ພິສູດຂອງເຂົາໃຫ້ເປັນທີ່ເດ
ັ່ນແຈ້ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີດຳລັດວ່າ:

﴿بَلۡ نَقۡذِفُ بِٱلۡحَقِّ عَلَى ٱلۡبَٰطِلِ فَيَدۡمَغُهُۥ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٞ...﴾

(ແຕ່ທະອ່ານ ເຮົາຈະຂວ້າງສັດຈະທຳລ້ຳບົນຄວາມເທັດ ແລ້ວມັນກໍ່ຈະລົບລ້ຳງຄວາມເທັດ ເຊິ່ງເມື່ອນັ້ນແຫລະ ມັນຈະສູນສະລາຍໄປ...) [ອັລ-ອຳບິຍາ: 18].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَا يَأۡتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئۡنَٰكَ بِٱلۡحَقِّ وَأَحۡسَنَ تَفۡسِيرًا ٣٣﴾

(ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ນຳຂໍ້ປຽບທຽບ (ໃນເຊິ່ງຄັດຄ້ານທີ່ຫລວໄຫລໃດ ໆ) ມາສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າ(ມຸຮຳມັດ) ເວັ້ນແຕ່ເຮົາຈະໄດ້ນຳຄວາມຈິງມາໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ການອະທິບາຍຢ່ຳງດີຍິ່ງແກ່ເຈົ້າ ເພື່ອຕອບໂຕ້) [ອັລ-ຟุรกอน: 33].

ສ່ວນຜູ້ທີ່ຂັດແຍ້ງກັບອະຫ໌ລุสสุนนะห์ ໃນເລື່ອງທີ່ເຂົາເຫຼ່ານັ້ນເຊື່ອມັ່ນກ່ຽວກັບບົດອ່ານດ້ວຍພຣະນາມ ແລະ ຄุณนะลักสะนะຂອງອັລລอฮ์; ແນ່ນອນເຂົາຜູ້ນັ້ນຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມຂັດແຍ້ງກັບຫຼັກຖານທີ່ຮັບມາໂດຍການຖ່ຳຍທອດ ແລະ ຫຼັກຖານທາງສະຕິປັນຍາ; ອີກທັ້ງຍັງຂັດແຍ້ງຢ່ຳງຊັດແຈ້ງກັບທุกสิ่ง ที่เขายืนยัน ແລະ ปะติเสด. ອັລ-ຫาฟิฉ อิบนุ กะฉิร -ขอ้อัลลอฮ์ชົງເมตตาเผื่น- ໄດ້ກ່ຳวอ่ำกำ่าอที่ดิงามในหนังสือข้อนี้ไอ้ ในหนังสือตัฟสีรของท่ำนที่เป็นที่แผ่หลำย, ເมื่อท่ำนอะทิบำยพระดำรัดของอัลลอฮ์ตะอำลำที่อ่ำ:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٖ ثُمَّ ٱسۡتَوَىٰ عَلَى ٱلۡعَرۡشِ...﴾

(แท้จิง พระเจ้าของพวกเจ้านั้นคือ อัลลอฮ์ ผู้ชงสำ้างบันดำชั้นฟ้ำ และ แผ่นดิน ภำยในหกมื้ แล้วชงสะถิดอยู่เ

ທີ່ງບັນລັງ...) [ອັລ-ອະຣ໌ອ: 54].

ແລະ ສົມຄວນທີ່ຈະຄັດລອກມາກ່າວໄວ້ ນະ ທີ່ນີ້ ເນື່ອງຈາກ ຜົນປະໂຫຍດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງມັນ, ທ່ານ ອໍຫົມະ ຮຸລວ໌ຮ໌ ຈຶ່ງໄດ້ ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້:

"ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ ຄົນທັ້ງຫຼາຍເວົ້າກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຫລືອເກີນ, ນະ ທີ່ນີ້ ບໍ່ແມ່ນບ່ອນທີ່ຈະມາຕິແຜ່ຄວາມເຫັນເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫາກແຕ່ໃນເລື່ອງນີ້ ເຮົາຂໍດຳເນີນຕາມແນວທາງສະລັຟຈຸ ລິຫ: ທ່ານອິຫມ່ຳມາລິກ, ອັລ-ເອົາຊາຣີ, ອັຊ-ເຊົາຣີ, ອັລ-ໄລສ໌ ອິບນຸ ສະອັດ, ອິຫມ່ຳ ອັຊ-ຊາຟີອີ, ອິຫມ່ຳ ອະຫ໌ມັດ ອິບນຸ ຫັນບັລ, ອິສຮາກ ອິບນຸ ຣ໌ຮາໄວ, ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ເປັນຜູ້ນຳຂອງມຸສລິມ ໃນອະດີດ ແລະ ປັດຈຸບັນ. ແລະ ການດຳເນີນຕາມແນວທາງນີ້ ກໍ່ຄື: ການເຮັດໃຫ້ເລື່ອງນີ້ຜ່ານໄປຕາມທີ່ປະກົດໃນຕົວບົດໂດ ຍບໍ່ມີການຕັ້ງຄຳຖາມວ່າເປັນຢ່າງໃດ ບໍ່ມີການປຽບທຽບວ່າ ຫມືອນກັບສິ່ງໃດ ແລະ ບໍ່ປະຕິເສດຄຸນນະລັກສະນະແຫ່ງການ ເປັນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ສິ່ງທີ່ແຜ່ຜ່ານເຂົ້າມາໃນສະມອງຂອງຜູ້ ປຽບທຽບນັ້ນຖືກປະຕິເສດຈາກອັລລ໋ອ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ອັ ລລ໋ອບໍ່ຊ້ຳຫມືອນກັບສິ່ງໃດຈາກສິ່ງທີ່ພຣະອົງສ້າງ ແລະ

﴿...لَيۡسَ كَمِثۡلِهِۦ شَيۡءٞۖ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ﴾

ບໍ່ມີສິ່ງໃດສະເໝີຫມືອນພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງ ໄດ້ຍິນ ຜູ້ຊົງເຫັນ), [ອັ໋ຊ-ຊູຣ: 11]. ເລື່ອງຕ່າງ ໆ ເປັນເຫມືອນ ເຊັ່ນບັນດາອິຫມ່ຳຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ທ່ານອິຫມ່ຳນະອີມ ອິບນຸ ຫັມມ າດ ອັລ-ຄຸຊາອີ ອາຈານຂອງອິຫມ່ຳອັລ-ບຸກຄ໋ຣີ ໄດ້ກ່າວຢ້ຳໄວ້ ວ່າ: "ຜູ້ໃດທີ່ປຽບທຽບອັລລ໋ອກັບສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະອົງ ເຂ ົາຜູ້ນັ້ນໄດ້ຕົກສາສະໜາແລ້ວ (ເປັນກາຟິຣ) ແລະຜູ້ໃດທີ່ປະຕິ

ເສດສິ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌ຊົງແຈ້ງຄຸນນະລັກສະນະຂອງພຣະອົງເອງແ
ລ້ວ ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນຜູ້ປະເສດການສັດທາ"[1], ໃນສິ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌
ແລະ ຣໍຊູລໄດ້ບັນຍາຍຄຸນນະລັກສະນະຂອງພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີກາ
ນປຽບທຽບໄດ້ວ່າຄືກັບສິ່ງໃດ ຜູ້ໃດຢືນຢັນເຫມາະສົມກັບຄວາ
ມກຽງໄກຂອງພຣະອົງແລ້ວ ແລະ ໄດ້ປະຕິເສດຕໍ່ຄຸນນະລັກສະ
ນະແຫ່ງຄວາມບົກພ່ອງຕ່າງ ໆ ຈາກພຣະອົງ ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້
ດຳເນີນຢູ່ໃນແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ[2]. ຈົບຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານອິບ
ນຸ ກະຊີຣ (ຂໍອັລລໍຫ໌ເມດຕາທ່ານ).

ໃນຈຳນວນສິ່ງທີ່ລວມຢູ່ໃນການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ເຊັ່ນກັນ
ຄືການເຊື່ອວ່າອີມານ (ການສັດທາ) ເປັນທັ້ງຄຳເວົ້າ ແລະ ກາ
ນກະທຳ, ຈະເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ ແລະ ຈະລົດລົງດ້ວຍ
ການເຮັດມະຊີຍັດ (ສິ່ງບໍ່ດີ ຫຼື ຜ່າຝືນ), ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸມັດ
ໃຫ້ບຸກຄົນໃດກ່າວກັບມຸສລິມໃດມຸສລິມໜຶ່ງວ່າເປັນກາຟິຣ
ດ້ວຍເຫດທີ່ລາວເຮັດມະຊີຍັດຄວາມຊົ່ວແຕ່ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ
ທີ່ບໍ່ແມ່ນການເຮັດຊິຣິກ (ການຕັ້ງພາຄີ) ແລະ ການປະຕິເສດ
ສັດທາ (ກຸຟຣ); ເປັນຕົ້ນວ່າ ການຊີນາ (ລວມປະເວນີກັບຜູ້ທີ່
ບໍ່ແມ່ນສາມີພັນລະຍາ), ການລັກຂະໂມຍ, ການກິນດອກເບ້ຍ
, ດື່ມສິ່ງຂອງມຶນເມົາ, ການອັກກະຕັນຍູຕໍ່ບິດາມານດາ ແລະ
ອື່ນ ໆ ອີກຢ່າງເປັນບາບໃຫຍ່ ຕາບໃດທີ່ລາວຜູ້ກະທຳນັ້ນ ບໍ່ໄດ້
ຖືວ່າເລື່ອງດັ່ງກ່າວເປັນການອະນຸມັດ, ທັ້ງນີ້ເນື່ອງຈາກພຣະ
ດຳລັດຂອງອັລລໍຫ໌ ຊຸບຫະນະຮູ ອະຕະອາລາ ວ່າ:

---

[1] ບັນທຶກໂດຍ ອັດ-ຊະຮະບີ ໃນ ອັລ-ອຸລູ (464), ແລະ ທ່ານອັລ-ອັລບານີ ກ່າວໃນ ມຸຄຕາຊ໌ຣ
ອັລ-ອຸລູ (184: ๔๑) ວ່າ: ນີ້ແມ່ນສາຍລາຍງານທີ່ຊ໌ເຮັຍ, ບັນດາຜູ້ລາຍງານແມ່ນເຊື່ອຖືໄດ້
ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ.

[2] ຕັຟຊີຣ ອິບນຸ ກະຊີຣ (3/426, 427).

﴿إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغۡفِرُ أَن يُشۡرَكَ بِهِۦ وَيَغۡفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ...﴾

(ແທ້ຈິງອັລລໍ ຈະບໍ່ຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ການທີ່ສິ່ງໜຶ່ງ ຈະຖືກໃຫ້ມີພາຄີ ຂຶ້ນແກ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງອະໄພ ໃຫ້ແກ່ສິ່ງອື່ນຈາກນັ້ນ ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ...) [ອັນ-ນິ ຊາ: 48]. ແລະ ຍັງມີການຢັ້ງຢືນໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ມຸຕະວາຕິ ຣ ຈາກທ່ານອໍຊຸລ ຣຸລລໍ ﷺ ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄືຄຳກ່າວຂອ ງເພິ່ນວ່າ:

«إِنَّ اللهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

«ແທ້ຈິງອັລລໍຈະນຳຜູ້ທີ່ມີສັດທາຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງລາວ ແ ມ້ພຽງເທົ່າແກ່ນພືດຜັກກາດໃຫ້ອອກຈາກໄຟນະຣົກ»[1].

ຫຼັກການທີ່ສອງ : ສັດທາຕໍ່ມະລາອິກະຫ໌ (ເທວະທູດ),

ເຊິ່ງປະກອບມີສອງປະການດັ່ງນີ້: ປະການທີໜຶ່ງ: ການສັດ ທາຕໍ່ບັນດາມະລາອິກະຫ໌ໂດຍລວມ; ນັ້ນຄືການທີ່ເຮົາຕ້ອງສັດ ທາວ່າ ອັລລໍຊົງບັງເກີດມະລາອິກະຫ໌ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຄົາລົ ບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຊົງພັນລະນາພວກເຂົາວ່າ:

﴿وَقَالُواْ ٱتَّخَذَ ٱلرَّحۡمَٰنُ وَلَدٗاۗ سُبۡحَٰنَهُۥۚ بَلۡ عِبَادٞ مُّكۡرَمُونَ ٢٦ لَا يَسۡبِقُونَهُۥ بِٱلۡقَوۡلِ وَهُم بِأَمۡرِهِۦ يَعۡمَلُونَ ٢٧ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡ وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ ٢٨﴾

(ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ຊົງເມດຕາປານີໄດ້ຊົງ

[1] ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກ່ອ໌ຣີ, ເລກທີ່ (22), ຈາກການລາຍງານຂອງ ອະບີ ສະອີດ ອັລຄຸດຣີ, ຂໍອັ ລລໍຮ ྀ ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

ຖືເອົາພຣະບຸດ, ມະຫາບໍຣິສຸດແດ່ພຣະອົງ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາ (ມະລາອິກະຫ໌) ເປັນບ່າວຜູ້ມີກຽດ)

(ພວກເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າກ່ອນໜ້າກ່ອນພຣະອົງ ພວກເຂົາມີມ ະລາຍາດດີຍິ່ງ ແລະ ພວກເຂົາປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງ ພຣະອົງ)

(ພຣະອົງຊົງຮອບຮູ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫນ້າພວກເຂົາ ແລະ ສິ່ງ ທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງພວກເຂົາ (ມະລາອິກະຫ໌) ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ໃດ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງພໍໃຈ (ອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍ) ແລະ ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະອົງ ພວກເຂ ົາຈຶ່ງເນື້ອຕົວສັ່ນ) [ອັລ-ອຳບີຍາ: 26-28].

ມະລາອິກະຫ໌ນັ້ນ ແບ່ງອອກເປັນຫຼາຍພວກ ບາງພວກໄດ້ ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ແບກຫາມບັນລັງ ບາງພວກເປັນຜູ້ດູແລຮັ ກສາສວນສະຫວັນ ແລະ ຂຸມນະລົກ ບາງພວກໄດ້ຮັບມອບໃຫ້ ທຳໜ້າທີ່ເກັບຮັກສາບັນຊີກຳ (ດີແລະ ຊົ່ວ) ຂອງປວງມະນຸດ. ປະການທີສອງ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາມະລາອິກະຫ໌ໂດຍລະອຽ ດ; ນັ້ນຄືການທີ່ເຮົາຕ້ອງສັດທາຕໍ່ຜູ້ທີ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣ໋ຊູລຂອງ ພຣະອົງໄດ້ລະບຸຊື່ໄວ້; ເຊັ່ນ: ທ່ານຈິບຣີລ ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃ ຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ນຳອະຫ໌ຢ, ທ່ານມີກາອີລ ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍດູ ແລຝົນ, ທ່ານມາລິກ ຜູ້ດູແລໄຟນະລົກ, ແລະ ທ່ານອິສຣ໋ຟີລ ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍເປົ່າສັງ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການກ່າວເຖິງພວກເຂ ົາໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ຊ່ຽເຮັຍຫ໌, ເຊິ່ງໃນນັ້ນແມ່ນ: ສິ່ງທີ່ຖືກຍົ້ງຢື ນໃນປຶ້ມຊ່ຽເຮັຍຫ໌ຈາກທ່ານນາງ ອາອິຊະຫ໌ ຣ໋ດີຍັລລໍຮ໋ ອັນຮາ ອ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«خُلِقَتِ الـمَلَائِكَةُ مِن نُورٍ، وَخُلِقَ الجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا

وُصِفَ لَكُم».

ຄວາມວ່າ: "ມະລາອິກະຫ໌ນັ້ນ ຖືກບັງເກີດມາຈາກລັດສະໝີ ແລະ ຈິນນັ້ນຖືກບັງເກີດມາຈາກເປລວໄຟ ສ່ວນອາດຳນັ້ນໄດ້ຖືກບັງເກີດຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ແລ້ວ"[1] ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມໃນຊໍຮີຫ໌ຂອງທ່ານ.

ຫຼັກການທີ່ສາມ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຄຳພີ, ເຊິ່ງກໍປະກອບດ້ວຍ 2 ປະການຄື:

ປະການທີໜຶ່ງ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຄຳພີໂດຍສັງເຂບ ຄືການສັດທາວ່າ ອັລລໍຫ໌ຕະອາລາ ໄດ້ປະທານຄຳພີໃຫ້ແກ່ບັນດານະບີ ແລະ ຣໍຊູລ ເພື່ອມາຊີ້ແຈ້ງເຖິງສິດຂອງພຣະອົງ ແລະ ເຊີນຊວນສູ່ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿لَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا رُسُلَنَا بِٱلۡبَيِّنَٰتِ وَأَنزَلۡنَا مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡمِيزَانَ لِيَقُومَ ٱلنَّاسُ بِٱلۡقِسۡطِ...﴾

(ໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ສົ່ງບັນດາຣໍຊູລຂອງເຮົາພ້ອມດ້ວຍຫລັກຖານທີ່ຫລາຍອັນຊັດແຈ້ງ ແລະ ເຮົາໄດ້ປະທານວົງມາພ້ອມກັບພວກເຂົາເຊິ່ງຄຳພີ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ດຳລົງຢູ່ບົນຄວາມທ່ຽງທຳ) (ອັລ-ຮະດີດ : 25). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخۡتَلَفُواْ فِيهِ...﴾

[1] ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ເລກທີ (2996), ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານຍົງອາອິຊະ ຮ໌ ຣ໌ດິຍັລລ໌ລ໌ຮຸ ອ໌ນຮາ.

(ມະນຸດນັ້ນເຄີຍເປັນປະຊາຊາດດຽວກັນ ພາຍຫລັງອັລລໍ ຫ໌ໄດ້ສົ່ງບັນດາ ນະບີມາໃນຖານະເປັນຜູ້ແຈ້ງຂ່າວດີ ແລະ ຜູ້ຕັ ກເຕືອນ ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານຄຳພີອັນປະກອບໄປດ້ວຍຄວາມ ຈິງລົງມາກັບພວກເຂົາດ້ວຍ ເພື່ອຕັດສິນລະ ຫວ່າງມະນຸດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຂັດ ແຍ້ງໃນຄຳພີນັ້ນ)

(ອັລ-ບະກໍ ເຣາະ ຫ໌ : 213).

ປະການທີສອງ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຄຳພີຢ່າງລະອຽດ; ຄື ການທີ່ເຮົາສັດທາຕໍ່ຄຳພີຕ່າງ ໆ ທີ່ອັລລໍ ຫ໌ໄດ້ຊົງຂະນານນາມ ໄວ້; ເຊັ່ນ ຄຳພີເຕົ ຣາຣອຕ, ອິນຈີລ, ອັຊ-ຊະບູຣ ແລະ ອັລ-ກຸຣອາ ນ, ແລະ ເຮົາເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ອັລ-ກຸຣອານນັ້ນເປັນຄຳພີທີ່ສົມບູນ ແບບທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄຳພີເລັ່ມສຸດທ້າຍ, ທີ່ມີໃຈຄວາມຄອບ ຄຸມ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄຳພີກ່ອນ ໆ, ແລະ ເປັນຄຳພີທີ່ທຸກປະຊາຊາ ດຈຳເປັນຕ້ອງດຳເນີນຕາມ ແລະ ຍຶດຖືເປັນຂໍ້ຕັດສິນ; ພ້ອມ ກັບຫະດີຊທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານລໍ ຊູລຂອງອັລລໍ ຮ໌ ຊ່ ລ ລ ລໍ ຮ ຸ ອະໄລ ຮິ ອະສ ັ ລ ລ ໍ ; ເພ າ ະ ວ ່ າ ອ ັ ລ ລ ໍ ຫ ໌ ຊ ຸ ບ ຫ ານ ະ ຮ ຸ ໄ ດ ້ ຊ ົ ງ ແ ຕ ່ ງ ຕ ັ ້ ງ ລ ໍ ຊ ູ ລ ຂ ອ ງ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ມ ຸ ຮ ໍ ມ ັ ດ ຊ ່ ລ ລ ລ ໍ ຮ ຸ ອ ະ ໄ ລ ຮ ິ ອ ະ ສ ັ ລ ລ ໍ ມ າ ສ ່ ມ ວ ນ ມ ະ ນ ຸ ດ ແ ລ ະ ຈ ິ ນ ທ ັ ງ ມ ວ ນ , ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ຊ ົ ງ ປ ະ ທ ານ ອ ັ ລ ກ ຸ ຣ ອ ານ ນ ີ ້ ລ ົ ງ ມ າ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ທ ່ ານ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ທ ່ ານ ໃ ຊ ້ ຕ ັ ດ ສ ິ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ , ແ ລ ະ ໄ ດ ້ ຊ ົ ງ ບ ັ ນ ດ ານ ໃ ຫ ້ ມ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ການ ບ ໍ ່ ບ ັ ດ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ຢ ູ ່ ໃ ນ ຫ ົ ວ ເ ອ ີ ກ , ເ ປ ັ ນ ການ ຊ ີ ້ ແ ຈ ງ ໃ ຫ ້ ກ ະ ຈ ່ າ ງ ແ ຈ ້ ງ ໃ ນ ທ ຸ ກ ສ ິ ່ ງ , ແ ລ ະ ເ ປ ັ ນ ທ າ ງ ນ ໍ າ ແ ລ ະ ຄ ວ າ ມ ເ ມ ດ ຕ າ ແ ກ ່ ບ ັ ນ ດ າ ຜ ູ ້ ສ ັ ດ ທ າ , ດ ັ ່ ງ ທ ີ ່ ພ ຣ ະ ອ ົ ງ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ ວ ່ າ :

﴿وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ وَٱتَّقُواْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ١٥٥﴾

(ແລະນີ້ແມ່ນຄຳພີທີ່ເຮົາປະທານລົງມາ ເປັນຄຳພີທີ່ມີຄວ
ามจำเรินปะเสิด ดังนั้นจั่งปะติบัดตามคำพีนี้ถิด ແລະ
จั่งย่ำเกง เพื่ออ่าพอกเจ้าจะได้ธับความเมดตา) (ອັລ-
ອັນອາມ : 155). ແລະ ອັລລ໋ໜ໌ຜູ້ຊົ່ງມະຫາบໍລິสุดได้ตธัดอ่า:

﴿...وَنَزَّلۡنَا عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ تِبۡيَٰنٗا لِّكُلِّ شَيۡءٖ وَهُدٗى وَرَحۡمَةٗ وَبُشۡرَىٰ لِلۡمُسۡلِمِينَ﴾

(ແລະ ເຮົາได้ปะทานคำพีแก่เจ้า เพื่อจี้แจงแก่ทุกสิ่
ง ແລະ เพื่อเป็นข้อจี้นำสู่ทางถืกต้อง ແລະ ความเมดตา
ແລະ เป็นข่าอดีแก่บันดามุสลิม) (ອັນ-ນะหฺล : 89). ແລະ
พระผู้ช่ำสูงสิ่งได้ตธัดอ่า:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ
بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ ١٥٨﴾

(จั่งก่าอถิด (มูฮำมัด) อ่า โอ้มะนุดทั่งหลาย แท้จิง
ข้อยคือธ้ลูลของอัลล้ห์ มายังพอกท่านทั่งมอน ซึ่งพระอ
งนั้นมีอำนาดก่ามะสิดเหนือบันดาชั้นฟ้า ແລະ แผ่นดิน
บ่มีผู้ใดถอนได้ธับการเค้าลับสักกะละย่กเอ้นพระอ่ง
ท่านั้น ผู้ช่ำให้ชีวิด ແລະ เธ็ดให้ตาย ดังนั้นพอกท่านจั่ง
สัดทาต่ำอัลล้ห์ ແລະ ธ้ลูลของพระอ่ง ແລະ พอกเจ้าจั่งป
ะติบัดตามเส้าเหิด เพื่ออ่าพอกเจ้าจะได้ธับคำชี้นำ สู่ทา
งที่ถืกต้อง) [ฐเราะห์ อัล-อะธ์ฟ: 158].

ແລະ โองการอื่น ๆ ที่มีความหมายท่านอางนี้ย่งมีอีก
หลาย.

ຫຼັກການທີ່ສີ່ : ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຜະນະບີ

ເຊິ່ງກ່ຳປະກອບມີສອງປະການເຊັ່ນດຽວກັນຄື: ປະການທີ ໜຶ່ງ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຣ໋ອຊູລໂດຍສັງເຂບ; ຄືການທີ່ເຮົາຕ້ອ ງສັດທາວ່າ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ລຸບຮານະຮູ ອະຕະອາລາ ໄດ້ຊົງບັນ ດາຣ໋ອຊູລມາຍັງປວງບ່າວຂອງພຣະອົງ ໃນຖານະເປັນຜູ້ບອກຂ່ າວດີ, ຜູ້ຕັກເຕືອນ ແລະ ຜູ້ເຊີນຊວນໄປສູ່ສັດຈະທຳ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ ໃດທີ່ຕອບຮັບພວກທ່ານ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມຜາສຸກ, ແລະ ຜູ້ໃ ດທີ່ຝ່າຝືນພວກທ່ານ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຄວາມຜິດຫວັງ ແລະ ຄວາ ມເສົ້າໂສກເສຍໃຈ, ແລະ ຜູ້ເປັນຣ໋ອຊູລຄົນສຸດທ້າຍ ແລະ ເປັນຣ໋ ອຊູລທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ ກ່ຳຄືນະບີຂອງເຮົາ ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຈ໋ອລ ລ ວ ລ໋ ອ ລ ຸ ອ ະ ໄ ວ ຮ ີ ອ ະ ສ ັ ລ ລ ່ າ , ດ ັ ງ ໂ ອ ງ ການ ຂ ອ ງ ອ ັ ລ ລ ໋ ອ ທ ີ ່ ວ ່ າ :

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

(ໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ສົ່ງບັນດາຣ໋ອຊູລຂອງເຮົາພ້ອມດ້ວ ຍຫລັກຖານທັ່ງຫລາຍອັນຊັດແຈ້ງ ແລະ ເຮົາໄດ້ປະທານວົງມາ ພ້ອມກັບພວກເຂົາເຊິ່ງຄຳພີ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ ເພື່ອມະນຸດຈ ະໄດ້ດຳລົງຢູ່ບົນຄວາມທ່ຽງທຳ) [ສຸເຣາະ ໜ ອັນນະ ໜ ລ : 36]. ແ ລ ະ ພ ຣ ະ ຜ ູ ້ ຊ ົ ງ ສ ູ ງ ສ ົ ່ ງ ໄ ດ ້ ຕ ຣ ັ ດ ວ ່ າ :

﴿رُّسُلٗا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ...﴾

(ຄືບັນດາຣ໋ອຊູລໃນຖານະຜູ້ແຈ້ງຂ່າວດີ ແລະ ໃນຖານະຜູ້ຕັ ກເຕືອນ ເພື່ອວ່າມະນຸດຈະບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ອ້າງໃດ ໆ ທີ່ຈະແກ້ຕົວກັບ ອັລລ໋ອ ໄດ້ອີກ ຫລັງຈາກບັນດາຣ໋ອຊູລເຫຼົ່ານັ້ນ...) (ອັນນິສາ : 165). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿مَّا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَآ أَحَدٖ مِّن رِّجَالِكُمۡ وَلَٰكِن رَّسُولَ ٱللَّهِ وَخَاتَمَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ...﴾

(ມູຮຳມັດ ບໍ່ໄດ້ເປັນພໍ່ຂອງຜູ້ໃດຈາກບັນດາບຸລຸດຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ເປັນຣໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌ ແລະ ເປັນນະບີຄົນສຸດທ້າຍ) [ອຸເຣາະຫ໌ ອັວ-ອະຫ໌ຊາບ : 40].

ປະການທີສອງ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຣໍສູລໃນລາຍລະອຽດ; ຄືການທີ່ພວກເຮົາສັດທາໃນລາຍລະອຽດ ແລະ ໂດຍເຈາະຈົງຕໍ່ບັນດາທ່ານທີ່ອົງອັລລໍຮ໌ໄດ້ລະບຸຊື່ຂອງພວກທ່ານໄວ້ ຫຼື ທີ່ມີການຢືນຢັນການລະບຸຊື່ຈາກຣໍຊູລຂອງພະອົງ ຊຸລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລຳ; ເຊັ່ນ: ນຸຫ໌, ຮູດ, ຊຸລີຫ໌, ອິບຣໍຮີມ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ຂໍ ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມເມດຕາຈາກອັລລໍຮ໌ຈົ່ງມີແດ່ພວກທ່ານ, ຄອບຄົວຂອງພວກທ່ານ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕາມຂອງພວກທ່ານ.

ຫຼັກການທີ່ຫ້າ : ການສັດທາຕໍ່ວັນສິ້ນໂລກ (ວັນສຸດທ້າຍ)

ແລະ ປະກອບດ້ວຍ:

ການສັດທາຕໍ່ທຸກສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣໍຊູລໄດ້ບອກໄວ້ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກການຕາຍ; ເຊັ່ນ ການຖືກທໍລະມານ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມສຸກໃນລະຫວ່າງຢູ່ໃນຫລຸມຝັງສົບ, ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນກີຍາມະຫ໌ ອັນໄດ້ແກ່ ຄວາມໂກລາຫົນ, ຄວາມຄັບຂັນ, ຂົ່ວຂ້າມ(ສີຣອດ), ຊີງຊັ່ງນ້ຳໜັກ (ມີຊານ), ການສອບສວນ, ການຕອບແທນ, ແລະ ການປະກາດກຳຄວາມດີ ແລະ ຊົ່ວຂອງມວນມະນຸດ; ໂດຍມີຜູ້ຮັບສະມຸດບັນທຶກຄວາມກຳຂອງຕົນດ້ວຍມືຂວາ, ບ້າງຄົນກໍ່ຮັບດ້ວຍມືຊ້າຍ, ຫຼື ຮັບທາງຂ້າງຫຼັງ.

ການສັດທາໃນເລື່ອງບໍ່ນ້ຳຂອງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊຸລລັລລໍ

ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ເຊິ່ງຈະມີຜູ້ຄົນມາດື່ມນ້ຳທີ່ບໍ່ນ້ຳນີ້, ການສັດທາຕໍ່ສະຫວັນ ແລະ ນະລົກ, ການພົບກັບອັລລໍຫ໌ຂອງບັນດາຜູ້ສັດທາ, ການໂອລົມຂອງພຣະອົງກັບພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ ອື່ນໆ ອີກນອກເໜືອຈາກນີ້ທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວໄວ້ໃນອັລກຸຣອານ ແລະ ຊຸນນະຫ໌ທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກຮໍລຸລຂອງອັລລໍຫ໌ ຂໍລວັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການຈຳເປັນແກ່ບ່າວທີ່ຈະຕ້ອງສັດທາຕໍ່ເລື່ອງດັ່ງກ່າວທັງໝົດ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນຕາມແນວທາງທີ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ຮໍລຸລຂອງພຣະອົງ ຂໍລວັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້.

ຫຼັກການທີ່ຫົກ:

ການສັດທາຕໍ່ກົດກຳໜົດສະພາວະ (ກໍດັຣ)

ປະກອບດ້ວຍການເຊື່ອຕໍ່ສີ່ປະການ:

ປະການທຳອິດ: ການສັດທາວ່າອັລລໍຫ໌ ຊຸບຮານະ ຮຸວະຕະອາ ໄດ້ຊົງຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ມີມາໃນອາດີດ ແລະ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ແລະ ຊົງຮູ້ເຖິງສະພາບການຂອງປວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ປັດໃຈຍັງຊີບຂອງພວກເຂົາ, ອາຍຸໄຂກຳໜົດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ການງານຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເລື່ອງລາວອື່ນໆ ຂອງພວກເຂົາ, ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດຈາກເລື່ອງດັ່ງກ່າວເປັນທີ່ຊ້ອນເລັ້ນແກ່ພຣະອົງ ຊຸບຮານະ ຮຸວະຕະອາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿...وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ﴾

(ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ແທ້ຈິງ ອັລລໍຫ໌ນັ້ນຊົງຮອບຮູ້ໃນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ) (ອັລ-ບະກໍເຣາະຫ໌ : 231). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿...لِتَعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ وَأَنَّ ٱللَّهَ قَدۡ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عِلۡمَۢا﴾

(ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ນັ້ນເປັນຜູ້ຊົງອານຸພາບຫລາຍກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແລະ ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ນັ້ນຊົງຫ້ອມລ້ອມທຸກສິ່ງຢ່າງໄວ້ດ້ວຍຄວາມຮອບຮູ້ (ຂອງພຣະອົງ) (ອັດ ຕໍລາກ : 12).

ປະການທີ່ສອງ: ສັດທາວ່າອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງບັນທຶກທຸກສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກຳໜົດ ແລະ ຕັດສິນໄວ້; ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿قَدۡ عَلِمۡنَا مَا تَنقُصُ ٱلۡأَرۡضُ مِنۡهُمۡۖ وَعِندَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظُۢ ۝٤﴾

(ແນ່ນອນ ເຮົາຮູ້ດີເຖິງສິ່ງທີ່ແຜ່ນດິນກັດກິນຈາກ(ຮ່າງຂອງ) ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ (ຈົນສະລາຍ) ແລະ ນະ ທີ່ເຮົານັ້ນມີບັນທຶກທີ່ຖືກຮັກສາໄວ້) (ກ໌ຟ : 4). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَكُلَّ شَيۡءٍ أَحۡصَيۡنَٰهُ فِيٓ إِمَامٖ مُّبِينٖ﴾

(ແລະ ຮ່ອງຮ່ອຍຂອງພວກເຂົາ ແລະ ທຸກສິ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ລວບລວມໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນບັນທຶກອັນຊັດແຈ້ງ)

(ยาซีน : 12). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿أَلَمۡ تَعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا فِي ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَٰبٍۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرٞ ۝٧٠﴾

(ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍວ່າ ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ຊົງຮອບຮູ້ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ (ຖືກເກັບຮັກສາ) ຢູ່ໃນບັນທຶກ ແທ້ຈິງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເປັນເລື່ອງງ່າຍດາຍສຳລັບອັລລໍຮ໌)

(ອັລ-ຮັຈ : 70).

ປະການທີ່ສາມ: ສັດທາຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງອັລລໍ ສະນັ້ນສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງກໍ່ຈະໃຫ້ບັງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງບໍ່ຊົງປະສົງ ສິ່ງນັ້ນກໍ່ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ﴾

(...ແທ້ຈິງອັລລໍຊົງກະທຳໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ)

(ອັລ-ຮັຈ : 18). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿إِنَّمَآ أَمۡرُهُۥٓ إِذَآ أَرَادَ شَيۡـًٔا أَن يَقُولَ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٨٢﴾

(ອັນແທ້ຈິງ ພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງນັ້ນເມື່ອພຣະອົງຊົງຕ້ອງການສິ່ງໃດ ພຣະອົງກໍ່ຈະເວົ້າກັບມັນວ່າ ຈົ່ງເປັນ ແລ້ວມັນກໍ່ຈະເປັນຂຶ້ນມາ) (ຢາຊີນ : 82). ແລະ ອັລລໍຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٢٩﴾

(ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ສົມດັ່ງປະສົງສິ່ງໃດ ເວັ້ນແຕ່ອັລລໍພຣະເຈົ້າແຫ່ງສາກົນລະໂລກຈະຊົງປະສົງ)

[ສູເຣາະຫ໌ ຕັກວີຣ : 29].

ປະການທີ່ສີ່ : ສັດທາວ່າການສ້າງສັນທຸກສັບພະສິ່ງເປັນຂອງອັລລໍ ບໍ່ມີຜູ້ໃດເປັນຜູ້ສ້າງນອກຈາກພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຄຸ້ມຄອງທີ່ດີຍິ່ງນອກຈາກພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ມີພຣະດຳລັດວ່າ:

﴿ٱللَّهُ خَٰلِقُ كُلِّ شَيۡءٖۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ وَكِيلٞ ٦٢﴾

(ອັລລໍ ຄືຜູ້ຊົງສ້າງທຸກສິ່ງ ແລະ ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົງດູແລ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທຸກສັບພະສິ່ງ) (ອັຊ-ຊຸມັຣ : 62). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງຊຽງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡۚ هَلۡ مِنۡ خَٰلِقٍ غَيۡرُ ٱللَّهِ يَرۡزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلۡأَرۡضِۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ فَأَنَّىٰ تُؤۡفَكُونَ ٣﴾

(ໂອ້ມະນຸດທັງຫລາຍເອີ່ຍ! ພວກເຈົ້າຈົ່ງລຳລຶກເຖິງຄວາມໂປດປານຂອງອັລລ໋ວ໌ທີ່ມີຕໍ່ພວກເຈົ້າ ຈະມີຜູ້ສ້າງອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ວ໌ແນ່ນັ້ນບໍ ທີ່ປະທານປັດໃຈຍັງຊີບຈາກຟາກຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນ ເປັນຫຍັງລະ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຖືກຫລອກລວງໃຫ້ຫັນຫນີຫ່າງອອກໄປ (ຈາກຄວາມເປັນຈິງ) (ฟาฏิร : 3).

ສະນັ້ນ ການສັດທາຕໍ່ກົດກ່ຳຫນົດສະພາວະ: ຈົ່ງຄອບຄຸມການສັດທາຕໍ່ສີ່ປະການນີ້ທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ເປັນຫຼັກຄວາມເຊື່ອຂອງອະຫ໌ລຸສສຸນນະຫ໌ ອັລຈະມາອະຫ໌; ເຊິ່ງແຕກຕ່າງໄປຈາກຜູ້ບໍ່ຍອມຮັບໃນບາງປະການຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈາກກຸ່ມພວກອະຫ໌ລຸລ ບິດອະຫ໌.

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຈາກບັນດາເລື່ອງທີ່ສຳຄັນໃນຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຊາວອະຫ໌ລຸຊຊຸນນະຫ໌ ກໍ່ຄື: ການມີຄວາມຮັກຄວາມມັກເພື່ອອັລລ໋ວ໌ ແລະ ມີຄວາມກຽດຊັງເພື່ອອັລລ໋ວ໌, ມີການມຸອາລາຫ໌ (ການຜູກສຳພັນ) ແລະ ມຸອາດະຫ໌ (ການອອກຫ່າງ) ບົນພື້ນຖານຂອງບົດບັນຍັດແຫ່ງອັລລ໋ວ໌, ເຊິ່ງນີ້ກໍ່ຄືຄວາມເຊື່ອໃນເລື່ອງ ອັລ-ອະລາ ອັລ-ບະຣໍ, ແລະ ມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກການສັດທາຕໍ່ອັລລ໋ວ໌.

ສະນັ້ນ ມຸມິນຈຶ່ງຮັກບັນດາມຸມິນຜູ້ສັດທາດ້ວຍກັນ ແລະ ມອບການສະນັບສະນູນແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຈະກຽດຊັງບັນດາຜູ້ປະຕິເສດ ແລະ ອອກຫ່າງຈາກພວກເຂົາ, ແລະ ບຸກຄົນລະດັບທຳອິດໃນກຸ່ມມຸມິນຈາກປະຊາຊາດນີ້ ກໍ່ໄດ້ແກ່ບັນດາສາວົກ

ຂອງທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ ຕາມຫຼັກການຂອງຊາວອະຫ໌ລຸຊຊຸນນະຫ໌ ອັນຈະມາອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຂົາຈົ່ງຮັກບັນດາສາວົກເຫຼົ່ານີ້ ມອບການສະນັບສະນູນແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ເຊື່ອໝັ້ນວ່າພວກເຂົາຄືບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸ່ມຊົນທີ່ດີທີ່ສຸດຫຼັງຈາກບັນດາສາສະນະທູດ, ທັ້ງນີ້ອະໄສຫຼັກຖານຈາກຄຳເວົ້າຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«خَيْرُ القُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُم».

«ສັດຕະວັດທີ່ດີທີ່ສຸດນັ້ນ ຄືສັດຕະວັດຂອງຂ້ອຍ ຈາກນັ້ນກໍ່ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ມາຕໍ່ຈາກພວກເຂົານັ້ນ ແລ້ວຈາກນັ້ນກໍ່ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ມາຫຼັງຈາກພວກເຂົາ»[1] ລາຍງານໂດຍທ່ານບຸກຄໍຣີ ແລະ ທ່ານມຸສລິມ.

ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າ ຜູ້ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດຄື: ທ່ານອະບູບັກ ອັສ-ສິດດີກ, ຖັດມາກໍ່ຄືທ່ານ ອຸມັຣ ອັລ-ຟາຣຸກ, ຖັດມາກໍ່ຄືທ່ານ ອຸສມານ ຊຸນນູຣອນ, ຖັດມາກໍ່ຄືທ່ານ ອະລີ ອັລ-ມຸຣຕະດໍ -ອໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມ-, ຖັດຈາກທ່ານເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ່ເປັນບຸກຄົນທີ່ເຫລືອໃນສ່ຣາບະຫ໌ທັ້ງສິບທ່ານ, ຖັດມາກໍ່ເປັນບັນດາສາວົກອື່ນ ໆ ທັ້ງໝົດ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ວິຈານການໂຕ້ແຍ້ງກັນລະຫວ່າງບັນດາສ່ຣາບະຫ໌, ແລະ ພວກເຂົາເຊື່ອວ່າສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງບັນດາສາວົກນັ້ນ ໄດ້ຜ່ານການກັ່ນກອງ ວິນິດໄສ ແລະ ຜ່ານຄວາມຄິດເຫັນຈາກພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ, ຜູ້ໃດທີ່ວິນິດໄສໄດ້ກົງກັບຂໍ້ເທັດຈິງອັນຖືກຕ້ອງ ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນລະບຸນເປັນສອງເທົ່າ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ວິນິດໄສຜິດພາດ ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນບຸນຕອບແທນພຽງສ່ວນ

[1] ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ, ເລກທີ່ (3651) ແລະ ມຸສລິມ, ເລກທີ່ (2533), ຈາກຫະດີສຂອງ ອັບດຸລລໍຮ໌ ບິນ ມັສອຸດ, ຂໍອັລລໍຮ໌ຊ່ວຍພໍພຣະໂທຕໍ່ເພິ່ນ.

ດຽວ.

ບັນດາມຸມິນຜູ້ສັດທາມີຄວາມຮັກຕໍ່ຄອບຄົວອົງຕະກູນ (ອະຫ໌ລຸລໄບຕ) ຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ມອບຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາຕໍ່ບັນດາພັນລະຍາຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ເຊິ່ງປຽບສະເໝືອນເປັນແມ່ຂອງບັນດາຜູ້ສັດທາ ພວກເຂົາຈະກ່າວຂໍພອນໃຫ້ອັລລໍຫ໌ໂປດປານພວກນາງທຸກຄົນ. ພວກເຂົາຈະອອກຫ່າງຈາກແນວທາງຂອງພວກຣໍຟິເດาะ ທີ່ບໍ່ມັກ ດ່າວ່າ ແລະ ປະນາມເຫວ່ຳສາວົກຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແຕ່ກັບເກີນເລີຍຕໍ່ອະລຸລໄບຕ ໂດຍຍົກຖານະຂອງອະລຸລໄບຕເກີນກວ່າເຫດ ເກີນກວ່າຕຳແໜ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌ຈັດໃຫ້ພວກເຂົາ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຍັງອອກຫ່າງຈາກແນວທາງຂອງພວກນະອາຊິບ ເຊິ່ງພວກນີ້ໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ອະລຸລໄບຕ ທັ້ງດ້ວຍວາຈາ ແລະ ການກະທຳ.

ທັ້ງໝົດ ທີ່ໄດ້ກ່າວມານີ້ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ຫຼັກການເຊື່ອມັ່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ ເຊິ່ງເປັນຫຼັກການທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊ່ລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ມາເພື່ອເຜີຍແຜ່, ແລະ ເປັນຫຼັກການເຊື່ອໝັ່ນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງສັດທາ, ຍຶດໝັ່ນ, ດຳເນີນຕາມຕະຫຼອດໄປ, ແລະ ລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງທີ່ຂັດກັບຫຼັກການນີ້. ທັ້ງຍັງເປັນຫຼັກການເຊື່ອໝັ່ນຂອງກຸ່ມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພ ນັ້ນຄືອະຫ໌ລຸຊຊຸນນะห์ ອะຈາມາອะห์, ທີ່ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊ່ລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນເລື່ອງຂອງກຸ່ມຊົນນີ້ວ່າ:

«لَا تَـزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

«ຊົນກຸ່ມໜຶ່ງຈາກປະຊາຊາດຂອງຂ້ອຍ ຈະຍັງຄົງປະກົດ

ດັ່ນຢູ່ເທິງສັດຈະທຳ, ຜູ້ທີ່ຫຍຸ້ງດຍາມພວກເຂົາບໍ່ສາມາດສ້າງ ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ພວກເຂົາໄດ້, ຈົນກວ່າຄຳບັນຊາຂອງອັລ ລ໋ວ໌ຈະມາເຖິງ ແລະ ພວກເຂົາກໍຍັງຄົງເປັນຊຸ່ນນັ້ນຢູ່»[1], ແລະ ໃນອີກລາຍງານໜຶ່ງ:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

ຄວາມໝາຍຄື "ຊຸ່ນກຸ່ມໜຶ່ງຈາກປະຊາຊາດຂອງຂ້ອຍ ຍັງ ຄົງຍືນຫຍັດຢູ່ບົນຄວາມທ່ຽງທຳ ເປັນກຸ່ມຊຸ່ນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອ"[2], ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«افْتَرَقَتِ اليَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفْتَرِقُ هَذِهِ الأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

ຄວາມໝາຍວ່າ "ພວກຍະຮຸດີ (ຢິວ) ໄດ້ແຕກແຍກອອກ ເປັນ 71 ກຸ່ມ ແລະ ຊາວນະສໍຣ (ຄຣິສ) ໄດ້ແຕກແຍກເປັນ 72 ກຸ່ມ ແລະ ປະຊາຊາດນີ້ (ມຸສລິມ) ຈະແຕກແຍກເປັນ 73 ກຸ່ມ ທັ້ງໝົດນັ້ນລ້ວນແຕ່ກ ນອກຈາກກຸ່ມດຽວເທົ່ານັ້ນ". ບັນດາຊ່ ຮາບະຫ໌ໄດ້ຖາມວ່າ "ໂອ້ທ່ານຣໍຊູລແຫ່ງອັລລ໋ຫ໌ ກຸ່ມນັ້ນເປັນໃ ຜບໍ?" ທ່ານຕອບວ່າ " ກຸ່ມນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ມີການດຳເນີນບົນເສັ້ນທ

[1] ບັນທຶກໂດຍທ່ານມຸສລິມ ເລກທີ່ (1920), ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານເຊີກບານ ຂໍອ້ຳອັລລ໋ຫ໌ຈົ່ງ ພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ.

[2] ບັນທຶກໂດຍ ທ່ານອິບນຸມາຈະຫ໌ (3952), ຈາກຫະດີສຂອງທ່ານເສາະບານ (ຂໍອັລລ໋ຮ ຊ ຳ ງ ພໍ ພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ), ກວດກາໂດຍ ທ່ານອິບນຸ ຮິບບານ (6714), ແລະ ທ່ານອັລ-ຫາກິມ (8653).

ໆທີ່ຄືກັບເສັ້ນທາງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ສາວົກຂອງຂ້ອຍ"[1]

ບັນດາຄວາມເຊື່ອທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ

ບັນດາຜູ້ທີ່ຫັນເຫອອກນອກທາງຂອງຫຼັກການນີ້ ແລະ ດຳເນີນໄປຕາມສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມນັ້ນ ມີຢູ່ຫຼາຍກຸ່ມຫຼາຍປະເພດດ້ວຍກັນ ອະທິເຊັ່ນ: ກຸ່ມເຄົາລົບບູຊາທັ້ງຫຼາຍ ຈະເວ້ດ, ມະລາອິກະຫ໌, ບັນດາອະລີຍ໌, ຈີນ, ກົກໄມ້, ຫີນ, ແລະ ອື່ນໆ. ກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ຕອບສະນອງການເຊີນຊວນຂອງບັນດາຣໍຊູລ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນຍັງຂັດແຍ້ງ ແລະ ດື້ດຶງຕໍ່ບັນດາຣໍຊູລ, ເຊັ່ນດັ່ງກັບພວກກຸເຣຊ ແລະ ອາຣັບກົກອື່ນ ໆ ທີ່ເຮັດກັບນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ຂອງເຮົາ; ພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຄີຍຂໍຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກເຄົາລົບສັກການະ ໃຫ້ເຮັດທຸລະໃຫ້, ຂໍໃຫ້ຫາຍປ່ວຍ, ແລະ ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອເອົາຊະນະສັດຕູ, ພວກເຂົາເຄີຍຂ້າສັດບູຊາ ແລະ ບົນບານຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກເຄົາລົບສັກການະດັ່ງກ່າວ, ແລະ ເມື່ອທ່ານຣໍຊູລ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ຄັດຄ້ານການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາຖະອາຍການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ແຕ່ພຽງອົງດຽວດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈ, ພວກເຂົາກັບເຫັນວ່າເປັນສິ່ງແປກປະຫລາດ ແລະ ບໍ່ຍອມປະຕິບັດຕາມທ່ານຣໍຊູລ, ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ:

﴿أَجَعَلَ ٱلۡأٓلِهَةَ إِلَٰهٗا وَٰحِدًاۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيۡءٌ عُجَابٞ ۝٥﴾

[1] ບັນທຶກໂດຍ ອັດຕິຣມິຊີ ເລກທີ່ (2641), ຈາກຫະດີສຂອງທ່ານອັບດຸລລອຫ໌ ບິນ ອຳຣ໌ ຂໍອັລລອຫ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ, ແລະ ທ່ານອັລ-ມຸນາວີ ໄດ້ກ່າວໃນ ຟັຍດຸລ-ຕາກະດີຣ໌ (5/347) ວ່າ: "ໃນສາຍລາຍງານນັ້ນມີ ທ່ານອັບດຸລຣັອຫ໌ມານ ບິນ ຊີຍາດ ອັລ-ອີຟຣີກີ, ທ່ານອັລ-ຊະຫະບີ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຂົາຕັດສິນວ່າລາວດ່ອີຟ", ແລະ ຕັດສິນວ່າສໍ່ເຣັຫ໌ໂດຍ ທ່ານອັລ-ອັລບານີ ໃນ ສໍ່ເຣັຫ໌ ອັລ-ຈະມິອ໌ ເລກທີ່ (5343).

(ຄົນປະຕິເສດເຫລົ່ານັ້ນກ່າວວ່າ) ເຂົາ (ມຸຮຳມັດ) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍອົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວແນວນັ້ນບໍ? ແທ້ຈິງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ແປກປະຫຼາດແທ້ ໆ) (ສອດ : 5).

ທ່ານຣໍຊຼວລຂອງອັລລໍຫ ກໍ່ຍັງຄົງດຳເນີນການຮຽກຮ້ອງ ເຊີນຊວນພວກເຂົາສູ່ອັລລໍຫ ຕໍ່ໄປ ທ່ານໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາບໍ່ໃຫ້ຕັ້ງພາຄີ ອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຖິງຂໍ້ເທັດຈິງຂອງສິ່ງທີ່ທ່ານຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນໄປສູ່ ຈົນກະທັ່ງອັລລໍຫ ໄດ້ຊົງຊີ້ທາງແກ່ບາງຄົນໃນຫມູ່ພວກເຂົາ ຈົນຕໍ່ມາກໍ່ໄດ້ມີການຍອມຮັບ ແລະ ເຂົ້າຮັບສາສະໜາຂອງອັລລໍຫ ຢ່າງຫຼວງຫລາຍ ສາສະໜາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ປະກົດເດັ່ນຊັດຂຶ້ນເໜືອສາສະໜາອື່ນ ທັ້ງນີ້ຫຼັງຈາກການເຊີນຊວນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຕໍ່ສູ້ຢ່າງອົດທົນເປັນເວລາຍາວນານຂອງທ່ານນະບີ ແລະ ບັນດາສາວົກຂອງທ່ານ ຮວມທັ້ງຜູ້ດຳເນີນຕາມທ່ານເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍດີ. ຕໍ່ມາສະພາບສະຖານະການໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໄດ້ແຜ່ກະຈາຍໃນຫມູ່ຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຈົນກະທັ່ງຄົນສ່ວນຫຼາຍກັບໄປສູ່ສາສະໜາຂອງພວກຈາຮີລິຍະຫ໌ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ທັ້ງນີ້ກໍ່ດ້ວຍການນັບຖືຢ່າງບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍ່ບັນດານະບີ ແລະ ອະລີຢ໌ ໂດຍການຂໍດຸອາ ອອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນ ຮວມທັ້ງການກະທຳຊີຣິກອື່ນ ໆ ອີກ, ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ " ລາອີລາຮະ ອິລລັລລໍຫ" ຢ່າງທີ່ພວກກຸຟຟາຣຊາວອາຣັບຮູ້ຈັກຄວາມໝາຍຂໍ້ຄວາມນີ້ (ຂໍ ອັລລໍຫ ຊົງ ຊ່ວຍ ເຫລືອ ດ້ວຍ ເຖີດ).

ການຊີຣິກເຊັ່ນນີ້ ຍັງຄົງມີລະບາດຢູ່ຈົນກະທັ່ງເຖິງຍຸກປັດຈຸບັນຂອງເຮົາ ເນື່ອງຈາກການແຜ່ກະຈາຍຂອງຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ຍຸກທີ່ຫ່າງໄກຈາກຍຸກຂອງທ່ານນະບີ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ວະສັລລຳ.

ຂໍ້ສົ່ງໄສຄຸມເຄືອຂອງຄົນລຸ່ນຫຼັງເຫລົ່ານີ້ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັບຂໍ່ສ
ົ່ງໄສຄຸມເຄືອຂອງຄົນລຸ່ນທຳອິດ ໃນອະດີດ, ນັ້ນກໍ່ຄືຄຳເວົ້າຂອ
ງພວກເຂົາທີ່ວ່າ:

﴿...هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

(...ພວກເຫຼົ່ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາ ນະ ທີ່ອັລລ໋ອ...)
[ສູເຣາະຫ໌ ຢູນຸສ: 18], ແລະ ຄຳກ່າວຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າ:

﴿...مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

(...ເຮົາບໍ່ໄດ້ຄາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື
ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ອ...) (ອັຊ-ຊຸມັຣ :
3). ແລະ ອັລລ໋ອ໌ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ຂໍ້ສົ່ງໄສນີ້ເປັນໂມຄະ, ແລະ ໄດ້ຊີ
ແຈງວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ບູຊາສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ ບໍ່ວ່າຈະເ
ປັນຜູ້ໃດກໍ່ຕາມ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ປະຕິ
ສດສັດທາ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا
عِندَ ٱللَّهِ...﴾

(ແລະ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຄາລົບພັກດີສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ອ໌ ຊ
ຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂທດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວ
ກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ພວກເຫຼົ່ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຊ່ວຍ
ເຫຼືອເຮົາ ນະ ທີ່ອັລລ໋ອ໌...) (ຢູນຸສ : 18). ອັລລ໋ອ໌ ຈຶ່ງໄດ້ຕອບໂຕ້
ພວກເຂົາ ດ້ວຍພຣະດຳລັດວ່າ:

﴿قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يُشۡرِكُونَ ١٨﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ພວກເຈົ້າຈະບອກອັລລ໋ອ ເຖິງສິ່ງທີ່ (ພວກເຂົ້າໃຈວ່າ) ພຣະອົງບໍ່ຊົງຮັບຮູ້ໃນບັນດາຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນແນວນັ້ນບໍ? ພຣະອົງຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຊົງສູງສົ່ງ ເໜືອສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງພາຄີຂຶ້ນ) (ຢູນຸສ : 18).

ດັ່ງນັ້ນ ອັລລ໋ອ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈ້ງໄວ້ໃນອາຍະ ນີ້ວ່າ ການເຄົາລົບພັກດີອື່ນຈາກພຣະອົງບໍ່ວ່າຈະເປັນນະບີ ບັນດາອະລີ ຫຼື ຄົນອື່ນ ໆ ກ່ຕາມ ຍ່ອມຖືວ່າການເຄົາລົບພັກດີນັ້ນ ເປັນຊີຣ໊ກຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ກະທຳຈະຕັ້ງຊື່ເປັນອື່ນຈາກນັ້ນກ່ຕາມ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

(ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດຖືສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ອ ໃຫ້ເປັນອະລີ (ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອເຄົາລົບພັກດີ (ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ) ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ອ) [ສູເຣາະ ອັຊຊຸມັຣ: 3]. ອັລລ໋ອ ຈຶ່ງໄດ້ຕອບໂຕ້ພວກເຂົາ ດ້ວຍພຣະດຳລັດວ່າ:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

(...ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະຊົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວໂທດ (ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) (ອັຊ-ຊຸມັຣ : 3).

ພຣະອົງ ໄດ້ຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ເຮົາໄດ້ຊາບໃນອາຍະ ນີ້ວ່າ ການເຄົາລົບພັກດີຂອງພວກເຂົາ ທີ່ມີຕໍ່ສິ່ງອື່ນຈາກພຣະອົງ ບໍ່ວ່າຈະດ້

ວຍການວອນຂໍ ຄວາມຢ້ານກົວ ຄວາມຫວັງ ແລະ ສິ່ງອື່ນ ໆ ນັ້ ນ ຍ່ອມຖືວ່າເປັນການກຸເຟັຣຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງປະກາດ ວ່າຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າຫຼາຍອົງຂອງພວກເຂົາ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃກ້ຊິດກັບອັລລ໋ຫ໌ຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນນັ້ນເປັນຄຳ ກ່າວທີ່ຂີ້ຕົວະໂກຫົກມົດເທັດ.

ສ່ວນໜຶ່ງຈາກການເຊື່ອໝັ່ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົກເປັນການຟິຣ (ຕົກສາສະໜາ) ອັນເປັນການເຊື່ອໝັ່ນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຫຼັ ກການເຊື່ອໝັ່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຂັດແຍ້ງກັບສິ່ງທີ່ບັນດາຣ໋ຊ ລໄດ້ນຳມານັ້ນ ກໍ່ໄດ້ແກ່ການເຊື່ອໝັ່ນຂອງກຸ່ມຜູ້ປະຕິເສດພ ຣະເຈົ້າໃນຍຸກປັດຈຸບັນນີ້ ເຊິ່ງນັ່ນກໍ່ຄື ກຸ່ມຜູ້ດຳເນີນຕາມຄຳສ ອນຂອງມາຣກ໋ ເລນິນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ໆ ບໍ່ວ່າເຂົາເຫລົ່ານັ້ ນຈະເອີ້ນຊື່ວ່າສັງຄົມນິຍົມ ຄອມມິວນິສ ຫຼື ອື່ຫຍັງກໍ່ຕາມ ແຕ່ ທະວ່າຮາກຖານລ່ວມຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ຈຳນວນໜຶ່ງກໍ່ຄືການປ ະຕິເສດພຣະເຈົ້າ ແລະ ຊີວິດເປັນພຸງງອັດຖ,

ອີກທັ່ງຢັງລວມເຖິງການປະຕິເສດອັນສິ້ນໂລກ ປະຕິເສດ ນະຣົກ ສະຫວັນ ແລະ ປະຕິເສດສາສະໜາທັ້ງໝົດ ຜູ້ທີ່ພິຈາລ ະນາເບິ່ງຕຳລາ ແລະ ສຶກສາສະພາບຂອງຄົນເຫຼົ່ານັ້ນແລ້ວ ຈະ ຮູ້ຢ່າງແນ່ນອນໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ການເຊື່ອໝັ່ນຢ່າງ ນີ້ເປັນການເຊື່ອທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສາສະໜາແຫ່ງພາກຟ້າ ແ ລະ ເປັນການເຊື່ອໝັ່ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນເດີນໄປສູ່ ບັ້ນປາຍທີ່ເລວຮ້າຍທີ່ສຸດໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ.

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຈາກການເຊື່ອມັ່ນທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຫຼັກສັ ດຈະທຳ: ນັ້ນກໍ່ໄດ້ແກ່ການເຊື່ອມັ່ນຂອງບາງຄົນໃນກຸ່ມລຸຟີ ເ ວ້ົາວ່າ ຄົນບາງກຸ່ມທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າ "ອະລີ໋" ນັ້ນ ໄດ້ມີສ່ວ ນຮ່ວມກັບອັລລ໋ຫ໌ໃນການຈັດການ, ແລະ ບໍລິຫານກິດຈະກາ

ນໂລກ, ພວກເຂົາໄດ້ໃຫ້ຊື່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ອັລ-ອັກຕອບ, ອັລ-ອັກຕ່າດ, ອັລ-ອັກອາສ, ແລະ ຊື່ອື່ນ ໆ ອີກ. ລ້ວນຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍຄວາມເຊື່ອເຫລືອ ແລ້ວແຕ່ຜູ້ເຊື່ອຖືຈະປະດິດຄິດຂຶ້ນມາຕັ້ງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ, ແລະ ນີ້ຄືການຕັ້ງພາຄີໃນດ້ານຣຸບູບິຍະห์, ເຊິ່ງເປັນການຕັ້ງພາຄີປະເພດທີ່ນ່າລັງກຽດທີ່ສຸດຕໍ່ອັລລໍฮ์ ตะอาลา.

ແລະ ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງການຕັ້ງພາຄີຂອງຄົນຍຸກກ່ອນໃນສະໄໝຈาฮีลียะห์ ແລະ ປຽບທຽບມັນກັບການຕັ້ງພາຄີທີ່ແຜ່ຫຼາຍໃນໝູ່ຄົນສະໄໝຫຼ້ງ ๆ; ก็จะพบว่าการตั้งพาคีของคนสะไหมหลัง ๆ นั้น มันใหย่หลวงกว่า ແລະ ร้ายแรงกว่า, ເຊິ່ງມີคำอธิบายดังต่อไปนี้: ບັນดาผู้ปะติเสดฉาออาธับในสะไหมยาฮีลียะห์ ມີลักสะนะพิเสดอยู่สองปะการคือ: ปะการทิหนึ่ง: ພວກເຂົາบ่ได้ตั้งสิ่งใดเป็นพาคีในการเป็นพระผู้อะพิบาน, หากแต่การตั้งพาคีของพวกเขาแม่นอยู่ในการเคาวับบูชา; เพาะพวกเขาได้ยอมรับในการเป็นพระผู้อะพิบานของอัลลอฮ์ ผู้ฉ่ำสูงสั่ง พวกเขาดวงอเท่านั้น, ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

(และ ถ้าเจ้าถามพวกเขาว่า ใครเป็นผู้สร้างพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า อัลลอฮ์...)

[อัซซุครุฟ : 87]. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวต่ำมอีกว่า:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ

أَفَلَا تَتَّقُونَ﴿٣١﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ໃຜເປັນຜູ້ປະທານປັດໃຈຍັງຊີບ ທີ່ມາຈາກຟ້າແລະແຜ່ນດິນແກ່ພວກທ່ານ ຫຼື ໃຜເປັນເຈົ້າຂອງການໄດ້ຍິນ ການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ມີຊີວິດ ຫຼັງຈາກການຕາຍ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ຕາຍຫຼັງຈາກມີຊີວິດມາ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ບໍລິຫານກິດຈະການ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະກ່າວກັນວ່າ “ອັລລ໋ອ” ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ພວກທ່ານບໍ່ຢຳເກງບໍ!) (ยูนุส : 31). ແລະ ໂອງການຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ຍັງມີອີກຫຼວງຫຼາຍ.

ປະການທີ່ສອງ: ການຕັ້ງພາຄີໃນການອິບາດະຫ໌ຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕະຫຼອດເວລາ, ຫາກແຕ່ມັນເກີດຂຶ້ນໃນຍາມປົກຕິສຸກ, ສ່ວນໃນຍາມຍາກລຳບາກ ພວກເຂົາຈະຖະອາຍການອິບາດະຫ໌ແກ່ອັລລ໋ອ ພຽງອົງດຽວ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ໄດ້ຕັດວ່າ:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ﴿٦٥﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາໂດຍສານເຮືອ ພວກເຂົາຈະຂໍອ້ອນຕໍ່ອັລລ໋ອ ໃນຖານະຜູ້ບໍລິສຸດໃຈ ມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ຂຶ້ນເທິງບົກປອດໄພແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະອົງ)

(ອັລ-ອັນກະບູດ 65).

ສ່ວນພວກມຸຊຣິກີນ (ຜູ້ຕັ້ງພາຄີ) ໃນສະໄໝຫຼັງ ໆ ນີ້ໄດ້ເພີ່ມຕື່ມໄປຈາກມຸຊຣິກີນຍຸກຕົ້ນ ໆ ອີກສອງດ້ານຄື : ດ້ານທີ່ໜຶ່ງ: ບາງສ່ວນຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງພາກີໃນດ້ານການເປັນພຣະ

ຜູ້ອະພິບານ. ດ້ານທິສອງ: ພວກເຂົາຕັ້ງພາຄີທັ້ງໃນຍາມປົກຕິ ສຸກ ແລະ ໃນຍາມຄັບຂັນ, ດັ່ງທີ່ຜູ້ຄົບຄ້າສະມາຄົມກັບພວກເ ຂົ້າເຫລົ່ານີ້ຍ່ອມຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກະທຳກັນ ນະ ຫລຸມຝັ ງສົບຂອງທ່ານຮຸເຊັນ ແລະ ອັລ-ບັດອີ ແລະ ຄົນອື່ນ ໆ ໃນປະ ເທດອີຢິບ, ແລະ ນະ ຫລຸມຝັງສົບຂອງອັລ-ໄອດະລຸສ ໃນເອເດ ນ, ອັລ-ຮາດີໃນປະເທດເຢເມນ, ອິບນຸ ອະເຣາະບີ ທີ່ປະເທດຊີ ເຣຍ, ເຊັກ ອັບດຸລກໍເດຣ ອັລ-ຈີລານີ ປະເທດອີຣັກ, ແລະ ຫລຸ ມຝັງສົບຂອງຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງໂດ່ງດັງອື່ນ ໆ ອີກ ເຊິ່ງສາມັນຊົນທົ່ ວໄປໃຫ້ຄວາມນັບຖືຢ່າງລົ້ນເຫລືອ, ອີກທັ້ງຫັນເຫສຶດທິສະເພ າະຂອງອັລວໍຫ ຜູ້ຊົ່ງສຽງສົ່ງ ຫຼາຍ ໆ ຢ່າງໄປໃຫ້ແກ່ຫລຸມຝັງສົບ ເຫລົ່ານັ້ນ, ແລະ ມີນ້ອຍຄົນທີ່ຄັດຄ້ານການກະທຳຂອງພວກເ ຂົ້າ, ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮູ້ເຖິງຄວາມຈິງຂອງເຕົ້າຮິ ດ ທີ່ອັລວໍຫໄດ້ຊົ່ງແຕ່ງຕັ້ງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລຳ, ແລະ ບັນດາຣໍຊຸລກ່ອນຫນ້າທ່ານໃຫ້ມາເຜີຍແຜ່, ດັ່ ງນັ້ນ, ແທ້ຈິງເຮົາເປັນກຳມະສິດຂອງອັລວໍຫ ແລະ ແທ້ຈິງເຮົາ ນັ້ນຕ້ອງກັບໄປສູ່ພຣະອົງ.

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຂອງການເຊື່ອມັ່ນທີ່ກ້ຽງກັນຂ້າມກັບຫຼັກກ ານເຊື່ອມັ່ນທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນເລື່ອງຂອງບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຄຸ ນນະລັກສະນະຂອງອັລວໍຫນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ແກ່ຫຼັກການເຊື່ອມັ່ນຂອງ ອະຫ໌ລຸລບິດອະຫ໌ ເຊັ່ນ ພວກຈະຫ໌ມີຍະຫ໌ ພວກມຸອ໌ຕະຊີລະຫ໌ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນຕາມແນວທາງຂອງພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ໃນກ ານປະຕິເສດຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະອົງ ແລະ ລົບລ້າງຄຸນລັກ ສະນະທີ່ສົມບູນຂອງອັລວໍຫ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄຸນລັກສະນະແກ່ພຣະ ອົງດ້ວຍຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ມີ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເປັນອັດຖ ຫຼື ສິ່ງ ທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ , ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລວໍຫ ແລະ ຊົ່ງສູງສົ່ງເໜືອ

ອຄຳກ່າວຫາໃດ ໆ ທັ້ງສິ້ນ.

ລວມຢູ່ໃນນັ້ນຄື: ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບາງຢ່າງໃນຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຍືນຍັນໃນບາງຄຸນລັກສະນະ; ດັ່ງທີ່ເປັນແນວຄວາມເຊື່ອຂອງພວກອາຊາອິເຣາະຫ໌, ແລະ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ ໃນການທີ່ພວກເຂົາຍືນຍັນໃນບາງຄຸນລັກສະນະ ກໍຈຳຕ້ອງເຮັດຄືກັບທີ່ພວກເຂົາພະຍາຍາມຫຼີກຫນີໃນເລື່ອງຄຸນລັກສະນະທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດ ແລະ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕີຄວາມຫຼັກຖານຕ່າງ ໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັບຫຼັກຖານທີ່ຮັບມາໂດຍການຖ່າຍທອດ ແລະ ຫຼັກຖານທາງສະຕິປັນຍາ, ແລະ ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງຢ່າງຊັດເຈນໃນເລື່ອງເຊັ່ນນີ້.

ສ່ວນອະຫ໌ລຸສຊຸນນະຫ໌ ອັລຈະມາອະຫ໌ນັ້ນ ພວກເຂົາຍືນຍັນໃຫ້ກັບ ອັລລໍຫ໌ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຍືນຍັນໃຫ້ແກ່ຕົວຂອງພຣະອົງເອງ, ຫຼື ທີ່ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ ຂອງພຣະອົງໄດ້ຍືນຍັນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ ຈາກບັນດາພຣະນາມ ແລະ ຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບທີ່ສົມບູນ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຖືວ່າພຣະອົງຊົງບໍລິສຸດ ປາດສະຈາກຄວາມຄ້າຍຄືກັບສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະອົງ, ດ້ວຍການເຊື່ອມັ່ນທີ່ປອດຈາກອິທິທາງການປະຕິເສດ, ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກຖານທັ້ງໝົດ, ພວກເຂົາບໍ່ບິດເບືອນ ແລະ ບໍ່ຖືຕາມທີ່ບາງກຸ່ມຖືວ່າພຣະອົງບໍ່ມີຄຸນລັກສະນະ, ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ປອດຈາກການຂັດແຍ້ງ ເຊິ່ງຄົນອື່ນ ໆ ຕົກຢູ່ໃນການຂັດແຍ້ງນີ້ (ດັ່ງທີ່ໄດ້ເຄີຍຊີ້ແຈງໄວ້ແລ້ວ),

ນີ້ຄືຫົນທາງແຫ່ງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສັນຕິສຸກໃນດຸນຍາ ແລະ ອາຄິເຣາະຫ໌ ເປັນຫົນທາງທີ່ທ່ຽງກ້ຽງຕາມຊາວສະວັຟ (ບັນພະຊົນອິສລາມຍຸກເຣີ່ມຕົ້ນ) ຂອງປະຊາຊາດນີ້ ແລະ ບັນດາຜູ້ນຳຂອງພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນໄປແລ້ວ ແລະ ຊົນລຸ່ນຫຼັ

ງຂອງປະຊາຊາດຈະບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຖືກຕ້ອງ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍສິ່ງ
ທີ່ຊົນລຸ່ນທຳອິດໄດ້ດຳເນີນຕົ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງມາກ່ອນແລ້ວ ນັ
ນກໍ່ຄືການດຳເນີນຕາມອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະຫ໌ ແລະ ລະຖີ
ມສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັບສອງສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້. ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລໍ
ສ ຜູ້ຊົງ
ສູງສົ່ງ ໄດ້ໂປດໃຫ້ປະຊາຊາດນີ້ໄດ້ກັບໄປສູ່ທາງອັນທ່ຽງກ
ງ, ແລ
ະ ຂໍໃຫ້ມີຜູ້ຮຽກຮ້ອງໃນໝູ່ປະຊາຊາດນີ້ໄປສູ່ທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ
ເພີ່ມທະວີຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂປດອຳນວຍຄວາມສ
ວັດໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ນຳ ແລະ ນັກວິຊາການຂອງພວກເຮົາໃນກ
ານຕໍ່ຕ້ານການຊີອິກ, ຂະຈັດມັນ, ແລະ ການເຕືອນໄພຈາກບັ
ນດາຫົນທາງຂອງມັນ... ແທ້ຈິງອັລລໍຫ໌ນັ້ນ ຊົງໄດ້ຍິນ ແລະ ໃກ້
ຊິດຍິ່ງ. ອັລລໍຫ໌ເປັນຜູ້ປະທານຄວາມສຳເລັດ, ພຣະອົງຊົງພຽງ
ພໍແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງຄຸ້ມຄອງທີ່ດີເລີດຍິ່ງ,
ແລະ ບໍ່ມີພະລັງ ແລະ ອຳນາດໃດໆ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼື
ອຂອງພຣະອົງ. ຂໍອັລລໍຫ໌ ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່
ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ, ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ
ຂອງເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ສານສະບັບ ທີ່ສອງ:
ວ່າດ້ວຍຫຸກ່ມຂອງການວິງວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລ໋ວ, ແລະ ຂໍສ່ວະອາ ດ ແລະ ສະລາມຈົ່ງປະສົບແດ່ຣ໋ຊູລຂອງພຣະອົງ, ຕະຫຼອດຈົນ ວົງວານ, ບັນດາຊ໋ຮາບະຫ໋ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະເດີນຮ່ອຍຕາມ ແນວທາງຂອງທ່ານ.

ສ່ວນຕໍ່ໄປນີ້: ໜັງສືພິມ ອັນ-ນຸຈຕະມະອ໋ ຂອງຊູເວດ ໄດ້ລົງພິມບົດກອນຫຼາຍບົດໃນສະບັບທີ 15, ລົງວັນທີ 19/4/1390 ຮຈ. ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້: (ໃນການລະນຶກເຖິງວັນເກີດອັນຊ໋ຳກ ງ ດຂອງນະບີ), ເຊິ່ງບົດກອນເຫຼົ່ານີ້ມີເນື້ອໃນກ່ຽວກັບການຂໍຄ ວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຂໍໄຊຊະນະຈາກທ່ານນະບີ ﷺ; ເພື່ອໃ ຫ້ເຜີ່ນຊ່ວຍເຫຼືອ, ປະທານໄຊຊະນະ ແລະ ປົດປ່ອຍປະຊາຊາດ (ອຸມມະຫ໋) ອອກຈາກຄວາມແຕກແຍກ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງ ທີ່ກ໋ຳລັ່ງປະເຊີນຢູ່, ລົງນາມໂດຍຜູ້ທີ່ໃສ່ນາມຕົນເອງວ່າ: (ອາ ມີນະຫ໋), ແລະ ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນເນື້ອໃນບາງສ່ວນຂອງບົດກອນທີ່ໄ ດ້ກ່າວເຖິງ:

(ໂອ້ ທ່ານຣ໋ຊູລຂອງອັລລ໋ວ, ໂປດຊ່ວຍໂລກທີ່ກ໋ຳລັ່ງກ໋ຳສົງຄ ວາມ ແລະ ຖືກເຜົ່າພານຈາກແປວໄຟຂອງມັນດ້ວຍເຖີດ).

(ໂອ້ ທ່ານສາສະນະທູດຂອງອັລລ໋ວ໋ເອີຍ ໂປດຊ່ວຍເຫຼືອປະ ຊາຊາດ... ທີ່ຫຼົງທາງໃນຄວາມມືດມົນແຫ່ງຄວາມສົງໄສມາເປັ ນເວລາຍາວນານ).

(ໂອ້ ສາສະນະທູດຂອງອັລລ໋ວ, ຈົ່ງຊ່ວຍກູ້ປະຊາຊາດ... ທີ່ໃນ

ຄວາມສັບສົນຂອງຄວາມໂສກເສົ້າ ວິໂສທັດຂອງພວກເຂົາໄດ້ສູນຫາຍໄປ).

ແລະ ກ່າວຕໍ່ອີກວ່າ:

(ຂໍໂປດເລັ່ງໄຊຊະນະ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເລັ່ງມັນ... ໃນອັນບະດັຣ ເມື່ອທ່ານໄດ້ວິງວອນຕໍ່ອັລລ໋ໜ).

(ຄວາມຕ່ຳຕ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຫັນປ່ຽນເປັນໄຊຊະນະອັນສະຫງ່າງາມ... ແທ້ຈິງ ອັລລ໋ໜຊົງມີກອງທັບທີ່ສາຍຕາບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້).

ໃນລັກສະນະນີ້ ນັກຂຽນຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ມຸ້ງການຮຽກຮ້ອງ ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງນາງໄປຍັງທ່ານນະບີ ຊ່ລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ມ, ໂດຍຂໍຈາກທ່ານໃຫ້ເລັ່ງນຳເອົາໄຊຊະນະມາຊ່ວຍເຫຼືອປະຊາຊາດ, ໂດຍທີ່ນາງລືມ - ຫຼື ບໍ່ຮູ້ - ວ່າໄຊຊະນະນັ້ນຢູ່ໃນອຳນາດຂອງອັລລ໋ໜພຽງອົງດຽວ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນກຳມືຂອງທ່ານນະບີ ຊ່ລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ມ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຂອງບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງອື່ນໆ ເລີຍ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ໜ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ໃນຄຳພີອັນຊັດເຈນຂອງພຣະອົງວ່າ:

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

(...ແລະບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆ ນອກຈາກທີ່ມາຈາກອັລລ໋ໜ ຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບ ຜູ້ຊົງປຣີຊາຍານ) [ສູເຣາະ໋ ອະລາອິມຣອນ: 126], ແລະ ອັລລ໋ໜຜູ້ຊົງກຽງໄກ ໄດ້ຕຣັດອີກວ່າ:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

(ຫາກອັລລ໋ໜຊົງຊ່ວຍເຫລືອພວກເຈົ້າ ກໍ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຊະນ

ะພວກເຈົ້າໄດ້ ແລະ ຫາກພຣະອົງຊ່ຽງທອດຖິ້ມພວກເຈົ້າ ແລ້ວ ໃຜເລົ່າທີ່ຈະຊ່ວຍເຫລືອພວກເຈົ້າໄດ້ ນອກເໜືອຈາກພຣະ ອົງ..) [ສູເຣາະຫ໌ ອະລາອິມຣອນ: 160].

ການກະທ່ຳໃນການອອນຂໍ ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ນີ້ ແມ່ນການອຸທິດການອິບາດະຫ໌ປະເພດໜຶ່ງໃຫ້ກັບສິ່ງອື່ນ ນອກເໜືອຈາກພຣະເຈົ້າອັລລ໋ອ; ເປັນທີ່ຢືນຢັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ຕາມຫຼັກຖານ ແລະ ມະຕິເອກະພາບແລ້ວວ່າ: ສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ ເປັນທີ່ອະນຸຍາດ, ແລະ ແທ້ຈິງ ອັລລ໋ອ ຜູ້ຊ່ຽງສູງສົ່ງ ໄດ້ຊ່ຽງສ້າງສັ ບພະສິ່ງທັ້ງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງບັນດາຣ໋ຊູລ ແລະ ປະທານບັນດາຄຳພີລົງມາ ເພື່ອ ອະທິບາຍຊີ້ແຈ້ງ ແລະ ເຊີນຊວນໄປສູ່ການເຄົາລົບພັກດີນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊ່ຽງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດໄວ້:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ (ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອຈຸດປະສົງ ອື່ນໃດ ເວັ້ນແຕ່ການກາບໄຫວ້ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ) [ອັຊ-ຊາຣິ ຍາຕ : 56], ແລະ ພຣະຜູ້ຊ່ຽງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(ແລະ ໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ແຕ່ຕັ້ງຣ໋ຊູລມາຍັງແຕ່ລະປະ ຊາຊາດ (ໂດຍຣ໋ຊູລຈະກ່າວແກ່ປະຊາຊາດນັ້ນໆ ວ່າ) ພວກທ່າ ນຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ອ ແລະ ຈົ່ງຫຼີກຫນີ ອອກຫ່າງຈາກ ພວກຕ໋ຫ ຼດຮູບປັ້ນຈະເວ້ົ...) [ອັນ-ນະຫ໌ລ: 36] ແລະ ພຣະຜູ້ ຊ່ຽງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴿٢٥﴾﴾

(ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງຣໍຊູລຄົນໃດມາກ່ອນຫນ້າເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາໄດ້ອະຫ໌ຮີໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ ແທ້ຈິງ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດ ທີ່ແທ້ຈິງນອກຈາກຂ້າ ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ) [ອັລ-ອໍາບີຢາ: 25] ແລະ ອັລລ໋ໍາຜູ້ຊົງກຽງໄກ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿الر كِتَابٌ أُحْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝١ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝٢﴾

(ອະລິຟ ລາມ ຣ໋ (ນີ້ຄື) ຄໍາພີທີ່ໂອງການທັ້ງຫລາຍຂອງມັນ ຖືກອາງໄອ້ຢ່າງຣັດກຸມລັດແຈ້ງ ແລະ ຖືກຈັດຈໍາແນກແຍກ (ຂໍ້ບັນລາຕ່າງ ໆ) ຢ່າງລັດແຈ້ງ ຈາກພຣະຜູ້ຊົງສະຫຼາດຫຼັກແຫລມ ແລະ ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ລ່ຽວລານ)

ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄປເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນນອກຈາກອັລລ໋ໍາ ແທ້ຈິງຂ້ອຍໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກພຣະອົງ ມາຍັງພວກທ່ານເພື່ອເປັນຜູ້ຕັກເຕືອນ ແລະ ຜູ້ແຈ້ງຂ່າວດີ)

[ຮູດ: 1-2].

ໃນບັນດາອາຍາຕທີ່ລັດເຈນເຫຼົ່ານີ້ ພຣະອົງອັລລ໋ໍາໄດ້ຊົງຊີ້ແຈ້ງວ່າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງຈິນ ແລະ ມະນຸດຂຶ້ນມາ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ ທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດທຽບຄຽງໄດ້, ແລະ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈ້ງວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງບັນດາຣໍຊູລມາເພື່ອສັ່ງໃຊ້ ໃນການອິບາດะຫ໌ນີ້ ແລະ ຫ້າມປາມຈາກສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ພຣະອົງກໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ບັນດາອາຍາຕໃນຄໍາພີຂອງພຣະອົງຊົງຄວາມລັດເຈນ ແລະ ລະອຽດ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີການເຄົາລົບສັກກາລະສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ການອິບາດะຫ໌ນັ້ນໝາຍເຖິງ: ການ

ໃຫ້ເອກະພາບຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ການເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, ໂດຍການປະຕິບັດຕາມບັນດາພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ແລະ ລະຖິ້ມບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງພຣະອົງ, ແລະ ອັລລໍຮ໌ກໍໄດ້ຊົງບັນຊາ ແລະ ໄດ້ຊົງແຈ້ງກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນຫລາຍໆ ອາຍະຫ໌, ເຊິ່ງຫນຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື ພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກະທຳອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ເປັນຜູ້ມີເຈດຕະນາບໍລິສຸດໃນການພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນແນວທາງທີ່ທ່ຽງກ້ຽ...) [ອັລ-ໄບຢິນະ: 5] ແລະ ດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ :

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບັນຊາວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າເຄົາລົບພັກດີຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ...) [ອັລ-ອິສຣໍ: 23] ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລໍຮ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

(ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີລົງມາແກ່ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະອາຍການເຄົາລົບຢ່າງບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ (ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ)

ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ສຳຫຼັບອັລລໍຮ໌ແລ້ວ (ບໍ່ມີພາຄີໃດ ໆ ອີກນອກຈາກ) ການເຄົາລົບພັກດີທີ່ຜ່ອງແຜ້ວບໍລິສຸດ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດຖືສິ່ງອື່ນຈາກອັລລໍຮ໌ໃຫ້ເປັນອະລີຍ໌ (ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອ

ເຄົາລົບພັກດີ (ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ) ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ອ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະຊົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວໃຫ້ດ (ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) [ອັຊ-ຊຸມັຣ : 2-3].

ໂອງການຕ່າງ ໆ ໃນຄວາມໝາຍຊຸ່ນນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫລາຍ, ແລະ ທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ອພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ໃຫ້ລະຖິ້ມການເຄົາລົບສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ ຈາກບັນດານະບີ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ.

ເປັນທີ່ແນ່ນອນວ່າ ການດຸອາ ແມ່ນການອີບາດະຫ໌ປະເພດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຄອບຄຸມທີ່ສຸດ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງອຸທິດການດຸອານັ້ນໃຫ້ແດ່ອັລລ໋ອພຽງອົງດຽວ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴿١٤﴾﴾

(ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງອີງອອນຕໍ່ອັລລ໋ອ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະອາຍການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງບໍລິສຸດໃຈແດ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ້ວ່າພວກປະຕິເສດສັດທາຈະກຽດຊັງກໍຕາມ) [ກໍຟິຣ : 14], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງເດສານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴿١٨﴾﴾

(ແລະ ແທ້ຈິງບັນດາມັສຍິດນັ້ນເປັນຂອງອັລລ໋ອ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ອີງອອນຂໍຜູ້ໃດຄຽງຄູ່ກັບອັລລ໋ອ)

[ອັລຈິນ : 18] ແລະ ຄຳຊີ້ແນະນີ້ ທີ່ໃຫ້ອີງອອນຂໍຕໍ່ອັລລ໋ອ

ພຽງພຣະອົງດຽວນັ້ນ ຄອບຄຸມສັບພະສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງໝົດ ນັບຕັ້ງແຕ່ບັນດາສາດສະດາທູດ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ; ແລະ ຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ١٠٦﴾

(ແລະ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ວິງວອນສິ່ງອື່ນໃດນອກເໜືອຈາກອັລລໍຮ໌, ສິ່ງທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂທດແກ່ເຈົ້າ, ຫາກເຈົ້າກະທຳ (ເຊັ່ນນັ້ນ) ແນ່ນອນເມື່ອນັ້ນເຈົ້າກໍ່ຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງບັນດາຜູ້ອະທຳ) [ຢູນຸສ : 106], ແລະ ນີ້ຄືຄຳຕຣັດທີ່ກ່າວຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະເປັນທີ່ຊາບກັນດີວ່າ ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ປົກປ້ອງທ່ານຈາກການຕັ້ງພາຄີ, ແທ້ຈິງແລ້ວຈຸດປະສົງຂອງສິ່ງນັ້ນກໍເພື່ອຕັກເຕືອນຜູ້ອື່ນໆ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَا تَدۡعُ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنۡ فَعَلۡتَ فَإِنَّكَ إِذٗا مِّنَ الظَّٰلِمِينَ ١٠٦﴾

(ແລະ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ວິງວອນຂໍສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລໍຮ໌, ສິ່ງທີ່ບໍ່ໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ໂທດແກ່ເຈົ້າ, ຫາກເຈົ້າໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, ແນ່ນອນເຈົ້າກໍ່ຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ອະທຳ) [ຢູນຸສ : 106], ແລະ ນີ້ແມ່ນຄຳຊີ້ແນະຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ, ເຊິ່ງຈຸດປະສົງຂອງມັນຄື: ເພື່ອຕັກເຕືອນຜູ້ອື່ນທີ່ນອກເໜືອຈາກທ່ານ; ເພາະເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຊົງປົກປ້ອງຮັກສາຂອງພຣະອົງຈາກການຕັ້ງພາຄີ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ກໍ່ໄດ້ຊົງເນັ້ນຢ້ຳຢ່າງເຂັ້ມງວດໃນການ

ຫ້າມປາມ ແລະ ການຕັກເຕືອນ; ໂດຍໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

(...ຫາກເຈົ້າກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ແນ່ນອນເຈົ້າກໍ່ຈະເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນໝູ່ຜູ້ອະທຳ) ແລະ ການອະທຳ ເມື່ອກ່າວເຖິງໂດຍລວມແລ້ວ ຄື: ຊີຣິກ-ອັກບັຣ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

(...ແລະບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ, ພວກເຂົາຄືຜູ້ອະທຳ). [ອັລ-ບะกัเราะห์: 254] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

(...ແທ້ຈິງ ການຕັ້ງພາຄີ ແນ່ນອນເປັນຄວາມອະທຳອັນໃຫຍ່ຫຼວງ). [ລุกมาน: 13]. ໃນເມື່ອແມ້ແຕ່ ທ່ານຜູ້ເປັນນາຍ ຂອງລูกหลานอาดำ ອะໄລຮิส ส็อลาตุ อัสสะลาม ຫາກໄດ້ວิงวอนขໍຕ່ສິ່ງອື່ນນອກເหนือจากอัลลอฮ์ ກໍຈะถูกนับเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อะทำ, ແລ້ວຈะนับประสาหยังกับคนอื่นๆ อีก?

ຈากบันดาอายาตเหຼ่านี้ ແລะ ข้อความอื่นๆ จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่า การอิอฺอฺบะดะฮ์สิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ — ดังนั้น จากผู้ที่ตายไปแล้ว, ต้นไม้, รูปปั้น ແລะ อื่นๆ — นั้นถือเป็นการตั้งพาคี (ชีริก) ต่ออัลลอฮ์, เป็นสิ่งที่ขัดกับการให้เอกะพาบต่ออัลลอฮ์ในการเคารบูชา เชื่องเป็นจุดประสงของการสร้างมนุษย์และมะนุด, การประทานบันดาธูล ແລะ การประทานคำพิต่างๆ, ทั้งยังขัดกับความหมายของคำว่า "ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์" เชื่องปะติเสดการเคารบูชาต่สิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ ແລะ ยืนยันการเคารบูชา

ນັ້ນໃຫ້ແກ່ອັລລ໋ອ ຫ໌ພຽງອົງດຽວ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ຫ໌ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວ ວ່າ:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدۡعُونَ مِن دُونِهِۦ هُوَ ٱلۡبَٰطِلُ وَأَنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡكَبِيرُ ٦٢﴾

(ເຊັ່ນນັ້ນແຫລະ ເພາະວ່າອັລລ໋ອ ຫ໌ຄືຜູ້ຊົງສັດຈະ, ແລະ ແທ້ ຈິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາວິງວອນຂໍອື່ນຈາກພຣະອົງນັ້ນເປັນເທັດ ແ ລະ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຫ໌ເປັນຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່)

[ອັລ-ຮັຈ: 62].

ແລະ ນີ້ຄືຮາກເຫງົ້າ ແລະ ພື້ນຖານຂອງສາສະໜາ, ແລະ ກ ານປະຕິບັດສາສະນະກິດຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງ ນອກຈາກວ່າຮາກເຫງົ້ ານີ້ຈະຖືກຕ້ອງເສຍກ່ອນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດ ວ່າ:

﴿وَلَقَدۡ أُوحِيَ إِلَيۡكَ وَإِلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِكَ لَئِنۡ أَشۡرَكۡتَ لَيَحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلۡخَٰسِرِينَ ٦٥﴾

(ແລະ ໂດຍແນ່ນອນໄດ້ມີອະຫ໌ຮີມາຍັງເຈົ້າ (ມູຮໍາມັດ) ແລ ະ ມາຍັງບັນດານະບີກ່ອນຫນ້າເຈົ້າ ຫາກເຈົ້າຕັ້ງພາຄີຮ່ວມ (ກ ັບອັລລ໋ອ ຫ໌), ແນ່ນອນການກະທໍາຂອງເຈົ້າກໍ່ບໍ່ມີຜົນ ແລະ ແນ່ ນອນເຈົ້າຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ຂາດທຶນ) [ອັຊ-ຊຸມັຣ: 65] ແລະ ອັລລ ໋ອ ຫ໌ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَلَوۡ أَشۡرَكُواْ لَحَبِطَ عَنۡهُم مَّا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ﴾

ຄວາມໝາຍວ່າ : (...ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງພາຄີຂຶ້ ນ ແນ່ນອນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທໍາກັນ ກໍ່ຈະສູນເສຍໄປຈາກ ພວກເຂົາ) [ອັລ-ອັນອາມ: 88].

ຈາກສິ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ສາສະໜາອິສລາມ ແລະ ການປະຕິຍານຕົນວ່າ: (ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ໍ) ມີສອງຫຼັກການທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຄື:

ປະການທີໜຶ່ງ: ຄືຈະຕ້ອງບໍ່ມີການເຄົາລົບບູຊາສິ່ງໃດ ນອກຈາກອັລລ໋ໍພຽງຜູ້ດຽວ ໂດຍບໍ່ມີພາຄີໃດໆທຽບຄຽງພຣະອົງ; ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ອ້ອນວອນຕໍ່ຜູ້ທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ຈາກບັນດານະບີ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆ, ຫຼື ອ້ອນວອນຕໍ່ຮູບປັ້ນ, ຕົ້ນໄມ້, ກ້ອນຫີນ, ຫຼື ສິ່ງຖືກສ້າງອື່ນໆ, ຫຼື ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພວກເຂົາ, ຫຼື ສະແຫວງຫາຄວາມໃກ້ຊິດກັບພວກເຂົາດ້ວຍການເຊືອດສັດຖະວາຍ ແລະ ການບົນບານ, ຫຼື ລະຫມາດໃຫ້ພວກເຂົາ, ຫຼື ການໃຫວ້ພວກເຂົາ; ຜູ້ນັ້ນກໍເທົ່າກັບໄດ້ຍົກຖືເອົາພວກເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລ໋ໍ, ແລະ ໄດ້ຕັ້ງພວກເຂົາເປັນພາຄີທຽບຄຽງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນການຂັດແຍ້ງ ແລະ ປະຕິເສດຕໍ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ ລາອິລາຫະ ອິລລັລລ໋ໍ.

ປະການທີສອງ: ຈະບໍ່ມີການເຄົາລົບການໃຫວ້ອັລລ໋ໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ນອກຈາກຕາມຊາຣີອະຫ໌ຂອງສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ﷺ, ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ປະດິດສິ່ງໃໝ່ໃນສາສະໜາທີ່ອັລລ໋ໍບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸມັດ; ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳປະຕິຍານທີ່ວ່າ ມຸຮຳມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລ໋ໍຢ່າງບໍ່ສົມບູນ, ແລະ ການງານຂອງລາວກໍຈະບໍ່ເກີດປະໂຫຍດ ແລະ ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບ, ພຣະອົງອັລລ໋ໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຊົງດຳລັດວ່າ:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴿٢٣﴾﴾

(ແລະ ເຮົາໄດ້ມຸ່ງໄປຍັງການງານຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດໄວ້, ແລ້ວເຮົາກໍບັນດານໃຫ້ມັນເປັນດັ່ງລະອອງຝຸ່ນທີ່ປິ

ອສະບັດໄປ) [ອັລ-ຟຸຣກອນ: 23], ເຈດຕະນາຂອງການງານທີ່ກ່າວໄວ້ໃນອາຍະຫ໌ນີ້ແມ່ນ: ການງານຂອງຜູ້ທີ່ຕາຍໃນສະພາບທີ່ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະເຈົ້າອັລລໍຮ໌,

ແລະ ຍັງລວມເຖິງ: ບັນດາການງານທີ່ເປັນບິດອະຫ໌ (ການອຸຕະລິກຳໃນສາສະໜາ) ທີ່ພຣະອົງອັລລໍຮ໌ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ເພາະແທ້ຈິງມັນຈະກາຍເປັນລະອອງຜົງທີ່ກະຈັດກະຈາຍໃນອັນປໍລະໂລກ (ກີຍາມະຫ໌), ເນື່ອງຈາກວ່າມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງທີ່ບໍລິສຸດ, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກິດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລໍຮ໌)” ມຸດຕະຟາ ກຸລອະໄລ : ລາຍງານໂດຍທ່ານບຸກຄ໋ອ ແລະ ທ່ານມຸສລິມ.

ສະຫຼຸບຄວາມວ່າ: ນັກຂຽນຍິງຜູ້ນີ້ ໄດ້ມຸ່ງການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການດຸອາຂອງນາງ ໄປຍັງທ່ານນະບີ ຊ່ລລັລລ໋ຮ໌ອະໄລຮິ ອະສັລລັມ, ແລະ ໄດ້ຫັນຫຼັງໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສາກົນລະໂລກ, ຜູ້ຊົງການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ມີໄຊຊະນະ, ການໃຫ້ໂທດ ແລະ ການໃຫ້ຄຸນ ຢູ່ໃນກຳມືຂອງພຣະອົງ, ແລະສິ່ງດັ່ງກ່າວທັ້ງໝົດນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນກຳມືຂອງຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງ.

ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ສິ່ງນີ້ຄືການອະທຳທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຮ້າຍແຮງ, ແລະ ແທ້ຈິງ ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ວິງວອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະຕອບຮັບແກ່ຜູ້ທີ່ວິງ

ວອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງຄາດໂທດຜູ້ທີ່ໂອຫັງຕໍ່ສິ່ງດັ່ງກ່າ ວວ່າຈະໄດ້ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນນະລົກ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າ ວວ່າ:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕຣັດວ່າ ຈົ່ງວິງວອນຂໍຕໍ່ຂ້າ ຂ້າຈະຕອບຮັບແກ່ພວກເຈົ້າ ສ່ວນບັນດາຜູ້ໂອຫັງຕໍ່ການເຄົາ ລົບພັກດີແກ່ຂ້ານັ້ນ ຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນນະລົກຢ່າງຕ່ຳຕ້ອຍ)

[ກ໋ຟີຣ: 60] ຄື: ຕ່ຳຕ້ອຍ ແລະ ຖືກດູຖູກ, ອາຍະຫ໌ ອັນນີ້ກ ງວນີ້ຈຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການດຸອາເປັນການອິບາດະຫ໌, ແລະ ຜູ້ທີ່ ໂອຫັງຕໍ່ມັນ ທີ່ພຳນັກຂອງລາວກໍຄືນະລົກ. ຫາກນີ້ຄືສະພາບຂ ອງຜູ້ທີ່ໂອຫັງຕໍ່ການດຸອາຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວສະພາບຂອງຜູ້ທີ່ ວິງວອນຂໍຕໍ່ສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ ແລະ ຜົນຫຼັງໃຫ້ ພຣະອົງນັ້ນຈະເປັນຊ່ຳໃດ, ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມະຫາສູ ງສົ່ງ ເປັນຜູ້ຊົງໃກ້ຊິດ, ເປັນຜູ້ຊົງກຳມະສິດເໜືອທຸກສິ່ງ, ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອານຸພາບເໜືອທຸກສິ່ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມະຫາສູ ງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾

ຄວາມວ່າ: (ແລະ ເມື່ອບ່າວຂອງຂ້າຖາມເຈົ້າຮອດຂ້ອຍແ ລ້ວ (ຈົ່ງຕອບເຖີດວ່າ) ແທ້ຈິງຂ້ານັ້ນຢູ່ໃກ້ ຂ້າຈະຕອບຮັບຄຳ ວິງວອນຂອງຜູ້ທີ່ວິງວອນ ເມື່ອເຂົາວິງວອນຕໍ່ຂ້າ ດັ່ງນັ້ນ ພວ ກເຂົາຈົ່ງຕອບຮັບຂ້າເຖີດ ແລະ ຈົ່ງສັດທາຕໍ່ຂ້າ ເພື່ອວ່າພວກ

ເຂົ້າຈະໄດ້ຢູ່ໃນຫົນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ) [ອັລ-ບะກໍເຣาะห์ : 186] ແລະ ท่านอิ่ลน ฮุลวัลวัล์ธุ อะไลธิ อะสัวลัม ได้กล่าวในหะดิสที่ฮุซัยฟะห์อ่า ภาบดุอา เป็น ภาบอิบาดะห์, และ ได้กล่าอต่ำหูานของท่านคือ ท่าน อับดุลวัห์ บิน อับบาส อ่า:

«احْفَظِ اللهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللهِ».

«เจ้าจ่งเผิทักรักสาอัลวัห์ แล้วอัลวัห์จะเผิทักรักสาเจ้า, เจ้าจ่งเผิทักอัลวัห์ แล้วเจ้าจะเผ็บพระอ่งอยู่เบื้องหน้า, เมื่อเจ้าอิงออนขอ ก่จ่งอิงออนขอต่ำอัลวัห์, และ เมื่อเจ้าจะขอความฉ่วยเหลือ ก่จ่งขอความฉ่วยเหลือจากอัลวัห์». บันทึกโดยติรมิซี และ ท่านอื่นบอกจากกลาอ.

และ ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าออ่า:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

ความอ่า "ผู้ใดตายในสะพาบที่เขาอิงออนต่ำผู้อื่นเท่ำทูมกับอัลวัห์ เขาต้องตกนะธก" บันทึกโดย อัล-บุกอ์ธิ, และ ในบันทึกของท่านอิหม่ำทั้งสอง แต่ท้จิงท่านนะบี ﷺ ถูกถามอ่า: บาบใดที่ใหย่ที่สุด? ท่านตอบอ่า:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

"การที่เจ้าตั้งพาภิต่ำอัลวัห์ ทั้งๆ ที่พระอ่งเป็นผู้ฉ่งสร้างเจ้า" และ พาสิ (อัน-นิด): หมายถึงผู้ที่เท่ำทูม และ ค้ายคลึกัน, ดั่งนั้น ผู้ใดก่ตามที่อิงออนขอต่ำสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากอัลวัห์, หูื ขอความฉ่วยเหลือจากสิ่งนั้น, หูื บนบานต่ำสิ่งนั้น, หูื ข้าสัดบูชาให้แก่สิ่งนั้น, หูื ได้ถะหอายสิ่งใ

ດໜຶ່ງຈາກການເຄົາລົບພັກດີໃຫ້ແກ່ສິ່ງນັ້ນ; ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຍຶດຖືເອົາສິ່ງນັ້ນເປັນພາຄີແລ້ວ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນ ນະບີ, ຫຼື ອະລີຍ໌, ຫຼື ມະລັກ, ຫຼື ຈິນ, ຫຼື ຮູບປັ້ນ, ຫຼື ສິ່ງຖືກສ້າງອື່ນໆ ກໍຕາມ.

ແລະ ໃນທີ່ນີ້ ອາດຈະມີຜູ້ຖາມວ່າ: ມີຄຳຕັດສິນວ່າແນວໃດກ່ຽວກັບການຂໍຕໍ່ຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ໃນສິ່ງທີ່ລາວສາມາດເຮັດໄດ້, ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລາວໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຮູບປະທຳເຊິ່ງລາວມີຄວາມສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້; ຄຳຕອບ: ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນການຕັ້ງພາກີ, ຫາກແຕ່ເປັນເລື່ອງປົກກະຕິທຳມະດາທີ່ອະນຸຍາດລະຫວ່າງຊາວມຸສລິມ, ດັ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ກ່າວໃນເລື່ອງລາວຂອງທ່ານນະບີມູຊາ ວ່າ:

﴿...فَٱسۡتَغَٰثَهُ ٱلَّذِي مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِي مِنۡ عَدُوِّهِۦ...﴾

(...ແລ້ວຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍຂອງລາວກໍ່ໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຍາມຄັບຂັນຕໍ່ລາວ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ເປັນສັດຕູຂອງລາວ...) [ອັລ-ກໍໂສ: 15] ແລະ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດໃນເລື່ອງລາວຂອງທ່ານນະບີມູຊາເຊັ່ນດຽວກັນວ່າ:

﴿فَخَرَجَ مِنۡهَا خَآئِفٗا يَتَرَقَّبُ...﴾

(ລາວຈຶ່ງໄດ້ອອກຈາກມັນໄປ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານ ພ້ອມທັງເຝົ້າລະວັງ...) [ອັລ-ກໍໂສ: 21] ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມະນຸດຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກສະຫາຍຂອງຕົນໃນສົງຄາມ ແລະ ໃນເລື່ອງອື່ນໆ ທີ່ຜູ້ຄົນຕ້ອງປະເຊີນ, ໂດຍທີ່ພວກເຂົາກໍຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອເຊິ່ງກັນແລະກັນ.

ແລະ ອັລລໍຫ໌ ໄດ້ຊົງສັ່ງນະບີຂອງພຣະອົງ ﷺ ໃຫ້ແຈ້ງແກ່ປະຊາຊາດຂອງເພິ່ນວ່າ ເພິ່ນບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດໃດໆ ແກ່ຜູ້ໃດໄດ້, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ດຳລັດວ່າ:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝٢٠ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝٢١﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດມຸຮຳມັດ ແທ້ຈິງຂ້ອຍວິງວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂ ອງຂ້ອຍເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຈະບໍ່ຕັ້ງຜູ້ໃດເປັນພາກີກັບພຣະອົງ)

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມຸຮຳມັດ ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍບໍ່ມີ ອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ ໂທດ ແລະ ໃຫ້ຄຸນ ແກ່ພວກທ່ານ) [ອັລ-ຈິນ 22-21]. ແລະ ພ ຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝١٨٨﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີອຳນາດ ທີ່ຈະໃຫ້ຄຸນ ປະໂຫຍດໃດໆ ແລະ ໃຫ້ໂທດໃດໆ ແກ່ຕົວຂ້ອຍໄດ້ ນອກຈາກສິ່ ງທີ່ ອັລລ໋ຮ໌ຊົງປະສົງ ແລະຖ້າຫາກວ່າຂ້ອຍເປັນຜູ້ຮູ້ສິ່ງເລັ່ນລັ ບແລ້ວ ແນ່ນອນຂ້ອຍຍ່ອມກອບໂກຍສິ່ງທີ່ດີງາມໄວ້ຢ່າງຫລ ວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ກໍ່ຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງຂ້ອຍໄດ້ ຂ້ອ ຍບໍ່ແມ່ນໃຜຄົນອື່ນໃດ ນອກຈາກຜູ້ຕັກເຕືອນ ແລະຜູ້ປະກາ ດຂ່າວດີສຳຫລັບກຸ່ມຊົນຜູ້ສັດທາເທົ່ານັ້ນ).

[ອັລ-ອະອ໌ຣ: 188]

ແລະ ໂອງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ຍັງມີອີກຫຼ າຍ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ທ່ານນະບີ ຊຸ່ລລັ່ລລ໋ຮ ອະໄລຮິ ອະສ ັ ລ ລ ຳ ຈະບໍ່ວິງວອນຂໍຕໍ່ຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນຈາກທ່ານວ່າ ໃນວັນສົງຄາມບະດ໌ຣ ທ່ າ ນໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອັລລ໋ຮ໌ ແລະ ຂໍໄຊຊະນະຈາກພຣະ

ອົງເພື່ອຕ້ານກັບສັດຕູຂອງພຣະອົງ, ແລະ ທ່ານໄດ້ວິງວອນຂໍ
ຢ່າງບໍ່ລົດລະ, ໂດຍໄດ້ກ່າວວ່າ: «ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າ! ຂໍ
ພຣະອົງໂປດປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະອົງຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍ
າໄວ້ດ້ວຍເຖີດ». ຈົນກະທັ້ງ ທ່ານ ອັສ-ສິດດີກ ອັນ-ອັກບັຣ ອະ
ບູ ບັກຣ ຣໍດິຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຣໍຊູລຸລລໍຫ໌, ພຽ
ງພໍແລ້ວ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວອັລລໍຫ໌ຈະຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ທ່ານ
ຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັນຍາໄວ້, ແລະ ອັລລໍຫ໌ ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ ກໍໄດ້ປ
ະທານພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງລົງມາກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວວ
 າ:

﴿إِذۡ تَسۡتَغِيثُونَ رَبَّكُمۡ فَٱسۡتَجَابَ لَكُمۡ أَنِّي مُمِدُّكُم بِأَلۡفٖ مِّنَ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ
مُرۡدِفِينَ ٩﴾

(ຈົ່ງລຳລຶກໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຍາມ
ຄັບຂັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງທ່ານກໍໄດ້ຕອ
ບສະໜອງແກ່ພວກເຈົ້າວ່າ ແທ້ຈິງຂ້າຈະຊ່ວຍເຫລືອພວກ
ເຈົ້າດ້ວຍມະລາອິກະຈຳນວນໜຶ່ງພັນທີ່ຈະຕິດຕາມກັນລົງມ
າ) (ຊູເຣາະຫ໌ ອັນຟາລ: 9) ໃນອາຍາຕເຫຼົ່ານີ້ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວເ
ຖິງການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ແຈ້ງວ່າພ
ຣະອົງໄດ້ຕອບຮັບພວກເຂົາ ໂດຍໄດ້ສົ່ງມາລາອິກະຮ໌ມາສະໜັ
ບສະໜູນ; ເພື່ອເປັນຂ່າວດີແຫ່ງໄຊຊະນະ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ
ໃຈ, ພ້ອມທັງໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ໄຊຊະນະບໍ່ແມ່ນມາຈາກມາລາອິກະ
ຮ໌, ແຕ່ຫາກມາຈາກພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا ٱلنَّصۡرُ إِلَّا مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ...﴾

(ແລະບໍ່ມີໄຊຊະນະໃດໆ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະມາຈາກອັລລໍຫ໌...)

[ສູເຣາະຫ໌ ອະລາອິມຣອນ: 126], ແລະ ອັລລ໋ໍຫ໌ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴿١٢٣﴾﴾

(ແລະ ແນ່ນອນ ອັລລ໋ໍຫ໌ ໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຈົ້າແລ້ວ ທີ່ສົງຄາມບະດ໌ຣ ຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າເປັນຝ່າຍທີ່ອ່ອນແອກວ່າ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢຳເກຣງຢ້ານກົວຕໍ່ອັລລ໋ໍຫ໌ ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຂອບໃຈ) [ສູເຣາະຫ໌ ອະລາອິມຣອນ: 123] ດັ່ງນັ້ນ ອັລລ໋ໍຫ໌ໄດ້ຊ່ວຍຊີ້ແຈງໄວ້ໃນອາຍະຫ໌ນີ້ວ່າ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາໃນວັນບະດ໌ຣ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາທັງອາວຸດ ແລະ ພະລັງກຳລັງ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພວກເຂົາດ້ວຍບັນດາມະລາອິກະຫ໌ນັ້ນ, ທັງໝົດລ້ວນເປັນສາເຫດແຫ່ງໄຊຊະນະ, ເປັນຂ່າວດີ ແລະ ເພື່ອຄວາມສະຫງົບໝັ້ນຄົງ, ແຕ່ໄຊຊະນະນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຫາກແຕ່ມັນມາຈາກອັລລ໋ໍຫ໌ອົງດຽວ. ນັກຂຽນຍິງຜູ້ນີ້ ຫຼື ຜູ້ອື່ນໆ ກ້າຫານໄດ້ແນວໃດ ທີ່ຫັນໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຂໍໄຊຊະນະຈາກທ່ານນະບີ ຊຸລລັລລ໋ຮ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ໍ, ແລະ ພັດເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສາກົນໂລກ, ຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງຢ່າງ ແລະ ຜູ້ຊົງອານຸພາບເໜືອທຸກສິ່ງຢ່າງ?

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ສິ່ງນີ້ແມ່ນຄວາມບໍ່ຮູ້ອັນຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ມັນຍັງເປັນການຕັ້ງພາກີອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດອີກດ້ວຍ. ສະນັ້ນ ຈົ່ງເປັນໜ້າທີ່ຂອງນັກຂຽນຍິງຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງເຕົາບະຫ໌ກັບໂຕຕໍ່ອັລລ໋ໍຫ໌ ດ້ວຍການເຕົາບະຫ໌ທີ່ຈິງໃຈບໍລິສຸດ,

ແລະ ການເຕົາບະຫ໌ທີ່ຈິງໃຈບໍລິສຸດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍປະການ, ດັ່ງນີ້: ຫນຶ່ງ: ເສຍໃຈກັບຄວາມຜິດທີ່ໄດ້ກະທຳໄປ. ສ

ອາ: ຖອນຕົວອອກຈາກຄວາມຜິດທີ່ໄດ້ກະທຳນັ້ນ, ສາມ: ຕັ້ງໃ
ຈວ່າສິບໍ່ກັບໄປເຮັດບາບນັ້ນອີກ, ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ອັ
ລລໍ ຫ໌, ມີເຈດຕະນາອັນບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ພຣະອົງ, ປະຕິບັດຕາມຄຳ
ບັນຊາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຫຼີກຫ່າງຈາກຂໍ້ຫ້າມຂອງພຣະອົງ,
ນີ້ຄືການເຕົາບະຫ໌ອັນຈິງໃຈ. ປະການທີ່ສີ່ ໃນທີ່ນີ້, ເຊິ່ງສະເພາະ
ກັບການລະເມີດສິດທິຂອງເພື່ອນມະນຸດຄື: ຄືນສິດທິໃຫ້ແກ່ເ
ຈົ້າຂອງມັນ, ຫຼື ຂໍການຍົກໂທດຈາກລາວ.

ພຣະອົງອັລລໍ ຫ໌ ໄດ້ຊົງບັນຊາບັນດາບ່າວຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ເ
ຮັດການເຕົາບະຫ໌, ແລະ ໄດ້ຊົງສັນຍາກັບພວກເຂົາວ່າຈະຊົງຮັ
ບເອົາມັນ, ດັ່ງຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(ແລະ ບັນດາຜູ້ສັດທາເອີຍ, ຈົ່ງພ້ອມພຽງກັນກັບຕົວໄປຫ
າອັລລໍ ຫ໌ເຖີດ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ) [ຊູເຣາະ ຫ໌
ອັນນູຣ: 31], ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຕຣັດກ່ຽວກັບຊາວນະສໍຣ໌ວ່າ:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾﴾

(ເຫດໃດພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ກັບເນື້ອກັບຕົວຕໍ່ອັລລໍ ຫ໌ ແລະ ຂໍ
ອະໄພຍະໂທດຕໍ່ພຣະອົງ, ໃນຂະນະທີ່ອັລລໍ ຫ໌ນັ້ນ ເປັນຜູ້ຊົງອະໄ
ພ, ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ) [ຊູເຣາະ ຫ໌ ອັລ-ມາອິດະ ຫ໌ : 74]. ແລ
ະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾

(ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ວິງວອນຂໍຕໍ່ພະເຈົ້າອື່ນໃດຮ່ວມກັບອັລລໍ ແລະ ບໍ່ຂ້າຊີວິດທີ່ອັລລໍໄດ້ຫ້າມໄວ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍເຫດຜົນອັນຊອບທຳ ແລະ ບໍ່ຜິດປະເວນີ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເຂົາຈະໄດ້ພົບກັບການລົງໂທດ)

(ການລົງໂທດຈະຖືກເພີ່ມຂຶ້ນເປັນທະວີຄູນແກ່ລາວໃນວັນກິຍາມະ ແລະ ລາວຈະຢູ່ນັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດໄປໃນສະພາບທີ່ຖືກດູຖູກ)

(ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກັບຕົວ ແລະ ສັດທາ ແລະ ປະກອບຄວາມດີ, ຊຶ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ ອັລລໍຈະຊົງປ່ຽນຄວາມຊົ່ວຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຄວາມດີ ແລະ ອັລລໍ ເປັນຜູ້ຊົງອະໄພຍົ່ງ, ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ) [ສຸເຣາະ ຟຸຣກອນ : 68-70]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾﴾

(ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຊົງຮັບການກັບຕົວຈາກບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຊົງອະໄພໃນຄວາມຜິດບາບທັ້ງຫຼາຍ ແລະ ຊົງຮູ້ສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າກະທຳ) [ສູເຣາະຫ໌ອັລ-ຊູຣໍ ອາຍະຫ໌ 25].

ແລະ ມີລາຍງານທີ່ຈໍເຮັຍຫ໌ຈາກ ທ່ານຣໍຊູລ ຂອງອັລລໍ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«ອິສລາມລົບລ້າງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນຫນ້າ, ແລະ ການເຕົ້າບະຫ໌ກໍ່ລົບລ້າງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ກ່ອນຫນ້າ».

ຄຳເວົ້າໂດຍຫຍໍ້ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນ ຍ້ອນເຫັນເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງການຕັ້ງພາຄີ ຫຼື ຊິຣິກ, ເຊິ່ງເປັນບາບທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວວ່າຈະມີ

ຜູ້ຫຼົງເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ນັກຂຽນຍົງທ່ານນີ້ໄດ້ເຜີຍແຜ່ອອກມາ, ພ້ອມທັງເປັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຕັກເຕືອນເພື່ອພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ແລະ ເພື່ອປອງບ່າວຂອງພຣະອົງ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ໃຫ້ພຣະອົງຊົງໂປດໃຫ້ສິ່ງນີ້ເກີດປະໂຫຍດ, ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຂອງບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ, ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທັງໝົດຊຶ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ່ອງແທ້ໃນສາສະໜາ ແລະ ການດຳລົງໝັ້ນຢູ່ບົນສາສະໜາດັ່ງກ່າວ, ແລະ ຊົງຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາ ແລະ ບັນດາມຸສລິມໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາ ແລະ ຈາກການກະທຳທີ່ບໍ່ດີຂອງພວກເຮົາ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງເປັນຜູ້ມີສີດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອະນຸພາບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍອັລລໍຮ໌ ຊົງປະທານການສະດຸດີ, ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມຈຳເລີນແດ່ ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ນະບີຂອງເຮົາ ທ່ານມຸຮຳມັດ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອະລາສານ ທີ່ສາມ:

ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກ ຈິນ ແລະ ໄຊຕອນມານຮ້າຍ ແລະ ການສາບານຕ່ໍພວກເຂົາ

ຈາກ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລ໋ໍ ບິນ ບາຊ ເຖິງບັນດາຊ າວມຸສລິມທີ່ໄດ້ເຫັນສານສະບັບນີ້, ຂໍອັລລ໋ໍຊົງປະທານຄວາມ ສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາໃນການຍຶດໝັ້ນຕ່ໍສ າສະໜາຂອງພຣະອົງ ແລະ ການຍືນຍັດຕ່ໍມັນດ້ວຍເຖິດ, ອາມີ ນ.

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາແຫ່ງອັລລ໋ຮ໌ ແລະ ຄວາ ມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

ຕ່ໍໄປນີ້, ມີພີ່ນ້ອງບາງຄົນໄດ້ຖາມຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ ຜູ້ໃກ່ເຂົ້າບາງຄົນກະທ່ຳ; ຄືການອອນຂໍຕ່ໍສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາ ກອັລລ໋ໍ ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກສິ່ງນັ້ນໃນຍາມ ຄັບຂັນ; ເຊັ່ນ: ການອອນຂໍຕ່ໍຈິນ, ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈ າກພວກມັນ, ການບົນບານຕ່ໍພວກມັນ ແລະ ການເຊືອດສັດ ເພື່ອພວກມັນ. ແລະ ໃນນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັນຄື ຄຳເວົ້າຂອງບາງຄົ ນທີ່ກ່າວວ່າ: (ໂອ້ ເຈ້ົາເອີຍ), ຄື: ບັນດາຫົວໜ້າຂອງຈິນທ້ັງເຈ ົ້ າ ຈົ່ງເອົາມັນໄປ, ຈົ່ງຫັກກະດູກຂອງມັນ, ຈົ່ງດື່ມເລືອດຂອງມ ັ ນ, ຈົ່ງທ່ໍລະມານຮ່າງກາຍຂອງມັນ, ໂອ້ ເຈ້ົາເອີຍ ຈົ່ງເຮັດແນວ ນັ້ນແນວນີ້ກັບມັນ, ຫຼື ຄຳເວົ້າຂອງບາງຄົນທີ່ວ່າ: (ໂອ້ຈິນຕອ ນສວາຍ, ໂອ້ຍິນຕອນແລງເອີຍ ຈົ່ງເອົາລາວໄປ), ແລະ ສິ່ງນີ້ພ

ບເຫັນຫຼາຍໃນບາງເຂດພາກໃຕ້, ແລະ ທີ່ລວມຢູ່ໃນປະເພດນີ້ ກໍຄື: ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນຕາຍ ເຊັ່ນ ບັນດານະບີ, ບັນດາຜູ້ຊົງທຳ ແລະ ຄົນອື່ນໆ, ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກບັນດາມະລາອິກະຫ໌. ສິ່ງທັງໝົດນີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ ເກີດຂຶ້ນກັບຊາວມຸດສະລິມຈຳນວນຫຼາຍ, ຍ້ອນຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະ ການເຮັດຕາມຄົນລຸ້ນກ່ອນ, ແລະ ບາງເທື່ອບາງຄົນກໍເຫັນວ່າມັນເປັນເລື່ອງເລັກນ້ອຍ ແລະ ໄດ້ອ້າງເຫດຜົນດ້ວຍຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ: ນີ້ເປັນພຽງຄຳເວົ້າທີ່ຕິດປາກ, ເຮົາບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນ.

ແລະ ທ່ານຍັງໄດ້ຖາມຂ້ອຍອີກວ່າ: ກ່ຽວກັບຂໍ້ຕັດສິນໃນການແຕ່ງງານກັບຜູ້ທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວ, ສັດທີ່ພວກເຂົາເຊືອດ, ການລະຫມາດໃຫ້ຄົນຕາຍຂອງພວກເຂົາ, ການລະຫມາດຕາມຫຼັງພວກເຂົາ, ແລະ ກ່ຽວກັບການເຊື່ອຖືພວກຫມໍຜີ ແລະ ຫມໍດູ; ເຊັ່ນ ຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າຮູ້ຈັກພະຍາດ ແລະ ສາເຫດຂອງມັນ ພຽງແຕ່ການກວດເບິ່ງສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ສຳຜັດກັບຮ່າງກາຍຂອງຄົນເຈັບ; ເຊັ່ນ: ຜ້າໂພກຫົວ, ໂສ້ງ, ຜ້າຄຸມຫົວ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ຄຳຕອບຄື: ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະ ຂໍອວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ເປັນນະບີສຸດທ້າຍ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາຕໍ່ຫຼັງຈາກທ່ານ, ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ບັນດາສາວົກສະຫາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕາມແນວທາງຂອງພວກເພິ່ນຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

ອັລລໍ ໄດ້ຊົງສ້າງຈິນ ແລະ ມະນຸດມາເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງພຽງອົງດຽວ, ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທຽບຄຽງ

, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ອຸທິດການຂໍວິງວອນ, ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ການເຊືອດສັດ, ການບົນບານ ແລະ ການອິບາດະຫ໌ອື່ນໆ ທັງໝົດໃຫ້ແດ່ພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງບັນດາຣໍຊູລມາ ແລະ ໄດ້ມີພຣະບັນຊາແກ່ພວກເຂົາກ່ເພື່ອການນີ້, ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານບັນດາຄຳພີຈາກຟາກຟ້າວົງມາ ເຊິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືຄຳພີອັນກຸຣອານອັນຊົງກຽດ ເພື່ອຊີ້ແຈງ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໄປສູ່ການນີ້, ພ້ອມທັງເປັນການຕັກເຕືອນມະນຸດໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກການຕັ້ງພາກີກັບອັລລ໋ອ ແລະ ການເຄົາລົບບູຊາສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ. ແລະ ນີ້ຄືຮາກຖານຂອງຫຼັກການທັງປວງ ແລະ ເປັນພື້ນຖານຂອງສາສະໜາ, ເຊິ່ງເປັນຄວາມໝາຍຂອງການປະຕິຍານຕົນວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ອ, ແລະ ຄວາມຈິງຂອງມັນກ່ຄື: ບໍ່ມີຜູ້ທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງແທ້ຈິງນອກຈາກອັລລ໋ອ, ເພາະມັນເປັນການປະຕິເສດການເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະ ການເຄົາລົບພັກດີຕ່ສິ່ງອື່ນນອກຈາກອັລລ໋ອ, ແລະ ຢືນຢັນມັນ -ກ່ຄື ການເຄົາລົບພັກດີ- ໄວ້ສຳລັບອັລລ໋ອ ພຽງອົງດຽວ, ໂດຍປາດສະຈາກສິ່ງອື່ນໃດຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງຫຼາຍ. ແລະ ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ໃນເລື່ອງນີ້ຈາກຄຳພີຂອງອັລລ໋ອ ແລະ ຊຸນນະຫ໌ຂອງສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ﷺ ແມ່ນມີຢ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ໃນນັ້ນກ່ຄື: ຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ວ່າ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ(ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໃດ ເວັ້ນແຕ່ການກາບໄຫວ້ເຄົາລົບພັກດີຕ່ຂ້າ)

[ຊູເຣາະຫ໌ ອັຊ-ຊາຣິຍາຕ : 56], ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລ

ລ໋ທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບັນຊາວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າເຄົາລົບພັກດີຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອິສຣ໋ອ: 23], ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລ໋ທ໌ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

(ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກະທຳອື່ນໃດ ນອກຈາກເພື່ອເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ທ໌ ເປັນຜູ້ມີເຈດຕະນາບໍລິສຸດໃນການພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ເປັນຜູ້ຢູ່ໃນແນວທາງທີ່ທ່ຽງກ້ຽ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ໄບຢິນະຫ໌ : 5], ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລ໋ທ໌ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕຣັດວ່າ ຈົ່ງວິງວອນຂໍຕໍ່ຂ້າ ຂ້ານໍ່ຈະຕອບຮັບແກ່ພວກເຈົ້າ ສ່ວນບັນດາຜູ້ໂອ້ຫ້ຽຕໍ່ການເຄົາລົບພັກດີແກ່ຂ້ານັ້ນ ຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນນະລົກຢ່າງຕ່ຳຕ້ອຍ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ກ໋ຟິຣ: 60]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

(ແລະ ເມື່ອບ່າວຂອງຂ້າຖາມເຈົ້າເຖິງຂ້ອຍແລ້ວ (ຈົ່ງຕອບເຖີດວ່າ) ແທ້ຈິງຂ້ານັ້ນຢູ່ໃກ້ຊິດ ຂ້າຈະຕອບຮັບຄຳວິງວອນຂອງຜູ້ທີ່ວິງວອນ ເມື່ອເຂົາວິງວອນຕໍ່ຂ້າ...)

[ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບາກ໋ເຣາະຫ໌: 186].

ພຣະອົງໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງໃນບັນດາອາຍາຕເຫຼົ່ານີ້ວ່າ ພຣະອົງຊົງສ້າງຈົນ ແລະ ມະນຸດຂຶ້ນມາເພື່ອການອິບາດະຫ໌ຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງຕັດສິນບັນຊາ ແລະ ຊົງສັ່ງເສຍແກ່ບ່ອງບ່າວຂອງພຣະອົງໃນພຣະມະຫາຄ່ຳພິກຸຣອານ ແລະ ຜ່ານທາງຄໍລຸລຂອງພຣະອົງ, ວ່າບໍ່ໃຫ້ມີການເຄົາລົບກາບໄຫວ້ສິ່ງອື່ນໃດ ນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ,

ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການດຸອາ (ຂໍພອນ) ນັ້ນເປັນການອິບາດະຫ໌ (ສະອາມີພັກ) ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່, ຜູ້ໃດທີ່ຫຍັ່ງຜະຫຍອງຕໍ່ມັນກໍ່ຈະໄດ້ເຂົ້າໄຟນະລົກ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ບັນດາບ່າວຂອງພຣະອົງໃຫ້ຂໍພອນຕໍ່ພຣະອົງພຽງອົງດຽວ, ແລະ ໄດ້ບອກວ່າ ແທ້ຈິງພຣະອົງນັ້ນຢູ່ໃກ້ຊິດ ພຣະອົງຈະຕອບຮັບຄຳຂໍຂອງພວກເຂົາ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການຈຳເປັນແກ່ບ່າວທັງປວງທີ່ຈະຕ້ອງມຸ່ງຂໍພອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາແຕ່ພຽງອົງດຽວ; ເພາະວ່າການດຸອານັ້ນເປັນປະເພດໜຶ່ງຂອງການອິບາດະຫ໌ ທີ່ພວກເຂົາຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອມັນ ແລະ ຖືກສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ກະທຳມັນ, ແລະ ອັລລ໋ອ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດວ່າ: ແທ້ຈິງ ການລະຫມາດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ການເຊື່ອດສັດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ການມີຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະ ການຕາຍຂອງຂ້ານ້ອຍນັ້ນ ແມ່ນເປັນໄປເພື່ອອັລລ໋ອ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານໂລກ)

(ບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນພາຄີກັບພຣະອົງ ແລະ ດ້ວຍສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໄດ້ຖືກບັນຊາ ແລະ ຂ້ານ້ອຍຄືຜູ້ທຳອິດໃນບັນດາ

ຜູ້ທີ່ມອບຕົນ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັນ-ອາມ : 162-163].

ດັ່ງນັ້ນ ອັລລ໋ອ ຈຶ່ງໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ນະບີຂອງພຣະອົງ ﷺ ແຈ້ງແກ່ປວງຊົນວ່າ ການລະຫມາດຂອງເພິ່ນ ແລະ ການເຊືອດຂ້າສັດຂອງເພິ່ນ, ການມີຊີວິດຂອງເພິ່ນ ແລະ ການຕາຍຂອງເພິ່ນ; ທັງໝົດນີ້ແມ່ນເພື່ອອັລລ໋ອ ພຣະຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນລະໂລກ ໂດຍບໍ່ມີພາຄີໃດໆ ຕໍ່ພຣະອົງ. ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້: ຜູ້ໃດທີ່ເຊືອດຂ້າສັດເພື່ອສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລ໋ອ ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ອັລລ໋ອ ແລ້ວ, ກໍເໝືອນດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ລະຫມາດເພື່ອສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລ໋ອ; ເພາະວ່າອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ຊົງກ່ານົດໃຫ້ການລະຫມາດ ແລະ ການເຊືອດຂ້າສັດເປັນສິ່ງທີ່ຄຽງຄູ່ກັນ, ແລະ ໄດ້ຊົງແຈ້ງວ່າທັງສອງຢ່າງນັ້ນແມ່ນເພື່ອອັລລ໋ອ ພຽງພຣະອົງດຽວ ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນພາຄີກັບພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ເຊືອດສັດເພື່ອສິ່ງອື່ນນອກຈາກອັລລ໋ອ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຈິນ, ມະລາອິກະຫ໌, ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະ ອື່ນໆ, ເພື່ອເປັນການເຂົ້າໃກ້ພວກເຂົາ, ເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍເໝືອນກັບຜູ້ທີ່ລະຫມາດເພື່ອສິ່ງອື່ນນອກຈາກອັລລ໋ອ. ແລະ ໃນຫະດີຊທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກທ່ານນະບີ ອະໄລຮິສ ຊ່ລາຕ ອັສລາມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«لَعَنَ اللهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللهِ».

"ອັລລ໋ອ ຈຶ່ງສາບແຊ່ງຜູ້ໃດທີ່ເຊືອດສັດເພື່ອສິ່ງອື່ນນອກຈາກອັລລ໋ອ." ແລະ ທ່ານອິມ່ານອະຫ໌ມັດ ໄດ້ນ່າສະເຫນີໄວ້ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ຫະສັນ ເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກທ່ານຕໍຣິກ ບິນ ຊິຮາບ ຣ໌ດິຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸ ວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَومٍ لَهُم صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقرِّبَ لَهُ شَيئًا، فَقَالُوا

لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيسَ عِندِي شَيءٌ أُقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأُقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَه، فَدَخَلَ الجَنَّةَ».

«ຊາຍສອງຄົນໄດ້ເດີນທາງຜ່ານກຸ່ມຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຮູບປັ້ນຢູ່, ເຊິ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຜ່ານໄປໄດ້ຈົນກວ່າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃຫ້ແກ່ມັນກ່ອນ. ພວກເຂົາຈຶ່ງເວົ້າກັບຄົນໜຶ່ງໃນສອງຄົນນັ້ນວ່າ: “ຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາສາ.” ລາວຕອບວ່າ: “ຂ້ອຍບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຈະຖວາຍ.” ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: “ຈົ່ງຖວາຍເຖາະ ເຖິງວ່າຈະເປັນພຽງແມງວັນໂຕໜຶ່ງກໍ່ຕາມ.” ລາວຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍແມງວັນໂຕໜຶ່ງ, ພວກເຂົາຈຶ່ງປ່ອຍທາງໃຫ້ລາວ, ແລ້ວລາວກໍ່ໄດ້ຕົກນະລົກ. ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ເວົ້າກັບອີກຄົນໜຶ່ງວ່າ: “ຈົ່ງຖວາຍເຄື່ອງບູຊາສາ.” ລາວຕອບວ່າ: “ຂ້ອຍຈະບໍ່ມີວັນຖວາຍສິ່ງໃດໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ ນອກເໜືອຈາກອັລລໍຮ໌.” ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຕັດຄໍຂອງລາວ, ແລ້ວລາວກໍ່ໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ.»

ຖ້າຫາກວ່າຜູ້ທີ່ຖະອາຍແມງວັນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນໃຫ້ແກ່ຮູບປັ້ນ ຍັງເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີ ແລະ ສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄຟນະລົກ, ແລ້ວຈະເປັນແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ອ້ອນວອນຂໍຕ່ໍາຈົນ, ມະລາອິກະຫ໌ ແລະ ບັນດາຄົນຊອບທໍາ, ແລະ ຈະເປັນແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພວກເຂົາ, ສາບານຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ຂ້າສັດເພື່ອຖະອາຍໃຫ້ພວກເຂົາ, ໂດຍຫວັງວ່າຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງຊັບສິນຂອງຕົນ, ປົ່ນປ່ວນຄົນເຈັບປ່ວຍໃຫ້ຫາຍດີ, ຫຼື ໃຫ້ສັດລ້ຽງ ແລະ ພືດຜົນຂອງຕົນປອດໄພ, ແລະ ຈະເປັນແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຈິນ, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ?! ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ຜູ້ທີ່ກະ

ທຳສິ່ງນີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ ຍ່ອມສົມຄວນທີ່ສຸດທີ່ຈະເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີ ແລະ ສົມຄວນທີ່ຈະເຂົ້າໄຟນະລົກ ຍິ່ງກວ່າຊາຍຄົນນັ້ນທີ່ໄດ້ຖະຫວາຍແມ່ງວັນໃຫ້ແກ່ຮູບປັ້ນ.

ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຍັງໄດ້ຕຣັດໄວ້ອີກວ່າ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

(ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີແກ່ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ອ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະອາຍການເຄົາລົບຢ່າງບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ (ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ))

(ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ສຳຫຼັບອັລລ໋ອ ແລ້ວ (ບໍ່ມີພາຄີໃດ ໆ ອີກນອກຈາກ) ການເຄົາລົບພັກດີທີ່ຜ່ອງແຜ້ວບໍລິສຸດ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດຖືສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ອ ໃຫ້ເປັນອະລີຍ໌ (ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອເຄົາລົບພັກດີ (ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ) ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ອ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະຊົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວເທັດ (ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) [ສູເຣາະ ອັຊຊຸມັຣ: 1-3], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ ຕຣັດວ່າ:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِۚ قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ۝١٨﴾

(ແລະ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຄົາລົບພັກດີສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ອ ທ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂທດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ພວກເຫຼົ່ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອເຮົາ ນະ ທີ່ອັລລ໋ອ. ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ພວກເຈົ້າຈະບອກອັລລ໋ອເຖິງສິ່ງທີ່(ພວກເຂົ້າໃຈວ່າ) ພຣະອົງບໍ່ຊົງຮັບຮູ້ໃນບັນດາຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນແດນນັ້ນບໍ? ພຣະອົງຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຊົງສູງສົ່ງ ເໜືອສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງພາຄີຂຶ້ນ)

(ຢູນຸສ : 18).

ພຣະອົງອັລລ໋ອ ໄດ້ຊົງແຈ້ງໃຫ້ຊາບໃນສອງອາຍະห์ນີ້ວ່າ, ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດໄດ້ຍຶດຖືເອົາສິ່ງຖືກສ້າງອື່ນໆ ນອກເໜືອຈາກພຣະອົງມາເປັນທີ່ເພິ່ງທາງໃຈ, ໂດຍພວກເຂົາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຄຽງຄູ່ກັບພຣະອົງ ດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຫວັງ, ການເຊື່ອດ, ການບົນບານ, ການອອນຂໍ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ໂດຍກ່າວອ້າງວ່າບັນດາສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໃຫ້ການພັກດີນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພວກມັນເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ຈະຊ່ວຍເກ່ຍໃຫ້ພວກເຂົາຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ, ຕໍ່ມາ ພຣະອົງກໍໄດ້ປະກາດວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ຂີ້ຕົວະ ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນຄວາມໂມຂະຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ອີ້ນພວກເຂົາວ່າເປັນຜູ້ຂີ້ຕົວະ, ເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ (ກຸຟຟາຣ) ແລະ ເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີ (ມຸຊຣິກີນ), ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຈາກການຕັ້ງພາຄີຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...سُبۡحَانَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ﴾

(...ພຣະອົງຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຊົງສູງສົ່ງ ເໜືອສິ່ງທີ່ພ

ອກເຂົາຕັ້ງພາຄີຂຶ້ນ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັນ ນະຫ໌ລ :1]. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຍຶດຖືເອົາມະລາອິກະຮ໌, ຫຼື ນະບີ, ຫຼື ຈິນ, ຫຼື ຕົ້ນໄມ້ ຫຼື ຫີນ, ແລ້ວວິງວອນຂໍຕໍ່ສິ່ງນັ້ນຄຽງຄູ່ກັບອັລລໍຮ໌, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກມັນ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມໃກ້ຊິດຕໍ່ມັນ ດ້ວຍການບົນບານ ແລະ ການຖະວາຍບູຊາໂດຍການເຊືອດສັດ, ໂດຍຫວັງໃນການຊະຟາອະຮ໌ (ການໄກ່ເກ່ຍຊ່ວຍເຫຼືອ) ຂອງສິ່ງດັ່ງກ່າວນ່ຳອັລລໍຮ໌ ເພື່ອໃຫ້ຕົນໄດ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ, ຫຼື ຫວັງໃຫ້ຜູ້ປ່ວຍຫາຍດີ, ຫຼື ການປົກປ້ອງຊັບສິນ, ຫຼື ຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ຢູ່, ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ; ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ຕົກຢູ່ໃນການຕັ້ງພາຄີອັນໃຫຍ່ຫລວງນີ້, ແລະ ໄພພິບັດອັນຮ້າຍແຮງ, ເຊິ່ງອັລລໍຮ໌ໄດ້ກ່າວເຕືອໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا﴿٤٨﴾﴾

(ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ ຈະບໍ່ຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ການທີ່ສິ່ງໜຶ່ງຈະຖືກໃຫ້ມີພາຄີ ຂຶ້ນແກ່ພຣະອົງ ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງອະໄພໃຫ້ແກ່ສິ່ງອື່ນນອກຈາກນັ້ນ ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ ແລະ ຜູ້ໃດໃຫ້ມີພາຄີຂຶ້ນແກ່ອັລລໍຮ໌ແລ້ວ ແນ່ນອນລາວກໍ່ໄດ້ຂຸປະໂລກບາບກຳອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂຶ້ນ) [ສູເຣາະຫ໌ ນິຊາ: 48] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

(ແທ້ຈິງ ຜູ້ໃດໃຫ້ມີການພາຄີຂຶ້ນແກ່ອັລລໍຮ໌ ແນ່ນອນ ອັລລໍຮ໌ຈະຊົງໃຫ້ສະຫວັນເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມແກ່ເຂົາ ແລະ ທີ່ຜ່ານັກ

ຂອງເຂົານັ້ນ ຄືນະລົກ ແລະ ສຳຫຼັບບັນດາຜູ້ອະທຳນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອໃດໆ) (ສຸເຣາະຫ໌ ອັລ- ມາອິດะ : 72).

ແລະ ການຊະຟາອະຫ໌ນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນມື້ສິ້ນໂລກສະເພາະແຕ່ຊາວເຕົ້າຮີດ ແລະ ຜູ້ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຜູ້ທີ່ຕັ້ງພາຄີ, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊັລລັລລຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລັ ລ ໄດ້ກ່າວ ເມື່ອມີຜູ້ຖາມທ່ານວ່າ: “ໂອ້ ຣໍຊູລ ຂອງອັລລ ໜ, ໃຜ ຄືຜູ້ທີ່ຈະໂຊກດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊະຟາອະຫ໌ຈາກທ່ານ?” ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«ຜູ້ໃດກ່ ຕາມທີ່ກ່າວວ່າ: ລາອິລາຫະ ອິລລັລລ ໜ ດ້ວຍຄວາ ມບໍລິສຸດຈາກ ໜ ໃຈຂອງລາວ». ທ່ານນະບີ ຊັລລັລລຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລ ຳ ຍັງໄດ້ກ່າວໂອ້ວ່າ:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَومَ القِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللهُ مَن مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللهِ شَيْئًا».

«ນະບີທຸກໆ ທ່ານມີ ຳ ຂໍພອນ ໜ ຶ່ງທີ່ ຖ ືກຕອບຮັບ, ແລະ ນ ະບີທຸກໆ ທ່ານ ກ ໍ ໄດ ້ ຮີບ ຮ ້ ອນ ຂໍ ຳ ຂໍ ພ ອ ນ ນ ັ ້ ນ ຂ ອ ງ ຕ ົ ນ ໄ ປ ແ ລ ້ ວ. ສ ່ ວ ນ ຂ ້ ອ ຍ ນ ັ ້ ນ ໄ ດ ້ ເ ກ ັ ບ ຄ ຳ ຂ ໍ ພ ອ ນ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ໄ ວ ້ ເ ພ ື ່ ອ ເ ປ ັ ນ ການ ຊ ະ ຟ າ ອ ະ ຫ ໌ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ປ ະ ຊ າ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ໃ ນ ວ ັ ນ ກ ິ ຢ າ ມ ະ ຫ ໌, ເ ຊ ິ ່ ງ ມ ັ ນ ຈ ະ ຖ ິ ກ ມ ອ ບ ໃ ຫ ້ - ຖ ້ າ ຫ າ ກ ອ ັ ລ ລ ໜ ຊ ິ ງ ປ ະ ສ ົ ງ - ແ ກ ່ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ຕ າ ຍ ຈ າ ກ ປ ະ ຊ າ ຊ າ ດ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ໂ ດ ຍ ທ ີ ່ ລ າ ວ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ຕ ັ ້ ງ ພ າ ກ ິ ກ ັ ບ ອ ັ ລ ລ ໜ ໃ ນ ສ ິ ່ ງ ໃ ດ ເ ລ ີ ຍ».

ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດໃນຍຸກທ່າອິດ ໄດ້ເຄີຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ອັລລ ໜ ເປັນພຣະຜູ້ອະພິບານ, ຜູ້ຊົງສ້າງ ແລະ ຜູ້ປະທານປັດໄຈຍັງຊີ ບແກ່ພວກເຂົາ, ຫາກແຕ່ວ່າພວກເຂົາໄດ້ໄປຍຶດ ໝັ ້ ນ ຢ ູ ່ ກ ັ ບ ບ ັ

ນດານະບີ, ບັນດາຜູ້ທີ່ລຸອບທຳ, ບັນດາມະລາອີກະຫ໌, ບັນດາຕົ້ນໄມ້, ບັນດາຫີນຜາ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ໂດຍຫວັງໃນການລ່ວຍເຫຼືອໄກ່ເກ່ຍຂອງພວກເຂົາ ນະ ທີ່ອັລລ໋ວ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃກ້ຊິດພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນດາອາຍະຫ໌, ດັ່ງນັ້ນ ອັລລ໋ວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຊົງຍົກເວັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ພຣະອົງອັລລ໋ວໄດ້ຊົງຕຳໜິພວກເຂົາໃນຄຳພີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຂະໜານນາມພວກເຂົາວ່າເປັນຜູ້ປະຕິເສດ ແລະ ເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະກາດວ່າການອ້ອນວອນຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າບັນດາພະເຈົ້າເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ໃກ້ຊິດກັບອັລລ໋ວນັ້ນ ເປັນຄຳກ່າວທີ່ໂຫຫ໌ກມ໌ດເທັດ, ແລະ ທ່ານຣໍຊູລຂອງອັລລ໋ວ ﷺ ຊ່ວລ້ວລ໋ວ ອະໄລຮິ ອະຊ້ວລ໋ວ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາຊັ່ນກັນ, ແຕ່ທ່ານຣໍຊູລ ຊ່ວລ້ວລ໋ວ ອະໄລຮິ ອະຊ້ວລ໋ວ ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາໃນເລື່ອງການຕັ້ງພາຄີນີ້ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະອຸທິດການອິບາດະຫ໌ໃຫ້ແກ່ອັລລ໋ວ໌ພຽງອົງດຽວ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

(ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຕໍ່ສູ້ພວກເຂົາ ຈົນກວ່າການຕັ້ງພາຄີຈະບໍ່ມີຂຶ້ນ ແລະສາສະຫນາຈະເປັນຂອງອັລລ໋ວ໌...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບາກ໌ເຣາະຫ໌: 193]. ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُم وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُم عَلَى اللهِ».

«ຂ້ອຍຖືກບັນຊາໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ຄົນ ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລໍຮ໌ ແລະ ມຸຮໍາມັດເປັນສາສະນະທູດຂອງອັລລໍຮ໌, ແລະ ດໍາລົງການລະຫມາດ, ແລະ ຈ່າຍຊະກາດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ປົກປ້ອງຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງພວກເຂົາໄວ້ຈາກຂ້ອຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍສິດແຫ່ງອິສລາມ, ແລະ ການຊໍາລະສອບສວນພວກເຂົານັ້ນເປັນຫນ້າທີ່ຂອງອັລລໍຮ໌». ແລະ ຄ ອາມຫມາຍຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແມ່ນ:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ».

"ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະປະຕິຍານວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດທີ່ຄວນແກ່ການເຄົາລົບພັກດີ ນອກຈາກອັລລໍຮ໌" ຫມາຍເຖິງ: ການເຈາะจົງການເຄົາລົບພັກດີໃຫ້ແກ່ອັລລໍຮ໌ຜູ້ງພຣະອົງດຽວ, ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດນອກເຫນືອຈາກພຣະອົງ.

ແລະ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດ ຜູ້ບູຊາຮູບປັ້ນ ເຄີຍຢ້ານກົວພວກຈິນ ແລະ ຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພວກເຂົາ, ດັ່ງນັ້ນ ອັລລໍຮ໌ ຕະອາລາ ຈຶ່ງໄດ້ປະທານຄໍາຕັສຂອງພຣະອົງລົງມາວ່າ:

﴿وَأَنَّهُۥ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ ٱلْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ ٱلْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦﴾

ຄວາມວ່າ (ແລະ ແທ້ຈິງມີຜູ້ຊາຍຈໍານວນຫນຶ່ງຈາກຫມູ່ມະນຸດ ໄດ້ຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ຜູ້ຊາຍຈໍານວນຫນຶ່ງຈາກຫມູ່ຈິນ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງເພີ່ມຄວາມຜິດບາບໃຫ້ແກ່ພວກມະນຸດເຫຼົ່ານັ້ນ) [ຊູເຣາะห์ ອັລ-ຈິນ : 6]. ບັນດານັກອັດຖະທິບາຍ ໄດ້ກ່າວໃນໂອງການອັນສູງສົ່ງ ເຖິງຄວາມຫມາຍດໍາລັດຂອງພຣະອົງວ່າ:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

(...ແລະ ມັນຍິ່ງເພີ່ມການລ່ວງລະເມີດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ) ກ່າວຄື: ຄວາມຫວາດຫວັ່ນ ແລະ ຄວາມຢ້ານກົວ; ເພາະວ່າພວກຈິນຈະທະນົງຕົນ ແລະ ຫຍິ່ງຍະໂສ, ເມື່ອພວກມັນເຫັນມະນຸດມາຂໍເພິ່ງພິງຈາກພວກມັນ, ໃນເວລານັ້ນ ພວກມັນກໍ່ຈະຍິ່ງເພີ່ມຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຫວາດຫວັ່ນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ (ມະນຸດ) ຫຼາຍຂຶ້ນ, ຈົນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຕ້ອງເຄົາລົບພັກດີ ແລະ ຂໍເພິ່ງພິງຕໍ່ພວກມັນຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ.

ແລະ ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊົງປ່ຽນແທນສິ່ງນັ້ນໃຫ້ແກ່ຊາວມຸສລິມ ດ້ວຍການຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ດ້ວຍບັນດາພຣະດຳລັດອັນສົມບູນຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງລົງມາໃນເລື່ອງນີ້ວ່າ:

﴿وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطَانِ نَزۡغٞ فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٠٠﴾

(ແລະ ຖ້າຫາກເຈົ້າຖືກຍຸແຍ່ຈາກໄຊຕອນ ກໍ່ຈົ່ງຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແທ້ຈິງພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນ ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້) [ຊູເຣາະຫ໌ ອັລ-ອະຣ໌ຟ : 200], ແລະ ດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ :

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١﴾

ຄວາມໝາຍ: (ຈົ່ງກ່າວເຖີດມຸຮັມມັດ ຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຮຸ່ງອາລຸນ), ແລະ ມີລາຍງານທີ່ຊໍເຮັຍ ຫ໌ຈາກ ທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَم يَضُرَّهُ شَيءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

ຄວາມໝາຍວ່າ: ຜູ້ໃດທີ່ຢຸດພັກໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ແລ້ວກ່າວວ່າ: (ອະອູລຸ ບິກະລິມາ ຕິລລາຮິ ອັດຕາມມາຕ ມິນຊັ ຮິ ມາລ່ວັກ); ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດ ມາທຳຮ້າຍລາວໄດ້ ຈົນກວ່າລາວ ຈະອອກເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ພັກຂອງລາວແຫ່ງນັ້ນ.

ຈາກບັນດາອາຍາຕ ແລະ ຫະດີຊທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາຄວາມລອດພົ້ນ, ແລະ ປາດຖະໜາທີ່ຈະຮັກສາສາສະໜາຂອງຕົນໃຫ້ປອດໄພຈາກການຕັ້ງພາຄີ (ຊິຣິກ), ທັງໃນຮູບແບບທີ່ເລັກນ້ອຍ ແລະ ທີ່ຊັດເຈນ ກໍຈະຮູ້ວ່າ; ການຜູກພັນກັບບັນດາຄົນຕາຍ, ມະລາອິກະຫ໌, ຈິນ ແລະ ສິ່ງຖືກສ້າງອື່ນ ໆ, ການຂໍວິງວອນຕໍ່ພວກເຂົາ ແລະ ການຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພວກເຂົາ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ; ເປັນການກະທຳຂອງຊາວຍຈາຮິລິຍະຫ໌ ທີ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງພາຄີ, ແລະ ເປັນການຕັ້ງພາຄີ (ຊິຣິກ) ທີ່ໜ້າລັງກຽດທີ່ສຸດຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ລຸບຮານະ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງລະຖິ້ມມັນ, ລະມັດລະວັງຈາກມັນ, ຕັກເຕືອນເຊິ່ງກັນແລະກັນໃຫ້ລະຖິ້ມມັນ, ແລະ ກ່າວຫ້າມປາມຜູ້ທີ່ກະທຳມັນ.

ສ່ວນຜູ້ໃດທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນໝູ່ຜູ້ຄົນ ດ້ວຍການກະທຳທີ່ເປັນຊິຣິກເຫຼົ່ານີ້: ກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ງງານກັບເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ກິນສັດທີ່ເຂົາເຊືອດ, ບໍ່ໃຫ້ລະຫມາດໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ລະຫມາດຕາມຫຼັງລາວ, ຈົນກວ່າເຂົາຈະປະກາດການກັບເນື້ອກັບຕົວຕໍ່ອັລລໍຮ໌ຈາກສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ອຸທິດການຂໍວິງວອນ ແລະ ການເຄົາລົບບູຊາໃຫ້ແດ່ອັລລໍຮ໌ພຽງອົງດຽວ, ແລະ ການຂໍວິງວອນນັ້ນກໍຄືການເຄົາລົບບູຊາ, ຫາກແຕ່ມັນຄືແກ່ນສານຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊຸລລັລລໍຮ໌ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລັມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«الدُّعَاءُ هُوَ العِبَادَةُ».

«ການດຸອາ ເປັນ ການອິບາດະຫ໌» ແລະ ໃນລາຍງານຫະດີຊ ບົດອື່ນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«الدُّعَاءُ مُخُّ العِبَادَةِ».

«ການດຸອາ ແມ່ນ ແກ່ນແທ້ຂອງການອິບາດະຫ໌» ສ່ວນການແຕ່ງດອງກັບບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີ, ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴿٢٢١﴾﴾

(ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ແຕ່ງງານກັບບັນດາຍິງມຸຊຣິກ (ຕັ້ງພາຄີ) ຈົນກວ່າພວກນາງຈະສັດທາ. ແລະ ແນ່ນອນ ທາດຍິງຜູ້ສັດທາຄົນໜຶ່ງ ຍ່ອມດີກວ່າ ຍິງມຸຊຣິກ(ຕັ້ງພາຄີ) ເຖິງແມ່ນວ່ານາງຈະເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຕາມ. ແລະ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ໃຫ້ (ຍິງຜູ້ສັດທາ)ແຕ່ງງານກັບບັນດາຊາຍມຸຊຣິກ(ຕັ້ງພາຄີ) ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະສັດທາ. ແລະ ແນ່ນອນ ທາດຊາຍຜູ້ສັດທາຄົນໜຶ່ງ ຍ່ອມດີກວ່າ ຊາຍມຸຊຣິກ(ຕັ້ງພາຄີ) ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຈະເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ຕາມ. ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ພວກເຂົາເຊີນຊວນໄປສູ່ນະລົກ, ສ່ວນອັລລໍຮ໌ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເຊີນຊວນໄປສູ່ສະຫວັນ ແລະ ການອະໄພໂທດດ້ວຍອະນຸມັດຂອງພຣະອົງ. ແລະ ພຣະອົງຊົງຊີ້ແຈງບັນດາໂອງການຂອງພຣະອົງແກ່ມວນມະນຸດ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ໃຄ່ຄວນຄຶດໄດ້.) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບາກໍເຣາະຫ໌: 221]. ສະນັ້ນ ອັລລໍຮ໌ ລຸບຣານະຫ໌ ໄ

ດ້ຫ້າມບັນດາມຸສລິມຈາກການແຕ່ງງານກັບບັນດາຍິງມຸຊຣິກ, ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ເຄົາລົບບູຊາຮູບປັ້ນ, ຈີນ, ມະລາອິກະຮ໌ ແລະ ອື່ນໆ, ຈົນກວ່າພວກນາງຈະສັດທາ ໂດຍການອີຄລາສ ໃນການອີບາດະຫ໌ຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງອົງດຽວ, ແລະ ຍັ້ງຢືນຕໍ່ທ່ານຣໍຊູລ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລໍາ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນໍາມາ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງທ່ານ, ແລະ ໄດ້ຫ້າມການແຕ່ງງານຂອງຍິງມຸສລິມໃຫ້ກັບບັນດາຊາຍມຸຊຣິກ, ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະສັດທາ ໂດຍການອີຄລາສໃນການອີບາດະຫ໌ຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງອົງດຽວ, ແລະ ຍັ້ງຢືນຕໍ່ທ່ານ ຣໍຊູລ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລໍາ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມທ່ານ.

ແລະ ພຣະອົງຜູ້ສູງສົ່ງໄດ້ຊົງແຈ້ງໃຫ້ຊາບວ່າ ທາດສາວຜູ້ສັດທາ ດີກວ່າ ຍິງເສລີຜູ້ຕັ້ງພາກີ, ເຖິງແມ່ນວ່ານາງຈະເປັນທີ່ປະທັບໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ເບິ່ງນາງ ແລະ ຟັງຄໍາເວົ້າຂອງນາງ ດ້ວຍຄວາມງາມ ແລະ ຄວາມມ່ວນຫູໃນຄໍາເວົ້າຂອງນາງກໍຕາມ, ແລະ ອ່າ ບ່າວຜູ້ສັດທາ ດີກວ່າ ຊາຍເສລີຜູ້ຕັ້ງພາກີ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະເປັນທີ່ປະທັບໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ຟັງ ແລະ ເບິ່ງລາວ ດ້ວຍຄວາມຫຼໍ່ເຫຼົາ, ຄວາມຫຼໍ່ຽນໃຫຼໃນການເວົ້າ, ຄວາມກ້າຫານ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆນອກເໜືອຈາກນັ້ນກໍຕາມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງເຖິງສາເຫດຂອງຄວາມປະເສີດນີ້ ດ້ວຍຄໍາຕຣັດຂອງພຣະອົງຜູ້ສູງສົ່ງທີ່ວ່າ:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

...ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຊີນຊວນໄປສູ່ນາຮົກ... [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບາກໍເຣາະຫ໌: 221]. ເຊິ່ງຫມາຍເຖິງ: ບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຕັ້ງພາຄີ ແລະ ບັນດາຜູ້ຍິງທີ່ຕັ້ງພາຄີ; ເພາະພວກເຂົາຄືຜູ້ເຊີນຊວນໄປສູ່ນາ

ຮ້ກ ດ້ວຍຄຳເວົ້າ, ການກະທຳ, ການປະຟິດ ແລະ ຈະວິຍະທຳຂ ອງພວກເຂົາ. ສ່ວນບັນດາມຸມິນຜູ້ຊາຍ ແລະ ບັນດາມຸມິນແມ່ ຍິງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍຄືຜູ້ເຊີນຊວນໄປສູ່ສະຫວັນ ດ້ວຍຈະວິຍະ ທຳ, ການກະທຳ ແລະ ການປະຟິດຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວທັງສອ ງຝ່າຍນີ້ຈະເທົ່າທຽມກັນໄດ້ແນວໃດ

ສ່ວນການລະຫມາດສຳລັບບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາກີ, ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົ່ງ ສູງສົ່ງໄດ້ກ່າວໂອ້ກ່ຽວກັບພວກມຸນາຟິກ (ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ) ວ່າ:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰٓ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِۦٓ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٨٤﴾﴾

(ແລະ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ລະຫມາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດໃນຫມູ່ພວກເຂົາ ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເປັນອັນຂາດ ແລະ ຢ່າໄດ້ຢືນຢູ່ທີ່ຫລຸມຝັງສົບ ຂອງເຂົາ, ແທ້ຈິງພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດສັດທາຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍໄປໃນຂະນະທີ່ພວກ ເຂົາເປັນຜູ້ຝ່າຝືນ) [ສູເຣາະຫ໌ ເຕົ້າບະຫ໌ : 84], ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົ ງອັລລໍຮ໌ ຈຶ່ງໄດ້ຊົ່ງຊີ້ແຈງໄວ້ໃນອາຍະຫ໌ອັນມີກຽດນີ້ວ່າ ຜູ້ມຸນາ ຟິກ (ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ) ແລະ ຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ ນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການ ລະຫມາດ (ຈະນາຊະຫ໌) ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ; ເນື່ອງຈາກການປະ ຕິເສດສັດທາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງ ພຣະອົງ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ ກໍຈະບໍ່ມີການລະຫມາດຕາມຫຼັງພ ວກເຂົາ, ແລະ ຈະບໍ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳ (ອີຫມ່າມ) ຂອງ ຊາວມຸສລິມ; ເນື່ອງຈາກການປະຕິເສດສັດທາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເນື່ອງຈາກຄວາມເປັ ນສັດຕູອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງພວກເຂົາກັບຊາວມຸສລິມ, ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາທັງສອງບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະຕິບັດການລະ

ໝາດ ແລະ ການເຄົາລົບຜັກດີ; ເພາະວ່າການງານຈະບໍ່ຖືກຕ
ອບຮັບເມື່ອມີການປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ການຕັ້ງພາຄີຢູ່, ຂໍຕໍ່
ອັລລ໋ໜ ໃຫ້ພວກເຮົາປອດໄພຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນວ່າການກິ
ນສັດເຊືອດຂອງບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີ: ອັລລ໋ໜ ໄດ້ຊົງດຳລັດຊີ້ແຈງ
ເຖິງການຫ້າມສັດທີ່ຕາຍເອງ ແລະ ສັດເຊືອດຂອງບັນດາຜູ້ຕັ້
ງພາຄີວ່າ:

﴿وَلَا تَأۡكُلُواْ مِمَّا لَمۡ يُذۡكَرِ ٱسۡمُ ٱللَّهِ عَلَيۡهِ وَإِنَّهُۥ لَفِسۡقٞۗ وَإِنَّ ٱلشَّيَٰطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَىٰٓ أَوۡلِيَآئِهِمۡ لِيُجَٰدِلُوكُمۡۖ وَإِنۡ أَطَعۡتُمُوهُمۡ إِنَّكُمۡ لَمُشۡرِكُونَ ١٢١﴾

(ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຢ່າກິນຈາກສິ່ງທີ່ພຣະນາມຂອງອັລລ
ໜ ບໍ່ໄດ້ຖືກກ່າວເທິງມັນ, ແລະ ແທ້ຈິງມັນຄືການຝ່າຝືນ. ແລະ
ແທ້ຈິງ ບັນດາໄຊຕອນນັ້ນຈະຍຸຍົງບັນດາໝູ່ຂອງພວກມັນ ເ
ພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມາໂຕ້ຖຽງກັບພວກເຈົ້າ. ແລະ ຖ້າຫາກພວ
ກເຈົ້າເຊື່ອຟັງພວກມັນ, ແທ້ຈິງ ພວກເຈົ້າກໍຈະກາຍເປັນບັນ
ດາຜູ້ຕັ້ງພາກີຢ່າງແນ່ນອນ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັນ-ອາມ : 121], ດັ່ງ
ນັ້ນ ອັລລ໋ໜ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຫ້າມຊາວມຸສລິມ ຈາກການກິນ
ສັດທີ່ຕາຍ ແລະ ສັດທີ່ຖືກເຊືອດໂດຍຜູ້ຕັ້ງພາຄີ; ເພາະວ່າລາ
ອ (ຜູ້ຕັ້ງພາຄີ) ເປັນຜູ້ທີ່ສົກກະປົກ, ດັ່ງນັ້ນສັດທີ່ລາວເຊືອດຈຶ່
ງປຽບເໝືອນກັບສັດທີ່ຕາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວຈະກ່າວນາມ
ຂອງອັລລ໋ໜ ໃສ່ມັນກໍຕາມ; ເພາະການກ່າວນາມຈາກລາວນັ້ນ
ເປັນໂມຄະ ແລະ ບໍ່ມີຜົນໃດໆ; ເນື່ອງຈາກວ່າມັນເປັນການອິບ
າດະຫ໌, ແລະ ການຕັ້ງພາກີ (ຊິຣິກ) ຍ່ອມລົບລ້າງການອິບາດະ
ຫ໌ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນໂມຄະ, ຈົນກວ່າຜູ້ຕັ້ງພາກີຈະກັບເນື
ອກັບຕົວສູ່ອັລລ໋ໜ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ.

ແລະ ພຣະອົງອັລລ໋ໜ ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດກິນອາຫານຂອງຊາວ

ຄຳພີ ໃນຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...﴾

(...ແລະ ອາຫານຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບປຶ້ມຄຳພີນັ້ນເປັນທີ່ອະນຸມັດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ ແລະ ອາຫານຂອງພວກເຈົ້າກໍ່ເປັນທີ່ອະນຸມັດແກ່ພວກເຂົາ...) [ຊູເຣາະຫ໌ ອັລ-ມາອິດະຫ໌ : 5]. ເພາະວ່າ ພວກເຂົາອ້າງວ່າຕົນນັບຖືສາສະໜາທີ່ມາຈາກຟາກຟ້າ, ແລະ ກ່າວອ້າງວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂອງນະບີມູຊາ ແລະ ນະບີອີຊາ, ເ ຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະເປັນຜູ້ທີ່ກ່າວເທັດໃນເລື່ອງນັ້ນກໍ່ຕາ ມ. ແລະ ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊົງຍົກເວັ້ນ ແລະ ລົບລ້າງສາສະໜາຂອງພ ວກເຂົາແລ້ວ ດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງທ່ານນະບີ ມຸຮຳມັດ ຈຸລລັລລ ຮຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລຳ ມາສູ່ມວນມະນຸດທັງປວງ. ແຕ່ທະວ່າອັລ ລໍຫ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຊົງອະນຸມັດອາຫານຂອງຊາວ ຄຳພີ ແລະ ແມ່ຍິງຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ; ເນື່ອງດ້ວ ຍວິທະຍາປັນຍາອັນສູງສົ່ງ ແລະ ຄວາມລັບທີ່ໄດ້ຖືກຄ່ຳນຶງເຖິງ , ເຊິ່ງບັນດານັກວິຊາການອິສລາມໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ແລ້ວ. ເຊິ່ງແຕ ກຕ່າງຈາກບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີ ທີ່ເປັນຜູ້ບູຊາຮູບປັ້ນ ແລະ ຜູ້ທີ່ ວ່ອງລັບໄປແລ້ວ, ເຊັ່ນ ບັນດານະບີ, ບັນດາຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງອັ ລລໍຫ໌ ແລະ ອື່ນໆ; ເພາະວ່າສາສະໜາຂອງພວກເຂົານັ້ນບໍ່ມີຮ າກຖານ, ແລະ ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ສິ່ງໃດທີ່ຄ້າຍຄືກັບຄວາມຈິງ, ແ ຕ່ທະວ່າມັນເປັນໂມຄະໂດຍພື້ນຖານຂອງມັນ, ດັ່ງນັ້ນ ສັດທີ່ຖື ກເຊືອດໂດຍພວກເຂົາຈຶ່ງຖືວ່າເປັນສັດທີ່ຕາຍເອງ, ແລະ ບໍ່ຖື ກອະນຸຍາດໃຫ້ບໍລິໂພກ.

ສ່ວນຄຳເວົ້າຂອງບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ກ່າວຕໍ່ຄູ່ສົນທະນາຂອງລາ ວວ່າ: (ເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາສິ່ງສູ່ເຈົ້າ), (ເຮົາໄດ້ພາຕົວເຈົ້າໄປ), (ໄຊຕອນ

ໄດ້ພາເຈົ້າບິນໄປ), ແລະຄຳເວົ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້, ສິ່ງນີ້ຖືເປັນການດ່າທໍ ແລະ ການເວົ້າຈາຫຍາບຄາຍ, ເຊິ່ງບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດລະຫວ່າງຊາວມຸສລິມ, ເຊັ່ນດຽວກັບການດ່າທໍ ແລະ ການເວົ້າຈາຫຍາບຄາຍປະເພດອື່ນໆ, ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນການຕັ້ງພາຄີ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າຜູ້ທີ່ກ່າວຄຳເວົ້ານັ້ນມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ຈິນສາມາດມີອິດທິພົນເໜືອມະນຸດໄດ້ ໂດຍບາງສະຈາກການອະນຸຍາດ ແລະ ຄວາມປະຊ້ຽງຂອງອັລລ໋ອ, ສະນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອເຊັ່ນນັ້ນ ໃນຜີຈິນ ຫຼື ສິ່ງຖືກສ້າງອື່ນໆ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອດັ່ງກ່າວ; ເພາະວ່າອັລລ໋ອ ມະຫາບໍລິສຸດ ພຣະອົງຊ້ຽງເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງ, ຜູ້ຊ້ຽງມີເດຊານຸພາບເໜືອທຸກສິ່ງ, ພຣະອົງຄືຜູ້ຊ້ຽງໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດ, ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ນອກຈາກດ້ວຍການອະນຸມັດຂອງພຣະອົງ, ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ແລະ ການກຳນົດໄວ້ກ່ອນຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊ້ຽງຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ຊ້ຽງຕຣັດສັ່ງແກ່ນະບີຂອງພຣະອົງ ﷺ ໃຫ້ປະກາດແກ່ມວນມະນຸດເຖິງຫຼັກການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ວ່າ:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٨٨﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມູຮຳມັດ) ວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີອຳນາດ ທີ່ຈະໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດໃດໆ ແລະ ໃຫ້ໂທດໃດໆ ແກ້ຕົວຂ້ອຍໄດ້ ນອກຈາກສິ່ງທີ່ ອັລລ໋ອ ຊ້ຽງປະສົງ ແລະຖ້າຫາກວ່າຂ້ອຍເປັນຜູ້ຮູ້ສິ່ງເລັ່ນລັບແລ້ວ ແນ່ນອນຂ້ອຍຍ່ອມກອບໂກຍສິ່ງທີ່ດີງາມ ໄວ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ກໍ່ຈະບໍ່ແຕະຕ້ອງຂ້ອຍໄດ້ ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນໃຜຄົນອື່ນໃດ ນອກຈາກຜູ້ຕັກເຕືອນ ແລະຜູ້ປະກາດຂ່າວດີສຳຫລັບກຸ່ມຊົນຜູ້ສັດທາເທົ່ານັ້ນ). [ຊູເຣາະຫ໌ ອັລ-

ອະຣໍຟ : 188], ສະນັ້ນ, ຖ້າຫາກຜູ້ເປັນທີ່ປະເສີດສຸດແຫ່ງສິ່ງຖືກສ້າງທັງປວງ (ຊ່ວລັລລ໋ລ໋ຮຸອະໄລຮິ ອະສັລລັມ) ຍັງບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຈະໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດໃດໆ ແກ່ຕົນເອງໄດ້, ນອກຈາກສິ່ງທີ່ອັລລ໋ລ໋ຮ໌ຊົງປະສົງແລ້ວ, ແລ້ວສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງອື່ນໆ ຈະເປັນແນວໃດ?! ແລະ ບັນດາຫຼັກຖານໃນຄວາມໝາຍນີ້ກໍມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ສ່ວນການຖາມບັນດາຜູ້ທຳນາຍດວງສະຕາ, ພວກໝໍຜີ, ໝໍດູ ແລະ ພວກອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຍຸ່ງກ່ຽວກັບຂ່າວຄາວຂອງສິ່ງທີ່ເລີກລັບ, ມັນເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດ, ແລະ ການເຊື່ອຖືພວກເຂົາແມ່ນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຊົ່ວຊ້າຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວ ມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະຕິເສດສັດທາ; ເນື່ອງຈາກຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَومًا».

«ຜູ້ໃດທີ່ໄປຫາໝໍດູ ແລ້ວຖາມລາວກ່ຽວກັບສິ່ງໃດໜຶ່ງ, ການລະໝາດຂອງລາວກໍຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບເປັນເວລາ 40 ມື້ »
ລາຍງານໂດຍອິມ່ຳມຸສລິມ, ແລະ ໃນບັນທຶກຊໍເຮັຍຫ໌ຂອງທ່ານຄືກັນ ຈາກທ່ານມຸອາວິຍະຫ໌ ບິນ ຮະກ໋ຳ ອັສ-ສຸລະມີ ຣ໌ດິຍັລລ໋ລ໋ຮຸ ອັນຮຸ:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِتْيَانِ الكُهَّانِ وَسُؤَالِهِم».

« ແທ້ຈິງ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ສັ່ງຫ້າມການໄປຫາໝໍດູ ແລະ ສອບຖາມພວກເຂົາ »

ແລະ ບັນດາເຈົ້າຂອງໜັງສືຊຸນັນ ໄດ້ລາຍງານຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ວ່າ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

“ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໄປຫາໝໍດູ, ແລ້ວເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ; ຜູ້ນັ້ນກໍໄດ້ປະຕິເສດສັດທາຕໍ່ສິ່ງທີ່ຖືກປະທານລົງມາໃຫ້ແກ່ທ່ານນຸຫໍາມັດ ﷺ ແລ້ວ” ແລະ ຫະດີຊຕ່າງໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທໍານອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບຊາວມຸສລິມ: ທີ່ຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກການຖາມບັນດາໝໍດູ, ຜູ້ທໍານາຍດວງສະຕາ ແລະ ບັນດາພວກຫລອກລວງທັງຫຼາຍ, ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການບອກເລົ່າສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມລຶກລັບ ແລະ ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຊາວມຸສລິມ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນນາມຂອງການແພດ ຫຼື ອື່ນໆ ກໍ່ຕາມ, ເນື່ອງຈາກການຫ້າມປາມຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ການຕັກເຕືອນຂອງເພິ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນແລ້ວ, ແລະ ລວມຢູ່ໃນນີ້ຄື: ສິ່ງທີ່ບາງຄົນອ້າງຕົນໃນນາມຂອງການແພດ, ຈາກບັນດາເລື່ອງເລົ້ນລັບ, ເມື່ອລາວໄດ້ດົມຜ້າພັນຫົວຂອງຜູ້ຊາຍທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ຫຼື ຜ້າຄຸມຫົວຂອງຜູ້ຍິງທີ່ເຈັບປ່ວຍ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ລາວກໍ່ຈະບອກວ່າ: ຜູ້ຊາຍທີ່ເຈັບປ່ວຍຄົນນີ້ ຫຼື ຜູ້ຍິງທີ່ເຈັບປ່ວຍຄົນນີ້ ໄດ້ກະທໍາສິ່ງນັ້ນສິ່ງນີ້, ແລະ ໄດ້ເຮັດສິ່ງນັ້ນສິ່ງນີ້, ຈາກບັນດາເລື່ອງເລົ້ນລັບທີ່ບໍ່ມີສິ່ງບົ່ງຊີ້ໃດໆ ຢູ່ໃນຜ້າພັນຫົວຂອງຜູ້ເຈັບປ່ວຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວຈຸດປະສົງຂອງການກະທໍາດັ່ງກ່າວກໍຄືການຫຼອກລວງຄົນທົ່ວໄປ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເວົ້າວ່າ: ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ເລື່ອງການແພດ, ແລະ ຮູ້ຈັກພະຍາດຊະນິດຕ່າງໆ ແລະ ສາເຫດຂອງມັນ, ແລະ ບາງທີລາວກໍໃຫ້ຢາບາງຢ່າງແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ບາງເທື່ອການຫາຍດີກໍເກີດຂຶ້ນພໍດີດ້ວຍການກໍາໜົດຂອງອັລລໍຮ໌, ພວກເ

ຂ້ຳກ່ເລີຍຄິດໄປວ່ຳ ກຳນຫຳຍດີນັ້ນເປັນຍ້ອນຍຳຂອງລຳວ, ແລ ລະ ບຳງທີກຳນເຈັບປ່ວຍກ່ໍອຳດມີສຳເຫດມຳຈຳກພວກຈີນ ແລ ລະ ພວກໄຊຕອນບຳງສ່ວນ, ເຊິ່ງຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ອ້ຳງຕົນວ່ຳເປັນ ໝໍ, ແລະ ບອກໃຫ້ເຂຳຮູ້ກ່ຽວກັບບຳງເລື່ອງທີ່ຊ້ອນແລ້ນທີ່ພ ວກມັນໄດ້ລ່ວງຮູ້, ແລ້ວຜູ້ນັ້ນກ່ໍເຜີ່ງພຳສິ່ງດັ່ງກ່ຳວ, ແລະ ເຮັດ ໃຫ້ພວກຈີນ ແລະ ພວກໄຊຕອນພໍໃຈດ້ວຍກຳນບູຊຳທີ່ເໝຳະ ສົມກັບພວກມັນ, ແລ້ວພວກມັນກ່ໍຈະອອກໄປຈຳກຜູ້ປ່ວຍຄົ ນນັ້ນ, ແລະ ປະຖິ້ມກຳນທຳຮ້ຳຍທີ່ພວກມັນເຄີຍສິ່ງສູ່ລຳວ. ແ ລ ນີ້ຄືສິ່ງທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີກ່ຽວກັບພວກຜີຈີນ ແລະ ພວ ກໄຊຕອນ ແລະ ຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ບໍລິກຳນຂອງພວກມັນ.

ແລະ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນແກ່ບັນດຳມຸດສະລິມເຊ່ນດຽວກັນຄື: ກ ຳນລະມັດລະວັງຈຳກສິ່ງດັ່ງກ່ຳວ, ກຳນຕັກເຕືອນຊຶ່ງກັນແລະ ກັນໃຫ້ລະເວັ້ນຈຳກມັນ, ໃຫ້ຫັນມຳເຜີ່ງພຳຕ່ໍອັລລ໋ຮ ຜູ້ຊົງສູງ ສົ່ງ, ແລະ ກຳນມອບໝຳຍຕ່ໍພຣະອົງ້ໃນທຸກໆ ເລື່ອງ, ແລະ ບ່ໍມີ ຂໍ້ຫ້ຳມໃນກຳນໃຊ້ກຳນຮຸກຍະຫ໋ທີ່ຖືກຕ້ອງຕຳມບົດບັນຍັດ ແ ລ ະ ກຳນໃຊ້ຍຳທີ່ອະນຸຍຳດ, ແລະ ກຳນປິ່ນປົວກັບແພດໝໍທີ່ ທຳກຳນກວດສອບຄົນປ່ວຍ, ແລະ ກວດສອບພະຍຳດຂອງເຂ ຳດ້ວຍສຳເຫດທີ່ສຳມຳດສຳຜັດໄດ້ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ, ແລ ະ ມີລຳຍງຳນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈຳກທ່ຳນນະບີ ﷺ ອ່ຳທ່ຳນໄດ້ກ່ຳວວ່ຳ:

«مَا أَنْزَلَ اللهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ علِمه، وَجَهِلَهُ مَنْ جَهِلَهُ».

« ອັລລ໋ຮ ບ່ໍໄດ້ຊົງສ່ົງພະຍຳດໃດລົງມຳ ເວັ້ນແຕ່ພຣະອົງ້ໄດ້ ຊົງສ່ົງກຳນປິ່ນປົວຂອງມັນລົງມຳດ້ວຍ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ກ່ໍຮູ້ມັນ ແລະ ຜູ້ ທີ່ບ່ໍຮູ້ກ່ໍບ່ໍຮູ້ມັນ » ແລະ ທ່ຳນນຳບີ ﷺ ກ່ຳວວ່ຳ:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءَ بَرَأَ بِإِذْنِ اللهِ».

«ທຸກໆ ໂລກພະຍາດຍ່ອມມີຢາປົວ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຢາປົວພະຍາດນັ້ນຖືກກັບໂລກພະຍາດ ລາວກໍ່ຈະຫາຍດີດ້ວຍການອະນຸມັດຂອງອັລລໍ ຫ໌». ແລະ ທ່ານນາບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«عِبَادَ اللهِ، تَدَاوَوا وَلَا تَدَاوَوا بِحَرَامٍ».

«ໂອ້ບ່າວຂອງອັລລໍ ຫ໌, ຈົ່ງປິ່ນປົວຮັກສາເຖີດ ແລະ ຢ່າປິ່ນປົວຮັກສາດ້ວຍສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມ» ແລະ ຫະດີ ຊະອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ຢັ່ງມີອີກຫຼາຍ.

ເຮົາຂໍຈາກອັລລໍ ຫ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ໃຫ້ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງໆຂອງຊາວມຸ ສລິມທັງໝົດ, ແລະ ຊົງປົວແປງຫົວໃຈ ແລະ ຮ່າງກາຍຂອງພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທັງປວງ, ແລະ ຊົງລວມພວກເຂົາໃຫ້ເປັນປຶກແຜ່ນດຽວ ດຳລົງໝັ້ນຢູ່ບົນແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແລະ ຊົງຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກການຫລົງທາງຂອງບົດທົດສອບທັງຫຼາຍ, ແລະ ຈາກການເຊື່ອຟັງໄຊຕອນ ແລະ ພັກພວກຂອງມັນ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງອະນຸພາບເໜືອທຸກສິ່ງ, ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດ ແລະ ພະລັງໃດໆ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ອັລລໍ ຫ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່.

ຂໍອັລລໍ ຫ໌ ຊົງປະທານການສະດຸດີ, ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມຈຳເລີນ ແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄໍລຸ ລຂອງພຣະອົງ ທ່ານນະບີມຸ ຮຳມັດຂອງເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານທັ້ງຫຼາຍ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອະລາສານ ທີ່ສີ່:

ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການອີບາດະຫ໌ດ້ວຍບົດວິຣິດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນບົດອະຫ໌ ແລະ ຊິຣິກ

ຈາກ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລ໋ໍ ບິນ ບາຊ ເຖິງ ທ່ານອ້າຍນ້ອງຜູ້ມີກຽດ (.....), ຂໍອັລລ໋ໍຊ່ຽງປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນທຸກໆຄວາມດີງາມ, ອາມີນ.

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາແຫ່ງອັລລ໋ໍ ແລະ ຄວາມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

ຕໍ່ໄປນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈົດໝາຍອັນມີກຽດຂອງທ່ານແລ້ວ, ຂໍອັລລ໋ໍໄດ້ຊ່ຽງເຊື່ອມໂຍງທ່ານໄວ້ກັບທາງນຳຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງໃນຈົດໝາຍໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຊາບວ່າ ຢູ່ປະເທດຂອງທ່ານມີກຸ່ມຄົນທີ່ຍຶດໝັ້ນໃນບົດວິງວອນຕ່າງໆທີ່ອັລລ໋ໍບໍ່ໄດ້ຊ່ຽງປະທານຫຼັກຖານໃດໆມາຮັບຮອງ, ໃນນັ້ນມີທັງສິ່ງທີ່ເປັນບົດອະຫ໌ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນຊິຣິກ, ໂດຍພວກເຂົາໄດ້ອ້າງອີງສິ່ງດັ່ງກ່າວໄປຍັງຜູ້ນຳຂອງບັນດາຜູ້ສັດທາ ຄື: ທ່ານ ອະວີ ບິນ ອະບີ ຕໍລິບ (ຂໍອັລລ໋ໍຊ່ຽງພໍພຣະໄທທ່ານ) ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ພວກເຂົາອ່ານບັນດາບົດວິຣິດເຫຼົ່ານັ້ນ ໃນການລຸມນຸມຊິກຣ໌, ຫຼື ໃນບັນດາມັສຍິດຫຼັງຈາກລະຫມາດມັກຣິບ, ໂດຍອ້າງວ່າມັນເປັນການກະທຳທີ່ສ້າງຄວາມໃກ້ຊິດກັບອັລລ໋ໍ, ເຊັ່ນຄຳເວົ້າຂອງພວກເຂົາ: ດ້ວຍສິດທິຂອງອັລລ໋ໍ, ໂອ້ ບັນດາຜູ້ຊາຍຂອງອັລລ໋ໍ, ຈົ່ງຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງອັລລ໋ໍ, ແລະ ຈົ່ງເປັນຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາດ້ວຍອັລລ໋ໍ. ແລະ ເໝືອນດັ່ງຄຳ

ວ້ຳຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າ: ໂອ້ບັນດາຜູ້ນຳ, ໂອ້ບັນດານາຍທ່ານ, ຈົ່ງຕອບຮັບເຖີດ ໂອ້ບັນດາຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ພວກເຮົາ, ແລະ ຈົ່ງຂໍຊະຟາອະຮ໌ (ການໄກ່ເກ່ຍ) ຕໍ່ອັລລ໋ອ໋ເຖີດ, ຂ້າໃຊ້ຂອງທ່ານຜູ້ນີ້ກຳລັງຢືນຢູ່, ຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງທ່ານກຳກຳລັງອາໄສເພິ່ງພາ, ແລະ ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມບົກພ່ອງຂອງຕົນເອງ, ໂປດຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາດ້ວຍເຖີດ ໂອ້ທ່ານຄໍຊ໊ລລ໋ລ໋ອ໋, ແລະ ຜູ້ຂ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຈະໄປຫາອີກແລ້ວນອກຈາກພວກທ່ານ, ແລະ ຈາກພວກທ່ານເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ປາຖະຫນາ, ແລະ ພວກທ່ານຄືຄົນຂອງອັລລ໋ອ໋ (ຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ), ດ້ວຍສິດທິຂອງທ່ານຮຳຊະ໋ ຜູ້ເປັນນາຍແຫ່ງບັນດາຊົນຊະດາ (ຜູ້ເສຍສະຫຼະຊີວິດໃນຫນທາງຂອງສາສະຫນາ), ແລະ ດ້ວຍທຸກຄົນໃນໝູ່ພວກທ່ານທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາ, ໂປດຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຮົາດ້ວຍເຖີດ ໂອ້ທ່ານຄໍຊ໊ລລ໋ລ໋ອ໋. ແລະ ດັ່ງຄຳກ່າວຂອງພວກເຂົາທີ່ວ່າ: ໂອ້ ອັລລ໋ຮ໋ ໄດ້ໂປດເມດຕາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນດານໃຫ້ເປັນສາເຫດໃນການເປີດເຜີຍຄວາມລັບແຫ່ງລິດອຳນາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ເປັນການແຜ່ກະຈາຍແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງກາຍເປັນຜູ້ຕາງໜ້າແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເປັນຜູ້ສືບທອດຄວາມລັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແກ່ນແທ້ຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກທ່ານໃນການຊີ້ແຈງວ່າສິ່ງໃດຄືບິດອະຫ໌, ສິ່ງໃດຄືການຕັ້ງພາຄີ, ແລະ ການລະຫມາດຕາມຫຼ້າອີມ່າມຜູ້ທີ່ຂໍດຸອາບົດນີ້ຈະໃຊ້ໄດ້ຫຼືບໍ່, ທັງໝົດນັ້ນແມ່ນເປັນທີ່ຮັບຊາບແລ້ວ?

ຄຳຕອບຄື: ມອບການສັນລະເສີນເປັນສິດພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະ ຂໍອວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ເປັນນະບີ

ສຸດທ້າຍ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະມາຕໍ່ຫຼັງຈາກທ່ານ ແລະ ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາສາວົກສະຫາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕາມແນວທາງຂອງທ່ານຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

ຈົ່ງຮູ້ເຖີດ - ຂໍອັລລໍຮ໌ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ທ່ານ - ວ່າ ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົງສ້າງສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍ ແລະ ໄດ້ສົ່ງບັນດາສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ (ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ພວກເພິ່ນ) ເພື່ອໃຫ້ມີການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ ໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນພາຄີຮ່ວມກັບພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພະອົງຊົງກ່າວວ່າ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴿٥٦﴾﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ(ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໃດ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອການໃຫ້ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ)

[ຊູເຣາະຫ໌ ອັຊສາຣິຍາຕ : 56].

ແລະ ການອິບາດະຫ໌ -ດັ່ງທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງມາກ່ອນແລ້ວ- ຄື: ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຕໍ່ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ﷺ; ໂດຍການປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງໄດ້ບັນຊາ, ແລະ ລະເວັ້ນຈາກສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງຫ້າມ, ອັນເກີດຈາກການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດໃຈໃນການງານເພື່ອອັລລໍຮ໌, ພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮັກອັນສູງສຸດຕໍ່ອັລລໍຮ໌, ແລະ ຄວາມນອບນ້ອມຖ່ອມຕົນຢ່າງສົມບູນຕໍ່ພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ; ດັ່ງພຣະດຳລັດຂອງອັລລໍຮ໌ທີ່ວ່າ:

﴿وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

(ແລະ ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າບັນຊາວ່າ ພວກເຈົ້າຢ່າເຄົາລົບພັ

ກດີຜູ້ໃດນອກຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອິສຣ: 23] ຄື: ໄດ້ຊົງບັນຊາ ແລະ ຊົງກ່ຳຊັບໄວ້ວ່າ ໃຫ້ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະ ອົງພຽງອົງດຽວ, ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູ່ງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٢ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝٣ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝٥﴾

2. (ການສັນລະເສີນທັ້ງໝົດທັ້ງມວນ ເປັນສິດທິຂອງອັລ ລໍຮ໌ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານໂລກ)

3. (ຜູ້ຊົງກະລຸນາປຣາຫນີ ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ)

4. (ຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຂອງແຫ່ງວັນຕອບແທນ)

(ສະເພາະພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາສັກກາລະພັກດີ, ແລະ ສະ ເພາະພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັ ລ-ຟາຕິຮະຫ໌ : 2-5], ດັ່ງນັ້ນ, ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃນ ບັນດາອາຍາຕເຫຼົ່ານີ້ວ່າ: ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນຖືກເຄົາລົບ ບູຊາພຽງອົງດຽວ, ແລະ ຖືກຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງພ ຽງອົງດຽວ. ແລະ ພຣະອົງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُ...﴾

(ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີແກ່ເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ດັ່ງ ນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະວາຍການເ ຄົາລົບຢ່າງບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ (ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ))

ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ສຳຫຼັບອັລລໍຮ໌ແລ້ວ (ບໍ່ມີພາຄີໃດ ໆ ອີກນ ອກຈາກ) ການເຄົາລົບພັກດີທີ່ຜ່ອງແຜ້ວບໍລິສຸດ)

(ອັຊ-ຊຸມັຣ : 2-3), ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

(ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງວິງວອນຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະອາຍການເຄົາລົບພັກດີຢ່າງບໍລິສຸດໃຈແດ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ້ວ່າພວກປະຕິເສດສັດທາຈະກຽດຊັງກໍຕາມ) (ກໍຝິຣ : 14). ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

(ແລະ ວ່າແທ້ຈິງບັນດາມັສຍິດນັ້ນເປັນຂອງອັລລໍຮ໌ ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ວິງວອນຂໍຜູ້ໃດຄຽງຄູ່ກັບອັລລໍຮ໌) [ຊູເຣາະ ຫ໌ ອັລ-ຈິນ : 18], ແລະ ໂອງການຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ການດຸອາໃນທຸກໆ ປະເພດຂອງມັນນັ້ນແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການອິບາດະຫ໌, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດຈາກມະນຸດ ຈະວິງວອນ, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ຂໍຄວາມກູ້ໄພ ຈາກສິ່ງອື່ນໃດນອກຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ, ເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມບັນດາອາຍັດອັນມີກຽດເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນທຳນອງດຽວກັນ. ນີ້ແມ່ນນອກເໜືອໄປຈາກເລື່ອງທຳມະດາທົ່ວໄປ ແລະ ສາເຫດທີ່ສາມາດສຳຜັດໄດ້ ທີ່ສິ່ງຖືກສ້າງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ຢູ່ຕໍ່ໜ້າສາມາດກະທຳໄດ້, ເພາະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຖືກນັບວ່າເປັນການເຄົາລົບບູຊາ, ແຕ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດຕາມຫຼັກຖານ ແລະ ມະຕິເອກະສັນ ທີ່ມະນຸດຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກມະນຸດດ້ວຍກັນທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ມີຄວາມສາມາດ ໃນເລື່ອງທຳມະດາທີ່ເຂົາສາມາດເຮັດໄດ້; ເຊັ່ນ

ນ: ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເຂົາໃນການປ້ອງກັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຈາກລູກຂອງລາວ, ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງລາວ ຫຼື ໝາຂອງລາວ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ດັ່ງເຊັ່ນ ການທີ່ມະນຸດຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກມະນຸດດ້ວຍກັນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ແລະ ມີຄວາມສາມາດ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຢູ່ຕໍ່ໜ້າ, ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ເຊັ່ນ ການຂຽນຈົດໝາຍຕິດຕໍ່ກັນ ແລະ ອື່ນໆ, ໃນການສ້າງເຮືອນຂອງລາວ, ຫຼື ການສ້ອມແປງລົດຂອງລາວ, ຫຼື ກໍລະນີອື່ນ ໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ, ສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື: ການທີ່ມະນຸດອ້ອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫາຍຂອງລາວ ໃນການຕໍ່ສູ້ຍິຮາດ ແລະ ສົງຄາມ, ແລະ ອື່ນໆໃນທຳນອງດຽວກັນ. ແລະ ຈາກປະເດັນນີ້ ຄືດຳລັດຂອງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໃນເລື່ອງລາວຂອງທ່ານນະບີມູຊາ ອະໄລຮິສ ຊ່ລາຕຸ ວັສສະລາມ ທີ່ວ່າ:

﴿...فَٱسۡتَغَٰثَهُ ٱلَّذِي مِن شِيعَتِهِۦ عَلَى ٱلَّذِي مِنۡ عَدُوِّهِۦ...﴾

(...ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍລາວຈຶ່ງໄດ້ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກລາວ ເພື່ອຕ້ານກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍສັດຕູຂອງລາວ...)

[ສຸເຣາະຫ໌ ອັລກໍສັສ : 15].

ສ່ວນການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນຕາຍ, ຈິນ ແລະ ມະລາອິກະຫ໌, ກົ້ກໄມ້ ແລະ ຫີນນັ້ນ: ຖືເປັນຊີຣິກໃຫຍ່, ແລະ ມັນເປັນການກະທຳປະເພດດຽວກັນກັບທີ່ບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີໃນຍຸກກ່ອນໄດ້ກະທຳກັບພະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ; ເຊັ່ນ ອັລ-ອຸຊຊາ ແລະ ອັລ-ລາຕ ແລະອື່ນໆ. ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນ, ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ທີ່ຖືກເຊື່ອວ່າເປັນອະວີ ໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຮັດໄດ້ນອກຈາກອັລລໍຮ໌; ເຊັ່ນ ການເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ວຍຫາຍດີ, ການຊີ້ນຳຫົວໃຈ, ການເຂົ້າສະຫວັນ, ແລະ ກ

ານລອດພົ້ນຈາກໄຟນະລົກ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້.

ບັນດາອາຍາຕທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ ແລະ ທີ່ມີຄວາມໝາຍ ທຳນອງດຽວກັນຈາກບັນດາອາຍາຕ ແລະ ຫະດີສຕ່າງໆ: ລ້ວນ ແລ້ວແຕ່ບົ່ງຊີ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມຸ້ງຈິດໃຈໄປຫາອັລລໍ ຫ໌ໃນທຸກໆເລື່ອງ ແລະ ມອບການຄົ້ງລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງພຽງ ອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ; ເພາະວ່າເຫຼົ່ານີ້ລ້ວນໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາເພື່ອຈຸດ ປະສົງນັ້ນ ແລະ ກໍໄດ້ຖືກບັນຊາດ້ວຍສິ່ງນັ້ນ -ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃ ນບັນດາອາຍາຕ- ແລະ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ:

﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...﴾

(ແລະ ຈົ່ງເຄົ້າລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ຢ່າໄດ້ນຳສິ່ງໃດຂຶ້ນ ມາເປັນພາຄີຮ່ວມກັບພຣະອົງ...) [ສູເຣາະຫ໌ ນິຊາ: 36] ແລະ ໃ ນໂອງການຂອງອັລລໍຫ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

(ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກະທຳອື່ນໃດ ນອກຈາ ກເພື່ອເຄົ້າລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ເປັນຜູ້ມີເຈດຕະນາບໍລິສຸດໃນ ການພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລໄບຢິນະຫ໌ : 5], ແລະ ດັ ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີ ຊຂອງທ່ານມຸອາຊ ຣໍດິຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ວ່າ:

«حَقُّ اللهِ عَلَى العِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

''ສິດທິຂອງອັລລໍຫ໌ອັນພົ້ງມີຕໍ່ປວງບ່າວກໍ່ຄື ການທີ່ເຂົາ ເຫຼົ່ານັ້ນຕ້ອງເຄົ້າລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ນຳສິ່ງໃດຂຶ້ນມາ ເປັນພາຄີ (ການໃຫວ້) ຮ່ວມກັບພຣະອົງ''. ລາຍງານໂດຍທ່ານ ບຸກ ຄ໌ ຣິ ແລະ ທ່ານມຸສລິມ. ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ

ອະສັວລ່າ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີຊລາຍງານຈາກ ອິບນຸ ມັສອູດ ຣ໑ ຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸ ວ່າ:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

"ຜູ້ໃດຕາຍໃນສະພາບທີ່ເຂົາວິງວອນຕໍ່ຜູ້ອື່ນເທົ່າທຽມກັບອັລລ໋ອ ເຂົາຕ້ອງຕົກນະລົກ" ບັນທຶກໂດຍ ອັລ-ບຸກ໋ຄ໋ຣີ. ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອີຫມ່ານທັ້ງສອງ ຈາກລາຍງານຫະດີຊຂອງທ່ານອິບນ໋ ອັບບາສ ຣ໑ ຍັລລ໋ຮຸອັນຮຸມາ ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ເມື່ອຕອນທີ່ໄດ້ສົ່ງທ່ານມຸອາຊໄປຍັງເຢແມນ, ໄດ້ກ່າວແກ່ລາວວ່າ:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَومًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَيهِ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ».

«ແທ້ຈິງ ທ່ານກຳລັງຈະໄປຫາຊົນຊາດໜຶ່ງທີ່ເປັນຊາວຄຳພີ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ສິ່ງທຳອິດທີ່ທ່ານເຊີນຊວນພວກເຂົາໄປສູ່ນັ້ນ ແມ່ນການປະຕິຍານຕົນວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ອ». ແລະ ໃນລາຍງານຫະດີຊບົດ:

«اُدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلهَ إِلَّا اللهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللهِ».

«ຈົ່ງເຊີນຊວນພວກເຂົາສູ່ການກ່າວປະຕິຍານຕົນວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ອ ແລະ ຂ້ອຍເປັນຣ໑ສູລຂອງອັລລ໋ອ» ແລະ ໃນລາຍງານໜຶ່ງຂອງອັລ-ບຸກ໋ຄ໋ຣີ:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُم إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللهَ».

«ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທຳອິດທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງເຊີນຊວນພວກເຂົາໄປສູ່ນັ້ນ ຄືການໃຫ້ເອກະພາບແກ່ອັລລ໋ອ» ໃນຕຳລາຫະດີຊ ສ໋ເຮ ຍ໋ຮ໋ຂອງມຸສລິມເຊິ່ງເປັນລາຍງານຈາກທ່ານຕ໋ຣິກ ບິນ ອັຊຍ

ມ ອັລ-ອັຊຈະອີ ຣ໌ດີຍັລລ໌ຮ ອັນຮ ມີວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِن دُونِ اللهِ؛ حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

“ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວວ່າ: ລາອິລາຮະ ອິລລັລລ໌ຮ, ແລະ ໄດ້ປະຕິເສດ ທຸກສັບພະສິ່ງທີ່ຖືກເຄົາລົບສັກການະອື່ນຈາກອັລລ໌ຮ; ຊັບສົມບັດ ແລະ ເລືອດເນື້ອຂອງລາວກໍເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມ, ແລະ ການ ຊຳລະບັນຊີຂອງລາວກໍເປັນໜ້າທີ່ຂອງອັລລ໌ຮ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່.” ແລະ ຫະດີຊ່ວາງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫລາຍ.

ແລະ ເຕົາຮີດນີ້ຄືຮາກເຫງົ້າຂອງສາສະໜາອິສລາມ, ເປັນພື້ນຖານຂອງສາສະໜາ, ເປັນແກ່ນສານຂອງເລື່ອງທັງປວງ ແລະ ເປັນພັນທະກິດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ພ້ອມທັງເປັນວິທະຍາປັນຍາໃນການສ້າງມະນຸດ ແລະ ຈິນ, ແລະ ໃນການສົ່ງບັນດາສາສະນະທູດທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ບັນດາອາຍະກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້, ເຊິ່ງໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄືຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ທີ່ວ່າ:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສ້າງຈິນ(ຜີ) ແລະ ມະນຸດ ມາເພື່ອຈຸດປະສົງອື່ນໃດ ເວັ້ນແຕ່ການກາບໄຫວ້ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ) [ຊູເຣາະຫ໌ ອັຊສາຣິຍາຕ : 56], ແລະ ຈາກຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວອີກປະການໜຶ່ງຄື: ຄຳກ່າວຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

(ແລະໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ແຕ່ຕັ້ງຣ໌ຊູລມາໃປຍັງແຕ່ລະ

ປະຊາຊາດ (ໂດຍຮໍຊູລຈະກ່າວແກ່ປະຊາຊາດນັ້ນ ໆ ວ່າ) ພວກທ່ານຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ຈົ່ງຫຼີກຫນີ ອອກຫ່າງຈາກພວກຕໍ່ກູດຮູບປັ້ນ(ຈະເວ້ົ)...) (ອັນ-ນະຫ໌ລ : 36), ແລະ ດໍາລັດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ທີ່ວ່າ:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

(ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງຮໍຊູລຄົນໃດມາກ່ອນຫນ້າເຈົ້າ ຍົກເວັ້ນແຕ່ເຮົາໄດ້ວະຮີໃຫ້ແກ່ເຂົາວ່າ ແທ້ຈິງ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດທີ່ແທ້ຈິງນອກຈາກຂ້າ ດັ່ງນັ້ນພວກເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ຂ້າ) [ອັລ-ອໍາບີຍາ : 25] ຊົງດໍາລັດກ່ຽວກັບບັນດານາບີ ນູຫ໌, ຮູດ, ຊໍລິຫ໌ ແລະ ອຸໄອບ໌ ອາໂລຣິ ມຸສສະລາມ, ເຊິ່ງພວກເພິ່ນໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊາດຂອງພວກເພິ່ນວ່າ:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

(...ຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ເຖີດ ບໍ່ມີຜູ້ຄູ່ຄອນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ...) [ອັລເອະຮ໌ ອັລ-ອະຣໍຟ : 59], ແລະ ນີ້ຄືການເຊີນຊວນຂອງບັນດາສາສະນະທູດທັງໝົດ, ດັ່ງທີ່ສອງອາຍະຮ໌ກ່ອນຫນ້ານີ້ໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້, ແລະ ແມ້ແຕ່ບັນດາສັດຕູຂອງສາສະນະທູດກໍໄດ້ຍອມຮັບວ່າ ບັນດາສາສະນະທູດໄດ້ສັ່ງໃຊ້ພວກເຂົາໃຫ້ເອກະພາບແກ່ອັລລໍຮ໌ໃນການເຄົາລົບບູຊາ ແລະ ໃຫ້ລະຖິ້ມບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກການໄຫວ້ອື່ນໆນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ດໍາລັດໄວ້ໃນເລື່ອງລາວຂອງຊົນຊາດອາດ, ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ່າວຕໍ່ນະບີຮູດ ວ່າ:

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

(...ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ຜູ້ງຽງອົງດຽວ

ແລະ ປະລະສິ່ງທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາເຄີຍເຄົາລົບພັກດີ ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ອະຣ໌ອ : 70], ແລະ ພຣະອົງອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບຊາວກຸເຣຊ໌ ເມື່ອທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຊີນຊວນພວກເຂົາໄປສູ່ການອຸທິດການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ອ ພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະໃຫ້ລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຄົາລົບພັກດີອື່ນຈາກພຣະອົງ ເຊັ່ນ ບັນດາມະລາອິກະຫ໌, ບັນດາອະລີຢ໌, ບັນດາຮູບປັ້ນ, ບັນດາຕົ້ນໄມ້, ແລະອື່ນໆ ຈາກນັ້ນ:

﴿أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝٥﴾

(ຄົນປະຕິເສດຫລໍ່ານັ້ນກ່າວວ່າ) ເຂົາ (ມຸຮຳມັດ) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫຼາຍອົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວແນວນັ້ນບໍ? ແທ້ຈິງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ແປກປະຫຼາດແທ້ ๆ) (ສອດ : 5). ແລະ ອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດກ່ຽວກັບພວກເຂົາວ່າ:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوٓا۟ ءَالِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ۝٣٦﴾

(ແທ້ຈິງພວກເຂົາ ເມື່ອໄດ້ຖືກກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກອັລລ໋ອ ພວກເຂົາກໍສະແດງຄວາມເຍີ່ຍຍໍ່ງ)

(ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ ແທ້ຈິງພວກເຮົາຈະລະທິ້ງບັນດາພະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ເພາະນັກກະວີຄົນບ້າຄົນໜຶ່ງດອກຫລື) [ສູເຣາະຫ໌ ສ໌ຟຟາດ : 35- 36], ແລະໂອງການຕ່າງ ๆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ກໍມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ ຈາກບັນດາອາຍາ

ຕ ແລະ ຫະດີສ: ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ - ຂໍອັລລໍຫ໌ຊົງໂປດປະທານຄວາມສຳເລັດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ທ່ານ ໃນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈສາສະໜາ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງໃນສິດທິຂອງພຣະຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນໂລກ - ການວິງວອນຂໍ ແລະ ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນຮູບແບບຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ - ທີ່ທ່ານໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ໃນຄຳຖາມຂອງທ່ານ - ທັງໝົດລ້ວນເປັນຮູບແບບໜຶ່ງຂອງຊີຣິກໃຫຍ່; ເພາະມັນເປັນການເຄົາລົບບູຊາຕໍ່ສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລໍຫ໌, ແລະ ເປັນການຮຽກຮ້ອງຂໍໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມສາມາດໃຫ້ໄດ້ນອກເໜືອຈາກພຣະອົງ, ຈາກຄົນຕາຍ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຫ່າງໄກ, ແລະ ການກະທຳດັ່ງກ່າວນີ້ຖືວ່າຮ້າຍແຮງກວ່າການຕັ້ງພາຄີຂອງຄົນໃນຍຸກກ່ອນໆ; ເພາະວ່າຄົນໃນຍຸກກ່ອນນັ້ນ ພວກເຂົາຈະຕັ້ງພາຄີກໍຕໍ່ເມື່ອໃນຍາມທີ່ພວກເຂົາສຸກສະບາຍເທົ່ານັ້ນ. ສ່ວນວ່າໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກລຳບາກ, ພວກເຂົາກໍຈະບໍ່ລືສຸດໃຈໃນການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຫ໌; ເພາະວ່າພວກເຂົາຮູ້ດີວ່າ ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ຊົງສາມາດຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຍາກລຳບາກນັ້ນໄດ້, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງຕຣັດໄວ້ໃນຄຳພີອັນຊັດແຈ້ງຂອງພຣະອົງ ກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ:

﴿فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلۡفُلۡكِ دَعَوُاْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمَّا نَجَّىٰهُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ إِذَا هُمۡ يُشۡرِكُونَ ٦٥﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຂົາໂດຍສານເຮືອ ພວກເຂົາຈະຂໍວິງວອນຕໍ່ອັລລໍຫ໌ໃນຖານະຜູ້ບໍລິສຸດໃຈ ມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ຂຶ້ນເທິງບົກປອດໄພແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາກໍ່ຕັ້ງພາຄີຕໍ່ພຣະອົງ) (ອັລ-ອັ

ນກະບູດ : 65), ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ສູງສົ່ງຍິ່ງ ໄດ້ຕຣັດແກ່ພວກເຂົາໃນອາຍະຫ໌ ອື່ນອີກວ່າ:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ ٱلضُّرُّ فِي ٱلۡبَحۡرِ ضَلَّ مَن تَدۡعُونَ إِلَّآ إِيَّاهُۖ فَلَمَّا نَجَّىٰكُمۡ إِلَى ٱلۡبَرِّ أَعۡرَضۡتُمۡۚ وَكَانَ ٱلۡإِنسَٰنُ كَفُورًا ٦٧﴾

(ແລະ ເມື່ອຄວາມທຸກເຄາະຮ້າຍປະສົບແກ່ພວກເຈົ້າໃນທະເລ, ບັນດາສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າວິງວອນຂໍກໍໄດ້ສູນຫາຍໄປ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ຂຶ້ນເທິງບົກປອດໄພແລ້ວ, ພວກເຈົ້າກໍພາກັນຜິນຫລັງໃຫ້. ແລະມະນຸດນັ້ນເປັນຜູ້ເນລະຄຸນຍິ່ງ) [ສູເຣາະຫ໌ ອິສຣ໌ອ: 67].

ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ກ່າວຄົນໜຶ່ງຈາກພວກມຸຊຣິກີນ (ຜູ້ຕັ້ງພາຄີ) ໃນສະໄໝຫຼ້າ ໆ ເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ແທ້ຈິງເຮົາບໍ່ໄດ້ມີເຈດຕະນາວ່າ ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຈະໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ແລະ ປົ່ນປ່ວຍຄົນປ່ວຍຂອງພວກເຮົາດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຫຼື ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຫຼື ໃຫ້ໂທດແກ່ພວກເຮົາດ້ວຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງ, ຫາກແຕ່ວ່າເຮົາພຽງແຕ່ຕ້ອງການການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພວກເຂົາຕໍ່ອັລລໍ ຫ໌ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ?

ຄຳຕອບກໍຄື: ໃຫ້ກ່າວຕໍ່ເຂົາວ່າ: ແທ້ຈິງແລ້ວ ນີ້ແມ່ນຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກມຸຟຟາຣຶໃນຍຸກທຳອິດ, ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນວ່າບັນດາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາເປັນຜູ້ສ້າງ ຫຼື ເປັນຜູ້ໃຫ້ປັດໄຈຍັງຊີບ, ຫຼື ໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດ ແລະ ໃຫ້ໂທດດ້ວຍຕົວຂອງພວກມັນເອງ, ເພາະສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນໂມຄະໂດຍສິ່ງທີ່ອັລລໍ ຫ໌ໄດ້ກ່າວເຖິງພວກເຂົາໄວ້ໃນອັລກຸຣອານ, ແລະ ພວກເຂົາພຽງຕ້ອງ

ການການຂໍໃຫ້ໂທດ ແລະ ຖານະຂອງພວກມັນ ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດ ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບອັລລ໋ໍ ຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

﴿وَيَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمۡ وَلَا يَنفَعُهُمۡ وَيَقُولُونَ هَٰٓؤُلَآءِ شُفَعَٰٓؤُنَا عِندَ ٱللَّهِ...﴾

(ແລະ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຄົາລົບພັກດີສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ໍ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ໂທດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວ ກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ພວກເຫຼົ່ານີ້ແຫລະ ຄືຜູ້ຊ່ວຍ ເຫຼືອເຮົາ ນະ ທີ່ອັລລ໋ໍ...) [ສູເຣາະ໋ ຢູນຸສ : 18], ອັລລ໋ໍຈຶ່ງໄດ້ ຕອບໂຕ້ພວກເຂົາໃນເລື່ອງນັ້ນ ດ້ວຍພຣະດຳລັດວ່າ:

﴿...قُلۡ أَتُنَبِّـُٔونَ ٱللَّهَ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَلَا فِي ٱلۡأَرۡضِۚ سُبۡحَٰنَهُۥ وَتَعَٰلَىٰ عَمَّا يُشۡرِكُونَ﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ພວກເຈົ້າຈະບອກອັລເລາະ ຮ໋ເຖິ ງສິ່ງທີ່(ພວກເຂົ້າໃຈວ່າ) ພຣະອົງບໍ່ຊົງຮັບຮູ້ໃນບັນດາຊັ້ນຟ້າ ແ ລະ ແຜ່ນດິນແນວນັ້ນບໍ? ພຣະອົງຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຊົງ ສູງສົ່ງ ເໜືອສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕັ້ງພາຄີຂຶ້ນ)

[ສູເຣາະ໋ ຢູນຸສ: 18], ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຊີ້ແຈ ງໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃກ້ເກ່ຍຄົນໃດຢູ່ກັບພຣະອົ ງ ທັ້ງໃນບັນດາຊັ້ນຟ້າ ແລະ ໃນແຜ່ນດິນ ຕາມທີ່ບັນດາຜູ້ຕັ້ງ ພາຄີໄດ້ຕັ້ງໃຈເອົາໄວ້, ແລະ ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ຂອ ງອັລລ໋ໍ ສິ່ງນັ້ນກໍບໍ່ມີຢູ່ຈິງ; ເພາະວ່າ ແທ້ຈິງແລ້ວ ບໍ່ມີສິ່ງໃດສ າມາດຊ່ອນເລັ້ນຈາກພຣະອົງໄດ້. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັ ດວ່າ:

﴿تَنزِيلُ ٱلۡكِتَٰبِ مِنَ ٱللَّهِ ٱلۡعَزِيزِ ٱلۡحَكِيمِ ۝١ إِنَّآ أَنزَلۡنَآ إِلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ بِٱلۡحَقِّ فَٱعۡبُدِ ٱللَّهَ مُخۡلِصٗا لَّهُ ٱلدِّينَ ۝٢ أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلۡخَالِصُۚ وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ ۝٣﴾

(ນີ້ຄື ການປະທານວິງມາຂອງຄຳພີ ຈາກອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບ ພຣະຜູ້ຊົງສະຫງາດຫຼັກແຫລມ)

(ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ປະທານຄຳພີແກ່ເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຈິງ, ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລ໋ອ ໂດຍເປັນຜູ້ຖະວາຍການເຄົາລົບຢ່າງບໍລິສຸດແດ່ພຣະອົງ (ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ).

(ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ສ່ຳຫຼັບອັລລ໋ອ (ບໍ່ມີພາຄີໃດ ໆ ອີກນອກຈາກ) ການເຄົາລົບພັກດີທີ່ຜ່ອງແຜ້ວບໍລິສຸດ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດຖືສິ່ງອື່ນຈາກອັລລ໋ອ ໃຫ້ເປັນອະລີຍ໌ (ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອເຄົາລົບພັກດີ (ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ) ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລ໋ອ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະຊົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວເທັດ(ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) [ສູເຣາະ ອັຊຊຸມັຣ: 1-3].

ແລະ ຄວາມຫມາຍຂອງສາສະໜາໃນທີ່ນີ້ແມ່ນ: ການອິບາດະ, ເຊິ່ງກ່ຳຄື: ການເຊື່ອຟັງອັລລ໋ອ ແລະ ການເຊື່ອຟັງຄຳສອນຂອງພຣະອົງ -ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້-, ແລະ ໃນນັ້ນລວມມີ: ການຂໍວິງວອນ, ການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ຄວາມຫວັງ, ການເຊືອດສັດ ແລະ ການບົນບານ, ເຊິ່ນດຽວກັບການລະຫມາດ, ການຖືສິນອົດ ແລະ ອື່ນໆ ຈາກສິ່ງທີ່ອັລລ໋ອ

ແລະ ຄໍຊູລຂອງພຣະອົງໄດ້ບັນຊາໄວ້. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງຊີ້ແຈ້ງວ່າ ການເຄົາລົບບູຊານັ້ນແມ່ນເພື່ອພຣະອົງພຽງຜູ້ດຽວ, ແລະ ມັນເປັນໜ້າທີ່ຂອງປວງບ່າວທີ່ຈະຕ້ອງມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈຕໍ່ພຣະອົງ; ເພາະວ່າພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ໃຫ້ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈໃນການເຄົາລົບບູຊານັ້ນ, ກໍເປັນພຣະບັນຊາສຳລັບປະຊາຊາດນີ້ທັງໝົດ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບພວກປະຕິເສດສັດທາ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿...وَٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَ مَا نَعۡبُدُهُمۡ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَآ إِلَى ٱللَّهِ زُلۡفَىٰٓ...﴾

(ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຍຶດຖືສິ່ງອື່ນຈາກອັລລໍຮ໌ໃຫ້ເປັນອະລີ (ຜູ້ຄຸ້ມຄອງ) ເພື່ອເຄົາລົບພັກດີ (ພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ) ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີພວກເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລໍຮ໌) (ອັຊ-ຊຸມັຣ : 3). ອັລລໍຮ໌ຈຶ່ງໄດ້ຕອບໂຕ້ພວກເຂົາ ດ້ວຍພຣະດຳລັດວ່າ:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

(ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ ຈະຊົງຈະຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ແທ້ຈິງອັລລໍຮ໌ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ຜູ້ກ່າວເທັດ(ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສຳນຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) [ສຸເຣາະຫ໌ ອັຊຊຸມັຣ: 3], ດັ່ງນັ້ນ ອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງແຈ້ງໄວ້ໃນອາຍະຫ໌ອັນຊົງກຽດນີ້ວ່າ: ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາບໍ່ໄດ້ເຄົາລົບພັກດີບັນດາອະລີຍ໌ອື່ນຈາກພຣະອົງ ເວັ້ນແຕ່ເພື່ອໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃກ້ຊິດຕໍ່ອັລລໍຮ໌; ແລະ ນີ້ຄືຈຸດປະສົງຂອງບັນດ

ໃຜ້ປະຕິເສດສັດທາທັ້ງໃນອະດີດ ແລະ ປັດຈຸບັນ, ແລະ ອັລລໍ ໄດ້ຊົງລົບລ້າງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿...إِنَّ ٱللَّهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِي مَا هُمۡ فِيهِ يَخۡتَلِفُونَۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي مَنۡ هُوَ كَٰذِبٞ كَفَّارٞ﴾

(...ແທ້ຈິງອັລລໍ ຈະຊົງຕັດສິນພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ແທ້ຈິງອັລລໍຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນໍາທາງແກ່ຜູ້ກ່າວເທັດ (ຄົນຂີ້ຕົວະ) ຜູ້ບໍ່ສໍານຶກບຸນຄຸນປະຕິເສດ) [ສຸ ທ ຣ ຫ໌ ອັຊຊຸມັຣ: 3], ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງອັລລໍ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງຢ່າງ ຊັດເຈນເຖິງການກ່າວອ້າງທີ່ເປັນເທັດຂອງພວກເຂົາ ທີ່ວ່າ ພ ຣ ະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃກ້ຊິດກັບອັລລໍ ຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ, ແລະ ຊີ້ແຈງເຖິງການກຸຟຣ (ການປະຕິເສດ) ຂ ອ ງພວກເຂົາໃນການທີ່ພວກເຂົາຫັນເຫການເຄົາລົບພັກດີໄປສູ່ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນການໄ ຕ ຕ ຣ ອ ງ ແ ຍ ກ ພ ງ ງ ເ ລັ ກ ນ້ ອ ຍ ກໍ ຍ່ ອ ມ ຊ າ ບ ດີ ວ່ າ ແ ທ້ ຈ ິ ງ ແ ລ ້ ອ ກ ານກຸຟຣຂອງບັນດາຜູ້ປະຕິເສດໃນຍຸກທໍາອິດນັ້ນ ແມ່ນເກີດ ຈ າ ກ ກ ານ ທ ີ ່ ພ ວ ກ ເ ຂ ົ າ ໄ ດ ້ ຍ ຶ ດ ຖ ື ເ ອ ົ າ ບ ັ ນ ດ ານ ะ ບ ิ , ບ ั น ด า ค ื น ด ิ , ต ้ น ไ ม ้ แ ล ะ ห ิ น ผ า แ ล ะ ส ิ ่ ง ถ ื ก ส ้ า ง อ ื ่ น ๆ ; เ พ ื ่ อ เ ป ็ น ผ ู ้ ใ ก ล ้ เ ค ี ย ง ะ ห ว ่ า ง พ ว ก เ ข ็ า ก ั บ อ ั ล ล ็ อ ห ์ , แ ล ะ ค ว า ม เ ช ื ่ อ ข อ ง พ ว ก เ ข ็ า ท ี ่ ว ่ า พ ว ก เ ห ล ่ า น ั ้ น ต อ บ ส ะ ห น อ ง ค ว า ม ต ้ อ ง ก า ร ข อ ง พ ว ก เ ข ็ า โ ด ย ป า ศ จ า ก ก า ร อ ะ น ุ ญ า ต แ ล ะ ค ว า ม พ ึ ง พ ะ ใ ห ข อ ง พ ร ะ อ ง ค ์ , ดั่งที่ບັນດາລັດຖະມົນຕີທູນຂໍແທນຕໍ່ບັນດາກ ะ ສ ัด, ดั่งนั้น ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປຽບທຽບພຣະອົງ ກັບບັນດາກະ ສ ัด แ ล ะ ผ ู ้ น ำ ท ้ ั ง ห ล า ย . พ ว ก เ ข ็ า ก ่ า ว อ ว ่ า : เ ห ม ื อ น ด ั ่ ง บ ุ ก ค ล ท ี ่ ม ี ค ว า ม ต ้ อ ง ก า ร จ า ก ก ะ ส ั ด ห ร ื อ ผ ู ้ น ำ ย ่ อ ม ต ้ อ ง ข ่ า ว

ຄົນໃກ້ຊິດ ແລະ ທີ່ປຶກສາຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຮົາກໍເຊັ່ນກັນ ທີ່ເຂົ້າໃກ້ອັລລໍ່ຫ໌ດ້ວຍການເຄົາລົບບູຊາບັນດານະບີ ແລະ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. ແລະນີ້ຄືຄວາມເຊື່ອທີ່ລົ້ມເຫລວ ແລະ ບໍ່ເປັນຈິງທີ່ສຸດ; ເພາະວ່າພຣະອົງນັ້ນບໍ່ມີສິ່ງໃດທຽບເໝືອນ, ແ ລະ ບໍ່ສາມາດນຳໄປປຽບທຽບກັບສິ່ງຖືກສ້າງຂອງພຣະອົງໄດ້, ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ (ຊະຟາອະ) ຕໍ່ໜ້າ ພຣະອົງໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍການອະນຸຍາດຂອງພຣະອົງເທົ່ ານັ້ນ, ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ໃດ ນອກຈາກຊາວເຕົາ ຣິດ (ຜູ້ທີ່ໃຫ້ເອກະພາບແດ່ພຣະອົງ). ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງອຳ ນາດເໜືອທຸກສິ່ງ, ຜູ້ຊົງຮອບຮູ້ໃນທຸກສັບພະສິ່ງ, ແລະ ເປັນ ຜູ້ຊົງເມດຕາປານີຍິ່ງທີ່ສຸດ, ພຣະອົງບໍ່ຊົງຢ້ານກົວຜູ້ໃດ; ເພາະ ວ່າພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງອຳນາດສູງສຸດເໜືອບ່າວຂອງພຣະອົງທັ ງ ຫລາຍ, ແລະເປັນຜູ້ບໍລິຫານຈັດການພວກເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົ ງຊົງປະສົງ. ເຊິ່ງຕ່າງຈາກບັນດາກະສັດ ເຈົ້າຊີວິດ ແລະ ຜູ້ນຳທັ ງຫຼາຍ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມສາມາດເໜືອທຸກສິ່ງ, ດັ່ງນັ້ ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຕ້ອງການຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາອາດ ຈະເຮັດບໍ່ໄດ້; ເຊັ່ນ: ເຫຼົ່າເສນາອາມາດ, ຄົນໃກ້ຊິດ ແລະ ທະຫາ ນຂອງພວກເຂົາ, ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ ພວກເຂົາຍັງຕ້ອງການຄົ ນທີ່ຈະມາແຈ້ງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກໃຫ້ ລາບ, ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີຄົນຈາກກຸ່ມເສນາອາມາດ ແລະ ຄົນໃ ກ້ຊິດ ເພື່ອທູນຂໍຄວາມເຫັນໃຈ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາພໍໃຈ. ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງການສິ່ງໃດໆ ຈາກສັບພະສິ່ງ ທີ່ພຣະອົງສ້າງທັ້ງໝົດ, ພຣະອົງຊົງເມດຕາປານີຕໍ່ພວກເຂົາຍິ່ ງກວ່າແມ່ຂອງພວກເຂົາເອງ, ພຣະອົງຄືຜູ້ປົກຄອງທີ່ຍຸດຕິ ທຳ ທີ່ຊົງຈັດວາງທຸກສິ່ງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມຂອງມັນ ຕາມ

ປັນຍາ, ຄວາມຮອບຮູ້ ແລະ ອຳນາດຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດປຽບທຽບພຣະອົງກັບສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນຄຳພີຂອງພຣະອົງວ່າ: ບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີໄດ້ຍອມຮັບວ່າພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງສ້າງ, ຜູ້ຊົງສ້າງປັດໃຈ, ຜູ້ບໍລິຫານເບິ່ງແຍງ, ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ຕອບຮັບຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ, ປັດເປົ່າຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໃຫ້ຊີວິດ ແລະ ໃຫ້ຕາຍ, ແລະ ການກະທຳອື່ນໆ ອີກຫລວງຫລາຍຂອງພຣະອົງ. ແລະ ແທ້ຈິງແລ້ວ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີ ແລະ ບັນດາຣໍຊູລນັ້ນ ແມ່ນຢູ່ໃນເລື່ອງການຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ອັລລໍຫ໌ພຽງພຣະອົງດຽວ, ດັ່ງພຣະອົງຕຣັດວ່າ:

﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ...﴾

(ແລະ ຖ້າເຈົ້າ (ມຸຮຳມັດ) ຖາມພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນວ່າ ໃຜເປັນຜູ້ສ້າງພວກເຂົາ ແນ່ນ່ອນພວກເຂົາຈະກ່າວວ່າ ອັລລໍຫ໌...)
[ຊຸເຣາະຫ໌ ອັຊຊຸຄຣຸຟ : 87]

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ) ໃຜເປັນຜູ້ປະທານປັດໃຈຍັງຊີບທີ່ມາຈາກຟາກຟ້າແລະແຜ່ນດິນແກ່ພວກທ່ານ ຫຼື ໃຜເປັນເຈົ້າຂອງການໄດ້ຍິນ ການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ມີຊີວິດຫຼັງຈາກການຕາຍ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ໃຫ້ຕາຍຫຼັງຈາກມີຊີວິດມາ ແລະ ໃຜເປັນຜູ້ບໍລິຫານກິດຈະການ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະກ່າວກັ

ນອ່າ “ອັລລໍ່ຫ໌” ດັ່ງນັ້ນຈົ່ງກ່າວເຖິດ (ມຸຮໍາມັດ) ພວກທ່ານບໍ່ຢໍາເກງບໍ່!) (ຢູນຸສ : 31), ແລະ ໂອງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງນີ້ຢັງມີອີກຫຼາຍ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ ໃນອາຍາຕຕ່າງໆ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງບັນດາຣໍຊູລກັບປະຊາຊາດທັງຫຼາຍນັ້ນ, ແທ້ຈິງແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບການມອບການເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ ພຽງອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ດໍາລັດວ່າ:

﴿وَلَقَدۡ بَعَثۡنَا فِي كُلِّ أُمَّةٖ رَّسُولًا أَنِ ٱعۡبُدُواْ ٱللَّهَ وَٱجۡتَنِبُواْ ٱلطَّٰغُوتَ...﴾

(ແລະ ໂດຍແນ່ນອນ ເຮົາໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຣໍຊູລໄປຍັງແຕ່ລະປະຊາຊາດ (ໂດຍຣໍຊູລຈະກ່າວແກ່ປະຊາຊາດນັ້ນ ໆ ວ່າ) ພວກທ່ານຈົ່ງເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ ແລະ ຈົ່ງຫຼີກຫນີ ອອກຫ່າງຈາກພວກຕໍ່ກູດຈະເວ້ັດຮູບປັ້ນ...) (ອັລ-ນະໜ໌ລ : 36), ແລະ ໂອງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງດຽວກັນ. ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົ່ງມະຫາບໍລິສຸດ ໄດ້ຊົ່ງຊີ້ແຈງເລື່ອງການຊະຟາອະ ໜ໌ ໄວ້ໃນຫຼາຍ ໆ ບ່ອນຈາກຄໍາພີອັນຊົ່ງກຽດຂອງພຣະອົງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຕັດວ່າ:

﴿...مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦ...﴾

(...ບໍ່ມີໃຜສາມາດຂໍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ ນອກເໜືອຈາກພຣະອົງຈະອະນຸຍາດ...) [ສູເຣາະ ໜ໌ ອັລ-ບາກໍເຣາະ ໜ໌:255]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົ່ງເດສານຸພາບໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٖ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ لَا تُغۡنِي شَفَٰعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا إِلَّا مِنۢ بَعۡدِ أَن يَأۡذَنَ ٱللَّهُ لِمَن يَشَآءُ وَيَرۡضَىٰٓ ٢٦﴾

(ແລະ ມີມາລາອິກະ ໜ໌ຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍໃນຊັ້ນຟ້າທັ້ງຫລ

ານ ການຊາຟາອະຫ໌ຂອງພວກເຂົາຈະບໍ່ເກີດປະໂຫຍດອັນໃດເລີຍ ນອກຈາກຫຼັງຈາກທີ່ອັລລ໋ອ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ ແລະ ຊົງພໍໃຈ) [ຊູເຣາະ ອັນນັຈມ : 26]

ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວຟັນລະນາເຖິງບັນດາມະລາອິກະ ໜ໌ວ່າ:

﴿وَلَا يَشۡفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ٱرۡتَضَىٰ وَهُم مِّنۡ خَشۡيَتِهِۦ مُشۡفِقُونَ﴾...

(ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ໃດ ນອກຈາກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງພໍໃຈ (ອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍ) ແລະ ຍ້ອນຄວາມຢ້ານກົວຕໍ່ພຣະອົງ ພວກເຂົາຈຶ່ງເນື້ອຕົ ໜ໌ສັ່ນ)

(ອັລ-ອໍາບິຍາ : 28).

ແລະ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະໄທກັບການປະຕິເສດສັດທາຈາກບັນດາບ່າວຂອງພຣະອົງ, ສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງພໍພຣະໄທຈາກພວກເຂົານັ້ນຄືການຂອບພຣະຄຸນ, ແລະ ການຂອບພຣະຄຸນນັ້ນກໍຄືການໃຫ້ເອກະພາບຕໍ່ພຣະອົງ ແລະ ການປະຕິບັດໃນການເຊື່ອຟັງພັກດີຕໍ່ພຣະອົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿إِن تَكۡفُرُواْ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمۡۖ وَلَا يَرۡضَىٰ لِعِبَادِهِ ٱلۡكُفۡرَۖ وَإِن تَشۡكُرُواْ يَرۡضَهُ لَكُمۡ...﴾

(ຫາກພວກເຈົ້າປະຕິເສດສັດທາ ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ບໍ່ຊົງເພິ່ງພາພວກເຈົ້າ ແລະ ພຣະອົງບໍ່ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ການປະຕິເສດສັດທາສໍາລັບປວງຂ້າຂອງພຣະອົງ ແລະ ຫາກພວກເຈົ້າຂອບໃຈ ພຣະອົງກໍຈະຊົງພໍພຣະໄທໃນສິ່ງນັ້ນສໍາລັບພວກເຈົ້າ...)

[ຊູເຣາະ ໜ໌ ອັຊຊຸມັຣ : 7].

ລາຍງານໂດຍ ທ່ານອັລ-ບຸຄ ໍາຣີ ໃນບຶ ໍມຊ ໍເຮັຍ ໜ໌ຂອງທ່ານ ຈາ

ກທ່ານອາບູ ຮຸຣຍຮ ເຣາະທ ຣ ດ ຍ ລ ລ ອ ຣ ເວົ້າວ່າ: ໂອ້ ທ່ານ ຣ ສູ ລ ລ ທ ﷺ! ໃ ຄ ຜູ້ ທ ຈ ໂ ກ ດ ທ ສຸ ດ ທ ໄ ຮ ກ ນ ຈ ຟ ອ ທ ຈ ກ ທ ? ທ ນ ຣ ສູ ລ ລ ທ ﷺ ໄ ກ ວ ວ :

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

“ ຜ ໃ ກ ຕ ມ ທ ກ ວ ວ : ລ ອ ລ ລ ທ ດ ຍ ດ ວ ມ ບ ລ ສຸ ດ ຈ ກ ໃ ຈ ຂ ງ ລ ວ ” ແ ລ ວ ກ ວ ເ ມ ອ ກ ວ :

«مِنْ نَفْسِهِ».

« ຈ ກ ຕ ວ ຂ ງ ລ ວ »

ແ ລ ໃ ນ ລ ຍ ງ ນ ທ ຈ ຣ ຮ ຍ ຈ ກ ທ ນ ອ ນ ສ ຣ ດ ຍ ລ ລ ຣ ຮ ອ ນ ຮ , ຈ ກ ທ ນ ນ ບ ﷺ ໄ ກ ວ ວ :

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلَ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«ນ ບ ທ ກ ທ ລ ອ ນ ມ ກ ນ ຂ ພ ອ ນ (ດ ອ) ໜ ງ ທ ຖ ກ ຕ ອ ບ ຮ ບ ສ ຊ ໝ , ແ ລ ນ ບ ທ ກ ທ ນ ກ ໄ ດ ຮ ບ ຮ ອ ນ ນ ໃ ຊ ກ ນ ຂ ພ ອ ນ ນ ນ ຂ ງ ຕ ນ ໄ ປ ແ ລ ວ . ສ ອ ນ ຂ ອ ຍ ນ ນ , ແ ທ ຈ ງ ຂ ອ ຍ ໄ ດ ກ ບ ຮ ກ ສ ກ ນ ຂ ພ ອ ນ ຂ ງ ຂ ອ ຍ ໄ ວ ້ ເ ພ ອ ເ ປ ນ ກ ນ ຈ ຟ ອ ທ ໃ ຫ ແ ກ ປ ຊ ຊ ດ ຂ ງ ຂ ອ ຍ ໃ ນ ອ ນ ກ ຍ ມ ທ , ດ ງ ນ ນ ມ ນ ຈ ໄ ປ ຖ ງ - ຖ ້ ຫ ກ ອ ລ ລ ທ ຊ ງ ປ ສ ງ - ຜ ໃ ກ ຕ ມ ຈ ກ ປ ຊ ຊ ດ ຂ ງ ຂ ອ ຍ ທ ຕ ຍ ໄ ປ ໃ ນ ສ ພ ຍ ທ ລ ວ ບ ໄ ດ ຕ ງ ສ ງ ໃ ດ ເ ປ ນ ພ ກ ຄ ຄ ງ ກ ບ ອ ລ ລ ທ ເ ລ ຍ». ແ ລ ທ ດ ຊ ຕ ງ ງ ທ ມ ຄ ວ ມ ໝ ຍ ທ ນ ອ ງ ນ ມ ຢ ຫ ອ ງ ຫ ລ ຍ .

ແ ລ ບ ນ ດ ຍ ຍ ຕ ແ ລ ທ ດ ສ ທ ກ ວ ມ ທ ງ ໝ ດ ນ ນ ລ ອ ນ ແ ລ ວ ແ ຕ ບ ງ ຊ ວ ່ ຈ ກ ລ ຖ ບ ຊ ຊ ດ ເ ລ ວ ບ ກ

ບໄຫວ້ ຍ່ອມເປັນສິດທິຂອງອັລລ໋ໜ່ຽງອົງດຽວ, ແລະ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອຸທິດສິ່ງໃດຈາກການອິບາດະຫ໌ນັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລ໋ໜ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນບັນດານະບີ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນໆ ກໍຕາມ, ແລະ ການຊະຟາອະຫ໌ນັ້ນເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລ໋ໜ, ໂດຍກ່າວວ່າ:

﴿قُل لِّلَّهِ ٱلشَّفَٰعَةُ جَمِيعًا...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມຸຮຳມັດ ການຊະຟາອະຫ໌ທັ້ງມວນນັ້ນເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລ໋ໜ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັຊ-ຊຸມັຣ : 44] ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ໃດສົມຄວນໄດ້ຮັບສິດທິນັ້ນ ນອກຈາກຈະເປັນຫຼັງຈາກການອະນຸຍາດຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຈະຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ແລະ ຄວາມພໍພຣະໄທຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້, ເຊິ່ງພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງພໍພຣະໄທສິ່ງໃດ ນອກຈາກການໃຫ້ເອກະພາບຕໍ່ພຣະອົງ -ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ-. ບົນພື້ນຖານດັ່ງກ່າວ: ບັນດາຜູ້ຕັ້ງພາຄີຈຶ່ງບໍ່ມີສ່ວນໃນການຊາຟາອະຫ໌, ແລະ ອັລລ໋ໜ໌ໄດ້ຊີ້ແຈງເລື່ອງນີ້ໄວ້ໃນຄຳດຳຣັດຂອງພຣະອົງວ່າ:

﴿فَمَا تَنفَعُهُمۡ شَفَٰعَةُ ٱلشَّٰفِعِينَ ۝٤٨﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງບັນດາຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອ ຈະບໍ່ອຳນວຍຜົນແກ່ພວກເຂົາ) [ສູເຣາະຫ໌ ມຸຣັດດິຊ: 48], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ حَمِيمٖ وَلَا شَفِيعٖ يُطَاعُ﴾

(...ບັນດາຜູ້ອະທຳຈະບໍ່ມີມິດສະຫາຍທີ່ໃກ້ຊິດ ແລະ ບໍ່ມີຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈະຖືກເຊື່ອຟັງ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ກຳຟິຣ: 18].

ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ຄວາມອະທຳເມື່ອກ່າວເຖິງໂດຍລວມນັ້ນຄື

ການຕັ້ງພາຄີກັບອັລລໍຮ໌, ດັ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿...وَٱلۡكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ﴾

(...ແລະ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ ແມ່ນ ບັນດາຜູ້ອະທຳ) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບາກໍເຣາະຫ໌ : 254]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ ຕັດວ່າ:

﴿...إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ﴾

(...ແທ້ຈິງການຕັ້ງພາຄີນັ້ນ ຍ່ອມເປັນຄວາມອະທຳອັນໃຫ ຍ່ຫຼວງ)

[ສູເຣາະຫ໌ ລຸກມານ : 13].

ສຳລັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳຖາມ: ຈາກຄຳກ່າວຂອງ ຊາວຊຸຟີບາງຄົນໃນບັນດາມັສຍິດ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນໆ ທີ່ວ່າ: ໂອ້ ອັລລໍຮ໌ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂປດປະທານສໍລະວາດແກ່ຜູ້ທີ່ພຣະອົ ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນສາເຫດໃນການໄຂບັນດາຄວາມລັບແຫ່ ງອານຸພາບຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນການເປີດເຜີຍບັນດາລັດ ສະໝີແຫ່ງຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນ ຕົວແທນແຫ່ງການຊົງຢູ່ຂອງພຣະຜູ້ອະພິບານ, ແລະ ເປັນຜູ້ ສືບທອດບັນດາຄວາມລັບສ່ວນພຣະອົງ.. ແລະ ອື່ນໆ.

ຄຳຕອບກໍຄື: ແທ້ຈິງແລ້ວຄຳເວົ້າດັ່ງກ່າວ ແລະ ຄຳເວົ້າທີ່ຄ້ າຍຄືກັນນີ້ ຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການອຸປະໂຫຼກ ແລະ ການເຮັ ດເກີນຂອບເຂດ; ເຊິ່ງທ່ານນະບີ ມຸຮຳມັດ ຊ່ ລ ລ ລ ຣ ອະໄວຣິ ອະສັລລັມ ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຕັກເຕືອນເອົາໄວ້; ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການ ລາຍງານໂດຍອີມ່ຳມຸສລິມໃນປຶ້ມ ຊ ເຮັຍຫ໌ ຂອງເພິ່ນ ຈາກທ່ າ ນ ອັບດຸລລໍຮ໌ ອິບນຸ ມັສອູດ ຂໍອັລລໍຮ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ເພິ່ນ, ທ່ າ ນຣ ຊູ ລຸ ນ ລ ໍ ຮ ໌ ຊ ລ ລ ລ ລ ຣ ອະໄວຣິ ອະສັລລັມ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«ບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດເກີນຂອບເຂດນັ້ນໄດ້ພິນາດແລ້ວ» ທ່ານໄດ້ກ່າວຄຳນີ້ສາມຄັ້ງ.

ທ່ານອີຫມ່ຳ ອັລຄໍດຕາບີ ຂໍອັລລໍຫ໌ເມດຕາທ່ານ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ອັລ-ມຸຕະນະຕະອ໌: ຜູ້ທີ່ເຈາະເລິກໃນສິ່ງໃດໜຶ່ງ, ຜູ້ທີ່ສ້າງຄວາມລຳບາກໃຫ້ຕົນເອງໃນການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບມັນ; ຕາມແນວທາງຂອງກຸ່ມອະຫ໌ລຸລກະລາມ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໄປຫຍຸ້ງກ່ຽວໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ເຈາະເລິກໃນສິ່ງທີ່ສະຕິປັນຍາຂອງພວກເຂົາບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ແລະ ທ່ານ ອະບູ ອັລ-ສະອາດາຕ ອິບນຸ ອັລ-ອະສີຣ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຂົາຄື ບັນດາຜູ້ທີ່ເວົ້າຈາແບບເຈາะເລິກ ແລະ ເກີນຂອບເຂດ, ເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າອອກມາຈາກສ່ວນໃນສຸດຂອງລຳຄໍ, ມີທີ່ມາຈາກຄຳວ່າ ອັນ-ນັຕອ໌ ຊຶ່ງແມ່ນ ເພດານປາກສ່ວນເທິງ, ຕໍ່ມາຄຳດັ່ງກ່າວກໍຖືກນຳມາໃຊ້ກັບທຸກໆຄົນທີ່ເຈາะເລິກເກີນໄປ ທັງໃນຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ.

ແລະ ຈາກສິ່ງທີ່ອິມ່ຳທັງສອງທ່ານ ຜູ້ເປັນອິມ່ຳດ້ານພາສາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນທີ່ຊັດເจນແກ່ທ່ານ ແລະ ແກ່ທຸກຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃจແມ່ນພຽງເລັກນ້ອຍກໍຕາມວ່າ: ຮູບແບບໃນການກ່າວຊໍລະອາດ ແລະ ສະลามຕໍ່ທ່ານນະບີຂອງພວກເຮົາ ແລະ ນາยຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນສາດສະดาทูดຂອງອັລລໍຫ໌ ﷻ ນີ້ນັ້ນ; ຖືເປັນສ່ວນຫນຶ່ງຂອງການເຮັດເກີນຄວາມจຳเป็น ແລະ ການอุดตะลิกำที่ถือห้าม. ສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບຊາอมุสลิมในเลื่องนี้ก็คือ ການสะแหวงหารูบแบบที่ท่านสาสะนะทูด ﷺ ได้กำนົดไว้ ในการกำอสละอาด และ สะล

ามແດ່ທ່ານ, ແລະໃນນັ້ນກໍເປັນການພຽງພໍແລ້ວໂດຍບໍ່ຕ້ອງ
ພິ່ງສິ່ງອື່ນໃດອີກ.

ແລະ ຫນຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື: ຫະດີສທີ່ບັນທຶກໂດຍອັລ-ບຸກຄ໋ຣີ ແ
ລະ ມຸສລິມ ໃນຕໍາລາ ສອງສະບັບທີ່ຊໍ່ເຮັຍຂອງເພື່ນທັງສອງ, ຈ
ຊຶ່ງລາຍງານຈາກ ທ່ານ ກະອັບ ບິນ ອຸຈເຣາະ ຣ໋ດີຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸ,
ວ່າແທ້ຈິງ ມີບັນດາສ໋ຮາບະ໋ (ຂໍອັລລ໋ຫ໌ຊົງພໍພຣະໄທແກ່ພວ
ກເພື່ນ) ໄດ້ກ່າວຖາມວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຣ໋ຊູລລ໋ລ໋ຮ໋ເອີຍ! ອັລລ໋ຮ໋ໄດ້
ຊົງບັນຊາພວກເຮົາໃຫ້ກ່າວສ໋ລະວາດແກ່ທ່ານ; ແລ້ວພວກເຮ
າຈະກ່າວສ໋ລະວາດແກ່ທ່ານຢ່າງໃດ? ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

(ພວກເຈົ້າຈົ່ງກ່າວວ່າ: ໂອ້ອັລລ໋ຫ໌, ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາ
ມເມຕາແກ່ມຸຮ໋ຳມັດ ແລະ ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງມຸຮ໋ຳມັດ,
ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມເມດຕາແກ່ອິບຣ໋ຮີມ ແລະ ແກ່
ບໍລິວານຕະກູນຂອງອິບຣ໋ຮີມ, ແທ້ຈິງ, ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄວນ
ຖືກສັນລະເສີນ ແລະ ຜູ້ຄອບຄອງກຽດທີ່ສູງສົ່ງ. ແລະ ຂໍພຣະອ
ົງປະທານຄວາມບາຣ໋ກະ຺ຕ໌ແກ່ທ່ານມຸຮ໋ຳມັດ ແລະ ແກ່ບໍລິວານ
ຕະກູນຂອງມຸຮ໋ຳມັດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານຄວາມບາຣ໋ກະ
຺ຕ໌ແກ່ອິບຣ໋ຮີມ ແລະ ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງອິບຣ໋ຮີມ, ແທ້ຈິ
ງ, ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄວນຖືກສັນລະເສີນ ແລະ ຜູ້ຄອບຄອງກຽ
ດທີ່ສູງສົ່ງ)

ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອີຫມ່ຳທັ້ງສອງ ຈາກລາຍງານຂ
ອງທ່ານອະບີ ຮຸໄມດ ອັສສາອິດີ -ຣ໋ດີຍັລລ໋ຮຸອັນຮຸ- ແທ້ຈິງພວ

ກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: «ໂອ້ ທ່ານຣໍສູລຂອງອັລລໍຮ໌! ພວກເຮົາຈະກ່າວສໍລະອາດຕໍ່ທ່ານແນວໃດ?» ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

(ໂອ້ອັລລໍຮ໌, ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມເມຕາແກ່ມຸຮໍາມັດ ແລະ ແກ່ບັນດາພັນລະຍາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງເພິ່ນ, ດັ່ງຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງອິບຣໍຮີມ, ແລະ ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມບາຣໍກະຮ໌ແກ່ມຸຮໍາມັດ ແລະ ແກ່ບັນດາພັນລະຍາ ແລະ ລູກຫຼານຂອງເພິ່ນ, ດັ່ງຄວາມບາຣໍກະຮ໌ທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງອິບຣໍຮີມ, ແທ້ຈິງ, ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄອບຖ້ວນສັນລະເສີນ ແລະ ຜູ້ຄອບຄອງກຽດທີ່ສູງສົ່ງ)

ໃນຕໍາລາຫະດີຊ ສໍຮີຫ໌ຂອງມຸສລິມ ຈາກທ່ານ ອະບີ ມັສອູດ ອັລ-ອັນຊໍຣີ ຣໍດີຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານ ບະຊີຣ ບິນ ສະອັດ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລໍຮ໌! ອັລລໍຮ໌ໄດ້ບັນຊາໃຫ້ພວກເຮົາກ່າວສໍລະອາດໃຫ້ແກ່ທ່ານ; ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈະກ່າວສໍລະອາດໃຫ້ແກ່ທ່ານແນວໃດ? ເພິ່ນຈຶ່ງນິ່ງເປ ແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبرَاهِيمَ فِي العَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمتُم».

"ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ໂອ້ອັລລໍຮ໌, ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມເມຕາແກ່ມຸຮໍາມັດ ແລະ ແກ່ບໍລິວານຕະກູນຂອງມຸຮໍາມັດ, ດັ່ງຄວາມ

ມດຕາທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ບ່ວິອານຕະກູນຂອງອິບຣ໌ຮີມ, ແລະ ຂໍພຣະອົງປະທານຄວາມບາຣ໌ກະຣ໌ແກ່ມຸຮຳມັດ ແລະ ແກ່ບ່ວິອານຕະກູນຂອງມຸຮຳມັດ, ດັ່ງຄວາມບາຣ໌ກະຣ໌ທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ບ່ວິອານຕະກູນຂອງອິບຣ໌ຮີມໃນທ່ວໂລກາ, ແທ້ຈິງ, ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຄວນຖືກສັນລະເສີນ ແລະ ຜູ້ຄອບຄອງກຽດທີ່ສູງສົ່ງ, ແລະ ການໃຫ້ສະລາມນັ້ນແມ່ນດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກັນມາ."

ສະນັ້ນ ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ບັນດາຖ້ອຍຄຳອື່ນໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ -ທີ່ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ- ແມ່ນສິ່ງທີ່ຊາວມຸດສະລິມຄວນນຳໃຊ້ໃນການກ່າວສໍລະອາດ ແລະ ສະລາມແດ່ ﷺ ສາດສະດາຫູດຂອງອັລລ໋ອ ﷻ; ເພາະວ່າທ່ານສາດສະນະຫູດ ﷺ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຮູ້ດີທີ່ສຸດໃນບັນດາມະນຸດ ເຖິງສິ່ງທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບກຽດສັກສີຂອງທ່ານ, ເຊັ່ນດຽວກັນທີ່ທ່ານກໍເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ດີທີ່ສຸດໃນບັນດາມະນຸດ ເຖິງບັນດາຖ້ອຍຄຳທີ່ຄວນຈະຖືກນຳໃຊ້ສຳລັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງລາວ.

ສ່ວນບັນດາຄຳເວົ້າທີ່ເສກສັນປັ້ນແຕ່ງ ແລະ ທີ່ອຸບປະໂຫຼກຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ບັນດາຄຳເວົ້າທີ່ອາດຈະພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ; ເຊັ່ນດຽວກັບຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວເອ່ໃນຄຳຖາມ, ຈຶ່ງບໍ່ສົມຄວນນຳມາໃຊ້; ເນື່ອງຈາກວ່າມັນມີການເສກສັນປັ້ນແຕ່ງ, ແລະ ອາດຈະຖືກຕີຄວາມໝາຍໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ພ້ອມທັງຍັງຂັດກັບບັນດາຄຳເວົ້າທີ່ທ່ານສາດສະດາຂອງອັລລ໋ອ ໄດ້ຄັດເລືອກ ແລະ ຊີ້ນຳປະຊາຊາດຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທັງຫຼາຍ, ເປັນຜູ້ທີ່ຈິງໃຈໃນການຕັກເຕືອນທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກການເສກສັນປັ້ນແຕ່ງທີ່ສຸດ, ຂໍການສັນລະເສີນ ແລະ

ສັນຕິສຸກອັນປະເສີດທີ່ສຸດຈາກພະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເພິ່ນຈົ່ງປະສົບແດ່ເພິ່ນ.

ແລະ ຫລັງຈ່ອ ສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມາຈາກບັນດາຫຼັກຖານຕ່າງໆ ໃນການອະທິບາຍເຖິງຄວາມຈິງຂອງຫຼັກເຕົ້າຮິດ, ແລະ ຄວາມຈິງຂອງການຕັ້ງພາຄີ, ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພວກມຸຊຣິກິນຍຸກຕົ້ນໆ ແລະ ພວກມຸຊຣິກິນໃນສະໄໝຫຼ້າໆ ໃນບົດນີ້, ແລະ ໃນການອະທິບາຍເຖິງວິທີການກ່າວຊໍລະວາດທີ່ຖືກຕາມບັນຍັດແດ່ທ່ານວໍຊຼວຂອງອັລລໍຫ໌ ຊ໋ລລັລລ໋ ຮຸອະໄລຮິ ອະຊ໋ລລ໋ ນັ້ນ ຈະເປັນທີ່ພຽງພໍ ແລະ ສ້າງຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມປາດຖະໜາໃນການຮັບຮູ້ສັດຈະທຳ; ຜູ້ນີ້ກໍເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມອາລົມໃຝ່ຕ່ຳຂອງຕົນ, ອັລລໍຫ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ວ່າ:

﴿فَإِن لَّمۡ يَسۡتَجِيبُواْ لَكَ فَٱعۡلَمۡ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهۡوَآءَهُمۡۚ وَمَنۡ أَضَلُّ مِمَّنِ ٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ بِغَيۡرِ هُدٗى مِّنَ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٠﴾

(ຖ້າຫາກພວກເຂົາບໍ່ຕອບຮັບແກ່ເຈົ້າ ກໍ່ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດວ່າ ພວກເຂົາພຽງແຕ່ປະຕິບັດຕາມອາລົມໃຝ່ຕ່ຳຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ ແລະ ໃຜເລ່າຈະຫລົງທາງຍິ່ງໄປກວ່າຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມອາລົມໃຝ່ຕ່ຳຂອງເຂົາ ໂດຍປາສະຈາກການຊີ້ນຳຈາກອັລລໍຫ໌ ແທ້ຈິງອັລລໍຫ໌ຈະບໍ່ຊົງຊີ້ນຳທາງແກ່ກຸ່ມຊົນຜູ້ອະທຳທັ້ງຫລາຍ) [ສຸເຣາะห์ อัลก๊อศ๊อศ : 50].

ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ (ອັລລໍຮ໌) ຊົງອະທິບາຍໃນອາຍະຫ໌ອັນປະເສີດນີ້ວ່າ: ມະນຸດທັ້ງຫຼາຍ ຕ່ໍາສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງມາພ້ອມກັບນະບີຂອງພຣະອົງ ຄື ມຸຮ໋ຳມັດ ﷺ ຈາກບັນດາທາງນ໋ຳ (ຮຸດາ) ແລະ

ສາສະໜາທີ່ເປັນຄວາມຈິງ — ຖືກແບ່ງອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ.

ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື: ການຕອບສະໜອງຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ຂໍ້ສອງກໍ່ຄື: ຜູ້ທີ່ຕາມອາລົມໃຜ່ຕ່ຳຂອງຕົນ; ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ຊີ້ກ່າວວ່າ ບໍ່ມີໃຜຫຼົງທາງຍິ່ງກວ່າຜູ້ທີ່ຕາມອາລົມໃຜ່ຕ່ຳຂອງຕົນ ໂດຍປາສະຈາກການນຳທາງຈາກອັລລໍຮ໌.

ສະນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຂໍຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ ໃຫ້ຊົງໂປດປະທານຄວາມປອດໄພຈາກການຕາມອະລົມໃຜ່ຕ່ຳ, ແລະ ຂໍໃຫ້ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ພວກເຮົາ ແລະ ພວກທ່ານ ພ້ອມດ້ວຍບັນດາພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົາທັງໝົດ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ຕອບຮັບຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ ﷺ, ເປັນຜູ້ທີ່ໃຫ້ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຕໍ່ບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ອັນໄດ້ແກ່ ບັນດາບິດອະຫ໌ ແລະ ອະໂລມໃຜ່ຕ່ຳ.. ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ໂອບອ້ອມອາລີ, ຜູ້ຊົງເມດຕາຍິ່ງ.

ຂໍອັລລໍຮ໌ ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ, ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດຂອງເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຈະເດີນຮ່ອຍຕາມທ່ານດ້ວຍຄວາມດີງາມຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອາລະສານ ທີ່ຫ້າ:

ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການສະເຫຼີມສະລອງອັນເກີດຂອ ງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ບັນດາອັນເກີດອື່ນໆ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລໍ ຮ໌, ຂໍ ອວຍພອນ ຄ ວາມສັນຕິສຸກແກ່ຣ ໂ ລ ຂ ອ ງ ອັ ລ ລໍ ຮ ໌, ຕ ະ ຫ ຼ ອ ດ ຈ ົ ນ ຄ ອ ບ ຄ ົ ວ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ, ບັ ນ ດ າ ສ າ ວ ົ ກ ສ ະ ຫ າ ຍ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ຜ ູ ້ ທ ີ ່ ເ ດ ີ ນ ຕ າ ມ ທ າ ງ ນ ໍ າ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ.

ຕ ໍ ່ ໄ ປ ນ ີ ້: ມ ີ ຄ ໍ າ ຖ າ ມ ເ ຂ ົ ້ າ ມ າ ຢ ່ າ ງ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ າ ຍ ກ ່ ຽ ວ ຮ ູ ກ ົ ມ ກ ່ ຽ ວ ກ ັ ບ ກ ານ ສ ະ ເ ຫ ຼ ີ ມ ສ ະ ຫ ຼ ອ ງ ອ ັ ນ ເ ກ ີ ດ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ ນ ະ ບ ີ ﷺ, ແ ລ ະ ກ ານ ຢ ືນ ຂ ຶ ້ ນ ໃ ຫ ້ ກ ຽ ດ ແ ກ ່ ທ ່ ານ ໃ ນ ລ ະ ຫ ວ ່ າ ງ ນ ັ ້ ນ, ແ ລ ະ ກ ານ ກ ່ າ ວ ສ ະ ລ າ ມ ແ ດ ່ ທ ່ ານ, ແ ລ ະ ສ ິ ່ ງ ອ ື ່ ນ ໆ ທ ີ ່ ຖ ື ກ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ກ ັ ນ ໃ ນ ງ ານ ສ ະ ເ ຫ ຼ ີ ມ ສ ະ ຫ ຼ ອ ງ ອ ັ ນ ເ ກ ີ ດ.

ຄ ໍ າ ຕ ອ ບ ກ ໍ ຄ ື: ບ ໍ ່ ເ ປ ັ ນ ທ ີ ່ ອ ະ ນ ຸ ຍ າ ດ ໃ ຫ ້ ສ ະ ເ ຫ ຼ ີ ມ ສ ະ ລ ອ ງ ອ ັ ນ ເ ກ ີ ດ ຂ ອ ງ ທ ່ ານ ສ າ ດ ສ ະ ດ າ ﷺ ຫ ຼ ື ຂ ອ ງ ບ ຸ ກ ຄ ົ ນ ອ ື ່ ນ; ເ ພ າ ະ ສ ິ ່ ງ ດ ັ ່ ງ ກ ່ າ ວ ເ ປ ັ ນ ຫ ນ ຶ ່ ງ ໃ ນ ບ ັ ນ ດ າ ບ ິ ດ ອ ະ ຫ ‌ ‌ ‌

ພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ໃນຄຳພີຂອງພຣະອົງອັນແຈ່ມແຈ້ງວ່າ:

﴿...وَمَآ ءَاتَىٰكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَٱنتَهُواْ...﴾

(...ແລະອັນໃດທີ່ຣໍຊູນໄດ້ນຳມາຍັງພວກເຈົ້າ ກໍ່ຈົ່ງຍຶດເອົາໄວ້ ແລະ ອັນໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຫ້າມ ກໍ່ຈົ່ງລະເວັ້ນເສຍ...)

[ອັລ-ຮັຊຣ: 7]. ແລະ ອັລລໍຫ໌ຜູ້ຊົງກຽງໄກ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

(ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ຝ່າຝືນຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງເຂົາ (ມຸຮຳມັດ) ຈົ່ງລະວັງເຖີດວ່າ ໄພພິບັດຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ ຫຼື ການລົງໂທດອັນເຈັບແສບຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ) [ອັນ-ນູຣ: 63] ແລະ ອັລລໍຫ໌ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِى رَسُولِ ٱللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُواْ ٱللَّهَ وَٱلْيَوْمَ ٱلْءَاخِرَ وَذَكَرَ ٱللَّهَ كَثِيرًا ﴿٢١﴾﴾

(ໂດຍແນ່ນອນ ໃນຣໍຊູລຂອງອັລລໍຫ໌ມີແບບຢ່າງອັນດີງາມສຳຫຼັບພວກເຈົ້າແລ້ວ ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ຫວັງຈະພົບອັລລໍຫ໌ ແລະ ວັນໂລກໜ້າ ແລະ ລຳເລີກເຖີງອັລລໍຫ໌ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ)

[ອັລ-ອະຫ໌ຊາບ: 21] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَٱلسَّٰبِقُونَ ٱلْأَوَّلُونَ مِنَ ٱلْمُهَٰجِرِينَ وَٱلْأَنصَارِ وَٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُم بِإِحْسَٰنٍ رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى تَحْتَهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ذَٰلِكَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾﴾

(ພວກບັນພະຊົນຮຸ່ນກ່ອນໃນໝູ່ຜູ້ອົບພະຍົບ (ຊາວມຸຮາ

ຍິ່ງ (ຈາກມັກກະຮ໌) ແລະ ໃນຫມູ່ຜູ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ (ຊາວ ອັນສໍຣ (ຈາກມາດີນະຮ໌) ແລະ ບັນດາຜູ້ດຳເນີນຕາມພວກເຂົາ ດ້ວຍການເຮັດຄວາມດີນັ້ນ, ອັລລໍຮ໌ຊ໌ພໍໃຈໃນພວກເຂົາ ແລ ະ ພວກເຂົາກໍ່ພໍໃຈໃນພຣະອົງດ້ວຍ ແລະ ພຣະອົງຊ໌ກຽມໄວ້ ໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ເຊິ່ງບັນດາສວນສະຫວັນທີ່ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍ ສາຍໄຫລຜ່ານຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ ພວກເຂົາຈະຢ່ຳນັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼ ອດການ ນັ້ນຄືຄວາມສຳເລັດໃຫຍ່ຫລວງ) [ອັດ-ເຕົ໋ າ ບະ ຫ໌: 100] ແລະ ພຣະຜູ້ຊ໌ງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະຫນາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ ລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອ ກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະຫນາຂອງພວກທ່ານ...) [ອັລ-ມາອິ ດ ะ ห์: 3]. ແລະ ໂອງການອື່ນ ๆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງນີ້ຍັງມີອີ ກຫຼາຍ. ແລະ ໄດ້ມີການຍົ້ງຢືນຈາກ ທ່ານນະບີ ﷺ (ຊ໌ລລັລລ໌ ອະ ໄລ ຮິ ອະ ຊ໌ ລ ລ ໍ) ວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنهُ فَهُوَ رَدٌّ».

<<ໃຜກ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກິດຈະການສາສະຫນາຂອງ ເ ຮົ າ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບ່ມີແບບຢ່ າ ງ) ດັ ງ ນັ ້ ນ ສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບ່ຖືກຕອບຮັບ ຈາກອັລລ໌ ຫ ์)>> ຄື: ຖືກປະຕິເສດບ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ. ແລະ ທ່ າ ນໄດ້ກ່າວໃນຫະດີດບົດອື່ນວ່າ:

«عَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،

وَعَضُّوا عَلَيهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«ພວກເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແ
ນວທາງຂອງບັນດາຄໍລີຟະຫ໌ຜູ້ຊີ້ທ່າທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຫຼັງຈາ
ກຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນມັນ ແລະ ຍຶດມັນໄວ້ໃຫ້ແໜ
ນທີ່ສຸດດ້ວຍຟັນກ້ຽມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງຈາກບັນດາສິ
ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃ
ໝ່ນັ້ນແມ່ນບິດອະຫ໌ ແລະ ທຸກໆ ບິດອະຫ໌ຄືການຫຼົງຜິດ». ສະ
ນັ້ນ, ໃນຫະດີສທັ້ງສອງບົດນີ້ຈຶ່ງມີການຕັກເຕືອນຢ່າງເຂັ້ມງວ
ດຈາກການປະດິດສິ່ງບິດອະຫ໌, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມມັນ,

ແລະ ການປະດິດສິ່ງທີ່ເປັນອຸປະໂຫຼກກ່ຳເຊື່ນງານເຫຼົ່ານີ້ຂຶ້
ນມາ ຍ່ອມສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັລລ໋ຮ໌ ບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສ
ໜາສົມບູນແກ່ປະຊາຊາດນີ້, ແລະ ທ່ານສາດສະນະທູດ ຊັລລ
ຮຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລ໋ ບໍ່ໄດ້ຊົງເຜີຍແຜ່ສິ່ງທີ່ປະຊາຊາດນີ້ສົມຄ
ວນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ, ຈົນກະທັ້ງ ຄົນລຸ່ນຫຼັງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າມາ,
ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະດິດສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນໃນກົດບັນຍັດຂອງອັລ
ລ໋ຮ໌ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ; ໂດຍອ້າງວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວ
ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບອັລລ໋ຮ໌, ແລ
ະ ແນ່ນອນວ່າສິ່ງນີ້ເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ເປັ
ນການຝ່າຝືນຕໍ່ອັລລ໋ຮ໌ ແລະ ສາດສະນະທູດຂອງພຣະອົງ (ຊລ)
, ແລະ ອັລລ໋ຮ໌ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາສົມບູນແລ້ວແກ່ປວງບ
າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານຄວາມໂປດປານຂອງພຣ
ະອົງແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ແລະ ສາດສະນະທູດ (ຊລ) ກໍ
ໄດ້ນຳຂ່າວສານມາເຜີຍແຜ່ຢ່າງຊັດແຈ້ງແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ມີເສັ້ນ

ທາງໃດທີ່ນຳໄປສູ່ສວນສະຫວັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກໄຟນະລົກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານໄດ້ຊີ້ແຈງມັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ມີລາຍງານຢືນຢັນໃນຫະດີທີ່ຮໍເຮັຍຫ໌ຈາກ ທ່ານ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ອຳຣ ຣ໌ດີຍັລລໍຮ ອັນຮ ເຊິ່ງທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລໍຫ໌ ຊ໋ລລັລລໍຮ ອະໄລຮິ ອະຊັລລ໋ຳ (ຊລ) ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَا بَعَثَ اللهُ مِن نَبِيٍ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيهِ أَن يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيرِ مَا يَعْلَمُهُ لَهُم، وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«ບໍ່ມີນະບີທ່ານໃດທີ່ອັລລໍຫ໌ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ນອກຈາກຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ຊີ້ນຳພາແກ່ປະຊາຊາດຂອງຕົນໃຫ້ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຕາມທີ່ລ໋ວາວໄດ້ຮູ້ມາ ແລະ ຕ້ອງເຕືອນພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊົ່ວທີ່ສຸດຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ມາ» ລາຍງານໂດຍອິມາມມຸສລິມ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ສາດສະດາຂອງເຮົາ ﷺ ເປັນຜູ້ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໃນບັນດາສາດສະດາ ແລະ ເປັນທ່ານສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດໃນການເຜີຍແຜ່ສານ ແລະ ການໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນ. ດັ່ງນັ້ນ ຫາກວ່າການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາທີ່ອັລລໍຫ໌ ຕະອາລາ ຊ໋ງພໍພຣະໄທ, ສາດສະດາທູດ ﷺ ກໍຄົງຈະໄດ້ຊີ້ແຈງມັນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດຂອງທ່ານ, ຫຼື ໄດ້ປະຕິບັດມັນໃນຊ່ວງທີ່ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຫຼື ບັນດາສໍຫາບະຫ໌ຂອງທ່ານ ຂໍພຣະອ໋ງອັລລໍຫ໌ຊ໋ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ ກໍຄົງຈະໄດ້ປະຕິບັດມັນ. ເມື່ອບໍ່ມີສິ່ງໃດຈາກທີ່ກ່າວມານັ້ນເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ຈົ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນມາຈາກສາສະໜາອິສລາມເລີຍ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກ

ອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນໃໝ່ ທີ່ສາດສະດາທູດ ﷺ ໄດ້ຕັກເຕືອນປະຊາຊາດຂອງທ່ານກ່ຽວກັບມັນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນດາຫະດີສ. ແລະ ໂອງການ ແລະ ຫະດີຊຕ່າງ ໆ ທີ່ມີເນື້ອໃນທຳນອງນີ້ ມີຢູ່ຫຼວງຫລາຍ.

ແລະ ບັນດານັກວິຊາການກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບການປະຕິເສດງານເມົາລິດ, ແລະ ໄດ້ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຈັດມັນ; ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາ ແລະ ຫຼັກຖານອື່ນໆ, ແລະ ມີນັກວິຊາການຍຸກຫຼັງບາງສ່ວນທີ່ມີຄວາມເຫັນຕ່າງອອກໄປ: ໂດຍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດໄດ້ ຫາກມັນບໍ່ມີສິ່ງທີ່ສາສະໜາຫ້າມປາມ; ເຊັ່ນ: ການຍົກຍ້ອງທີ່ເກີນຂອບເຂດຕໍ່ຣ໊ອຊູລຂອງອັລລ໋ອ ﷺ ແລະ ການປົນເປກັນລະຫວ່າງຍິງຊາຍ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງດົນຕີ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ສາສະນະບັນຍັດ ອັນບໍ່ລິສຸດໄດ້ຫ້າມ, ແລະ ພວກເຂົາຄິດວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບິດອະຫ໌ທີ່ດີງາມ (ບິດອະຫ໌ຮາສານະຫ໌).

ແລະ ຫຼັກການຂອງສາສະໜາບັນຍັດແມ່ນ: ການນຳເອົາສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນກັບຄືນໄປຫາອັລກຸຣອານ ແລະ ຊຸນນະຫ໌ຂອງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ﷻ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ວ່າ:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

(ໂອ້ ບັນດາຜູ້ສັດທາທັ້ງຫຼາຍ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງອັລລ໋ອ ແລະ ເຊື່ອຟັງຣ໊ອຊູລ ﷺ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງໃນໝູ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍ ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນສິ່ງໃດ ກໍຈົ່ງນຳສິ່ງນັ້ນກັບຄືນໄປຫາ

ອັລລໍຫ໌ ແລະ ຣໍຊູລ ຫາກພວກເຈົ້າສັດທາຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ວັນອາຄິເຣາະຫ໌, ນັ້ນແຫລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຍິ່ງ ແລະ ເປັນການກັບໄປທີ່ສວຍງາມຍິ່ງ) [ອັລ-ນິຊາ: 59] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ ...﴾

(ແລະ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນ ການຕັດສິນໃນເລື່ອງນັ້ນກໍກັບຄືນໄປຫາອັລລໍຫ໌...) [ອັຊ-ຊູຣໍ: 10].

ເຮົາໄດ້ນຳເອົາປະເດັນບັນຫານີ້: ຄືການສະເຫລີມສະຫລອງ ອັນເກີດ, ກັບໄປກວດສອບກັບຄຳພີຂອງອັລລໍຫ໌, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພົບວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຕາມທ່ານລໍຊູລ ﷺ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນຳມາ, ແລະ ໄດ້ເຕືອນເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຫ້າມ, ພ້ອມທັງໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ອັລລໍຫ໌ ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຂອງປະຊາຊາດນີ້ສົມບູນແລ້ວ. ແລະ ການສະເຫລີມສະຫລອງນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານຣໍຊູລ ﷺ ໄດ້ນຳມາ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາດສະໜາທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສົມບູນແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຕາມທ່ານຣໍຊູລໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ນຳເອົາເລື່ອງດັ່ງກ່າວກັບໄປກວດສອບກັບສຸນນະຫ໌ຂອງທ່ານລໍຊູລ ﷺ; ແລ້ວພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ພົບວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດມັນ, ຫຼື ໄດ້ສັ່ງໃຊ້, ແລະ ບັນດາຊໍຮາບະຫ໌ຂອງທ່ານ ຂໍພຣະອົງອັລລໍຫ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ກະທຳມັນ; ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ, ແຕ່ມັນຄືບິດອະຫ໌ທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ເປັນການຮຽນແບບຊາວຄຳພີ (ຊາວຢິວ ແລະ ຊາວຄຣິສ

ຕຽນ) ໃນບັນດາອັນສະເລີມສະລອງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງເປັນທີ່ຊັດເຈນແກ່ທຸກໆ ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາໃນສັດຈະທຳ, ແລະ ມີຄວາມເປັນທັມໃນການສະແຫວງຫາມັນ ວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງອັນເກີດຕ່າງໆ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໃນສາສະໜາອິສລາມ, ແຕ່ມັນແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາບິດອະຫ໌ທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ທີ່ ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ﷺ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລະຖິ້ມ ແລະ ໃຫ້ລະອັ່ງຈາກມັນ, ແລະ ຜູ້ມີສະຕິປັນຍາບໍ່ຄວນຫລົງເຊື່ອຕາມຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ປະຕິບັດກັນໃນທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ, ເພາະວ່າສັດຈະທຳນັ້ນບໍ່ໄດ້ອັດແທກກັນທີ່ຈຳນວນຄົນປະຕິບັດ, ແຕ່ຫາກອັດແທກກັນດ້ວຍຫລັກຖານທາງສາສະໜາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ສູງສົ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວຢິວ ແລະ ຊາວຄຣິສຕຽນວ່າ :

﴿وَقَالُواْ لَن يَدۡخُلَ ٱلۡجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوۡ نَصَٰرَىٰۗ تِلۡكَ أَمَانِيُّهُمۡۗ قُلۡ هَاتُواْ بُرۡهَٰنَكُمۡ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ١١١﴾

"ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າສວນສະຫວັນນອກຈາກຜູ້ທີ່ເປັນຊາວຢິວ ຫຼື ຄຣິດສະຕຽນ. ນັ້ນຄືຄວາມປາດຖະໜາຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມຸຮຳມັດ): ຈົ່ງນຳຫຼັກຖານຂອງພວກເຈົ້າມາ ຫາກພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຈິງ." [ອັລ-ບະກໍເຣາະຫ໌: 111], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

(ແລະ ຫາກເຈົ້າເຊື່ອຟັງຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງທາງອອກຈາກຫົນທາງຂອງອັລລໍ

ﷺ...) [ອັລ-ອັນອາມ: 116]

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການສະເຫຼີມສະຫຼອງອັນເກີດສ່ວນໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້ ນອກຈາກທີ່ມັນຈະເປັນບິດອະຫ໌ແລ້ວ ກໍ່ຍັງບໍ່ປາດສະຈາກທີ່ຈະປະກອບດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອື່ນໆ ອີກ; ເຊັ່ນ: ການປົນເປກັນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ການນຳໃຊ້ບົດເພງ ແລະ ເຄື່ອງດົນຕີ, ການດື່ມສິ່ງມຶນເມົາ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ແລະ ບັນດາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອື່ນໆ, ແລະ ບາງທີກໍ່ອາດມີສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ເຊິ່ງກໍ່ຄື ຊີຣິກໃຫຍ່, ອັນເກີດຈາກການເຮັດເກີນຢ່າງຂອບເຂດຕໍ່ຣໍຊູລ ﷺ ຫຼື ຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນໆ ທີ່ເປັນຄົນສໍລິຫ໌ ດ້ວຍການຂໍຄຶງວອນຕໍ່ພວກເພິ່ນ, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເພິ່ນ, ຂໍການສະໜັບສະໜູນຈາກພວກເພິ່ນ, ແລະ ການມີຄວາມເຊື່ອວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເລິກລັບ, ຕະຫຼອດຈົນບັນດາສິ່ງອື່ນໆ ໃນທຳນອງດຽວກັນທີ່ເປັນການປະຕິເສດສັດທາ ຊຶ່ງຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ປະຕິບັດກັນ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຈັດງານສະເຫຼີມສະຫຼອງອັນເກີດຂອງນະບີ ﷺ ແລະ ຂອງຄົນອື່ນໆ ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າເປັນຄົນສໍລິຫ໌, ແລະ ມີລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ຈາກຣໍຊູລ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«إِيَّاكُم وَالغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَن كَانَ قَبْلَكُم الغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

«ພວກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງການເຄັ່ງຄັດເກີນຂອບເຂດໃນເລື່ອງສາສະໜາ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ການເຄັ່ງຄັດເກີນຂອບເຂດໃນເລື່ອງສາສະໜາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຊົນຊາດກ່ອນພວກເຈົ້າພິນາດ» ແລະ ທ່ານນະບີມຸຮ່ຳມັດ ຊັລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ຳ ຫ ຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبدٌ، فَقُولُوا: عَبدُ اللهِ

وَرَسُولُه».

«ຢ່າໄດ້ສັນລະເສີນຂ້ອຍ ຄືທີ່ຊາວຄຣິດສະຕຽນໄດ້ສັນລະເ
ສີນບຸດຂອງພຣະນາງມັຣຢາ, ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເປັນພຽງບ່າວ, ດັ່ງ
ນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້ອຍເປັນບ່າວຂອງອັລລໍຮ໌ ແລະ ເປັນສາສ
ນະທູດຂອງພຣະອົງ» ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄ໌ຣີ ໃນຊໍຮ໌ຮ໌ຂອງທ່
ານ, ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ອຸມັຣ (ຂໍອັລລໍຮ໌ ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ທ່
ານ).

ແລະ ໜຶ່ງໃນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫຼາດໃຈ ແລະ ແປກກໍຄື: ການ
ທີ່ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພັດມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ພາກພຽນໃນ
ການເຂົ້າຮ່ວມງານສະເຫຼີມສະຫລອງທີ່ເປັນບິດອະຫ໌ເຫຼົ່ານີ້, ທັ້ງ
ຍັງປົກປ້ອງມັນ, ແຕ່ພັດລະເລີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ກຳນົດເປັນ
ພັນທະແກ່ພວກເຂົາ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມກັນລະຫວ່າງວຸມາອະ
ຫ໌ (ວັນສຸກ) ແລະ ຈະມາອະຫ໌ (ເປັນໝູ່ຄະນະ), ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈ
ກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວເລີຍ, ແລະ ບໍ່ເຫັນວ່າຕົນເອງໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່
ຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວ
ນັ້ນແມ່ນມາຈາກຄວາມອ່ອນແອຂອງອີມານ (ຄວາມສັດທາ)
, ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ການທີ່ຫົວໃຈຖືກ
ປົກຄຸມໄປດ້ວຍບາບກຳ ແລະ ການຜ່າຝືນຊະນິດຕ່າງໆ. ເຮົາຂໍ
ຕໍ່ອັລລໍຮ໌ໃຫ້ປະທານຄວາມປອດໄພໃຫ້ພົ້ນໄພແກ່ພວກເຮົາ
ແລະ ແກ່ຊາວມຸສລິມທັ້ງຫຼາຍ.

ແລະ ໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື: ການທີ່ບາງຄົນມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ສາດ
ສະດາທູດຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ຈະມາຮ່ວມງານສະເຫລີມສະຫລອງ
ອັນເກີດ; ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຢືນໃຫ້ກຽດເພື່ອ ພ
ອມທັງກ່າວຄຳທັກທາຍ ແລະ ຕ້ອນຮັບ, ແລະນີ້ຄືຄວາມເຊື່ອ

ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຊໍ່ ອຊ້ຳທີ່ສຸດ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານສາດສະດາທູດ ﷺ ຈະບໍ່ອອ ກຈາກຫລຸມສົບຂອງທ່ານກ່ອນອັນກີຍາມະຫ໌, ແລະບໍ່ສາມາດ ຕິດຕໍ່ກັບບຸກຄົນໃດໄດ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຮ່ວມໃນການລຸມນຸມຂອ ງພວກເຂົາ, ແຕ່ທວ່າທ່ານຍັງຄົງຢູ່ໃນຫລຸມສົບຂອງທ່ານຈົນ ເຖິງອັນກີຍາມະຫ໌, ແລະດວງວິນຍານຂອງທ່ານກໍ່ຢູ່ໃນສະຖານ ທີ່ອັນສູງສົ່ງທີ່ສຸດ (ອິລລີຈິນ) ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງກຽດຕິຍົດ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ຕາອາລາ ໄດ້ກ່າວໄ ວ້ວ່າ:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝١٥ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝١٦﴾

(ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແທ້ຈິງພວກເຈົ້າຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ) (ແລ້ວແທ້ຈິງ ພວກເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີບຂຶ້ນມາໃນອັ ນກີຍາມະຫ໌) [ອັລ-ມຸມິນູນ: 15, 16].

ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ القَبْرُ يَومَ القِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«ຂ້ອຍຄືຄົນທຳອິດທີ່ຫຼຸມຝັງສົບຈະຖືກເປີດອອກໃຫ້ໃນອັ ນກີຍາມະຫ໌, ແລະ ຂ້ອຍຄືຜູ້ໃຫ້ການຊະຟາອະຫ໌ຄົນທຳອິດ, ແ ລະ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ການຊະຟາອະຫ໌ຈະຖືກຕອບຮັບ» ຂໍການ ສະດຸດີອັນປະເສີດຍິ່ງ ແລະ ຄວາມສັນຕິສຸກປອດໄພຈາກພຣະ ຜູ້ອະພິບານ ຈົ່ງມີແດ່ທ່ານດ້ວຍເຖີດ.

ໂອງການທັງສອງອັນຊົ່ງກຽດນີ້ ແລະ ຫະດີຊອັນຊົ່ງກຽດ, ຕ ະຫຼອດຈົນພຣະຄຳພີ ແລະ ຫະດີຊອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນທຳ ນອງດຽວກັນ: ທັງໝົດນີ້ລ້ວນບົ່ງບອກວ່າ ທ່ານນະບີ ຊຸລ້ລລ໋ຮ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕາຍຄົນອື່ນໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວພ

ອກເຂົາຈະອອກມາຈາກຫຼຸມສົບຂອງພວກເຂົາໃນວັນກິຢາມະ ຫ໌, ແລະ ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ເອກະພາບກັນໃນໝູ່ນັກວິຊາການຊາ ວມຸສລິມ; ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງໃດໆ ລະຫວ່າງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ , ຈົ່ງສົມຄວນແກ່ມຸສລິມທຸກຄົນທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້, ແລະ ລະມັດລະວັງຕໍ່ສິ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ໂງ່ເຂົາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຄ້າຍຄືພວ ກເຂົາໄດ້ອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ ຈາກບັນດາສິ່ງໃໝ່ໆ ໃນສາສະໜາ ແ ລະ ເລື່ອງງົມງາຍ; ເຊິ່ງອັລລໍຮ໌ບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານຫລັກຖານໃດໆ ໃ ຫ້ແກ່ມັນເລີຍ, ແລະ ອັລລໍຮ໌ຄືຜູ້ທີ່ຖືກຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ແ ລະ ຕໍ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຂໍມອບໝາຍ, ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດ ແ ລະ ພະລັງໃດໆ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍພຣະອົງ.

ສຳລັບການຊ່ວຍອາດ ສັນລະເລີນ ແລະ ການຂໍຄວາມສັນຕິ ສຸກແດ່ທ່ານຣໍຊູລ ﷺ: ແມ່ນໜຶ່ງໃນການເຂົ້າໃກ້ຊິດ (ກັບພຣະເຈົ້າ) ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນການງານທີ່ ມີຄຸນນະທຳ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِيِّۚ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ صَلُّواْ عَلَيۡهِ وَسَلِّمُواْ تَسۡلِيمًا ٥٦﴾

ຄວາມວ່າ: (ແທ້ຈິງ ອັລລໍຮ໌ ແລະ ບັນດາມະລາອິກະຮ໌ຂອງ ພຣະອົງ ຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານນະບີ, ໂອ້ ບັນດາຜູ້ສັດທ າທັ້ງຫລາຍ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈົ່ງໃ ຫ້ຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ລາວຢ່າງສົມບູນ) [ອັລ-ອະຮ໌ຊາບ: 56] ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ بِهَا عَشْرًا».

«ຜູ້ໃດທີ່ຊ່ວຍອາດ ໃຫ້ຂ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງ, ພຣະອົງຈະຊ່ວຍອາດ ສັນລະເລີນໃຫ້ລາວສິບຄັ້ງ» ແລະ ມັນຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນທຸກຊ່ວ

ງເວລາ, ແລະຖືກເນັ້ນຫນັກເປັນພິເສດໃນຕອນທ້າຍຂອງທຸກ ການລະຫມາດ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງເປັນພາກບັງຄັບຕາມທັດ ສະນະຂອງນັກວິຊາການກຸ່ມຫນຶ່ງ ໃນການກ່າວຕັດຊະຮຸດຄັ້ງ ສຸດທ້າຍຂອງທຸກການລະຫມາດ. ແລະ ການເປັນສຸນນະຫ໌ຂອ ງມັນຍິ່ງຖືກເນັ້ນຫນັກໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ; ເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມມີ ຫຼັ ງຈາກການອະຊານ, ເມື່ອມີການກ່າວເຖິງທ່ານ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະໄ ລຮິ ອະຊັລລໍາ, ແລະ ໃນອັນສຸກ ແລະ ຄືນຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ຮະດີຊ ຫຼວງຫຼາຍໄດ້ບົ່ງຊີ້ເອົາໄວ້.

ຂໍຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ຊົງໂປດປະທານຄວາມສໍາເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແ ລະ ບັນດາຊາວມຸສລິມທັ້ງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ່ ອງແທ້ໃນສາສະໜາຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ ບົນສາສະໜານັ້ນ, ແລະ ຂໍຊົງໂປດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍຶດໝັ້ນໃນຊຸ ນນະຫ໌ ແລະ ລະແວດລະວັງຈາກບິດອະຫ໌, ແທ້ພຣະອົງຊົງເປັນ ຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ຂໍອັລລໍຫ໌ ຊົງປະທານການສະດຸດີ ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມ ຈໍາເລີນແດ່ທ່ານນະບີມຸຮໍາມັດຂອງເຮົາ ແດ່ຄອບຄົວຂອງທ່ າ ນ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອະລາສານ ທີ່ຫົກ:

ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄ່ຳຄືນເທ່ຽງອິສຣໍອ ແລະ ມຽະຮອຕ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລໍຮ໌, ຊໍລະອາດ ແລະ ສະລາມສັນຕິ ຂໍຈົ່ງປະສົບຕໍ່ຣໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌, ພ້ອມດ້ວຍວົງ ວານ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ເຫດການອິສຣໍ ແລະ ມຽະຮອຕ ແມ່ນ ໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອັລລໍຮ໌ ທີ່ເປັນການຢືນຢັນເຖິງຄວາມສັດຈິງຂອງສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ, ທ່ານນະບີມຸຮໍາມັດ ﷺ, ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງທ່ານຕໍ່ໜ້າອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່, ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ ມັນຍັງເປັນຫລັກຖານທີ່ຊີ້ບອກເຖິງອານຸພາບອັນມະຫັດສະຈັນຂອງອັລລໍຮ໌, ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ ຊຸບຮານະຮູ ອະຕະອາລາ ເໜືອບັນດາສິ່ງຖືກສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ອັລລໍຮ໌ ຊຸບຮານະ ຮູ ອະຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِيٓ أَسۡرَىٰ بِعَبۡدِهِۦ لَيۡلٗا مِّنَ ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡحَرَامِ إِلَى ٱلۡمَسۡجِدِ ٱلۡأَقۡصَا ٱلَّذِي بَٰرَكۡنَا حَوۡلَهُۥ لِنُرِيَهُۥ مِنۡ ءَايَٰتِنَآۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡبَصِيرُ ١﴾

(ມະຫາບໍຣິສຸດແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງນຳບ່າວຂອງພຣະອົງເດີນທາງໃນຍາມຄ່ຳຄືນ ຈາກມັສຍິດອັລ-ຮະຮອມ ໄປຍັງມັສຍິດອັລ-ອັກຊໍ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມຈຳເຣີນແກ່ບໍລິເວນອ້ອມຮອບມັນ, ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຫັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກບັນດາສັນຍານຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນ ຜູ້ຊົງເຫັນ.)

[ອັລ-ອິສຣໍ: 1].

ມີລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລາຍງານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຖິງທ່ານສາສະນະທູດຂອງອັລລໍຮ ﷺ ວ່າ ທ່ານໄດ້ຖືກນຳຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນຟ້າທັ້ງຫຼາຍ, ແລະ ປະຕູຂອງຊັ້ນຟ້ານຳໄດ້ຖືກເປີດອອກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຈົນກະທັ່ງຜ່ານພົ້ນຊັ້ນຟ້າທີ່ເຈັດໄປ. ຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ກໍ່ໄດ້ສົນທະນາກັບທ່ານຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ, ແລະ ໄດ້ບັນຍັດການລະຫມາດຫ້າເວລາໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ເຊິ່ງເບື້ອງຕົ້ນ ອັລລໍຮ໌ໄດ້ບັນຍັດມັນໄວ້ ຫ້າສິບເວລາ, ແຕ່ນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ ຂອງພວກເຮົານຳບໍ່ຢຸດຢັ້ງທີ່ຈະກັບໄປຂໍການຜ່ອນຜັນ, ຈົນກະທັ່ງພຣະອົງໄດ້ກຳຫນົດໃຫ້ເຫຼືອພຽງຫ້າເວລາ. ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນຫ້າເວລາໃນການປະຕິບັດ, ແລະ ເປັນຫ້າສິບເທົ່າໃນຜົນບຸນ; ເພາະວ່າຄວາມດີຫນຶ່ງຢ່າງນັ້ນຈະຖືກຕອບແທນເປັນສິບເທົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ນອນການສັນລະເສີນ ແລະ ການຂອບພຣະຄຸນທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລໍຮ ຕ່ຄວາມໂປດປານທັ້ງໝົດຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ສຳລັບຄ່ຳຄືນທີ່ເຫດການອິສຣໍມຸ'ຣະຮອ'ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ບໍ່ມີລາຍງານໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ທີ່ກຳນົດມັນໄວ້, ທັ້ງໃນເດືອນຣໍຍັບ ແລະ ເດືອນອື່ນໆ, ແລະທຸກສິ່ງທີ່ຖືກລາຍງານມາກ່ຽວກັບການກຳນົດຄືນດັ່ງກ່າວ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ຊ໋ລລັລລໍຮ໌ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລັມ ຕາມທັດສະນະຂອງບັນດານັກວິຊາການດ້ານຫະດີຊ, ແລະ ອັລລໍຮ໌ຈົ່ງມີວິທະຍາປັນຍາອັນສູງສົ່ງ ໃນການທີ່ພຣະອົງຊ່ອນເຮັດໃຫ້ມະນຸດລືມມັນ, ແລະ ຫາກວ່າການກຳນົດຄືນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ ກໍ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວມຸສລິມກຳນົດເອົາມັນເປັນຄືນພິເສດເພື່ອປະກອບອິບາດະຫ໌ໃດໆ, ແລະ ກໍ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຈັດງານ

ສະເຫຼີມສະຫຼອງ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ລ້ຽງດູ ອະໄວຣິ ອະສ
ລັມ ແລະ ບັນດາສໍຫາບະຮ໌ຂອງທ່ານ ຣ໌ດິຍັລລ໌ລ໌ ອັນຮູມ ກໍ່ບໍ່
ໄດ້ຈັດງານສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດສິ່ງໃດເປັນກ
ານຜິເສດສຳລັບມັນ. ຫາກການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄ່ຳຄືນດັ່ງ
ກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ, ທ່ານ ﷺ ກໍ່ຄົງ
ຈະຊີ້ແຈງມັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດຂອງທ່ານແລ້ວ; ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ດ້ວຍຄຳເວົ້າ ຫຼື ດ້ວຍການກະທຳກໍ່ຕາມ. ແລະ ຫາກມີສິ່ງໃດຈ
າກເລື່ອງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ກໍ່ຄົງຈະເປັນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເປັນທີ່ເລື່ອງ
ລືກັນໄປແລ້ວ, ແລະ ບັນດາຊຸຮາບະຫ໌ກໍ່ຄົງຈະລາຍງານມັນມາ
ເຖິງພວກເຮົາແລ້ວ. ເພາະພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານຈາກນະບີຂອ
ງພວກເຂົາ ﷺ ທຸກສິ່ງທີ່ປະຊາຊາດຕ້ອງການ, ແລະ ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ລະເລີຍສິ່ງໃດຈາກສາສະໜາເລີຍ, ແຕ່ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ລ
ອງໜ້າໄປສູ່ທຸກຄວາມດີງາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ຫາກການສະເຫຼີມສະຫ
ຼອງໃນຄ່ຳຄືນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ ພວກເຂ
າກໍ່ຄົງຈະເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ປະຕິບັດມັນ. ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ເປັນ
ຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາດີຕໍ່ມວນມະນຸດທີ່ສຸດ, ທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານ
ຢ່າງຄົບຖ້ວນສົມບູນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫ
ມາຍຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກວ່າການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ
ແລະ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄ່ຳຄືນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກສາ
ສະໜາຂອງອັລລ໌ຫ໌ແລ້ວ, ທ່ານນະບີ ﷺ ກໍ່ຄົງຈະບໍ່ລະເລີຍ ແລ
ະ ບໍ່ປິດບັງມັນໄວ້. ເມື່ອບໍ່ມີສິ່ງໃດຈາກທີ່ກ່າວມານັ້ນເກີດຂຶ້ນ;
ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມ
ສຳຄັນຕໍ່ມັນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກອິສລາມເລີຍ. ອັລລ໌ຫ໌
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງອຸມມະຫ໌ນີ້ສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເຮັ
ດໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນສົມບູນແກ່ພວກ

ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຕຳຫນິຜູ້ທີ່ບັນຍັດສິ່ງໃຫມ່ຂຶ້ນມາໃນສາສະຫນາໃ
ນສິ່ງທີ່ອັລລ໋ອ໌ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ສູງສົ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້
ໃນຄຳພີອັນຊັດແຈ້ງຂອງພຣະອົງວ່າ:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ
دِينٗا...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະຫນາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ
ລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອ
ກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະຫນາຂອງພວກທ່ານ...)

[ອັລ-ມາອິດະຫ໋ : 3] ແລະ ອັລລ໋ອ໌ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُۚ وَلَوۡلَا كَلِمَةُ ٱلۡفَصۡلِ
لَقُضِيَ بَيۡنَهُمۡۗ وَإِنَّ ٱلظَّٰلِمِينَ لَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٢١﴾

(ຫຼື ວ່າພວກເຂົາມີບັນດາພາຄີທີ່ໄດ້ວາງບົດບັນຍັດທາງສາ
ສະຫນາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ໃນສິ່ງທີ່ອັລລ໋ອ໌ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ? ແ
ລະ ຫາກບໍ່ແມ່ນພຣະດຳລັດແຫ່ງການຕັດສິນ (ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້
ກ່ອນ) ແນ່ນອນກໍຄົງຈະຖືກຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຂົາໄປແລ້
ວ. ແລະ ແທ້ຈິງບັນດາຜູ້ອະທຳນັ້ນ ສຳລັບພວກເຂົາຄືການລົງ
ໂທດອັນເຈັບປວດ.) [ອັຊ-ຊູຮໍ: 21].

ແລະ ໄດ້ມີການຢືນຢັນໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ຊໍເຮັຍຫ໋ຈາກທ່ານ
ອໍຊູລ ຂອງອັລລ໋ອ໌ ﷺ ເຖິງການຕັກເຕືອນຈາກສິ່ງທີ່ເປັນບິດ
ອະຫ໋, ແລະ ການຊີ້ແຈ້ງຢ່າງເປີດເຜີຍວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນການ
ຫຼົງຜິດ; ເພື່ອເປັນການເຕືອນສະຕິແກ່ອຸມມະຫ໋ເຖິງຄວາມອັ
ນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງມັນ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຍອ
ກຫ່າງຈາກການກະທຳມັນ, ແລະ ສ່ວນຫນຶ່ງໃນນັ້ນຄື: ສິ່ງທີ່ຖືກ

ຢືນຢັນໃນຊໍເຮັຍຫ໌ທ້ັງສອງ ຈາກການລາຍງານຂອງທ່ານຍ໊ງອ
າອິຊະຫ໌ ຣ໌ດີຍັລລ໋ເຣ ອັນຮາ, ຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກ່ຕາມທ່ີເຮັດສ່ິງອ່ືນໃນກ໊ດຈະການສາສະໜາຂອງເຮ
າ ຊ່ິງສ່ິງນ້ັນ ເຮົາບ່ໄດ້ສ່ັງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບ່ມ໊ແບບຢ່າງ) ດ້ັງນ້ັນສ່ິ
ງທ່ີເຮັດຂ້ຶນມາໃໝ່ນ້ັນຢ່ອມຖ໊ກປະຕ໊ເສດ (ບ່ຖ໊ກຕອບຮັບຈາ
ກອັລລ໋ຫ໌)” ແລະ ໃນອ໊ກລາຍງານໜ່ຶງຂອງອ່ືມາມມ,ສລ໊ມ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرَنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກ່ຕາມທ່ີເຮັດສ່ິງອ່ືນໃນກ໊ດຈະການສາດສະໜາທ່ີເຮົາ
ບ່ໄດ້ສ່ັງໃຊ້ ດ້ັງນ້ັນກ໊ດຈະການນ້ັນຈະຖ໊ກປະຕ໊ເສດບ່ຕອບ
ຮັບ” ແລະ ໃນສ໊ເຮັຍຫ໌ມ,ສລ໊ມ ຈາກທ່ານຈ໋ບ໊ຣ ຣ໌ດີຍັລລ໋ເຣ ອັ
ນຮ, ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣ໌ຊ,ວ ﷺ ເຄ໊ຍກ່າວໃນຄ,ດບະຫ໌ຂອງທ່ານ
ນວັນສ,ກວ່າ:

«أَمَا بَعْدَ، فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

<<ຫ,ງຈາກນ້ີ، ແທ້ຈ໋ງຄ່ຳເວ້ົາທ່ີດ໊ທ່ີສ,ດຄ໊ຄ່ຳພ໊ຂອງອັລລ໋ຫ໌
، ແລະ ແນວທ່ງທ່ີດ໊ທ່ີສ,ດຄ໊ແນວທ່ງຂອງມ,ຮ໋ຳມ,ດ ຊ,ລລ,ລ,ລ
ເ ອ໊ໄລຮ໌ ອ໊ສ,ລ,ລ໋ຳ، ແລະ ເລ໊ອງລາວທ່ີຊ່ົວຮ້າຍທ່ີສ,ດຄ໊ບ,ດ
ສ່ິງທ່ີຖ໊ກອ,ປ໊ໂລກຂ້ຶນມາໃໝ່، ແລະທ,ກ ໆ ບ໊ດອ໊ຫ໌ເປ,ນການ
ຫລ໋ງຜ໊ດ>> ທ່ານ ອັນ-ນ,ຊ,ອ໊ ໄດ້ລາຍງານເພ່ີມດ້ວຍສາຍລາ
ຍງານທ່ີດ ດ່ັງນ້ີ:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«ແລະທ,ກ ໆ ການຫລ໋ງຜ໊ດແມ,ນຢູ່ໃນໄຟນະລ໋ກ.» ໃນບ,ນ

ທ໊ກລຸນັນ ລາຍງານຈາກທ່ານ ອັລ-ອິຣບາດ ບິນ ຊາຣິຍະห์ ຣ໋ດ ຍັລລ໋ຮ ອັນຮ ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣ໋ຊູລລຸລລ໋ห์ ﷺ ໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຮົາ ດ້ວຍຄຳຕັກເຕືອນອັນເລິກເຊິ່ງ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈເກີດ ຄວາມຫວັ່ນເກງ, ແລະ ດວງຕາໄດ້ຫຼັ່ງນ້ຳຕາອອກມາ. ພວກເ ຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຣ໋ຊູລລຸລລ໋ห์! ຄືກັບວ່ານີ້ເປັນຄຳຕັ ກເຕືອນເພື່ອສັ່ງລາ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສັ່ງສອນພວກເຮົາດ້ວຍເຖີດ, ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللهِ وَالسَّمعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيكُم عَبدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُم فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيكُم بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ المَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُم وَمُحْدَثَاتِ الأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"ຂ້ອຍຂໍສັ່ງເສຍພວກເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຢຳເກງຕໍ່ອັລລ໋ห์, ແ ລະໃຫ້ຮັບຟັງ ແລະ ເຊື່ອຟັງ (ຜູ້ນຳ) ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກປົກຄ ອງໂດຍຜູ້ເປັນທາດ ກ່ຕາມ, ເພາະແທ້ຈິງ ຜູ້ໃດໃນໝູ່ພວກເ ຈົ້າທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕ່ໄປ ລາວກ໋ຈະໄດ້ເຫັນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍຶດໝັ້ນຕາມແບວທາງ (ສຸນ ນະห์) ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແບວທາງຂອງບັນດາຄໍລີຟะห์ຜູ້ຊີ້ງຄຸ ນທ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ແນะແບວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນມັນ ແລະ ກັດມັນໄວ້ດ້ວຍແຂ້ວກ໊ກ, ແລະ ພວ ກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກອຸบะโຫຼกขึ้นมาใหม่ (ในสาส ะหนา), ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຖືກອຸบะโຫຼกขึ้นมาใหม่นั้น ຄືบิดอะห์, ແລະ ທຸກໆ บิดอะห์นั้นคือการหลงทาง." ແລະ ห ะดิซต่າງ ๆ ທີ່ມີຄວາມหมายท่านอางนี้มีอยู่หลายหลาย.

ແລະ ມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືนจากบันดาจุ๋ธาบะห์ของท่านนะ

ﷺ, ແລະ ຈາກບັນດາສະລັຟ ອັສ-ສໍລິຫ໌ (ບັນພະຊົນຜູ້ຊອບທຳ) ຫຼັງຈາກພວກທ່ານ; ເຖິງການຕັກເຕືອນໃຫ້ລະອັງ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກບັນດາບິດອະຫ໌ (ສິ່ງແປກໃໝ່ໃນສາສະໜາ); ທັງ ນີ້ກ່ເພາະອ່ານັນຄືການເພີ່ມເຕີມໃນສາສະໜາ, ແລະ ເປັນບົດ ບັນຍັດທີ່ອັລລໍຮ໌ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແລະ ເປັນການເອົາແບບຢ່ າງສັດຕູຂອງອັລລໍຮ໌ ຄື ຊາວຢິວ ແລະ ຄຣິດສະຕຽນ ໃນການທີ່ ພວກເຂົາເພີ່ມເຕີມໃນສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະດິດ ສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນໃນສາສະໜານັ້ນ ເຊິ່ງອັລລໍຮ໌ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແ ລະ ເພາະວ່າຜົນທີ່ຕາມມາຂອງມັນກ່ຄື ການຫຼຸດທອນຄຸນຄ່າ ຂອງສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ການກ່າວຫາວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມ ສົມບູນ, ແລະ ເປັນທີ່ລຸາບກັນດີວ່າໃນສິ່ງນີ້ມີຄວາມເສຍຫາຍ ອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໜ້າລັງກຽດ, ແລະ ເປັ ນການຂັດແຍ້ງກັບຄຳດຳຣັດຂອງອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ແລະ ຍິ່ ງໃຫຍ່:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ ລ້ວ...) [ອັລ-ມາອິດະຫ໌ : 3], ການຜ່າຝືນຢ່າງຊັດເຈນຕໍ່ບັນດາ ຫະດີສຂອງສາດສະນະທູດ ﷺ ທີ່ກ່າວເຕືອນໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກ ບັນດາບິດອະຫ໌.

ທັງນີ້, ແລະ ຫວັງວ່າຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາ ນັ້ນ ຈະພຽງພໍ ແລະ ເປັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືສຳລັບຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາ ສັດຈະທຳ ໃນການປະຕິເສດບິດອະຫ໌ນີ້; ກ່າວຄື: ບິດອະຫ໌ຂອງ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄືນອິສຣໍອ໌ ແລະ ມຽະຣ໋ຈ, ແລະ ການຕັ ກເຕືອນໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກມັນ, ແລະ ຍັ້ງຢືນວ່າມັນບໍ່ແມ່ນສ່ວນ

ໜຶ່ງຈາກສາສະໜາອິສລາມແຕ່ຢ່າງໃດ.

ແລະ ເນື່ອງຈາກພັນທະທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ກຳໜົດໄວ້ໃນການຕັກເຕືອນຊາວມຸສລິມ, ການຊີ້ແຈງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຍັດໄວ້ແກ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງສາສະໜາ, ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການປິດບັງຄວາມຮູ້; ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັກເຕືອນພີ່ນ້ອງມຸສລິມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບບົດອະທິບາຍນີ້, ເຊິ່ງໄດ້ແຜ່ລາມໄປໃນຫຼາຍໆພື້ນທີ່, ຈົນກະທັ້ງຄົນບາງກຸ່ມຄິດວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ.

ແລະ ອັລລໍຮ໌ຄືຜູ້ທີ່ຖືກວິງວອນຂໍ ໃຫ້ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງໆ ຂອງບັນດາມຸສລິມທັ້ງຫຼາຍ, ແລະ ປະທານແກ່ພວກເຂົາເຊິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຖ່ອງແທ້ໃນສາສະໜາ, ແລະ ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຂົາໃນການຍຶດໝັ້ນຕໍ່ສັດຈະທຳ ແລະ ດຳລົງໝັ້ນຄົງຢູ່ກັບມັນ, ພ້ອມທັງລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັບມັນ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງເປັນຜູ້ມີສິດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອະນຸພາບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍອັລລໍຮ໌ ຊົງປະທານການສະດຸດີ, ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມຈຳເລີນ ແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ, ນະບີມຸຮຳມັດຂອງເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອາລະສານ ທີ່ເຈັດ:

ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການສະເຫລີມສະຫລອງໃນຄ່ຳຄືນເຄິ່ງເດືອນຊະອ໌ບານ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງອັລລ໋ອ ພຣະຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາສົມບູນແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນເໜືອພວກເຮົາ, ຂໍອວຍພອນ ແລະ ຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ນະບີ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ທ່ານມຸຮຳມັດ, ນະບີແຫ່ງການກັບເນື້ອກັບຕົວ ແລະ ຄວາມເມດຕາ.

ຕ່ໍຈາກນີ້: ອັລລ໋ອ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ :

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະໜາຂອງພວກທ່ານ...) [ອັລ-ມາອິດะห์: 3], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَٰٓؤُاْ شَرَعُواْ لَهُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا لَمۡ يَأۡذَنۢ بِهِ ٱللَّهُ...﴾

(ຫຼື ວ່າພວກເຂົາມີບັນດາພາຄີ ທີ່ໄດ້ກຳໜົດບັນຍັດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງສາສະໜາ ໃນສິ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ບ່ໍໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ...) [ອັຊ-ຊູຮໍ: 21] ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອິຫມ່ານທັ້ງສອງ ຈາກທ່ານນາງ ອາອິຊะห์ ຣ໌ດิยัลลอฮุ อันฮา ຈາກທ່ານນະບີ -

ຈໍລວັລວ໋ຣ ອະໄລຮິ ອະຊັລລ໋ຳ- ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກິດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລ໋ຮ໌)” ແລະ ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກມຸສລິມ ຈາກທ່ານຈາບິຣ ຣ໋ຽຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸ, ວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ເຄີຍກ່າວໃນຄຸຕບະຮ໌ອັນສຸກ ວ່າ:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيرَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللهِ، وَخَيرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

<<ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຄຳພີຂອງອັລລ໋ຮ໌, ແລະ ແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນແນວທາງຂອງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຈໍລວັລວ໋ຣ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ຳ, ແລະ ບັນດາເລື່ອງລາວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດຄືສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ທຸກໆການປະດິດສິ່ງໃໝ່ (ບິດອະຮ໌) ນັ້ນເປັນການຫຼົງຜິດ>> ແລະ ບັນດາໂອງການ ແລະ ຫະດີຊໃນຄວາມຫມາຍທ່ານອານີ້ມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຊິ່ງເປັນການບົ່ງບອກຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ອັລລ໋ຮ໌ ຊຸບຮານະຮູ ອະຕະອາລາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະຫນາຂອງປະຊາຊາດນີ້ສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງສົມບູນແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນະບີຂອງພຣະອົງເສຍຊີວິດ ຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານຢ່າງຊັດເຈນແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ອັລລ໋ຮ໌ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ທັງທີ່ເປັນຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ, ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ມະນຸດປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ຫຼັງຈ

ຈາກທ່ານ ﷺ ອ້າງອີງໃສ່ສາສະໜາອິສລາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄຳເວົ້າ ຫຼື ການກະທຳກໍ່ຕາມ; ທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແຕ່ເປັນບິດອະຫ໌ ທີ່ຈະຖືກປະຕິເສດຕໍ່ຜູ້ທີ່ປະດິດມັນຂຶ້ນມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈດຕະນາຂອງລາວຈະດີກໍ່ຕາມ. ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈດີຂອງບັນດາຊອຫາບະຫ໌ຂອງທ່ານຣໍຊູລ ﷺ, ﷺ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດານັກວິຊາການອິສລາມໃນຍຸກຫຼັງຈາກພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະຕິເສດບັນດາບິດອະຫ໌ ﷺ ໄດ້ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງຈາກມັນ, ດັ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຂຽນຕຳລາໃນເລື່ອງການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສຸນນະຫ໌ ﷺ ການປະຕິເສດບິດອະຫ໌ ຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້; ເຊັ່ນ: ທ່ານ ອິບນຸ ອັດເດາະຫ໌, ອັຕ-ຕຸຣຕຸຊີ, ອະບີ ຊາມະຫ໌ ﷺ ທ່ານອື່ນໆ.

ﷺ ສ່ວນໜຶ່ງຈາກບິດອະຫ໌ທີ່ບາງຄົນໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາຄື: ບິດອະຫ໌ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄືນກາງເດືອນຊະບານ ﷺ ການເຈາะຈົງມື້ຂອງມັນດ້ວຍການຖືສິນອົດ, ﷺ ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳມາອ້າງອີງໄດ້ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ. ﷺ ໄດ້ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດຂອງມັນໃນບັນດາຮະດີຊທີ່ອ່ອນແອ, ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳມາເປັນທີ່ອ້າງອີງໄດ້.

ສຳລັບສິ່ງທີ່ໄດ້ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດຂອງການລະຫມາດໃນມັນນັ້ນ, ທັງໝົດລ້ວນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ນັກວິຊາການຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້, ﷺ ຈະມີການກ່າວເຖິງບາງຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ອິນຊາອັລລໍຮ໌.

ﷺ ຍັງໄດ້ມີການລາຍງານໃນນັ້ນອີກນຳ ເຖິງຮ່ອງຮອຍຕ່າງໆຈາກສະລັຟບາງທ່ານໃນໝູ່ຊາວຊາມ ﷺ ທ່ານອື່ນໆ.

ﷺ ສິ່ງທີ່ເປັນມະຕິເອກະພາບຂອງບັນດາອຸລະມາສ່ວນໃ

ຫຍ່ກໍຄື ການສະເວີມສະລອງມັນເປັນບົດອະຫ໌, ແລະ ບັນດາຫ
ະດີຊທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມປະເສີດຂອງມັນນັ້ນທັງໝົດລ້ວນເປັນ
ຫະດີຊທີ່ອ່ອນແອ (ດ່ອີຟ), ແລະ ບາງສ່ວນກໍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປ
ະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງເລື່ອງນີ້ກໍມີ: ທ່ານ ຫະຟີຊ ອິບນຸ ຮ່ຈັບ, ໃນຫນັງສືຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ (ລະຕ່ອີຟ ອັລ-ມະອາຣິຟ), ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ບັນດາຫ
ະດີຊທີ່ອ່ອນແອນັ້ນ ຈະຖືກນໍາມາປະຕິບັດໄດ້ສະເພາະໃນອິບາ
ດະຫ໌ທີ່ພົ້ນຖານເດີມຂອງມັນໄດ້ຖືກຢັ້ງຢືນດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ຈໍ
ເຮັຍຫ໌ແລ້ວ, ສ່ວນວ່າການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄ່ໍາຄືນກາງເດືອ
ນຊະບານນັ້ນ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ໃດໆ ຈົນບໍ່ສາມາດນໍາ
ອ້າບັນດາຫະດີສທີ່ອ່ອນແອມາເປັນຫຼັກຖານອ້າງອີງໄດ້. ແລະ ທ່ານອິມາມ ອະບູ ອັບບາສ ໄລຄຸນອິສລາມ ອິບນຸ ໄຕມິຍະຫ໌ ຣ
ຫິມະ ຮຸລລ໋ຫ໌ ກໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກການອັນສູງສົ່ງນີ້ໄວ້.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກມາໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານ ເຖິງສິ່ງທີ່ນັກວິຊາ
ການບາງທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນປະເດັນນີ້, ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ມີຄວ
າມກະຈ່າງແຈ້ງໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ບັນດາອຸລາມາ -ຂໍອັລລ໋ຫ໌ຊົງເມດຕາພວກທ່ານ- ໄດ້ມີມະຕິ
ເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນຄື: ການນໍາເອົາບັນຫາຕ່າ
ງໆ ທີ່ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນກັບຄືນໄປຫາພຣະຄໍາພີຂອງອັລລ໋ຫ໌ (ອັລກຸຣອານ) ແລະ ແບບຢ່າງ (ອັສ-ຊຸນນະ) ຂອງສາສະດາທູ
ດຂອງອັລລ໋ຫ໌, ຊ່ວລ໋ລ໋ລ໋ລ໋ ອະໄລຮິ ອະຊ໋ລ໋ລ໋ຳ, ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງໃດກໍ
ຕາມທີ່ທັ້ງສອງ ຫຼື ໜຶ່ງໃນສອງໄດ້ຕັດສິນໄວ້, ສິ່ງນັ້ນຄືບົດບັນ
ຍັດສາສະໜາທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ຂັດ
ກັບທັງສອງກໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ການເຄົາລົບ
ພັກດີ (ອິບາດະຫ໌) ໃດໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທັງສ

ອງນັ້ນ ຖືເປັນການບິດອະຫ໌ (ສິ່ງອຸປະໂຫຼກໃໝ່ໃນສາສະໜາ), ຊຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດ, ບໍ່ຕ້ອງເວົ້າເຖິງການຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນ ແລະ ສົ່ງເສີມມັນເລີຍ, ອັລລໍ ຊຸບຮານະຮູ ອະຕະອາລ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ٥٩﴾

(ໂອ້ ບັນດາຜູ້ສັດທາທັ້ງຫຼາຍ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງອັລລໍ ແລະ ເຊື່ອຟັງຣະຊູລ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງໃນໝູ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍ ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນສິ່ງໃດ ກໍ່ຈົ່ງນຳສິ່ງນັ້ນກັບຄືນໄປຫາອັລລໍ ແລະ ຣະຊູລ ຫາກພວກເຈົ້າສັດທາຕໍ່ອັລລໍ ແລະ ວັນອາຄິເຣາະ ນັ້ນແຫລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຍິ່ງ ແລະ ເປັນການກັບໄປທີ່ສວຍງາມຍິ່ງ 59) [ອັນ ນີຊາ: 59] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا ٱخۡتَلَفۡتُمۡ فِيهِ مِن شَيۡءٖ فَحُكۡمُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِ...﴾

(ແລະສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ການຕັດສິນຂອງມັນ ກໍ່ໃຫ້ກັບໄປຫາອັລລໍ...) [ອັຊ-ຊູຣ: 10] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡ...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖິດ ມຸຮຳມັດ ວ່າຫາກພວກທ່ານຮັກອັລລໍ ກໍ່ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຂ້ອຍ ອັລລໍ ກໍ່ຈະຊົງຮັກພວກທ່ານ ແລະ ຈະຊົງອະໄພໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານເຊິ່ງໂທດທັ້ງຫຼາຍຂອງພວກທ່ານ...) [ອາລາ ອິມຣອນ: 31] ແລະ ອັລລໍ ຕະອາລາ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤۡمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ لَا يَجِدُواْ فِيٓ أَنفُسِهِمۡ حَرَجٗا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُواْ تَسۡلِيمٗا ٦٥﴾

(ບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນດອກ ຂ້າຂໍສະບານດ້ວຍພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະຍັງບໍ່ສັດທາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນໃນສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາບໍ່ພົບຄວາມຄັບໃຈໃດໆ ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນດ້ວຍດີ)

[ອັນນິຊາ: 65] ແລະ ໂອກາດຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ, ເຊິ່ງເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດແຈ້ງເຖິງການເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນການນຳບັນດາປະເດັນທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາຄຳພີ ແລະ ສຸນນะห์, ແລະ ການເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນການພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນຂອງທັ້ງສອງ, ແລະ ແທ້ຈິງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຄືຂໍ້ກຳນົດຂອງການມີສັດທາ, ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີກວ່າສຳລັບປວງບ່າວທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ມີບັ້ນປາຍທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ.

ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອິບນ ฮ่ะจับ ຂໍອັລລอ์ห์ເມດຕາທ່ານ ໄດ້ກ່າວໃນປຶ້ມຂອງທ່ານ: (ລะตัอิฟ อัล-มะอาริฟ) ກ່ຽວກັບປะเดันนี้ -ຫລັງຈາກຄຳກ່າວທີ່ຜ່ານມາ- ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

«ແລະ ສຳລັບຄືນ ໃນກາງເດືອນຂອງຊะบาน, บันดาตาบิอินจากดินแดนชาม; ເຊັ່ນ: ຄໍวิด บิน มะอ์ดาน, มักหูล, และ ลุกมาน บิน อามิธ ແລะ ท่านอื่นๆ, เคียให้ความสำคันยิ่งต่อคืนดังกล่าว ແລะ ผากผูนในการปะกอบอิบาดะห์ในคืนนั้น, ແລະ ຈากพอกเผ่นนี้เองที่ผู้คนได้รับเอาคอามปะเสิด ແລะ ການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ມັນ, ແລະ ได้มีการ

ກ່າວກັນວ່າ: ໄດ້ມີບົດລາຍງານຕ່າງໆ ຂອງຊາວອິສຣ໌ເອລີຍະຫ໌ ມາເຖິງພວກເຂົາໃນເລື່ອງນັ້ນ, ເມື່ອເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ຫຼາຍ ກ່ຽວກັບພວກເຂົາໃນບັນດາຫ໌ອເມືອງຕ່າງ ໆ, ຜູ້ຄົນຈຶ່ງມີຄວາ ມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ; ເຊິ່ງມີບາງສ່ວນທີ່ຍ ອມຮັບເອົາຈາກພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນພ້ອມກັບພວກເຂົາໃນກ ານໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ມັນ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນກໍມີກຸ່ມຫນຶ່ງຈາກບັນດ າຜູ້ທີ່ເຄັ່ງຄັດໃນການທຳອິບາດະຫ໌ຂອງຊາວເມືອງບັສຣ໌ຫ໌ ແລ ະ ຄົນອື່ນໆ. ແລະ ນັກວິຊາການສ່ວນຫລາຍຂອງເຂດຫ໌ຈາຊໄດ້ ປະຕິເສດສິ່ງດັ່ງກ່າວ, ໃນນັ້ນມີ: ທ່ານອະຕ໌, ແລະ ທ່ານອິບນ ຸ ອ ະບີ ມຸໄລກະຫ໌, ແລະ ທ່ານອັບດຸຣເຣາະຫ໌ມານ ບິນ ໄຊດ໌ ບິນ ອັສ ລັມ ໄດ້ລາຍງານມັນຈາກບັນດານັກນິຕິສາດອິສລາມຂອງຊາ ວມະດີນະຫ໌, ແລະ ມັນເປັນທັດສະນະຂອງບັນດາສານຸສິດຂອງ ທ່ານມາລິກ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: ສິ່ງທ ັ ງຫມົດນັ້ນເປັນບິດອະຫ໌.

ບັນດານັກວິຊາການຊາວຊາມມີຄວາມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັ ນໃນລັກສະນະການຟື້ນຟູມັນ, ເຊິ່ງມີສອງທັດສະນະຄື:

ທັດສະນະທີ່ຫນຶ່ງຄື: ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ຟື້ນຟູຄ່ຳຄືນນັ້ນເປັນ ໝູ່ຄະນະໃນບັນດາມັສຍິດ, ທ່ານ ຄໍລິດ ບິນ ມະອ໌ດານ ແລະ ທ່ ານ ວຸກມານ ບິນ ອາມິຣ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ ເຄີຍນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່ ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ, ຍົບໂຕດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ ແລະ ທາຂອບ ຕາ, ແລະ ຢືນປະກອບອິບາດະຫ໌ໃນມັສຍິດຕະຫຼອດຄືນນັ້ນ, ແ ລະ ທ່ານ ອິສຫາກ ບິນ ຣໍຮະໄວ ກໍ່ໄດ້ເຫັນດີນຳໃນເລື່ອງດັ່ງກ່ າວ. ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການປະຕິບັດມັນໃນບັນດາມັ ສຍິດເປັນຈະມາອະຫ໌ວ່າ: ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນບິດອະຫ໌, ເຊິ່ງ ຫັຣບະ ອັລ-ກັຣມານີ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສື ມະຊາອິລ ຂອງເພິ່ນ.

ທັດສະນະທີ່ສອງ: ຖືເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດໃນການເຕົ້າໂຮມກັນໃນບັນດາມັສຍິດເພື່ອການລະຫມາດ, ການເວົ້າເລື່ອງສາສະໜາ ແລະ ການດຸອາ, ແລະ ບໍ່ຖືເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າລັງກຽດທີ່ຜູ້ຊາຍຈະລະຫມາດໃນນັ້ນເພື່ອຕົວຂອງລາວເອງ. ແລະ ນີ້ແມ່ນທັດສະນະຂອງທ່ານ ອັນເອົາຊາອີ, ອິຫມ່ຳຂອງຊາວຊາມ, ນັກນິຕິສາດອິສລາມ ແລະ ນັກວິຊາການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ຄືທັດສະນະທີ່ໃກ້ຄຽງທີ່ສຸດ ອິນຊາອັລລ໋ອ ຕະອາລາ». ຈົນກະທັ້ງເຜິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: «ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າທ່ານອິ່ມາມ ອະຫມັດ ມີຄຳກ່າວໃດໆ ໃນຄືນກາງຂອງເດືອນຊະບານ, ແລະ ໄດ້ມີການຖອດຖອນທັດສະນະຈາກເຜິ່ນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ຢືນລະຫມາດໃນຄືນນັ້ນອອກມາເປັນສອງລາຍງານ ໂດຍອີງຕາມສອງລາຍງານຈາກເຜິ່ນໃນເລື່ອງການຢືນລະຫມາດໃນສອງຄືນຂອງວັນອີດ, ເພາະແທ້ຈິງເຜິ່ນ (ໃນລາຍງານໜຶ່ງ) ບໍ່ໄດ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ຢືນລະຫມາດໃນຄືນນັ້ນເປັນໝູ່ຄະນະ; ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ມີການລາຍງານຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ບັນດາສໍຫາບະຫ໌ຂອງທ່ານ, ແລະ ມັນໄດ້ຖືກຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນກະທຳ (ໃນລາຍງານໜຶ່ງ), ເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດຂອງທ່ານ ອັບດຸລເຣາະມານ ບິນ ຍະຊີດ ບິນ ອັນ-ອັສອັດ ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ເຊິ່ງເຜິ່ນເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຕາບິອີນ, ການກີຍາມໃນຄ່ຳຄືນກາງເດືອນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນໃດກ່ຽວກັບມັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ຈາກບັນດາສໍຮາບະຫ໌ຂອງເຜິ່ນ, ແຕ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນກ່ຽວກັບມັນຈາກກຸ່ມໜຶ່ງຂອງບັນດາຕາບິອີນ ເຊິ່ງເປັນບັນດາຟຸກຮາ ທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຊາວຊາມ».

ຈົບເນື້ອຄວາມທີ່ຕ້ອງການຈາກຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອິບນ ຮ໋ຈັບ ຣ໋ຮິມະຮຸລລ໋ຮ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນເຜິ່ນໄດ້ຢືນຢັນຢ່າງ

ຊັດເຈນວ່າ: ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ຈາ
ກບັນດາສ່ຫາບະຫ໌ຂອງເພິ່ນ ຣ໌ດີຍັລລ໌ຮຸ ອັນຮຸມ ກ່ຽວກັບຄ່ຳຄື
ນຂອງກາງເດືອນຊະບານ.

ສຳລັບທັດສະນະທີ່ທ່ານ ອັລ-ເອົາຊາຣີ (ຂໍອັລລ໌ຫ໌ເມດຕາທ່
ານ) ໄດ້ເລືອກ ທີ່ວ່າສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຕິບັດມັນໂດຍລຳພັງ, ແລະ
ການທີ່ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອິບນ ຮ໌ຈັບ ໄດ້ເລືອກທັດສະນະນີ້, ມ
ນກ໋ເປັນສິ່ງທີ່ແປກ ແລະ ອ່ອນຫຼັກຖານ; ເພາະວ່າທຸກໆ ສິ່ງທ
ບໍ່ໄດ້ຖືກຢັ້ງຢືນດ້ວຍຫຼັກຖານທາງບົດບັນຍັດສາສະໜາວ່າເປ
ນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດ, ມັນບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມຸສລິມຄົນໃດທ
ຈະປະດິດສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນມາໃນສາສະໜາຂອງອັລລ໌ຮ໌, ບໍ່ວ່າຈະປະ
ຕິບັດມັນໂດຍລຳພັງ ຫຼື ເປັນໝູ່ຄະນະ, ແລະ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດແບ
ບລັບໆ ຫຼື ເປີດເຜີຍກ໋ຕາມ; ເນື່ອງຈາກຄວາມໝາຍທີ່ຄອບຄຸ
ມໃນຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

<< ໃຜກ໋ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກິດຈະການສາດສະໜາທີ່ເ
ຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນກິດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບ
ຮັບ>> ແລະ ຫຼັກຖານອື່ນໆ ທີ່ຊີ້ເຖິງການປະນາມບິດອະຫ໌ ແລ
ະ ການເຕືອນໄພຈາກມັນ.

ແລະ ທ່ານອີຫມ່ຳ ອະບູ ບັກຣ໌ ອັດຕ໊ຣຕູຊີ -ຂໍອັລລ໌ຫ໌ເມດຕ
າທ່ານ- ໄດ້ກ່າວໃນຫນ້ງສືຂອງທ່ານ «ອັລ-ຮາວາດີສ ອັລ-ບິ
ດະ» ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

«ອິບນຸ ອະດ໋ຫ໌ ໄດ້ລາຍງານຈາກ ໄຊດ໌ ບິນ ອັສລັມ, ເພິ່ນໄດ
ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ພົບເຫັນບັນດາຊູອາຈານ ຫຼື ນັກວິຊາກາ
ນຟິກ໋ຮ໌ຂອງພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄ່ຳຄືນຂອງກາງເດືອນຊະບ

ານ, ທັ້ງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຫະດີສຂອງມັກຫຼວ, ແລະ ບໍ່ຖືວ່າມັນມີຄ
ວາມປະເສີດໃດໆ ເໜືອກວ່າຄືນອື່ນໆ»."

ແລະ ໄດ້ມີການກ່າວຕໍ່ ອິບນຸ ອະບີ ມຸໄລກະ ວ່າ: ຊິຍາດ ອັນ-
ນຸໄມຣີ ໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຜົນລະບຸນຂອງຄືນກາງເດືອນຊະບານ ທຽ
ບເທົ່າກັບຜົນລະບຸນຂອງຄືນໄລລະຕຸລກ້ອດຣ໌», ທ່ານຈຶ່ງກ່າວ
ວ່າ « ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຍິນລາວ ແລະ ໃນມືຂອງຂ້ອຍມີໄມ້ຄ້ອນ, ຂ້ອ
ຍກໍຄົງຈະຕີລາວ » ແລະ ທ່ານ ຊິຍາດ ເປັນນັກບັນຍາຍ, ຈົບ
ນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ.

ທ່ານ ອັລ-ອັລລາມະຫ໌ ອັຊ-ເຊົາການີ ຣໍຮິມະຮຸລລໍຮ໌ ໄດ້ກ່າວ
ໄວ້ໃນຫນັງສື: «ອັລ-ຜະວາອິດ ອັລ-ມັຈມູອະຫ໌» ດັ່ງມີເນື້ອໃນວ່
າ:

«ເວົ່າຮະດີຊວ່າ: «ໂອ້ ອາລີເອີຍ ຜູ້ໃດທີ່ລະຫມາດ 100 ຣໍກະ
ອັດ ໃນຄ່ຳຄືນຂອງກາງເດືອນຊະບານ ໂດຍອ່ານໃນທຸກໆ ຣໍກະ
ອັດ ດ້ວຍບົດຟາຕິຫະຫ໌ ແລະ ກຸລ ຮຸວັລລໍຫຸ ອະຫັດ ສິບຄັ້ງ; ອັ
ລລໍຫ໌ຈະຊົງຕອບສະຫນອງທຸກໆ ຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ»
ແລະອື່ນໆ.» ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ໃນສຳນວນ
ທີ່ຊັດເຈນຂອງມັນກ່ຽວກັບຜົນຕອບແທນທີ່ຜູ້ກະທຳຈະໄດ້ຮັ
ບນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີວິຈາລະນະຍານຈະສົງໄສໃນການທີ່ມັນຖືກ
ອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ, ບັນດາຜູ້ລາຍງານຂອງມັນກໍ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້
ຈັກ, ແລະ ມັນຫຍັງໄດ້ຖືກລາຍງານຈາກສາຍລາຍງານທີສອງ
ແລະ ທີສາມ ເຊິ່ງທັງໝົດກໍ່ລ້ວນແຕ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ ແລະ ບັ
ນດາຜູ້ລາຍງານກໍ່ເປັນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະ ໄດ້ກ່າວໃນປື້ມ «ອັລ-ມຸ
ຄຕໍລໍຮ໌» ວ່າ: ຫະດີສເລື່ອງການລະຫມາດໃນຄ່ຳຄືນເດືອ່ງເດືອນ
ຊະບານນັ້ນເປັນໂມຄະ, ແລະ ທ່ານ ອິບນຸ ຫິບບານ ໄດ້ລາຍງານ
ຈາກຫະດີສຂອງທ່ານ ອາລີ ວ່າ: «ຖ້າຫາກເປັນຄ່ຳຄືນເດືອ່ງເດືອ

ນຊະບານ ພວກທ່ານຈົ່ງດຳລົງຄືນນັ້ນດ້ວຍການລະຫມາດ ແລະ ຈົ່ງຖືສິນອົດໃນຕອນກາງເວັນຂອງມັນ», ເປັນຫະດີສທີ່ດໍອີຟ (ອ່ອນແອ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ). ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃນປຶ້ມ «ອັລ-ລາ ອາລີ» ວ່າ: (ຫະດີສ) “ໜຶ່ງຮ້ອຍຣ໊ກະອັດ ໃນຄືນຂອງເດືອນຊະ ບານ ດ້ວຍການອ່ານ (ສູເຣາະຫ໌) ອັລ-ອິຄລາດສ໌ ສິບຄັ້ງ” ເຖິງ ແມ່ນຈະມີການກ່າວເຖິງຄວາມປະເສີດອັນຍາວນານຂອງມັນ , ທີ່ລາຍງານໂດຍ ທ່ານ ອັດ-ໄດລະມີ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ ນັ້ນ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ ແລະ ບັນດາຜູ້ລາຍງານສ່ວນໃຫ ຍ່ໃນສາຍລາຍງານທັງສາມສາຍນັ້ນແມ່ນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ (مجاهيل) ແລະ ອ່ອນແອ (ضُعَفَاء). ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: «ແລະ 12 ຣ໊ກະ ອັດ ພ້ອມການອ່ານຊູເຣາະຫ໌ ອັລ-ອິກລາສ 30 ຄັ້ງ». ແມ່ນຫະ ດີດທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, «ແລະ 14 ຣ໊ກະອັດ» ກໍ່ແມ່ນຫະດີດທີ່ ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ.

ແລະ ບັນດານັກນິຕິສາດອິດສະລາມກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກຫຼອກ ລວງດ້ວຍຫະດີສບົດນີ້; ເຊັ່ນ: ເຈົ້າຂອງໜັງສື (ອັນ-ອິຫ໌ຍາ) ແ ລະ ທ່ານອື່ນໆ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດານັກອະທິບາຍກຸ ອານ, ແລະ ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບການລະຫມາດໃນຄ່ຳຄືນ ນີ້ — ຄື: ຄືນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນຊະບານ — ໃນຫຼາຍຮູບແ ບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເຊິ່ງທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນໂມ ຄະ ແລະ ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບບົດລາ ຍງານຂອງອັດ-ຕິຣມີຊີ ຈາກຫະດີສຂອງທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌ ຣ ດິຍັລລ໋ຫຸ ອັນຮາ ກ່ຽວກັບການທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ ໄປຢ້ຽມຢາມສຸສານອັລ -ບະເກັຍອ໌, ແລະ ການທີ່ອົງອັລລ໋ຫ໌ຊົງລົງມາໃນຕອນເຄິ່ງຄືນ ຂອງເດືອນສູ່ຊັ້ນຟ້າຂອງດຸນຍາ, ແລະ ການທີ່ພຣະອົງຊົງອະໄ ພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນເປັນຈຳນວນທີ່ຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຂົນຂອງແກ

ະຂອງເຜົ່າກັລບ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວປະເດັນທີ່ກ່າວມາເຖິງ ຢູ່ນີ້ແມ່ນສະເພາະເລື່ອງການລະຫມາດທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃນຄືນ ດັ່ງກ່າວ. « ແຕ່ວ່າຫະດີສຂອງນາງອາອີຊະຫ໌ບົດນີ້ ມີຄວາມອ່ອ ນແອ ແລະ ຂາດສາຍລາຍງານ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫະດີສຂອງອ າລີທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນຫນ້ານີ້ກ່ຽວກັບການລະຫມາດໃນຍາມ ຄ່ຳຄືນ, ກໍບໍ່ໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບການທີ່ການລະຫມາດນີ້ຖືກອຸປະໂ ຫລກຂຶ້ນ, ເຖິງວ່າໃນຫະດີສນັ້ນຈະມີຄວາມອ່ອນແອ ດັ່ງທີ່ເຮົາ ໄດ້ກ່າວມາກໍຕາມ» ຈົບເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ.

ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອັລ-ອິຣ໌ກີ ໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຫະດີສກ່ຽວກັບກ ານລະຫມາດໃນຄ່ຳຄືນ ກາງເດືອນຊະບານນັ້ນ ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ ນໃສ່ ທ່ານຣໍຊຼລ ລຸລລ໌ຫ ຊັລລັລລ໌ຫ ອະລັຍ ຣ ອະສັລລັມ ແລະ ເ ປັນການຕ໌ອະຕ່ໍທ່ານ», ທ່ານອິ໌ມາມ ອັນ-ນະວາວີ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ບຶ໌ມ: (ອັລ-ມັຈມູອ໌) ວ່າ: «ການລະຫມາດທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນຊື່ ລະຫ ມາດ ອັຣ-ຣໍຄ໌ອິບ, ເຊິ່ງແມ່ນການລະຫມາດສິບສອງຣໍກະອັດ ລະຫວ່າງມັກຣິບ ແລະ ອີຊາ, ໃນຄືນອັນສຸກທ່ໍາອິດຂອງເດືອນ ຣໍຢັບ, ແລະ ການລະຫມາດໃນຄືນເດ່ືງເດືອນ ຂອງຊະບານຫນ່ຶງ ຮ້ອຍຣໍກະອັດ, ການລະຫມາດທ້ັງສອງປະການນ້ີແມ່ນບົດອະ ຫ໌ທ່ີຫນ້າຕ່ໍາຫນ ແລະ ຖືກປະຕິເສດ. ຢ່າໄດ້ຫຼ່ົງເຊ່ືອຕ່ໍການກ່າວ ເຖິງການລະຫມາດທ້ັງສອງໃນບຶ໌ມ: (ກຸຕຸລ ກຸລູບ) ແລະ (ອິ ຫ ຍາ ອ໌ ອຸລູມິດດີນ), ແລະ ຢ່າໄດ້ຫຼ່ົງເຊ່ືອຕ່ໍຫະດີສທ່ີຖືກກ່າວໄວ້ໃ ນນ້ັນ, ເພາະທ້ັງໝົດນ້ັນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນໂມຄ. ແລະ ຢ່າ ໄ ດ້ຫຼ່ົງເຊ່ືອຕ່ໍອ່ິມາມບາງທ່ານທ່ີເກ່ີດຄວາມສັບສົນໃນຂ້ໍກ່ໍານົດ ຂອງການລະຫມາດທ້ັງສອງນ້ີ ຈ່ົງໄດ້ຮຽບຮຽງເອກະສານໃນກ ານສ່ົງເສີມໃຫ້ປະຕິບັດມັນ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ເພ່ິນໄດ້ຜິດພາ ດໃນເລ່ືອງດ່ັງກ່າວ».

ແລະ ທ່ານເຊກ ອິຫມ່ຳ ອະບູ ມຸຮຳມັດ ອັບດຸຣເຣາະມານ ບິນ ອິສມາອີລ ອັລ-ມັກດິຊີ ໄດ້ແຕ່ງໜັງສືອັນລ້ຳຄ່າສະບັບໜຶ່ງ ເພື່ອຫັກລ້າງທັງສອງຢ່າງນັ້ນ, ເຊິ່ງທ່ານໄດ້ເຮັດອອກມາຢ່າງດີ ເລີດ, ແລະຄຳເວົ້າຂອງບັນດານັກວິຊາການໃນປະເດັນນີ້ກໍມີຢູ່ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຫາກວ່າເຮົາຈະນຳເອົາທຸກຄຳເວົ້າທີ່ໄດ້ພົບເຫັນໃນປະເດັນນີ້ມາບັນທຶກ, ເນື້ອຫາກໍຄົງຈະຍືດຍາວ, ແລະຫວັງ ວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ຈະພຽງພໍ ແລະ ເປັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳ.

ແລະ ຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້ ຈາກບັນດາໂອງການ ອັລ-ກຸຣອານ, ບັນດາຫະດີສ ແລະ ຄຳກ່າວຂອງບັນດານັກວິ ຊາການ: ຍ່ອມເປັນທີ່ຊັດເຈນແລ້ວສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດ ຈະທຳວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄ່ຳຄືນ ເຄິ່ງເດືອນຊະບານດ້ ວຍການລະຫມາດ ຫຼື ຮູບແບບອື່ນໆ, ແລະ ການກຳນົດມື້ຂອງ ມັນໂດຍສະເພາະເພື່ອການຖືສິນອົດນັ້ນ; ຖືເປັນບິດອະຫ໌ທີ່ເປັນ ສິ່ງປະຕິເສດ ຕາມທັດສະນະຂອງນັກວິຊາການສ່ວນໃຫຍ່, ແລະ ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆ ໃນຫຼັກສາສະຫນາອັນບໍລິສຸດ, ແຕ່ຫາກ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃນອິສລາມ ພາຍຫຼັງຍຸກສະໄຫມຂ ອງບັນດາສໍຫາບະຫ໌ (ຂໍອັລລ໋ອ ຈົ່ງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ), ແລ ະ ພຽງພໍແລ້ວສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳໃນປະເດັນນີ້ ແ ລະ ປະເດັນອື່ນໆ ຄືຄຳດຳລັດຂອງອັລລ໋ອ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ທີ່ວ່າ:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະຫນາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ ລ້ວ...) [ອັລ-ມາອິດະ໋: 3]. ແລະ ບັນດາຫຼັກຖານໂອງການຕ່າ ງໆ ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຄວາມໝາຍດຽວກັນ, ແລະ ດັ່ງທີທ່ານນະບີ ຊ

ລ້ວ ລ້ວ ລ້ວ ອະ ໄ ລ ຣິ ອະ ສ ັ ວ ລ ່ າ ໄ ດ ້ ກ ່ າ ວ ໄ ວ ້ ວ ່ າ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃ ຜ ກ ່ ຕ າ ມ ທ ິ ເ ຮ ັ ດ ສ ິ ່ ງ ອ ື ່ ນ ໃ ນ ກ ິ ດ ຈ ະ ກ ານ ສ າ ສ ະ ໜ າ ຂ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ເ ຊ ິ ່ ງ ສ ິ ່ ງ ນ ັ ້ ນ ເ ຮ ົ າ ບ ໍ ່ ໄ ດ ້ ສ ັ ່ ງ ໃ ຊ ້ ໃ ຫ ້ ເ ຮ ັ ດ (ບ ໍ ່ ມ ີ ແ ບ ບ ຢ ່ າ ງ) ດ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ເ ຮ ັ ດ ຂ ຶ ້ ນ ມ າ ໃ ໝ ່ ນ ັ ້ ນ ຢ ່ ອ ມ ຖ ື ກ ປ ະ ຕ ິ ເ ສ ດ (ບ ໍ ່ ຖ ື ກ ຕ ອ ບ ຮ ັ ບ ຈ າ ກ ອ ັ ລ ລ ໍ ວ ໍ) ” ແ ລ ະ ບ ັ ນ ດ າ ຫ ະ ດ ິ ຊ ທ ີ ່ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ທ ່ າ ນ ອ ງ ນ ີ ້ .

ແ ລ ະ ລ າ ຍ ງ ານ ທ ີ ່ ຖ ື ກ ຕ ້ ອ ງ ຈ າ ກ ມ ຸ ສ ລ ິ ມ ຈ າ ກ ທ ່ າ ນ ອ າ ບ ູ ຮ ຸ ຣ ຍ ເ ຮ າ ະ ห์ ຣ ໍ ດ ິ ຢ ັ ລ ລ ໍ ວ ໍ ອ ັ ນ ຮ ຸ ເ ວ ົ ້ າ ວ ່ າ: ท ่ า น ร ่ ู ล ู ล ล ้ ห์ ﷺ ก ่ า ว ว ่ า:

«لَا تَخُصُّوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخُصُّوا يَوْمَهَا بِالصِّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«ພ ວ ກ ທ ່ າ ນ ຢ ່ າ ໄ ດ ้ ເ ຈ າ ะ ຈ ົ ้ ງ ຄ ืน อ ั น ส ุ ก ด ้ ว ย ก า น ล ะ ห ม า ด ย า ม ค ่ ำ ค ืน จ า ก บ ั น ด า ค ืน ท ั ้ ง ห ล า ย, แ ล ะ ย ่ า ไ ด ้ เ จ า ะ จ ้ ง อ ั น ส ุ ก ด ้ ว ย ก า น ถ ื ส ิ น อ ด จ า ก บ ั น ด า อ ั น ท ั ้ ง ห ล า ย, ย ก เ ว ้ น อ ่ า ม ั น จ ะ ก ง ก ั บ ก า น ถ ื ส ิ น อ ด ท ี ่ ค น ห น ึ ่ ง ใ น พ ว ก ท ่ า น ถ ื เ ป ็ น ป ะ จ ำ ย ู ่ แ ล ้ ว .» ถ ้ า ห า ก อ ่ า ก า น ก ำ น ด เ อ ิ า ค ่ ำ ค ืน ใ ด ห น ึ ่ ง เ ฉ ื ่ อ ะ ธ ั ด อ ิ บ า ด ะ ธ ์ ย ่ า ง ใ ด ห น ึ ่ ง ใ ด ย ส ะ เ พ า ะ เ ป ็ น ส ิ ่ ง ท ี ่ อ ะ น ุ ย า ด, ค ่ ำ ค ืน ข อ ง อ ั น ส ุ ก ก ็ ย ่ อ ม ส ม ค ว ร ก ว ่ า ค ืน อ ื ่ น ๆ; เ พ ร ะ ว ่ า อ ั น ข อ ง ม ั น ค ื อ ั น ท ี ่ ป ะ เ ส ิ ด ท ี ่ ส ุ ด ท ี ่ ด ว ง ต า เ อ ื ้ อ ไ ด ้ ข ึ ้ น ม า, ต า ม ท ี ่ ล ะ บ ุ ไ ว ้ ใ น บ ั น ด า ห ะ ด ิ ส ท ี ่ ฮ ุ เ ร ั ย ห์ จ า ก ท ่ า น ร ่ ู ล ู ล ล ้ ห์ ﷺ, เ ม ื ่ อ ท ่ า น น ะ บ ี ﷺ ไ ด ้ ห ้ า ม จ า ก ก า น เ จ า ะ จ ้ ง ค ืน ใ ด ค ืน ห น ึ ่ ง เ พ ื ่ อ ท ำ ก า น ล ะ ห ม า ด ใ น ย า ม ค ่ ำ ค ืน, ส ิ ่ ง ด ั ่ ง ก ล ่ า ว จ ึ ่ ง ช ี ้ ใ ห ้ เ ห ็ น ว ่ า ส ำ ร ั บ ค ืน อ ื ่ น ๆ น ั ้ น ย ิ ่ ง เ ป ็ น ส ิ ่ ง ท ี ่ บ ่ อ ะ น ุ ย า ด ใ ห ้ เ จ า ะ จ ้ ง ค ืน ใ ด ๆ ม า ท ำ ก า น อ ิ บ า ด ะ ห์ ป ะ ก า น ใ ด ป ะ ก า น ห น ึ ่ ง, น อ ก จ

ากจะมิຫຼักฐานที่เชื่อถือได้ที่ชี้บอกเถิงการเจาะจົงดั่งก่าอ.

ແລະ ເມื่อคืนไลละตุลก๊อดธ์ ແລະ บันดาค่ำคืนขอງเดือนธ์มะดอน เป็นที่สั่งเสิมให้ดำลົงการละหมาด ແລະ ฬากพูง, ท่าน นะบิ ฉัลลัลลอฮุ อะไลธิ อะสัลลัม จึ่งได้ชี้แนะก่งอกับเลื่องดั่งก่าอ, ແລะ ได้สั่งเสิมปะฉาฉาดขอງท่านให้ปะติบัด, ແລะ ได้กะท่าเฉิ่นนั้นด้อยต๋อขอງท่านเอง, ดั่งที่มิลายงานในฉ่เธียห์ขอງท่านอื่มามทั้งสองจากท่าน นะบิ ฉัลลัลลอฮุ อะไลธิ อะสัลลัม ท่านได้ก่าอว่า:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«ผู้ใดที่ดำลົงการละหมาดในยามค่ำคืนขอງเดือนธ์มะดอน ด้อยดอามสัดทา ແລะ มุ่งหอังผ๋นละบุนย่างแน่อแน่, อัลลอฮ์จะฉ๋งลบล้างบาบขอງลาอที่ผ่านมาทั้งหม๋ด, ແລะ ผู้ใดที่ดำลົงการละหมาดในคืนไลละตุลก๊อดธ์ ด้อยดอามสัดทา ແລะ มุ่งหอังผ๋นละบุนย่างแน่อแน่, อัลลอฮ์จะฉ๋งลบล้างบาบขอງลาอที่ผ่านมาทั้งหม๋ด». ถ้าหากอ่าคืนอันทิสิบห้า (เดี๋งเดือน) ของเดือนฉะบาน, หุ๊ คืนอันสุกท่าอิดของเดือนธ์จับ, หุ๊ คืนของเหดการอิสธ์อ์ ແລะ มูระธ์จ เป็นสิ่งที่ถูกบันยัดให้จัดขึ้นเป็นพิเสดด้อยการสะเหม็มสะหูอง หุ๊ ด้อยการปะกอบอิบาดะห์ย่างใดย่างหนึ่ง, แน่นอนอ่าท่านนะบิ ﷺ ก๋จะฉ๋งชี้แนะปะฉาฉาดของเผ่นไปสู่สิ่งนั้น, หุ๊ ท่านเองก๋จะได้ปะติบัดมัน, ແລะ ถ้าหากมิสิ่งใดจากเลื่องนั้นเกิดขึ้น, บันดาฉ่ธาบะห์ (ขໍอัล

ລ໋ຫ໌ຊົງພ໋ພຣະໄທຕ໋ພວກເພິ່ນ) ກ໋ຈະລາຍງານມັນສູ່ປະຊາຊາດ , ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບ໋ປົດບັງມັນຈາກພວກເຂົາ, ເພາະພວກທ່ານຄືມະນຸດທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຈິງໃຈທີ່ສຸດ ຮອງຈາກບັນດານະບີ (ຂ໋ຄວາມສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມເມດຕາຈົ່ງມີແດ່ພວກທ່ານ), ແລະ ຂ໋ອ້ລລ໋ຫ໌ຊົງພ໋ພຣະໄທຕ໋ບັນດາຊ໋ຮ໋ຫ໋ະ ຫ໌ຂອງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ﷺ ແລະ ຂ໋ໃຫ້ພວກທ່ານເປັນທີ່ພ໋ພຣະໄທດ້ອຍເຖີດ.

ແລະ ທ່ານກ໋ໄດ້ຮັບຮູ້ມາກ່ອນແລ້ວຈາກຄ໋ຳກ໋າວຂອງບັນດານັກວິຊາການ ວ່າບ໋ມີສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກທ່ານນະບີ ຊ໋ລລ໋ລ໋ລ໋ ອະໄລຮິ ອະສ໋ລລ໋ມ, ແລະ ບ໋ມີຈາກບັນດາສ໋ຫ໋ະຫ໌ຂອງທ່ານ ຣ໋ດ໋ຍ໋ລ໋ລ໋ ອັນຮຸມ, ໃນເລື່ອງຄວາມປະເສີດຂອງຄືນອັນສຸກທ໋ຳອິດຂອງເດືອນຣ໋ຈ໋ບ, ແລະ ໃນຄ່ຳຄືນເຄິ່ງຂອງເດືອນຊະບານ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນວ່າ ການສະຫຼ໋ມສະຫຼອງໃນສອງຄືນດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນບ໋ດອະຫ໌ທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ໃນອິສລາມ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ການກ໋ຳນ໋ດໃຫ້ມັນເປັນການສະເພາະດ້ວຍການອິບາດະຫ໌ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ກ໋ແມ່ນບ໋ດອະຫ໌ທີ່ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຕ໋ຳຫນ໋. ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄືນທີ 27 ຂອງເດືອນຣ໋ຈ໋ບ, ທີ່ບາງຄົນເຊື່ອວ່າເປັນຄືນອິສຣ໋ ແລະ ມ ງ໋ຣອຕ, ບ໋ອະນຸຍາດໃຫ້ກ໋ຳນ໋ດເປັນການສະເພາະເພື່ອປະກອບອິບາດະຫ໌ໃດໆ, ແລະ ກ໋ບ໋ອະນຸຍາດໃຫ້ຈ໋ດງານສະຫຼ໋ມສະຫຼອງ; ຕາມຫຼ໋ກຖານຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ, ນີ້ແມ່ນກ໋ລະນີຖ້າຫາກຮູ້ອັນເວລາທີ່ແນ່ນອນຂອງມັນ, ແລ້ວຈະເປັນແນວໃດໃນເມື່ອທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນດານັກວິຊາການນັ້ນແມ່ນ ມັນບ໋ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ, ແລະ ຄ໋ຳກ່າວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ມັນແມ່ນຄືນທີ່ຊາວເຈ໋ດຂອງເດືອນຣ໋ຈ໋ບ, ເປັນຄ໋ຳກ່າວທີ່ເປັນໂມ

ຄະ ບໍ່ມີພື້ນຖານໃດໆ ໃນຫະດີສທີ່ຊ່ເຮ້ຍຫ໌, ແລະ ມີຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວ ໄວ້ຢ່າງດີເລີດວ່າ:

ແລະ ກິດຈະການທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ບັນດາສິ່ງທີ່ສືບທອດມາຕາມ ແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ... ແລະ ກິດຈະການທີ່ຊົ່ວທີ່ສຸດຄື ບັນດາ ການອຸຕະລິກ່າທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່

ຂໍຕ່ໍ່ອັລລ໋ໍ ຊົງໂປດປະທານຄວາມສ່ໍາເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແ ລະ ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຍຶດໝັ້ນໃນຊຸນນະຫ໌ ແລ ະ ດ່ໍາລົງໝັ້ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງ ທີ່ຂັດແຍ້ງກັບມັນ, ແທ້ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ຂໍອັລລ໋ໍ ຊົງປະທານການສະດຸດີ ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມ ຈ່ໍາເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄໍລຸລຂອງພຣະອົງ ທ່ານນ ະບີມຸຮ່ໍາມັດຂອງເຮົາ, ແດ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດ ສະຫາຍຂອງທ່ານທັ້ງຫຼາຍ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ທີ່ແປດ:

ຂໍ້ຕັກເຕືອນສຳຄັນກ່ຽວກັບຄວາມໜັດຂອງຄຳສັ່ງເສຍທີ່ຖືກກ່າວອ້າງ

ທ່ານອາລານ ອະຫ໌ມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ມັສຍິດອັນ-ນະບາວີ ອັນຊຶ່ງກຽດ

ຈາກ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລ໋ໍ ບິນ ບາຊ ເຖິງບັນດາຊາວມຸສລິມທີ່ໄດ້ເຫັນສານສະບັບນີ້, ຂໍອັລລ໋ໍຊຶ່ງຮັກສາພວກເຂົາດ້ວຍອິສລາມ, ແລະ ຊຶ່ງຄຸ້ມຄອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການອຸປະໂຫລກໂດຍບັນດາຜູ້ໂງ່ຈ້າທີ່ຫຼົງຜິດດ້ວຍເຖີດ, ອາມີນ.

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາແຫ່ງອັລລ໋ຮ໌ ແລະ ຄວາມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

ຕໍ່ໄປນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສຶກສາເບິ່ງຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງທີ່ຖືກອ້າງເຖິງ ທ່ານໄຊ໌ ອະຫ໌ມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງທ່ານສາສະດາອັນຊຶ່ງກຽດ, ເຊິ່ງມີຫົວຂໍ້ວ່າ: «ນີ້ຄືຄຳສັ່ງສຽງຈາກເມືອງມະດີນະຫ໌ ອັລ-ມຸເນົ້າວະເຣາະຫ໌ ຈາກ ທ່ານໄຊ໌ ອະຫ໌ມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງທ່ານສາສະດາອັນຊຶ່ງກຽດ», ເຊິ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃນນັ້ນວ່າ:

«ໃນຄືນຂອງວັນສຸກຄືນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕື່ນຢູ່ເພື່ອອ່ານອັລ-ກຸຣອານອັນຊຶ່ງກຽດ, ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ອ່ານບັນດາພຣະນາມອັນສວຍງາມຂອງອັລລ໋ຮ໌, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສຳເລັດຈາກສິ່ງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ກຽມຕົວເຂົ້ານອນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ມີ

ວ່ງໜ້າອັນສະຫງ່າງາມຄື ທ່ານຣໍສູລ ﷺ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳມາ
ຊຶ່ງບັນດາອາຍັດໃນອັນກຸຣອານ, ແລະ ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດອັນຊ່ວ
ກງດ; ຜູ້ເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ໂລກທັງຫຼາຍ, ເຈົ້ານາຍຂອງ
ພວກເຮົາ ທ່ານມຸຮຳມັດ ﷺ, ແລ້ວທ່ານກໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ໄຊ
ອະຫ໌ມັດ, ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: ໂດຍ, ໂອ້ ທ່ານຣໍສູລຂອງອັລລ
ໜ, ໂອ້ ຜູ້ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງທີ່ອັລລ
ໜ,» ທ່ານຈຶ່ງ
ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ: «ຂ້ອຍລະອາຍໃຈຕໍ່ການກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າ
ຂ
ອງບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະພົບພຣະເຈົ້າຂອງຂ
ອ
ຍ ແລະ ບັນດາມະລາອິກະຫ໌ໄດ້; ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ອັນສຸກ ຫາ
ອັນສຸກ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງແສນຫົກສິບພັນຄົນໃນສະພາບທີ
ບໍ່ແມ່ນມຸສລິມ» -ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງບາງສ່ວນຂ
ອ
ງບາບຕ່າງໆ ທີ່ບັນດາຜູ້ຄົນໄດ້ກະທຳຂຶ້ນ, ຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ກ່າ
ວ
ວ່າ: - ຄຳເວົ້າກ່ຳຊັບນີ້ເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ພວກເຂົາ ຈາ
ກ
ພຣະຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບ ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດເດັດຂາດ. ຈາກນັ້
ນ ທ່ານກໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງສັນຍານບາງປະການຂອງວັນກິຍາມະຫ໌,
ຈົນກະທ
ັ
ງໄດ້ກ່າວວ່າ: - ຈົ່ງບອກພວກເຂົາເຖິດ ໂອ້ ໄຊ
ອ
ະ
ຫ໌ມັດເອີຍ ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງເສຍນີ້; ເພາະມັນຖືກຄັດລອກມາດ
ວ
ຍປາຍປາກກາແຫ່ງກົດກຳຫນົດ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຖືກປົ
ກ
ປ້ອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນອອກໄປຈາ
ກ
ເມືອງໜຶ່ງສູ່ອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງສູ່ອີກສ
ະ
ຖານທີ່ໜຶ່ງ, ກໍ່ຈະຖືກສ້າງປາສາດຫຼັງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວໃນສ
ວ
ນສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນອອກໄປ ການ
ຊ
ະຟາອະຫ໌ຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມສຳລັບລາວໃນວັນ
ກ
ິຍາມະຫ໌. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ໃນຂະນະທີ່ເປັນຄົນຈົນ, ອັ
ລ
ລ
ໜ ຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີຊັບສົມບັດ, ຫຼື ຫາກເປັນຜູ້ມີ

ໜີ້ສິນ, ອັລລໍຫ໌ ກໍຈະຊົງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງລາວ, ຫຼື ຫາກມີບາບ, ອັລລໍຫ໌ ກໍຈະຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ດ້ວຍບະຣໍກັຕຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ແລະ ບ່າວຂອງອັລລໍຮ໌ຄົນໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ, ໃບໜ້າຂອງລາວຈະດຳໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລໍຫ໌ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ສາມຄັ້ງວ່າ ນີ້ຄືຄວາມຈິງ, ແລະ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະ ກໍຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກດຸນຍານີ້ໄປໃນສະພາບທີ່ບໍ່ແມ່ນອິສລາມ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້ ກໍຈະລອດພົ້ນຈາກການລົງໂທດແຫ່ງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິເສດມັນ ຜູ້ນັ້ນກໍຕົກເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ».

ນີ້ຄື ບົດສະຫຼຸບຂອງຄຳສັ່ງເສຍທີ່ເປັນເທັດ ເຊິ່ງອ້າງອີງເຖິງທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລໍຮ໌ ຊຸລລັລລໍຮ໌ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລັມ, ແລະ ພວກເຮົາກໍ່ໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງເສຍທີ່ເປັນເທັດນີ້ມາຫຼາຍຄັ້ງຫຼາຍຄາວແລ້ວຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ມັນຖືກເຜີຍແຜ່ໃນໝູ່ຜູ້ຄົນເປັນແຕ່ລະຊ່ວງເວລາ, ແລະ ຖືກສົ່ງເສີມໃນໝູ່ຄົນທົ່ວໄປຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ ໃນສຳນວນຄຳເວົ້າຂອງມັນກໍມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ຜູ້ທີ່ກ່າວເທັດນັ້ນ ກ່າວວ່າ: ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຄວາມຝັນ, ແລະ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມອບໝາຍຄຳສັ່ງເສຍນີ້ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະໃນໃບປອສະບັບຫຼ້າສຸດທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກໄດ້ອ້າງໃນນັ້ນວ່າ ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຈະເຂົ້ານອນ, ໝາຍຄວາມວ່າ: ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານໃນຍາມຕື່ນນັ້ນເອງ

ຜູ້ສ້າງເລື່ອງຂີ້ຕົວະນີ້ ໄດ້ອ້າງໃນຄຳສັ່ງເສຍນີ້ຫຼາຍໆ ສິ່ງຫຼາຍໆ ຢ່າງ; ເຊິ່ງມັນເປັນການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມຜິດທີ່ເປີດເຜີຍທີ່ສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕືອນທ່ານ

ກ່ຽວກັບມັນໃນໂອໆ ນີ້ໃນຄຳເວົ້ານີ້, ອິນຊາອັລລ໋ຫ, ແລະ ແທ້ຈິ
ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນກ່ຽວກັບມັນໃນຫລາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ
ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ວ່າມັນເປັນການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຊັດ
ຈນທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມຜິດທີ່ເປີດເຜີຍທີ່ສຸດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອ
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານສິ່ງພິມສະບັບຫລ້າສຸດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ລັງເລໃ
ຈທີ່ຈະຂຽນກ່ຽວກັບມັນ, ຍ້ອນຄວາມຊັດເຈນຂອງຄວາມຜິດ
ຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມກ້າຫານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຜູ້ສ້າງເລື່ອງ
ຂີ້ຕົວະນັ້ນໃນການໂກຫົກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຄວາມຜິດ
ຂອງມັນຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງເລັກ
ນ້ອຍ, ຫຼື ມີທຳມະຊາດທີ່ດີງາມ, ແຕ່ເພື່ນ້ອງຫຼາຍທ່ານ ໄດ້ແຈ້ງ
ໃຫ້ຂ້ອຍຊາບວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ຫຼາຍໃນໝູ່ຜູ້ຄົນ, ພວກເຂົ
າໄດ້ສົ່ງຕໍ່ກັນ ແລະ ມີບາງສ່ວນທີ່ເຊື່ອມັນ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່
ງເຫັນວ່າເປັນໜ້າທີ່ຂອງຄົນຊື່ນຂ້ອຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ຂຽນຊີ້ແຈງ
ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພື່ອຊີ້ແຈງເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ
ແລະ ວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນການອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານສາດສະດາທູດ
ຂອງອັລລ໋ຫ ﷺ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜຫຼົງເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນ. ແລະ ບັນ
ດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສັດທາ, ຫຼື ບັນດາຜູ້ມີທຳມະຊາດ
ອັນບໍລິສຸດ ແລະ ສະຕິປັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ ທີ່ໄດ້ໄຕ່ຕອງພິຈາລະ
ນາມັນ; ຍ່ອມຮູ້ວ່າມັນເປັນຄຳເວົ້າຕົວະ ແລະ ການອຸປະໂຫຼກຂຶ້
ນໃນຫຼາຍ ໆ ດ້ານ.

ແລະ ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຍາດຕິພີ່ນ້ອງບາງຄົນຂອງ
ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫ໌ມັດ ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງເສຍນີ້ທີ່ເປັນການສ້າງເລື່ອ
ງຂຶ້ນເພື່ອໃສ່ຮ້າຍເພື່ນ, ເພື່ນຈຶ່ງຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ວ່າມັນ
ເປັນການຕົວະໃສ່ທ່ານໄຊກ ອະຫ໌ມັດ, ແລະ ວ່າເພື່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວມັ
ນເລີຍ. ແລະ ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫ໌ມັດທີ່ກ່າວມານັ້ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ

ດົນແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກເຮົາສົມມຸດວ່າ ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫ໌ມັດທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ, ໄດ້ອ້າງວ່າຕົນໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຄວາມຝັນ ຫຼື ໃນຍາມຕື່ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງເສຍລາວດ້ວຍຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ພວກເຮົາກໍ່ຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າລາວເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າຂີ້ຕົວະ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ກ່າວກັບລາວນັ້ນຄືໄຊຕອນ, ບໍ່ແມ່ນທ່ານສາດສະດາທູດ ﷺ ດ້ວຍເຫດຜົນຫລາຍປະການດັ່ງນີ້:

ປະການທຳອິດ: ທ່ານນະບີ ຊັລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ບໍ່ສາມາດຖືກເຫັນໄດ້ໃນຍາມຕື່ນ ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງທ່ານ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມຈາກກຸ່ມຄົນໂງ່ຈ້າ ຂອງພວກຊຼຟີທີ່ອ້າງວ່າຕົນໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ຊັລລັລລ໋ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ໃນຍາມຕື່ນ, ຫຼື ວ່າທ່ານໄດ້ມາຮ່ວມໃນງານເມົາລິດ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ; ແນ່ນອນວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫຼົງຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແລະ ໄດ້ຖືກປົກປິດຄວາມຈິງຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະ ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ໄດ້ຜ່າຝືນຕໍ່ຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ຊຸນນະຫ໌, ແລະ ມະຕິເອກະພາບຂອງບັນດາຜູ້ຮູ້; ເພາະວ່າບັນດາຄົນຕາຍນັ້ນຈະອອກຈາກກຸໂບຣຂອງພວກເຂົາໃນອັນກິຍາມະຫ໌ເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນໃນໂລກດຸນຍານີ້. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນຄົນຂີ້ຕົວະຢ່າງຊັດເຈນ, ຫຼື ເປັນຜູ້ທີ່ຜິດພາດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັບສົນ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງທີ່ບັນດາຄົນລຸ້ນກ່ອນທີ່ຊອບທຳໄດ້ຮູ້ ແລະ ທີ່ບັນດາສໍຫາບະຫ໌ຂອງທ່ານຣໍຊູລ ລຸລລ໋ຫ໌ ﷺ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາມພວກເຂົາດ້ວຍຄຸນນະທຳໄດ້ດຳເນີນຕາມ, ດັ່ງຄຳດຳລັດຂອງພຣະອົງອັລລ໋ຫ໌ທີ່ວ່າ:

﴿ثُمَّ إِنَّكُم بَعۡدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ١٥ ثُمَّ إِنَّكُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ تُبۡعَثُونَ ١٦﴾

{ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແທ້ຈິງພວກເຈົ້າຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ} (ແລ້ວແທ້ຈິງ ພວກເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນຊີບຂຶ້ນມາໃນວັນກິຍາມະຫ໌) [ອັລ-ມຸມິນູນ: 15, 16] ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«ຂ້ອຍເປັນຄົນທຳອິດທີ່ແຜ່ນດິນຈະແຍກອອກຈາກ ໃນວັນກິຍາມະຫ໌, ແລະ ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຊ່ວຍອ້ອນວອນຄົນທຳອິດ ແລະ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ການຊ່ວຍອ້ອນວອນຖືກຕອບຮັບ». ແລະ ໂອງການຕ່າງ ໆ ແລະ ຫະດີຊ ໃນຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ປະການທີ່ສອງ: ທ່ານນະບີ ສໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ຈະບໍ່ກ່າວຄຳທີ່ຂັດກັບຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຫຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ຄຳສັ່ງເສຍບົດນີ້ກໍ່ຂັດກັບບົດບັນຍັດຂອງທ່ານຢ່າງຊັດເຈນ, ດ້ວຍເຫດຜົນຫລາຍປະການ -ດັ່ງທີ່ຈະກ່າວຕໍ່ໄປ-, ແລະ ທ່ານ ຣໍຊູລ ລໍລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ ນັ້ນອາດຈະຖືກເຫັນໃນຄວາມຝັນໄດ້, ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຫັນທ່ານໃນຄວາມຝັນຕາມຮູບລັກສະນະອັນມີກຽດຂອງທ່ານ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ເຫັນທ່ານແທ້ແລ້ວ; ເພາະວ່າໄຊຕອນບໍ່ສາມາດຈຳແລງກາຍໃນຮູບຂອງທ່ານນະບີໄດ້, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີຊທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີກຽດ. ແຕ່ທະວ່າ, ປະເດັນສຳຄັນທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການສັດທາຂອງຜູ້ທີ່ຝັນ, ຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຈົ່ງຈຳທີ່ແມ່ນຍຳ, ການຍຶດໝັ້ນໃນສາສະໜາ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວ, ແລະວ່າລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຮູບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງ

ເພີ່ນ ຫຼື ໃນຮູບລັກສະນະອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນ.

ແລະ ຫາກມີຫະດີສຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໃນຂະນະທີ່ເພິ່ນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ໂດຍບໍ່ຜ່ານສາຍລາຍງານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ທ່ຽງທ່ຳ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ແມ່ນຍ່ຳ ກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ຈະຖືກບໍ່ນຳມາເປັນຫຼັກຖານ, ຫຼື ຫາກມາຈາກສາຍລາຍງານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ແມ່ນຍ່ຳ, ແຕ່ມັນຂັດແຍ້ງກັບບົດລາຍງານຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈຳດີກວ່າ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ສາມາດລວມທັງສອງບົດລາຍງານເຂົ້າກັນໄດ້, ເມື່ອນັ້ນ ບົດລາຍງານໜຶ່ງກໍ່ຈະຖືກຍົກເລີກ ແລະ ບໍ່ຖືກປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ອີກບົດລາຍງານໜຶ່ງເປັນໂຕມາຍົກເລີກ ແລະ ຖືກປະຕິບັດຕາມ, ຫາກເປັນໄປໄດ້ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງມັນ, ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດລວມ ຫຼື ຍົກເລີກໄດ້ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະຖິ້ມບົດລາຍງານຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈື່ຈຳດ້ອຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມທ່ຽງທຳນ້ອຍກວ່າ, ພ້ອມທັງຕັດສິນວ່າມັນເປັນບົດລາຍງານທີ່ຜິດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ນຳມາປະຕິບັດ.

ແລ້ວຈະເປັນຊຸ່ນໃດກັບຄຳສັ່ງເສຍທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຖ່າຍທອດມັນມາຈາກທ່ານຣໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລຳ, ທັງບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຫນ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ. ໃນສະພາບຊຸ່ນນີ້, ມັນສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຖືກປະຕິເສດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການໃສ່ໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄຳສັ່ງເສຍນັ້ນຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຂັດກັບບົດບັນຍັດສາສະໜາກໍ່ຕາມ. ແລ້ວຈະຍັ່ງເປັນຊຸ່ນໃດອີກ ຖ້າຫາກຄຳສັ່ງເສຍນັ້ນປະກອບໄປດ້ວຍຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນໂມຄະຂອງມັນ, ແລະ ວ່າມັນເປັນການອຸປະໂລກຂຶ້ນມາໃສ່ຣໍຊູລຂອງອັລລໍຮ໌ ຊັລລັ

ລ໋ະ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋າ, ແລະ ຍັງປະກອບດ້ວຍການບັນຍັດສ
າສະໜາທີ່ອັລລ໋ໍ ບໍ່ໄດ້ລ໋ຽງອະນຸຍາດອີກ?

ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

« ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວອ້າງຕ່ໍຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກ່າວ, ກ໋ໍ
ຈົ່ງຈັບຈອງບ່ອນນັ່ງຂອງລາວໃນໄຟນະລົກເຖີດ » ແລະ ແທ້ຈິ
ງ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ ໄດ້ກ່າວອ້າງຕ່ໍທ່ານສາດສະດາທູ
ດຂອງອັລລ໋ໍ ﷺ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຕ໋ໍອະຕ່ໍທ່
ານດ້ວຍການຕ໋ໍອະທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຮ້າຍແຮງ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງ
ສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງຕ່ໍກັບຄໍາຄາດໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້, ແລະ ມັນ
ເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນແລ້ວສໍາລັບເຂົາ ຖ້າຫາກບໍ່ຮີບຮ້ອນກັບໃ
ຕ, ແລະ ບໍ່ປະກາດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ໋ໍອະຂອງຄໍາສັ
ງເສຍນີ້ທີ່ມີຕ່ໍທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລ໋ໍ ﷺ; ເພາະວ່າ ຜູ
ທີ່ເຜີຍແຜ່ຄວາມເທັດໃນໝູ່ມະນຸດ, ແລະ ໄດ້ອ້າງວ່າມັນເປັນ
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ; ການກັບໂຕຂອງເຂົາຈາກສິ່ງນັ້ນຈ
ະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍການປະກາດ ແລະ ເປີດ
ເຜີຍມັນອອກມາ; ຈົນກວ່າຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການຖອນຕ
ວຈາກຄໍາຕ໋ໍອະຂອງເຂົາ, ແລະ ການປະຕິເສດຄໍາເວົ້າຂອງຕົນ
ເອງ; ດັ່ງຄໍາດໍາລັດຂອງອັລລ໋ໍ ຜູ້ລ໋ຽງຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ວ່າ:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡتُمُونَ مَآ أَنزَلۡنَا مِنَ ٱلۡبَيِّنَٰتِ وَٱلۡهُدَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنَّٰهُ لِلنَّاسِ فِي ٱلۡكِتَٰبِ أُوْلَٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ ٱللَّهُ وَيَلۡعَنُهُمُ ٱللَّٰعِنُونَ ١٥٩ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُواْ وَأَصۡلَحُواْ وَبَيَّنُواْ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَتُوبُ عَلَيۡهِمۡ وَأَنَا ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ١٦٠﴾

(ແທ້ຈິງ ບັນດາຜູ້ທີ່ປິດບັງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານລົງມາ ຈາກ

ບັນດາຫຼັກຖານອັນຊັດແຈ້ງ ແລະ ທາງນຳ ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ຊີ້ແຈງມັນແກ່ມວນມະນຸດໃນຄຳພີແລ້ວ, ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ອັລລໍຮ໌ຈະຊົງສາບແຊ່ງພວກເຂົາ ແລະ ບັນດາຜູ້ສາບແຊ່ງທັງຫຼາຍກໍຈະພາກັນສາບແຊ່ງພວກເຂົາ)

(ນອກຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບເນື້ອກັບຕົວ ແລະ ປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງ, ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້າຈະອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ຂ້າຄືຜູ້ຊົງຮັບການກັບໂຕ, ຜູ້ຊົງເມດຕາປານີສະເໝີ) [ອັລ-ບะกะเราะห์: 159, 160] ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງໃນອົງການອັນມີກຽດນີ້ວ່າ: ຜູ້ໃດທີ່ປິດບັງສິ່ງໃດໜຶ່ງຈາກສັດຈະທຳ ການກັບຕ໊ອຂອງລາວຈາກການກະທຳນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບ ຈົນກວ່າຈະມີການປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ການຊີ້ແຈງໃຫ້ເປັນທີ່ປະຈັກ, ແລະ ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາສົມບູນແລ້ວແກ່ປວງຂ້າຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງສົມບູນແກ່ພວກເຂົາ ໂດຍການສົ່ງສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ ທ່ານນะบิมูฮำมัด ﷺ, ພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງປะทานวัฮฺยูมาแก่ท่าน ເຊິ່ງເປັນບົດບັນຍັດທີ່ສົມບູນ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເອົາທ່ານກັບຄືນໄປ ຈົນກວ່າການເຮັດໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ການຊີ້ແຈງຈະສຳເລັດລົງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜ้ູຊົງຍິ่งใหญ่ได้ดำรัสไว้ว่า:

﴿...ٱلۡيَوۡمَ أَكۡمَلۡتُ لَكُمۡ دِينَكُمۡ وَأَتۡمَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ نِعۡمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلۡإِسۡلَٰمَ دِينٗا...﴾

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາสะหนาของพวกท่านสมบูนแล้ว ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືอกให้อิสลามเป็นสาสะหนาของพวกท่าน...)

[ອັລ-ມາອິດະห์: 3]

ສ່ວນຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກຄຳສັ່ງເສຍນີ້ຂຶ້ນມາ ແມ່ນໄດ້ປາກົດຕົວໃນສະຕະວັດທີສິບສີ່, ໂດຍຕ້ອງການທີ່ຈະປອມແປງສາສະຫນາໃໝ່ຂຶ້ນມາເພື່ອຫຼອກລວງຜູ້ຄົນ, ເຊິ່ງກ່ານົດວ່າຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຂອງລາວຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຂອງລາວກໍຈະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສະຫວັນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້ານະລົກ, ແລະ ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ທີ່ລາວໄດ້ອຸປະໂຫລກຂຶ້ນມາ ມີຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ປະເສີດກວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານ, ໂດຍລາວໄດ້ອຸປະໂຫລກໃນນັ້ນວ່າ: ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຫຼື ຈາກບ່ອນໜຶ່ງໄປສູ່ອີກບ່ອນໜຶ່ງ; ຈະຖືກສ້າງອັງຫຼັງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວໃນສວນສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ແລະ ບໍ່ສົ່ງມັນອອກໄປ ກໍຈະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊະຟາອະห์ຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ໃນວັນກິຍາມะห์, ແລະ ນີ້ຄືການຕ໋ອະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນທີ່ສຸດ ຕໍ່ຄວາມບໍ່ຈິງຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ພ້ອມທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດຄວາມລະອາຍ ແລະ ຄວາມກ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການຕ໋ອະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ; ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ຄັດລອກພຣະຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສົ່ງມັນຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຍັງອີກເມືອງໜຶ່ງ, ຫລື ຈາກສະຖານທີ່ຫນຶ່ງໄປຍັງອີກສະຖານທີ່ຫນຶ່ງ; ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນບຸນອັນປະເສີດນີ້ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳພີອັລກຸຣອານ, ແລ້ວຜູ້ທີ່ຂຽນເລື່ອງຕ໋ອະນີ້ຂຶ້ນມາ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ມັນຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປຍັງອີກເມືອງໜຶ່ງຈະໄດ້ຮັບມັນໄດ້ແນວໃດ?. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງມັນຈາກເມືອງໜຶ່ງໄປສູ່ອີກເມືອງໜຶ່ງ, ກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຕັ

ດສິດອອກຈາກການຊະຟາອະຫ໌ຂອງນະບີ ﷺ ຖ້າຫາກວ່າລາວເ
ປັນຜູ້ສັດທາຕໍ່ທ່ານ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດຂອງທ່ານ
. ການສ້າງເລື່ອງຕົວະພຽງຂໍ້ດຽວໃນຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ກໍພຽງພໍແລ້
ວທີ່ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ທັງຄວາມຕົ
ວະໂກຫົກ, ຄວາມບໍ່ມີຍາງອາຍ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຫ່າ
ເຫີນຂອງຜູ້ເຜີຍແຜ່ມັນ ຈາກການຮັບຮູ້ໃນແນວທາງອັນຖືກ
ຕ້ອງທີ່ສາດສະດາທູດ ໄດ້ນຳມາ.

ໃນຄຳສັ່ງເສຍນີ້ - ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ - ຫຍັງ
ມີເລື່ອງອື່ນໆ ອີກ, ເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາ
ມບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການຕົວະຂອງມັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງເ
ລື່ອງຂຶ້ນມາຈະສາບານເປັນຮ້ອຍເປັນພັນຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ
ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ແລະ ຈະຂໍດຸອາໃຫ້ຕົນເອງ
ປະສົບກັບການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແລະ ຕ່ຳຕ່ອຍທີ່ສຸດ
ເພື່ອຢືນຢັນວ່າລາວເວົ້າຈິງກໍ່ຕາມ; ລາວກໍ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເວົ້າຈິງ,
ແລະ ຄຳເວົ້ານັ້ນກໍ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ແຕ່ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລໍຮ໌, ແລ້ວຂໍ
ສາບານຕໍ່ອັລລໍຮ໌ອີກຄັ້ງ, ວ່າມັນຄືຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຮ້າຍແ
ຮງ ແລະ ໜ້າລັງກຽດທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງ
ມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ບັນດາມະລາອິກະຫ໌ທີ່ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເ
ຮົາ ເປັນພະຍານ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມໃນໝູ່ຊາວມຸສລິມທີ່ໄດ້ຮັບ
ຮູ້ບົດຂຽນນີ້ – ນີ້ຄືການປະຈັກພະຍານທີ່ພວກເຮົາຈະນຳໄປພ
ົບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ຊົງກຽດທີ່ຍິ່
ງໃຫຍ່– ວ່າຄຳສັ່ງເສຍນີ້ຄືການຕົວະ ແລະ ການອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ
ຕໍ່ທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ, ຂໍອັລລໍຮ໌ຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່
ອຸປະໂຫລກມັນຂຶ້ນມາຈົ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ແລະ ຂໍພຣະອົ
ງຊົງຈັດການກັບລາວຕາມທີ່ລາວສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະ ສິ່ງທີ່ຊີ້ບົ່ງບອກເຖິງຄວາມເປັນເທັດຂອງຄຳສັ່ງເສຍ ນີ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ ນອກເໜືອຈາກທີ່ກ່າວມາ ແລ້ວນັ້ນ, ກໍຄື ບັນດາເລື່ອງຕ່າງໆ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກເນື້ອໃນ ຂອງມັນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເຊິ່ງໃນນັ້ນກໍ່ມີ:

ເລື່ອງທີ່ໜຶ່ງ; ຄືຄຳກ່າວທີ່ວ່າ: (ເພາະວ່າໃນລະຫວ່າງອັນສຸກ ຫາ ອັນສຸກ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງແສນຫົກໝື່ນຄົນ ໃນສະພາ ບທີ່ບໍ່ໄດ້ນັບຖືສາສະໜາອິສລາມ); ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມ ຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ, ແລະ ທ່ານນະບີ ຊ່ອລລັລລ່ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັ ລລ່ຳ ນັ້ນ ການວ່ຳອະຫ໌ຮີໄດ້ຢຸດຕິວ່ຳແລ້ວຫຼັງຈາກການເສຍຊີ ວິດຂອງທ່ານ, ເຊິ່ງໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ທ່ານກໍ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງ ສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ, ແລ້ວຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ; ດັ່ງທີ່ອັລລ່ຮ໌ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່ າ:

﴿قُل لَّآ أَقُولُ لَكُمۡ عِندِي خَزَآئِنُ ٱللَّهِ وَلَآ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມູຮຳມັດ ວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານ ວ່າ ຂ້ອຍມີຄັງສົມບັດຂອງອັລລ່ຮ໌ ແລະ ຂ້ອຍກໍ່ບໍ່ຮູ້ສິ່ງເລັ້ນລັບ ...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັນອາມ : 50]. ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລ່ຮ໌ໄ ດ້ກ່າວວ່າ:

﴿قُل لَّا يَعۡلَمُ مَن فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ ٱلۡغَيۡبَ إِلَّا ٱللَّهُ...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມູຮັມມັດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນຊັ້ນຟ້າທັ້ງຫລາຍ ແລ ະ ໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອຍານອີໂສນອກເໜືອຈາ ກພຣະອົງອັລລ່ຮ໌...) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ນ່ຳລ: 65], ໃນລາຍງານຫ ະດີຊທີ່ຊ່ຮີຫ໌ຈາກທ່ານນະບີ ຊ່ອລລັລລ່ຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລ່ຳ ທ່ານ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«يُذَادُ رِجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ القِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيُقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ العَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧]».

«ຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງ ຂ້ອຍໃນວັນກີຍາມະຫ໌, ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍເອີຍ! ສະຫາຍຂອງຂ້ອຍ, ສະຫາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລ້ວຈະຖືກກ່າວແກ່ຂ້ອຍວ່າ: ແທ້ຈິງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ອຸບະໂຫຼກສິ່ງໃດຂຶ້ນມາໃໝ່ຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງ ກ່າວຊ້ຳນຽງດັ່ງກັບທີ່ບ່າວຜູ້ຊອບທຳໄດ້ກ່າວວ່າ: (ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານເໜືອພວກເຂົາ ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ໃນທ່າມກາງພວກເຂົາ, ຄັ້ນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເອົາຊີວິດຂ້ານ້ອຍໄປ ພຣະອົງກໍ່ເປັນຜູ້ຊົງເຝົ້າຕິດຕາມພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງເປັນພະຍານເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງ) [ອັລ-ມາອິດะห์: 117]».

ເລື່ອງທີ່ສອງ: - ຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ແລະ ຢືນຢັນວ່າມັນເປັນການຂີ້ຕົວະ -: ຄືຄຳກ່າວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ລາວເປັນຄົນຍາກຈົນ ອັລລໍ່ຫ์ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ລາວຮັ່ງມີ, ຫຼື ເປັນຄົນມີໜີ້ສິນ ອັລລໍ່ຫ์ຈະຊົງຊົດໃຊ້ໜີ້ສິນຂອງລາວໃຫ້, ຫຼື ມີບາບຕິດໂຕ ອັລລໍ່ຫ์ຈະຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ດ້ວຍຄວາມສັວັນມຸງຄຸນຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້) ແລະ ອື່ນໆ ຈົນຈົບ. ແລະ ນີ້ຄືການເວົ້າຕົວະທີ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຕໍ່ການຕົວະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງເລື່ອງຂຶ້ນມາ, ແລະ ການຂາດຄວາມລະອາຍຂອງລາວຕໍ່ອັລລໍ່ຫ์ ແລະ ຕໍ່ປວງບ່າວຂອງພຣະ

ອົງ; ເພາະວ່າບັນຫາ ສາມປະການນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ການຂຽນຄຳຜິກຸຣອານອັນຊົ່ວກຽດ, ແລ້ວມັນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດສຳລັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳສັ່ງສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນີ້? ແທ້ຈິງແລ້ວສິ່ງທີ່ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ນີ້ຕ້ອງການກໍ່ຄື ການສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຜູກພັນຢູ່ກັບຄຳສັ່ງເສຍນີ້; ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຂຽນມັນໄວ້ ແລະ ຍຶດຕິດຢູ່ກັບຄວາມປະສົງທີ່ຖືກອ້າງຂຶ້ນມານີ້, ແລະ ລະຖິ້ມບັນດາແນວທາງທີ່ອັລລ໋ອ ໄດ້ວາງເປັນບົດບັນຍັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ປວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມັນເປັນສິ່ງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຮັ່ງມີ, ການຊຳລະໜີ້ສິນ ແລະ ການອະໄພໂທດໃນບາບຕ່າງໆ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອັລລ໋ອ ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາເຫດຕ່າງໆ ແຫ່ງຄວາມເສື່ອມເສຍ, ການເຊື່ອຟັງຕາມອາລົມໃຝ່ຕ່ຳ ແລະ ໄຊຕອນ.

ເລື່ອງທີ່ສາມ: -ຈາກບັນດາປະການທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມເປັນໂມຄະຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້-, ຄືຄຳກ່າວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ແລະຜູ້ໃດຈາກບ່າວຂອງອັລລ໋ອ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນ; ໃບໜ້າຂອງລາວຈະມືດດຳທັ້ງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ). ແລະ ນີ້ກໍ່ເຊັ່ນກັນ, ຖືເປັນການຕົວະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ແລະ ການຕົວະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ. ມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດໃນສະຕິປັນຍາຂອງຄົນທີ່ມີເຫດຜົນ ທີ່ຈະຂຽນຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ທີ່ລາຍນິລະນາມຄົນໜຶ່ງໄດ້ນຳມາໃນສັດຕະວັດທີສິບສີ່, ໂດຍສ້າງເລື່ອງໃສ່ຮ້າຍຕໍ່ທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລ໋ອ ﷺ ແລະ ຮຽກຮ້ອງວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ໃບໜ້າຂອງລາວຈະດຳໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ກໍຈະກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫຼັງຈາກທີ່ເ

ຄ ຍທຸກຍາກ, ແລະ ຈະປອດຈາກໜີ້ສິນຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ສະສົມທັບຖົມ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໃນບາບທີ່ລາວໄດ້ກະທຳ!

ມະຫາບະລິສຸດແດ່ພຣະອົງ! ນີ້ຄືການໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີອັນໃຫຍ່ຫຼວງ!!

ແລະ ແທ້ຈິງ ຫຼັກຖານ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຕ່າງກໍ່ເປັນພະຍານເຖິງການຕົວະຂອງຜູ້ກ່ເລື່ອງນີ້ຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມອາດຫານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງລາວຕໍ່ອັລລໍຫ໌, ຕະຫຼອດຈົນຄວາມໂຮ້ຍາງອາຍຂອງລາວຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ແລະ ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດ. ເຫຼົ່ານີ້ຄືປະຊາຊາດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນ, ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ດຳຄ້ຳລົງ, ແລະ ທີ່ນີ້ກໍ່ມີກຸ່ມຄົນຈຳນວນມະຫາສານທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈຳນວນໄດ້ນອກຈາກອັລລໍຫ໌ ທີ່ໄດ້ຂຽນມັນຫຼາຍຄັ້ງຫຼາຍຄາວ, ແຕ່ໜີ້ສິນຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝົດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອັລລໍຫ໌ ໃຫ້ພົ້ນຈາກການອ່ຽງເອນຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ຈາກມົນທິນຂອງບາບກຳທັງຫຼາຍ. ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຜົນຕອບແທນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນສິ່ງທີ່ບົດບັນຍັດອັນຊົງກຽດບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳພີທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຊິ່ງກໍຄື ພຣະຄຳພີອັລກຸຣອານ, ແລ້ວມັນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳສັ່ງເສຍທີ່ຖືກກຸຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່ຈິ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ປະໂຫຍກຈຳນວນຫຼາຍທີ່ເປັນການປະຕິເສດສັດທາ. ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລໍຫ໌!! ພຣະອົງຊົງມີຄວາມອົດກັ້ນພຽງໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບັງອາດກ່າວຕົວະຕໍ່ພຣະອົງ.

ເລື່ອງທີສີ່: -ຈາກບັນດາເລື່ອງທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ຄຳສັ່ງເສຍນີ້ເປັນໂມຄະທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄວາມທັດທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ-: ຄືຄຳກ່າວຂອງລາວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນມັນ ຈະລອດພົ້ນຈ

ากการลົງໂທດຂອງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມັນ ກໍ່ໄດ້ຕົກສາສະໜາແລ້ວ), ແລະ ອັນນີ້ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ເປັນຄວາມບ້ຽາດຕໍ່ການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມໂມຄະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ໂດຍທີ່ຜູ້ອຸປະໂຫລກຜູ້ນີ້ໄດ້ຮຽກຮ້ອງຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນການອຸປະໂຫລກຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້ກ່າວອ້າງວ່າດ້ວຍສິ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນຈາກການລົງໂທດແຫ່ງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ປະຕິເສດມັນກໍ່ຈະກາຍເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ, ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລ໋ໜ, ຄົນຂີ້ຕົວະຜູ້ນີ້ໄດ້ອຸປະໂຫລກຄວາມຕົວະອັນໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນຕໍ່ອັລລ໋ໜ, ແລະ ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລ໋ໜ, ລາວໄດ້ກ່າວສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ, ແທ້ຈິງ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນທີ່ຈະຕົກສາສະໜາ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມັນ; ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນແມ່ນການອຸປະໂຫລກ, ເປັນສິ່ງທີ່ໂມຄະ ແລະ ເປັນການຂີ້ຕົວະທີ່ປາສະຈາກຮາກຖານຂອງຄວາມຈິງ, ແລະ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍເອົາອັລລ໋ໜເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນການຂີ້ຕົວະ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫລກມັນຂຶ້ນມາກໍ່ເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ຫຼອກຫລວງ, ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະວາງບົດບັນຍັດໃຫ້ແກ່ມະນຸດໃນສິ່ງທີ່ອັລລ໋ໜບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແລະ ນຳເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາເຂົ້າມາໃນສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອັລລ໋ໜນັ້ນໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດນີ້ ກ່ອນການອຸປະໂຫລກຂີ້ຕົວະນີ້ເປັນເວລາສິບສີ່ສັດຕະວັດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຕື່ນຕົວ: ໂອ້ ບັນດາທ່ານຜູ້ອ່ານ ແລະ ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງລະວັງການເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທີ່ຖືກອຸປະໂຫລກຂຶ້ນມາເຊັ່ນນີ້, ແລະ ຢ່າໃຫ້ມັນແຜ່ຫຼາຍໃນທ່າມກາງພວກທ່ານ, ເພາະ ແທ້ຈິງສັດຈະທຳນັ້ນມີລັດສະໝີ ເຊິ່ງຈະບໍ່

ສັບສົນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສະແຫວງຫາສັດ ຈະທຳພ້ອມກັບຫຼັກຖານຂອງມັນ, ແລະ ຈົ່ງຖາມບັນດາຜູ້ມີຄ ວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂໍ້ສົງໄສແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ຢ່າໄດ້ ຫຼົງເຊື່ອໃນຄຳສາບານຂອງບັນດາຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະແທ້ຈິງ ອິບ ລີສ ຜູ້ຖືກສາບແຊ່ງ ໄດ້ສາບານຕໍ່ບິດາມານດາຂອງພວກທ່ານ ຄື ອາດຳ ແລະ ຫະວາ, ວ່າແທ້ຈິງລາວເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນໝູ່ຜູ້ໃຫ້ ຄຳຕັກເຕືອນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແກ່ທັງສອງ, ທັງໆ ທີ່ລາວຄືຜູ້ ທໍລະຍົດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ຂີ້ຕົວະທີ່ສຸດໃນໝູ່ຄົນຂີ້ ຕົວະທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ໄດ້ຊົງເລົ່າເລື່ອງຂອງລາວໄວ້ ໂດຍທີ່ ພຣະອົງ ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ٢١﴾

(ແລະ ມັນໄດ້ສາບານຕໍ່ຄົນທັງສອງວ່າ “ແທ້ຈິງຂ້ອຍເປັນ ຜູ້ແນະນຳທີ່ຈິງໃຈຕໍ່ພວກທ່ານທັງສອງ”) [ສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ອະຣ ຟ: 21]. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງລະວັງລາວ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງລ າວທີ່ເປັນຜູ້ອຸປະໂຫຼກຄວາມເທັດ, ເພາະວ່າລາວ ແລະ ພວກ ຂົ ມີທັງການສາບານທີ່ເປັນເທັດ, ສັນຍາທີ່ທໍລະຍົດ, ແລະ ຖ້ອ ຍຄຳທີ່ປະດັບປະດາຂຶ້ນມາ ເພື່ອການລໍ້ລວງ ແລະ ຮັດໃຫ້ຫຼົງ ຜິດ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ສ່ວນສິ່ງທີ່ຜູ້ໃສ່ຮ້າຍຜູ້ນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການ ປາກົດຂຶ້ນຂອງບັນດາຄວາມຊົ່ວນັ້ນ; ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈ ງ, ແລະ ອັລ-ກຸຣອານອັນຊົງກຽດ ແລະ ຊຸນນະຫ໌ອັນບໍລິສຸດ ກ່ ໄ ດ້ຕັກເຕືອນຈາກມັນຢ່າງທີ່ສຸດ, ແລະ ໃນທັງສອງສິ່ງນັ້ນກໍມີທ າງນຳ ແລະ ຄວາມພຽງພໍ.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງກ່ຽວກັບບັນດາສັນຍານຂອງອັນສິ້ ນໂລກນັ້ນ, ບັນດາຫະດີສຂອງທ່ານສາດສະດາກໍ່ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ຢ່

າງລັດເຈນແລ້ວ, ແລະ ຄຳພີອັລກຸຣອານກໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງບາງສ່ວນຂອງເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ສະນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຢາກຮູ້ເລື່ອງນັ້ນ ກໍສາມາດຊອກຫາໄດ້ໃນຕຳລາຫະດີຊ ແລະ ບົດປະພັນຕ່າງໆ ຂອງບັນດາຜູ້ຊົງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສັດທາ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍ່ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃດໆ ຕໍ່ຄຳຊີ້ແຈງຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງເລື່ອງຕົວະຂຶ້ນນີ້ ແລະ ການຫຼອກລວງຂອງລາວ, ພ້ອມທັງການປະປົນຄວາມຈິງເຂົ້າກັບຄວາມເທັດ. ຂໍອັລລ໋ວ ຊົງຄຸ້ມຄອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານ ແລະ ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນດາໄຊຕອນ, ການທົດສອບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ນຳໄປສູ່ການຫລົງທາງ, ການຫັນເຫຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ອອກນອກທາງ, ແລະ ການຫຼອກລວງຂອງບັນດາສັດຕູຂອງອັລລ໋ວ ຜູ້ທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເທັດ, ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະດັບແສງສະຫວ່າງຂອງອັລລ໋ວ ດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງມະນຸດຊາດສັບສົນ, ແຕ່ອັລລ໋ວ ນັ້ນ ຊົງເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງສົມບູນ, ແລະ ຊົງຊ່ວຍເຫຼືອສາສະໜາຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາສັດຕູຂອງອັລລ໋ວ ຈາກເຫຼົ່າໄຊຕອນ ແລະ ພັກພວກຂອງມັນ ໃນໝູ່ຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຈະກຽດຊັງກໍ່ຕາມ. ແລະ ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລ໋ວ ໃຫ້ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງ ໆຂອງບັນດາມຸສລິມ, ແລະ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂປດປະທານແກ່ພວກເຂົາ ເຊິ່ງການປະຕິບັດຕາມສັດຈະທຳ, ການດຳລົງໝັ້ນຢູ່ບົນສັດຈະທຳນັ້ນ ແລະ ການກັບໂຕສູ່ອັລລ໋ວ ຈາກບາບກຳທັງປວງ, ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຮັບການກັບໂຕ, ຜູ້ຊົງເມດຕາປານີຍິ່ງ, ຜູ້ຊົງອະນຸຍາດເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງ. ອັລລ໋ວ ຊົງພໍພຽງສຳຫຼັບພວກເຮົາ ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ຮັບມອບໝາຍທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີພ

ະລ້ຽ ແລະ ອຳນາດໃດ ໆ ນອກຈາກອັລລ໋ວ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ເທົ່ານັ້ນ.

ແລະ ມອບການສັນລະເສີນທັ້ງປວງເປັນສິດຂອງອັລລ໋ວ ຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນລະໂລກ, ຂໍ ຊ່ອລາດ ແລະ ສະລາມສັນຕິ ຈົ່ງປະສົບຕໍ່ ບ່າວ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ສັດຈິງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້, ພ້ອມດ້ວຍວົງວານ, ມິດສະຫາຍ ແລະ ບັນດາຜູ້ຈະເລີນຮ້ອຍຕາມທ່ານ ດ້ວຍການປະຕິບັດຄວາມດີງາມ ຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ທີ່ເກົ້າ: ຂໍ້ກຳຫນົດກ່ຽວກັບເວດມົນໄສຍະສາດ ແລະ ການເປັນຫມໍດູ ແລະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພວກມັນ[1]

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດພຽງພຣະອົງດຽວ, ແລະ ຂໍອ ວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ທ່ານຜູ້ທີ່ເປັນນະບີສຸດທ້າຍບໍ່ມີ ຜູ້ໃດຈະມາຕໍ່ຫຼັງຈາກທ່ານ, ຕໍ່ໄປນີ້:

ເນື່ອງຈາກໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມານີ້ ມີພວກຫລອກລວງເປັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ພວກທີ່ອ້າງຕົນວ່າເປັນຫມໍປິ່ນປົວພະຍາ ດ ແລະ ປິ່ນປົວດ້ວຍວິທີການທາງໄສຍະສາດ ຫຼື ການເປັນຫມໍ ດູ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ແຜ່ລາມໄປໃນບາງປະເທດ, ພ້ອມທັງສອ າຍໂອກາດເອົາປຽບຄົນທີ່ໂງ່ເຂົາເບົາປັນຍາ; ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັ ນວ່າ ເພື່ອເປັນການຕັກເຕືອນໃຫ້ແກ່ອັລລໍ ແລະ ປົກປ້ອ ຂອງພຣະອົງ ຄວນທີ່ຈະຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນເຖິງໄພອັນຕະລາຍອັນ ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ມີຕໍ່ອິສລາມ ແລະ ຊາວມຸສລິມ; ເພາະໃນນັ້ນມີກ ານຜູກພັນກັບສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກອັລລໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ, ແ ລະ ເປັນການຝ່າຝືນຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄຳສັ່ງຂອງສາດ ສະດາທູດຂອງພຣະອົງ ﷺ.

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍກ່າວໂດຍຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອັລລໍ ຫ໌ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງວ່າ: ການຮັກສາໂລກພະຍາດນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ອະນຸ

[1] ຈັດພິມຄຳສັ່ງສອນນີ້ ໃນຈຸນລະສານເລກທີ 17 ໂດຍ ຄະນະກຳມະການສູງສຸດດ້ານການຄົ້ນ ຄວ້າວິຊາການ, ການອອກຟັດຕະວາ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການຊີ້ແນະ, ເມື່ອປີ 1402 ຮ.ສ.

ຍາດໂດຍເອກະພາບ (ຕາມຄຳເຫັນຂອງນັກວິຊາການ) ແລະ ມຸດສະລິມສາມາດໄປພົບແພດພະຍາດພາຍໃນ, ແພດຜ່າຕັດ, ແພດລະບົບປະສາດ ຫຼື ແພດສາຂາອື່ນໆ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາວິນິດໄ ຊພະຍາດ ແລະ ຮັກສາດ້ວຍຢາທີ່ອະນຸຍາດຕາມຊາຣີອະຫ໌ ຕາ ມຄວາມຮູ້ທາງການແພດຂອງເຂົາເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນການເ ອົາເຫດປັດໃຈຕາມປົກກະຕິ (ການເອົາເຫດ) ແລະ ບໍ່ຂັດແຍ້ງ ກັບການມອບໝາຍຕົນໃຫ້ແກ່ອັນລ໋ອ (ຕະວັກກຸນ)

ແທ້ຈິງແລ້ວ ອັນລ໋ອ ຊຸບຮານະຮູ ອະຕະອາລາ ໄດ້ປະທານພ ະຍາດລົງມາ ແລະ ປະທານຢາຮັກສາມາຄູ່ກັນກັບມັນ ບາງຄົນ ຮູ້ຈັກມັນ ແລະ ບາງຄົນບໍ່ຮູ້ຈັກ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ກາ ນຮັກສາຂອງບ່າວຂອງພຣະອົງຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງຫ້າມພວກ ເຂົາໄວ້.

ສະນັ້ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ເຈັບໄຂ້ເປັນໄປຫາພວກໝໍດູຜູ້ທີ່ ອ້າງວ່າຮູ້ໃນສິ່ງເລັ້ນລັບ ເພື່ອທີ່ຈະຮູ້ສາເຫດພະຍາດຂອງຕົນ, ເຊັ່ນດຽວກັນ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອພວກເຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາບອ ກ ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາເວົ້າໂດຍການຄາດເດົາໃນສິ່ງທີ່ ເລັ້ນລັບ, ຫຼື ເອົ້ນຈິນມາເພື່ອຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເ ຂົາໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ, ແລະ ການກະທຳຂອງຄົນພວ ກນີ້ຖືວ່າເປັນການປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ການຫລົງຜິດ ຫາກ ພວກເຂົາອ້າງວ່າຮູ້ໃນສິ່ງເລັ້ນລັບ.

ແລະ ອິຫມ່ານມຸສລິມໄດ້ລາຍງານໄວ້ໃນຕຳລາຫະດີຊສ໋ຮີຫ໌ຂ ອງທ່ານ, ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

«ຜູ້ໃດທີ່ໄປຫາໝໍດູ ແລ້ວຖາມລາວກ່ຽວກັບສິ່ງໃດໜຶ່ງ, ກ

ານລະຫມາດຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບເປັນເວລາ 40 ວັນ »

ລາຍງານຈາກທ່ານອາບູ ຮຸຣອຍເຣາะห์ ຣ໌ດิยัลลอ ฮันฮุ, จากท่านนะบี ﷺ ก่าวอ่า:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«ผู้ใดก่ตามที่ไปหาหม่อ ແລ้อเฉื่อในสิ่งที่เข้าเอ้ำ, ลาอผู้นั้นก่ได้ปะติเสดสัดหาต่สิ่งที่ได้ถืกปะทานว่งมาแก่ท่านมุฮำมัด ﷺ ແล้อ» บันทึกโดย อาบู ดาอูด ແละ ถืกธอบธอมไอ้ในกุ่มสุบันทั้งสี่, ແละ ท่าน ฮัล-หากิม ได้ยั้งยืนคอามถืกต้องที่ลายงานจากท่านนะบี ฉ่ลลัลลอ่ฮุ อะไลฮิ อะฉ่ลลำ ด้อยสำนอนค่าเอ้ำอ่า:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

“ผู้ใดก่ตามที่ไปหาหม่อ ทู หม่เด้า ແล้อเฉื่อในสิ่งที่ลาอเอ้ำ, เข้าผู้นั้นได้ปะติเสดต่สิ่งที่ถืกปะทานว่งมาให้ແก่ท่านมุฮำมัด ﷺ ແล้อ.”

ແละ ลายงานจากท่านอิมธอน บิน ฮูไฉน์ ธ์ดิยัลลอ่ฮุ อันฮุ เล่าอ่า: ท่านนะบี ﷺ ได้ก่าวอ่า:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تُطُيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكُهِّنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

« บ่ແม่นพอกของเฮ็า ผู้ที่เฉื่อโฉกลาว ทู ให้ผู้อื่นท่านายโฉกลาวให้, ทู เบันหม่อูท่านาย ทู ให้หม่อูท่านายให้, ทู เธ็ดเอดม่นไสยะสาด ทู ให้ผู้อื่นเธ็ดให้, ແละ ผู้ใดที่ไปหาหม่อู ແล้อเฉื่อในสิ่งที่ลาอเอ้ำ, เข้าผู้นั้นได้ปะติเสดสิ่งที่ถืกปะทานหายังมุฮำมัด ﷺ ແล้อ », บันทึกโดย อั

ລບັຊຊາຣ໌ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ດີ.

ໃນບັນດາຫະດີຊອັນຊ່ຽງດເຫລ່ານີ້: ມີຂໍ້ຫ້າມກ່ຽວກັບການໄປຫາຜູ້ທຳນາຍດວງສະຕາ, ຫມໍດູ, ຫມໍຜີ ແລະ ພວກທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ຕະຫລອດຈົນການຖາມ ແລະ ການເຊື່ອພວກເຂົາ; ແລະ ໃນນັ້ນກໍມີການຂູ່ເຕືອນຕໍ່ການກະທຳດັ່ງກ່າວ;

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫຼົງເຊື່ອໃນຄວາມສັດຊື່ຂອງພວກເຂົາໃນບາງເລື່ອງ, ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຫຼົງເຊື່ອກັບຈຳນວນຜູ້ຄົນທີ່ຫຼວງຫຼາຍທີ່ມາຫາພວກເຂົາ; ເພາະພວກເຂົາແມ່ນບັນດາຜູ້ໂງ່ຈ້າ ທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫຼົງເຊື່ອຕາມ; ເພາະວ່າ ທ່ານຣໍຊຸລ ຊ່ລລັລ ລໍຮຸ ອະໄລຮິ ວະຊັລລ໋ ໄດ້ຫ້າມຈາກການໄປຫາພວກເຂົາ, ການສອບຖາມພວກເຂົາ ແລະ ການເຊື່ອຖືພວກເຂົາ; ເນື່ອງຈາກໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນມີຄວາມຊ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ອັນຕະລາຍອັນຮ້າຍແຮງ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທີ່ຊ່ວຮ້າຍຕາມມາ, ແລະ ເພາະວ່າພວກເຂົາແມ່ນພວກຂີ້ຕົວະ ໂກຫົກ ແລະ ພວກທີ່ຊ່ວຊ້າຜ່າຜືນ,

ເຊ່ັນດຽວກັນ, ໃນບັນດາຫະດີຊເຫຼ່ານີ້ມີຫຼັກຖານຊີ້ເຖິງການປະຕິເສດສັດທາຂອງຫມໍດູ ແລະ ຫມໍຜີ; ເນື່ອງຈາກພວກເຂົາທ້ັງສອງອ້າງວ່າຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເລັ້ນລັບ; ເຊ່ິງນັ້ນເປັນການປະຕິເສດສັດທາ, ແລະ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸເປ້ົາໝາຍໄດ້ ນອກຈາກຈະຜ່ານການຮັບໃຊ້ຈິນ ແລະ ການເຄົາລົບບູຊາພວກມັນແທນອັລລ໋ໜ; ການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນການປະຕິເສດຕໍ່ອັລລ໋ໜ ແລະ ເປັນການຕ້ັງພາຄີກັບພຣະອ້ົງ.

ສ່ວນຜູ້ທີ່ເຊື່ອພວກເຂົາໃນການອ້າງເລ່ືອງເລ້ັນລັບກໍຈະເປັນເໝ່ືອນດັ່ງພວກເຂົາ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບເລ່ືອງເຫຼ່ານ້ີຈາກຜູ້ທີ່ປະຕິບັດມັນ; ຣໍຊຸລຂອງອັລລ໋ໜ ﷺ ໄດ້ປະກາດຕັດຂາດ

ຈາກຜູ້ນັ້ນແລ້ວ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ, ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດສຳລັບມຸສລິມ ທີ່ຈະຍອມ ຈຳນົນຕໍ່ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາອ້າງວ່າເປັນການປິ່ນປົວ; ເຊັ່ນ: ການ ບໍລິຄຳຍັນຄາຖາ ຫຼື ການຫລໍ່ຕະກົ່ວ, ແລະ ບັນດາຄວາມເຊື່ອທີ່ ງົມງາຍທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ທີ່ພວກເຂົາກະທຳ; ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນສ ວນຫນຶ່ງຂອງການທຳນາຍທາຍທັກ ແລະ ການຫລອກລວງຜູ້ ຄົນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ພໍໃຈກັບການກະທຳດັ່ງກ່າວ ກໍເທົ່າກັບວ່າຜູ້ ນັ້ນໄດ້ຊ່ວຍເຫລືອພວກເຂົາໃນຄວາມໂມຄະ ແລະ ການປະຕິເ ສດສັດທາຂອງພວກເຂົາແລ້ວ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ ກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວມຸສລິມຄົນໃດໄປຫາພ ວກເຂົາ; ເພື່ອຖາມພວກເຂົາກ່ຽວກັບວ່າ ລູກຊາຍ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ ອງຂອງລາວຈະແຕ່ງງານກັບໃຜ, ຫຼື ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ລະຫວ່າງຄູ່ສາມີພັນລະຍາ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາທັງສ ອງຝ່າຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ, ຫຼື ຄວາມເ ປັນສັດຕູກັນ ແລະ ການແຍກທາງ ແລະ ອື່ນໆ ໃນທຳນອງນີ້; ເ ພາະວ່ານີ້ແມ່ນເລື່ອງເລັ້ນລັບທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ ເອົ້ນແຕ່ອັລລ໋ອ໋ເທ ົ່ານັ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຫນ້າທີ່ບັງຄັບແກ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງ, ເຈົ້າຫ ນ້າທີ່ກວດກາຄວາມຮຽບຮ້ອຍທາງສິນລະທຳ ແລະ ຜູ້ອື່ນ ໆ ທີ່ ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ສິດອຳນາດ ທີ່ຈະຕ້ອງ: ປະນາມການໄປ ຫາບັນດາຫມໍດູ, ຜູ້ທຳນາຍດວງສະຕາ ແລະ ພວກທີ່ຄ້າຍຄືກັ ນ, ຫ້າມປາມຜູ້ທີ່ປະຕິບັດສິ່ງດັ່ງກ່າວຢູ່ຕາມຕະຫຼາດ ແລະ ສະ ຖານທີ່ອື່ນ ໆ, ແລະ ປະນາມພວກເຂົາຢ່າງເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດ, ພ້ອ ມທັງປະນາມຜູ້ທີ່ໄປຫາພວກເຂົາ.

ແລະ ເວດມົນໄສຍະສາດກໍເຊັ່ນດຽວກັນ: ເພາະມັນເປັນສິ່ງ

ຫນຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງທີ່ຕ້ອງຫ້າມທີ່ເປັນການປະຕິເສດສັດທາ; ດັ່ງທີ່ພຣະອົງອັລລໍ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນເລື່ອງຂອງມະລາອິກະ ທີ່ກ່າວ ອງວ່າ:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنْ خَلَٰقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ﴾

(...ແລະ ທັ້ງສອງຈະບໍ່ສອນຜູ້ໃດຈົນກວ່າຈະກ່າວວ່າ ແທ້ຈິງພວກເຮົາເປັນພຽງບົດທົດສອບເທົ່ານັ້ນ, ສະນັ້ນ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ປະຕິເສດສັດທາ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຮຽນຮູ້ຈາກທັ້ງສອງ ໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະໃຊ້ແຍກລະຫວ່າງຊາຍ ແລະ ພັນລະຍາຂອງລາວ ແລະ ພວກເຂົາບໍ່ສາມາດໃຫ້ໂທດດ້ວຍກັບມັນແກ່ຜູ້ໃດໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອະນຸມັດຂອງອັລລໍ ແລະ ພວກເຂົາຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ໃຫ້ໂທດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ. ແລະ ໂດຍແນ່ນອນ ພວກເຂົາຮູ້ດີວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຊື້ມັນ (ວິຊາໃສຍະສາດ) ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ມີສ່ວນໄດ້ໃດໆ ໃນໂລກໜ້າ ແລະ ເປັນການຊື້ຂ້າຍົ່ງນັກ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂາຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງແລກກັບມັນ, ຫາກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮູ້)

[ອັລ-ບະກໍ ຮ : 102].

ດັ່ງນັ້ນ ອາຍາຕອັນຊົ່ງກ່ຽວເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເວດມົນໄສຍະສາດນັ້ນເປັນການປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ບັນດາໝໍຜີທັ້ງຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກລະຫວ່າງສາມີ ແລະ ພັນລະຍາ. ເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ ຍັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເວດມົນໄສຍະສາດນັ້ນ ບໍ່ມີອິດທິພົນໃນຕົວຂອງມັນເອງ ບໍ່ວ່າຈະໃນດ້ານທີ່ເປັນປະໂ

ຫຍດ ຫຼື ເປັນໂທດ, ຫາກແຕ່ມັນຈະມີອິດທິພົນດ້ວຍການອະນຸມັດຂອງອັລລໍ ຕາມການກຳນົດແຫ່ງຈັກກະວານຂອງພຣະອົງ; ເພາະວ່າອັລລໍ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ຄືຜູ້ທີ່ຊົງສ້າງຄວາມດີ ແລະ ຄວາມຊົ່ວ.

ດັ່ງທີ່ໂອງການອັນມີກຽດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ບັນດາຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ເວດມົນໄສຍະສາດນັ້ນ ພຽງແຕ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ເປັນໂທດແກ່ພວກເຂົາ ແລະ ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໃດໆ ນະທີ່ອັລລໍ, (ໝາຍເຖິງ: ໂຊກລາບ ແລະ ສ່ວນແບ່ງ), ແລະ ນີ້ຄືຄຳຕັກເຕືອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການຂາດທຶນຂອງພວກເຂົາທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກຫນ້າ, ແລະ ອ່າພວກເຂົາໄດ້ຂາຍຕົວຂອງພວກເຂົາເອງດ້ວຍລາຄາທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ, ດ້ວຍເຫດນີ້ ອັລລໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕຳໜິພວກເຂົາໃນເລື່ອງນັ້ນ ດ້ວຍຄຳດຳຣັດຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ:

﴿...وَلَبِئۡسَ مَا شَرَوۡاْ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمۡۚ لَوۡ كَانُواْ يَعۡلَمُونَ﴾

(...ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຂາຍຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາເອງໄປນັ້ນ ຊ່າງຊົ່ວຊ້າຍິ່ງນັກ ຖ້າຫາກພວກເຂົາໄດ້ຮູ້) [ອັລ-ບะกัเราะห์: 102], ແລະ ການຊື້ໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນໃນຄວາມໝາຍຂອງການຂາຍ.

ແລະ ແທ້ຈິງຄວາມເສຍຫາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ແລະ ບັນຫາກໍຮຸນແຮງຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ຍ້ອນພວກທີ່ສ້າງເລື່ອງເທັດເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ທີ່ໄດ້ສືບທອດຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວມາຈາກພວກມຸຊຣິກີນ (ຜູ້ຕັ້ງພາຄີ), ແລະ ໄດ້ໃຊ້ມັນເພື່ອປົກປິດຫູຕາຄົນທີ່ມີຄວາມຄິດອ່ອນແອ, ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຂໍກ່າວວ່າ "ອິນນາລິລ

ລາຣ໌ ອະອິນນາ ອິໄລຣ໌ ຣ໌ຈີອູນ" ແທ້ຈິງເຮົາເປັນກ່ຳມະສິດຂອງ ອັລລ໋ຫ໌ ແລະ ແທ້ຈິງເຮົານັ້ນຕ້ອງກັບໄປສູ່ພຣະອົງ, ແລະ ອັລລ໋ຫ໌ນັ້ນເປັນຜູ້ທີ່ພຽງພໍແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົ່ງຄຸ້ມຄອງທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ.

ເຮົາຂໍຈາກອັລລ໋ຫ໌ ໃຫ້ຊົ່ງປະທານຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສະຫງົບສຸກ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນດາຜູ້ໃຊ້ໄສຍະສາດ, ບັນດາຫມໍດູ ແລະ ບັນດາຜູ້ຫລອກລວງທັ້ງປວງ, ແລະ ເຮົາຂອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ໃຫ້ຊົ່ງຄຸ້ມຄອງຊາວມຸສລິມໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ຂໍຊົ່ງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຂອງຊາວມຸສລິມ ໃນການລະແວດລະອັງຕໍ່ພວກເຂົາ, ແລະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງອັລລ໋ຫ໌ຕໍ່ພວກເຂົາ; ເພື່ອທີ່ບັນດາບ່າວຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫງົບສຸກຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຂົາ.. ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົ່ງເປັນຜູ້ໂອບອ້ອມອາລີ, ຜູ້ຊົ່ງເມດຕາຍິ່ງ.

ແລະ ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະອົງຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ກຳຫນົດບົດບັນຍັດໄວ້ແກ່ປວງຂ້າຂອງພຣະອົງ ເຖິງວິທີການປ້ອງກັນຕົນເອງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໄສຍະສາດກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ, ແລະ ພຣະອົງໄດ້ຊີ້ແຈ້ງເຖິງວິທີການປິ່ນປົວມັນພາຍຫຼັງທີ່ມັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ທັງນີ້ກໍເພື່ອເປັນຄວາມເມດຕາປານີຈາກພຣະອົງ, ເປັນການປະທານຄວາມດີງາມແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ພວກເຂົານັ້ນສົມບູນ.

ຕໍ່ໄປນີ້ ເປັນການຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍຈາກເວດມົນໄສຍະສາດກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ

ສິ່ງທີ່ໃຊ້ປິ່ນປົວພາຍຫຼັງທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດຕາມບົດບັນຍັດສາສະໜາ, ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

ປະການທີ່ໜຶ່ງ: ສິ່ງທີ່ຈະປ້ອງກັນໄພອັນຕະລາຍຈາກໄສຍະສາດກ່ອນທີ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນ; ແລະ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດນັ້ນຄື: ການປ້ອງກັນຕົນດ້ວຍບັນດາອັຊກາຣ, ດຸອາ ແລະ ບົດຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕ່າງໆ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກສາສະໜາ. ແລະໃນນັ້ນກໍຄືການອ່ານ: ອາຍະຫ໌ກຸຣຊີ -ເຊິ່ງເປັນອາຍະຫ໌ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພຣະມະຫາຄຳພີອັລກຸຣອານ- ຫຼັງທຸກໆ ລະໝາດຟັຣດູ ພາຍຫຼັງການໃຫ້ສະລາມ, ເຊິ່ງເປັນຄຳດຳຣັດຂອງພະອົງ ລຸບຫານະຮູ ອະຕະອາລາ ທີ່ວ່າ:

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

(ອັລລໍຮ໌ ຄືຜູ້ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນໃດນອກຈາກພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເປັນ, ຜູ້ຊົງບໍລິຫານ ຄວາມເງົານອນ ແລະ ການນອນ ບໍ່ສາມາດຄອບງຳພຣະອົງ, ທຸກສິ່ງໃນຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນເປັນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ມີໃຜສາມາດຂໍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ ນອກເໜືອຈາກພຣະອົງຈະຊົງອະນຸຍາດ ພຣະອົງຢູ່ທັ້ງເບື້ອງໜ້າ ແລະ ເບື້ອງຫລັງ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮອບຮູ້ຍົກເວັ້ນພຣະອົງຈະຊົງປະສົງ ບັນລັງຂອງພຣະອົງຊົງກວ້າງຄອບຄຸມທັ້ງຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ແລະ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເມື່ອຍໃນການດູແລຮັກສາ ພຣະອົງແມ່ນຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ). (ອັລ-ບะກໍເຣาะห์ : 255) ແລະ ໃ

ຫ້ອ່ານມັນໃນເວລານອນເຊັ່ນກັນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກຢືນຢັນຈາກ ທ່ານຣໍຊຸລ ຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ອ່ານເພີ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

«ໃຜທີ່ອ່ານອາຍະຫ໌ ກຸຣຊີ ໃນຕອນກາງຄືນ, ຈະມີຜູ້ປົກປ້ອງຈາກອັລລໍຮ໌ຄຸ້ມຄອງລາວ, ແລະ ໄຊຕອນຈະບໍ່ເຂົ້າໃກ້ລາວຈົນຮອດຕອນເຊົ້າ».

ແລະ ຈາກນັ້ນຄືການອ່ານ:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾

"ກຸລ ຮຸວັລລໍຮຸ ອະຮັດ"

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມຸຮຳມັດ ພຣະອົງ ຄືອັລລໍຮ໌ຜູ້ຊົ່ງເອກະໜຶ່ງ ດຽວ (1)

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ۝١﴾

"ກຸລ ອະອູຊຸ ບິຣອບບິລ ຟະລັກ"

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດມຸຮຳມັດ ຂ້ານ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແຫ່ງຮຸ່ງອາລຸນ),

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١﴾

"ກຸລ ອະອູຊຸ ບິຣອບ ບິນ ນາສ"

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດມຸຮຳມັດ ຂ້ອຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແຫ່ງມະນຸດຊາດ). [ອັນ-ນາສ: 1], ຫຼັງທຸກໆ ລະຫມາດທີ່ຖືກ ກຳນົດ ແລະ ໃຫ້ອ່ານສາມສຸເຣາະຫ໌ນີ້ສາມເທື່ອໃນຕອນເຊົ້າຫຼັງລະຫມາດພະຈັຣ, ແລະ ໃນຕອນຄ່ຳຫຼັງລະຫມາດມັກຣິບ.

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື: ການອ່ານສອງອາຍະຫ໌ສຸດທ້າຍ

ຈາກອູເຣາະຫ໌ ອັລ-ບะกะเราะห์ ในตอนต้นของค่ำคืน, คือคำ
ว้ดของพระองค์ที่ว่า:

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥﴾

(ธ์ลูลนั้น (นะบิมุฮำมัด) ได้สัดทาต่สิ่งที่ได้ถูกประทานลงแก่ลาอ จากพระเจ้าของลาอ และ มุมินทั้งหลายก่สัดทาด้อย ทุกคนสัดทาต่อัลลอ์ห์ และ มะลาอิกะห์ของพระอ์ง และ บันดาคำพีของพระอ์ง และบันดาธ์ลูลของพระอ์ง (พวกเขาก่าออ่า) เราจะบ่แยกละหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบันดาธ์ลูลของพระอ์ง และ พวกเขาได้ก่าออ่า เราได้ยินแล้อ ได้ปะติบัดตามแล้อ การขออะไพโทดจากพระอ์งเท่านั้นที่พวกเราปาดถะนา โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระอ์งนั้น คือการกับไป) จบจ์บสูเราะห์.

ดั่งที่มีลายงานที่ฉ่เรัยห์จากท่านนะบี ﷺ อ่าท่านได้ก่าออ่า:

«مَنْ قَرَأَ الآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ البَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

«ใผที่อ่านสองอายะห์สุดท้ายของสูเราะห์ อัล-บะกะเราะห์ ในยามค่ำคืน, มันทั้งสองก่จะพงงพ่แก่ลาอ». และ ความหมายของมัน - และอัลลอ์ห์ฉ่รู้ดียิ่ง - คือ มันทั้งสองจะพงงพ่ให้ลาอพ้นจากทุกความฉ่อร้าย. เฉ่นดงอกับการหมั่นก่าอะค่ความคุ้มครองด้อยประโยกที่ว่า «อะอู

ຊຸ ບິກະລິມາ ຕິລລາຮິ ອັດຕາມມາຕ ມິນຊັຣຣິ ມາຄ໌ລັກ» ທັ້ງໃ
ນຍາມກາງຄືນ ແລະ ກາງເວັ້ນ, ແລະເມື່ອລົງພັກຢູ່ສະຖານທີ່ໃ
ດກໍ່ຕາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໃນອາຄານ, ທະເລຊາຍ, ທາງອາກາດ ຫຼ
ທາງທະເລ, ດັ່ງຄຳກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ວ່າ:

«مَن نَزَلَ مَنْزِلًا فَقالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِن شَرِّ ما خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيءٌ حتَّى يَرْتَحِلَ مِن مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«ຜູ້ໃດທີ່ຢຸດພັກຢູ່ສະຖານທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ ແລ້ວກ່າວວ່າ: “ຂ້ອ
ຍຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກອັລລ໋ໜ ໃຫ້ຮອດພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້
າຍທັ້ງໝົດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ” (ຄຳອ່ານ: ອະອຸຊຸ ບິກະລິມາ ຕິລລາ
ຮິ ອັດຕາມມາຕ ມິນຊັຣຣິ ມາຄ໌ລັກ), ຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດມາທຳຮ້າຍ
ລາວໄດ້ ຈົນກວ່າລາວຈະອອກເດີນທາງຈາກສະຖານທີ່ນັ້ນ»

ແລະ ຫນຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື: ໃຫ້ກ່າວໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຕອນແ
ລງ ສາມຄັ້ງວ່າ:

«بِسْمِ اللهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيمُ».

«ບິສມິລລາ ຮິລລະຊິ ລາຍະດູຮ ຣຸມະອັສ ມິຮິໄຊອິນ ຟິລອັຮ
ດ ອະລາຟິສ ສະມາອ ອະຮຸວັສ ສະມີອຸລ ອະລີມ»

(ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລ໋ໜ ຜູ້ເຊິ່ງບໍ່ມີສິ່ງໃດໆໃນໂລກນີ້ບໍ
ວ່າຈະເປັນໃນແຜ່ນດິນ ແລະ ຊັ້ນຟ້າທີ່ສາມາດໃຫ້ໂທດກັບພຣ
ະອົງໄດ້ ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນ ຊົງຮອບຮູ້).

ເພາະມີການສົ່ງເສີມໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວທີ່ຮຸ່ເຮັຍຫ໌ຈາກທ່ານ
ຣໍຊູລ ຂອງອັລລ໋ໜ ﷺ, ແລະວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນສາເຫດທີ່ຈະ
ເຮັດໃຫ້ປອດໄພຈາກທຸກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ.

ປະການທີ່ສອງ: ສິ່ງທີ່ໃຊ້ປິ່ນປົວໂສຍະສາດຫຼັງຈາກທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ, ກໍ່ມີຫຼາຍປະການເຊັ່ນດຽວກັນຄື:

ຂໍ້ທີ່ 1: ໃຫ້ການວິງວອນຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ໃຫ້ຫລາຍໆ, ແລະ ຂໍຕໍ່ພຣະອົງ ໃຫ້ປັດເປົ່າສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ກຳຈັດຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ.

ຂໍ້ທີ່ 2: ການອຸທິດຄວາມພະຍາຍາມໃນການຊອກບ່ອນທີ່ຕັ້ງຂອງໂສຍະສາດ ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ໃນດິນ, ພູເຂົາ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນໆ; ເມື່ອຮູ້ ແລະ ໄດ້ນຳມັນອອກມາທຳລາຍແລ້ວ, ໂສຍະສາດນັ້ນກໍຈະສິ້ນລິດໄປ, ແລະ ນີ້ຄືການປິ່ນປົວໂສຍະສາດທີ່ເກີດປະໂຫຍດທີ່ສຸດ.

ຂໍ້ທີ 3: ການຮຸກຍະຫ໌ດ້ວຍດູອາຕ່າງໆ ແລະ ວິຣດ໌ຕ່າງໆ ຕາມບົດບັນຍັດສາສະໜາ, ເຊິ່ງມີຢູ່ຫຼາຍ; ໃນນັ້ນກໍ່ຄື:

ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີການຢືນຢັນຈາກຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານຣໍຊູລ ຂອງອັລລໍ່ຫ໌ ﷺ ວ່າ:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

ຄຳອ່ານ : ອັລລໍ່ຮຸມມະ ຣອບບັນນາສ ອັຊຮິບິລ ບະສະ, ອັຊຟິ ອັນຕະຊາຟີ, ລາຊິຟາອະ ອິລລາ ຊິຟາອຸກະ ຊິຟາອັນ ລາ ຍຸກໍດິຮຸ ສະກໍມັນ.

ຄຳແປ «ໂອ້ອັລລໍ່ຫ໌ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງມວນມະນຸດ, ຂໍຊົ່ງໂປດປັດເປົ່າຄວາມທຸກທໍລະມານອອກໄປດ້ວຍເຖີດ, ແລະ ຂໍຊົ່ງໂປດຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີ, ເພາະແທ້ຈິງພຣະອົງຄືຜູ້ຊົ່ງຮັກສາ, ບໍ່ມີການຮັກສາໃດໆ ນອກຈາກການຮັກສາຂອງພຣະອົງ, ການຮັກສາທີ່ບໍ່ຫຼົງເຫຼືອພະຍາດໃດໆ ໄວ້ເລີຍ» ໃຫ້ກ່າວສາມຄັ້ງ.

ດັ່ງເຊັ່ນ: ບົດຮຸກຍະຫ໌ທີ່ທ່ານຈິບຣິລໄດ້ປັດເປົ່າໃຫ້ແກ່ທ່ານ ນະບີ ຊັລລັລລ່ຮຸ ອະໄລຮິ ອະຊັລລ່ຳ, ເຊິ່ງເປັນຄຳກ່າວຂອງທ່ານ ວ່າ:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنِ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

ຄຳອ່ານ: ບິສມິລລາຮິ ອັຣກີກ, ມິນກຸລລິ ໄລອິນ ຍຸຊີກ, ອະ ມິນ ຊັຣຣິ ກຸລລິ ນັຟຊິນ ເອົາໄອນ ຮາສີດິນ, ອັລລ່ຮຸ ຍັຊຟີກະ ບິ ສມິລລາຮິ ອັຣກີກ.

« ດ້ວຍພະນາມຂອງອັລລ່ຫ໌ ຂ້ອຍຂໍປັດເປົ່າເຈົ້າ, ຈາກທຸກ ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ເຈົ້າ, ແລະ ຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງທຸ ກຊີວິດ ຫຼື ສາຍຕາຂອງຜູ້ອິດສາ, ຂໍໃຫ້ອັລລ່ຫ໌ຊົງຮັກສາເຈົ້າ, ດ້ ວຍພະນາມຂອງອັລລ່ຫ໌ ຂ້ອຍຂໍປັດເປົ່າເຈົ້າ.» ແລະ ໃຫ້ກ່າວ ຊ້ຳເຊັ່ນນັ້ນ ສາມຄັ້ງ.

ໜຶ່ງໃນວິທີການປິ່ນປົວນັ້ນກໍ່ຄື - ແລະນີ້ຄືການປິ່ນປົວທີ່ມີ ປະໂຫຍດສຳລັບຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ສາມາດຮ່ວມຫຼັບນອນກັບພັນລະ ຍາຂອງຕົນໄດ້ -: ຄືໃຫ້ເອົາໃບພຸດຊາຂຽວເຈັດໃບ ມາຕຳດ້ວຍ ຫີນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ແລ້ວເອົາໃສ່ໃນພາຊະນະ, ຈາກນັ້ນຖອ ກນ້ຳລົງໄປໃຫ້ພຽງພໍສຳລັບການອາບ ແລ້ວໃຫ້ອ່ານໃສ່ນ້ຳນັ້ນ ວ່າ:

ອາຍະຫ໌ ກຸຣຊີ, ແລະ

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ١﴾

"ກຸລຢາ ໄອຢຸ ຣັລ ກາຟິຣູນ"
(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ໂອ້ ບັນດາຜູ້ປະຕິເສດເອີຍ)1
[ອັລ-ກາຟິຣູນ: 1], ແລະ

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾

"ກຸລ ຮຸວັລລໍຮຸ ອະຮັດ" [ອັລ-ອິກລາສ:1], ແລະ

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ۝١﴾

"ກຸລ ອະອູຊຸ ບິຣອບບິລ ຟະລັກ" [ອັລ-ຟາລັກ: 1], ແລະ

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١﴾

"ກຸລ ອະອູຊຸ ບິຣອບ ບິນ ນາສ" [ອັນ-ນາສ: 1]

ແລະ ບັນດາອາຍະຫ໌ກ່ຽວກັບໄສຍະສາດທີ່ຢູ່ໃນສູເຣາະຫ໌ ອັລ-ອະຣໍຟ, ເຊິ່ງເປັນຄຳຕຣັດຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດທີ່ວ່າ:

﴿وَأَوۡحَيۡنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنۡ أَلۡقِ عَصَاكَۖ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ۝١١٧ فَوَقَعَ ٱلۡحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ۝١١٨ فَغُلِبُواْ هُنَالِكَ وَٱنقَلَبُواْ صَٰغِرِينَ ۝١١٩﴾

(ແລະເຮົາໄດ້ອະຮີຍ໌ແກ່ມູຊາວ່າ ຈົ່ງໂຍນໄມ້ຂອງເຈົ້າລົງ, ແລ້ວທັນໃດນັ້ນມັນກໍກືນກິນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາອຸປະໂຫລກຂຶ້ນມາ.)

(ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຈິງຈຶ່ງໄດ້ປະກົດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳກັນນັ້ນກໍໄດ້ກາຍເປັນໂມຄະໄປ)

(ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງປະລາໄຊໃນທີ່ນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຫັນກັບໄປຢ່າງຜູ້ທີ່ຕ່ຳຕ້ອຍ) [ອັນອະຣໍຟ: 117-119],

ແລະ ບັນດາອາຍະຫ໌ໃນສູເຣາະຫ໌ ຢູນຸສ, ທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດກ່າວວ່າ:

﴿وَقَالَ فِرۡعَوۡنُ ٱئۡتُونِي بِكُلِّ سَٰحِرٍ عَلِيمٖ ۝٧٩ فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ۝٨٠ فَلَمَّآ أَلۡقَوۡاْ قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئۡتُم بِهِ ٱلسِّحۡرُۖ إِنَّ ٱللَّهَ سَيُبۡطِلُهُۥٓ

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُصۡلِحُ عَمَلَ ٱلۡمُفۡسِدِينَ ٨١ وَيُحِقُّ ٱللَّهُ ٱلۡحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَوۡ كَرِهَ ٱلۡمُجۡرِمُونَ ٨٢﴾

(ແລະ ຟິຣເອົາໄດ້ກ່າວວ່າ ຈົ່ງນຳເອົານັກໄສຍະສາດຜູ້ຊ່ຽວ ຊານທຸກຄົນມາໃຫ້ຂ້ອຍ)

(ຄັ້ນເມື່ອບັນດານັກມາຍາກົນໄດ້ມາເຖິງ ມູຊາໄດ້ກ່າວແກ່ ພວກເຂົາວ່າ ພວກທ່ານຈົ່ງໂຍນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານຈະໂຍນລົງມ າເຖີດ)

(ຄັນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ໂຍນລົງ, ມູຊາຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ສິ່ງທີ່ພວ ກທ່ານນຳມານັ້ນຄືມາຍາກົນ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ຈະຊົງທຳລາຍມັ ນ, ແທ້ຈິງອັລລ໋ອ ນັ້ນຈະບໍ່ຊົງສົ່ງເສີມການງານຂອງບັນດາຜູ້ບ ່ອນທຳລາຍ)

(ແລະ ອັລລ໋ອ ຊົງຢືນຢັນສັດຈະທຳດ້ວຍພຣະດຳລັດຂອງພ ຣະອົງ ເຖິງວ່າບັນດາຜູ້ກະທຳຜິດຈະບໍ່ພໍໃຈກໍຕາມ)

[ຢູນຸສ: 79-82]

ແລະ ບັນດາໂອງການທີ່ຢູ່ໃນຊູເຣາະຫ໌ ຕໍຮາ:

﴿قَالُواْ يَٰمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن تُلۡقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنۡ أَلۡقَىٰ ٦٥ قَالَ بَلۡ أَلۡقُواْۖ فَإِذَا حِبَالُهُمۡ وَعِصِيُّهُمۡ يُخَيَّلُ إِلَيۡهِ مِن سِحۡرِهِمۡ أَنَّهَا تَسۡعَىٰ ٦٦ فَأَوۡجَسَ فِي نَفۡسِهِۦ خِيفَةٗ مُّوسَىٰ ٦٧ قُلۡنَا لَا تَخَفۡ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡأَعۡلَىٰ ٦٨ وَأَلۡقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلۡقَفۡ مَا صَنَعُوٓاْۖ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيۡدُ سَٰحِرٖۖ وَلَا يُفۡلِحُ ٱلسَّاحِرُ حَيۡثُ أَتَىٰ ٦٩﴾

(ພວກເຂົາກ່າວວ່າ: ໂອ້ມູຊາເອີຍ! ທ່ານຈະໂຍນກ່ອນ ຫຼື ຈ ະໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຜູ້ໂຍນກ່ອນ)

(ລາວໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກທ່ານຈົ່ງໂຍນລົງມາເຖີດ. ແລ້ວທັ ນໃດນັ້ນ ເຊືອກ ແລະ ໄມ້ຄ້ອນຂອງພວກເຂົາກໍປະກົດແກ່ສາ

ยตาຂອງລາວ ຍ້ອນມາຍາກົນຂອງພວກເຂົາ ວ່າພວກມັນກຳ ລັງເລືອຄານຢູ່.)

(ດັ່ງນັ້ນ ນະບີມູຊາຈຶ່ງເກີດຄວາມຢ້ານກົວຂຶ້ນໃນໃຈ).

(ເຮົາກ່າວວ່າ ຢ່າໄດ້ຢ້ານກົວ ແທ້ຈິງເຈົ້ານັ້ນຄືຜູ້ທີ່ເໜືອກ ວ່າ)

(ແລະ ເຈົ້າຈົ່ງໂຍນສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນມືຂວາຂອງເຈົ້າ ແລ້ວມັນຈະ ກືນກິນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາທຳຂຶ້ນ, ແທ້ຈິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາທຳນັ້ນ ເປັນພຽງເລ່ຫ໌ກົນຂອງນັກມາຍາກົນ ແລະ ນັກມາຍາກົນຍ່ອມບໍ່ ປະສົບຜົນສຳເລັດ ບໍ່ວ່າເຂົາຈະມາຈາກແຫ່ງໃດກໍຕາມ)

[ຕໍຮາ: 65-69].

ຫຼັງຈາກໄດ້ອ່ານສິ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ໃສ່ນ້ຳແລ້ວ, ໃຫ້ດື່ມຈາກນ້ຳນັ້ນສາມຈົບ ແລະ ອາບດ້ວຍນ້ຳທີ່ເຫຼືອ, ແລ້ວພະຍາດກໍຈະຫາຍໄປ ດ້ວຍພຣະປະສົງຂອງອົງອັລລ໋ໍ. ແລະ ຖ້າຫາກຈຳເປັນຕ້ອງ ໃຊ້ມັນສອງຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ກໍສາມາດເຮັດໄດ້ ຈົນກວ່າພະ ຍາດຈະຫາຍໄປ.

ດັ່ງນັ້ນ, ບັນດາບົດລຳລຶກ, ບົດຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ວິທີ ການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນສາເຫດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢ່າງໜຶ່ງ ໃນການປ ອງກັນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງໄສຍະສາດ ແລະ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອື່ນ ໆ, ແລະ ມັນກໍຍັງເປັນອາວຸດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເພື່ອກຳຈັດໄສຍະ ສາດ ຫລັງຈາກທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ສຳລັບຜູ້ທີ່ປະຕິບັດມັນເ ປັນປະຈຳ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແລະການສັດທາ, ດ້ວຍຄວາມເຊື່ ອໝັ້ນຕໍ່ອັລລ໋ໍ ແລະ ການເພິ່ງພາພຣະອົງ, ພ້ອມກັບຈິດໃຈ ທີ່ເບີກບານຕໍ່ສິ່ງທີ່ມັນໄດ້ຊີ້ບອກ.

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດອະທິບາຍໄດ້ຕາມຄວາມສະ ດວກ ຈາກບັນດາເລື່ອງລາວທີ່ໃຊ້ປ້ອງກັນ ແລະ ປິ່ນປົວໄສຍະ

ສາດ, ອັລລໍ່ຫ໌ເປັນຜູ້ປະທານຄວາມສຳເລັດ.

ໃນທີ່ນີ້ຈຶ່ງມີປະເດັນທີ່ສຳຄັນ, ນັ້ນກໍຄື ການປິ່ນປົວເວດມົນ ໄສຍະສາດດ້ວຍການກະທຳຂອງພວກຫມໍ່ຜີ ເຊິ່ງເຮັດໂດຍການເຂົ້າຫາພວກຈິນ ດ້ວຍການເຊືອດສັດ ຫຼື ການຖວາຍບູຊາອື່ນໆ; ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດ; ເພາະວ່າມັນເປັນການກະທຳຂອງໄຊຕອນ; ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ມັນຄືຊີຣິກໃຫຍ່; ເຊັ່ນດຽວກັນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປິ່ນປົວດ້ວຍການໄປຖາມບັນດາຫມໍ່ດູ, ຜູ້ທຳນາຍດວງ ສະຕາ ແລະ ພວກຫລອກລວງ, ແລະ ນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເວົ້າ; ເພາະວ່າພວກເຂົາເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີສັດທາ, ເປັນພວກຂີ້ຕົວະທີ່ຊົ່ວຊ້ຳ, ອ້າງວ່າຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເລິກລັບ ແລະ ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ທ່ານຣໍຊູລ ﷺ ໄດ້ຫ້າມເຕືອນບໍ່ໃຫ້ໄປຫາພວກເຂົາ, ຖາມພວກເຂົາ ແລະ ເຊື່ອພວກເຂົາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍມາກ່ອນແລ້ວໃນຕອນຕົ້ນຂອງບົດຄວາມນີ້, ສະນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ມີລາຍງານທີ່ຊໍເຮັຍຫ໌ຈາກ ທ່ານຣໍຊູລ ຂອງອັລລໍ່ຫ໌ ﷺ ວ່າເພິ່ນໄດ້ຖືກຖາມກ່ຽວກັບ ອັນ-ນຸຊະເຣາະຫ໌ ແລ້ວເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

« ມັນແມ່ນມາຈາກຜີມືຂອງໄຊຕອນ », ລາຍງານໂດຍ ທ່ານອິມາມອະຫ໌ມັດ ແລະ ອະບູ ດາວູດ ດ້ວຍສາຍລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖື.

ແລະ ອັນນຸຊະເຣາະຫ໌ ແມ່ນການຖອນໄສຍະສາດອອກຈາກຜູ້ທີ່ຖືກກະທຳ. ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງທ່ານ ﷺ ໃນຄຳກ່າວນີ້ ແມ່ນ: ອັນນຸຊະເຣາະຫ໌ທີ່ຊາວຈາຮິລີຍະຫ໌ໄດ້ປະຕິບັດກັນ, ເຊິ່ງມັນຄື: ການຂໍຮ້ອງຕໍ່ຜູ້ໃຊ້ໄສຍະສາດເພື່ອໃຫ້ຖອນໄສຍະສາດ, ຫ

ວິ ການຖອນມັນດ້ວຍໄສຍະສາດເຊັ່ນດຽວກັນຈາກຜູ້ໃຊ້ໄສຍະສາດຄົນອື່ນ.

ສ່ວນການແກ້ໄຂດ້ວຍການຂຸກຍະຫ໌, ບັນດາບົດຂໍ້ຄວາມຄຸ້ມຄອງຕາມຫຼັກການສາສະໜາ ແລະ ບັນດາຢາທີ່ອະນຸຍາດນັ້ນ, ກໍ່ຖືວ່າເປັນທີ່ອະນຸຍາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ, ແລະ ທ່ານ ອັລ-ອະລາມະຫ໌ ອິບນຸ ອັລ-ກອຍຢິມ, ແລະ ທ່ານ ໄຊ໌ ອັບດຸລຣໍຫ໌ມານ ບິນ ຫະຊັນ ໃນໜັງສື ຟັຕຫຸລ ມະຈີດ -ຂໍ້ອັລລ໌ຫ໌ຊົງເມດຕາເຜີ່ນທັ່ງສອງ- ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ແລະ ໄດ້ມີການລະບຸໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວເຊັ່ນດຽວກັນ ຈາກບັນດາຜູ້ຮູ້ທ່ານອື່ນໆ ນອກຈາກທັ່ງສອງທ່ານ.

ແລະ ອັລລ໌ຫ໌ຄືຜູ້ທີ່ຖືກຂໍ ໃຫ້ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ບັນດາມຸສລິມ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພຈາກທຸກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ແລະ ໃຫ້ຊົງປົກປັກຮັກສາສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ່ອງແທ້ໃນສາສະໜາ, ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພຈາກທຸກສິ່ງທີ່ຂັດກັບບົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ຂໍອັລລ໌ຫ໌ ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄໍລຸລຂອງພຣະອົງ ທ່ານມຸຮຳມັດ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອາລະສານ ທີ່ສິບ:
ການຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບການສ້າງມັສຍິດເທິງບັນ ດາກຸໂບຣ (ຫຼຸມຝັ່ງສົບ)

ບິສມິລລາຫ໌, ອັລຮຳດຸລິລລາຫ໌ ແລະ ຂໍຂອຍພອນຄວາມສັ ນຕິສຸກແກ່ທ່ານຣ່ຊູລຂອງອັລລ໋ຫ໌.

ຕໍ່ໄປນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຊາບເຖິງສິ່ງທີ່ຖືກເຜີຍແຜ່ໃນອາ ລະສານສະບັບທີສາມຂອງ ຣ໋ບີເຕາະຫ໌ ອັລ-ອຸວຼມ ອັລ-ອິສລາມິ ຍະຫ໌ ໃນພາກສ່ວນ (ຂ່າວຄາວຊາວມຸສລິມປະຈຳເດືອນ): ວ່າ ຣ໋ບີເຕາະຫ໌ ອັລ-ອຸວຼມ ອັລ-ອິສລາມິຍະຫ໌ ໃນລາຊະອານາຈັກຈໍ ແດນຮາຊິມ ຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສ້າງມັດສະຍິດເທິງຖ້ຳທີ່ຖືກຄົ້ນພົບ ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ທີ່ໝູ່ບ້ານ ອັລ-ຣ໋ຫີບ, ເຊິ່ງເປັນຖ້ຳທີ່ໄດ້ຖືກກ່າວ ຂານກັນວ່າ: ຊາວຖ້ຳທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນຄຳພີອັລກຸຣອານອັນຊ໋ ຽງກຽດໄດ້ພັກເຊົາຫຼັບນອນຢູ່ໃນນັ້ນ, ຈົບຄວາມ.

ດ້ວຍການຄຳນຶງເຖິງພັນທະໃນການໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນເພື່ອ ອັລລ໋ຫ໌ ແລະ ເພື່ອບັນດາຜູ້ສັດທາຕ່ຳພຣະອົງ; ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັ ນສົມຄວນທີ່ຈະໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນໃນອາລະສານສະບັບດຽວກັນ ນີ້ ແກ່ສະມາຄົມອິທະຍາສາດອິສລາມ ໃນລາຊະອານາຈັກຈໍແ ດນ; ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນຄື: ເປັນການຕັກເຕືອນສະມາຄົມໃຫ້ຍົກເ ລີກສິ່ງທີ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈໄວ້ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງມັສຍິດເທິງຖ້ຳທີ່ກ່າ ວມານັ້ນ; ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າການກໍ່ສ້າງມັສຍິດເທິງກຸໂບຣຂອງ ບັນດານະບີ ຄົນສໍລິຫ໌ ແລະ ຮ່ອງຮອຍຂອງພວກເຂົາ ເປັນສິ່ງ ທີ່ບົດບັນຍັດອິສລາມອັນສົມບູນໄດ້ກຳນົດຫ້າມ ແລະ ໄດ້ຕັກເ ຕືອນໃຫ້ຫ່າງໄກ, ພ້ອມທັງໄດ້ສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ກະທຳມັນ; ເນື່ອງ

ຈາກວ່າມັນເປັນຊ່ອງທາງຫນຶ່ງທີ່ນໍາໄປສູ່ການຊີຣິກ, ແລະ ເປັນການເຮັດເກີນຢ່າງຂອບເຂດ ໃນການຍົກຍ່ອງບັນດານະບີ ແລະ ຄົນດີສໍລິຫ, ແລະ ຄວາມເປັນຈິງກໍເປັນພະຍານເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສິ່ງທີ່ບົດບັນຍັດໄດ້ນໍາມາ, ແລະເປັນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງວ່າມັນມາຈາກອັລລໍຮ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະ ເປັນຂໍ້ພິສູດທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະ ເປັນຫຼັກຖານອັນຕັດສິນໄດ້ ເຖິງຄວາມຈິງຂອງທ່ານສາສະດາທູດຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນໍາມາຈາກອັລລໍຮ໌ ແລະ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແກ່ປະຊາຊາດ. ແລະ ທຸກໆຄົນທີ່ໄດ້ພິຈາລະນາໄຕ່ຕອງເຖິງສະພາບການຂອງໂລກອິສລາມ, ແລະ ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນນັ້ນ ອັນໄດ້ແກ່ການຕັ້ງພາຄີ ແລະ ການເຮັດເກີນຂອບເຂດ; ອັນເນື່ອງມາຈາກການກໍ່ສ້າງມັສຍິດທົ່ງຫລຸ່ມຝັງສົບ, ການໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືຢ່າງສູງສົ່ງ, ການປູພົມ ແລະ ການປະດັບປະດາໃຫ້ສວຍງາມ, ແລະ ການຈັດໃຫ້ມີຜູ້ດູແລຮັກສາໄວ້ປະຈໍາ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະຮູ້ຢ່າງແນ່ຊັດວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຫນຶ່ງໃນບັນດາຊ່ອງທາງທີ່ນໍາໄປສູ່ການຕັ້ງພາຄີ, ແລະ (ຈະຮູ້ວ່າ) ຫນຶ່ງໃນຄວາມດີງາມຂອງບົດບັນຍັດອິສລາມກໍຄືການຫ້າມປາມຈາກມັນ, ແລະ ການຕັກເຕືອນໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກການກໍ່ສ້າງມັນ.

ແລະ ສ່ວນຫນຶ່ງຈາກສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນເລື່ອງນີ້ ແມ່ນສິ່ງທີ່ລາຍງານໂດຍອິມາມທັ້ງສອງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ບຸคอริ ແລະ ມຸສລິມ , ຂໍອັລລໍຮ໌ຊົງເມດຕາທັ້ງສອງທ່ານ, ຈາກທ່ານນາງ ອາອິຊະห์ ຣ໌ ດີຍັລລໍຮ໌ ອັນຮາ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣໍສູລລໍຮ໌ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قالَتْ عَائِشَةُ: يُحَذِّرُ مَا صَنَعُوا، قالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

«ອັລລໍຫ໌ ໄດ້ຊົງສາບແຊ່ງພວກຍິວ ແລະ ນາໂຊ (ຄຣິສຕຽນ) ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາບັນດາຫຼຸມສົບຂອງບັນດາ ນະບີຂອງພວກເຂົາເປັນມັສຍິດ, ທ່ານນາງ ອາອິຊະ ໄດ້ກ່າວ ວ່າ: ເພື່ນກ່າວເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳ, ທ່ານນາງໄ ດ້ກ່າວວ່າ: ແລະ ຫາກບໍ່ແມ່ນຍ້ອນສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ກຸໂບຣຂອງ ເພື່ນກໍຄົງຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ພຽງແຕ່ວ່າມີຄວາມຢ້ານກົວວ່າມັ ນຈະຖືກຍຶດເອົາເປັນມັສຍິດ». ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອິຫ ມ່ຳທັ້ງສອງຄືກັນ ວ່າ ທ່ານຍິງອຸມມຸສະລາມະ ແລະ ທ່ານຍິງອຸ ມມຸຫະບີບະ ຣໍດິຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸມາ ໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານນະບີ ﷺ ເ ຖິງໂບດຄຣິສຕຽນແຫ່ງໜຶ່ງທີ່ພວກນາງທັ້ງສອງໄດ້ເຫັນຢູ່ດິ ນແດນຫະບະຊະ, ແລະ ບັນດາຮູບພາບທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລ້ວທ່ານ ﷺ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

«ຊົນເຫລົ່ານັ້ນ ເມື່ອຊາຍຜູ້ຊອບທຳໃນໝູ່ພວກເຂົາໄດ້ເສ ຍຊີວິດລົງ, ພວກເຂົາກໍ່ສ້າງມັດສະຍິດເທິງຫຼຸມຝັງສົບຂອງລາ ວ ແລະ ໄດ້ສ້າງບັນດາຮູບພາບເຫລົ່ານັ້ນໄວ້ໃນນັ້ນ, ຊົນເຫລົ່າ ນັ້ນຄື ມະນຸດທີ່ຊົ່ວຊ້າຍິ່ງ ນະ ທີ່ອັລລໍຫ໌».

ແລະໃນສໍຮີຫ໌ມຸສລິມ ລາຍງານຈາກທ່ານ ຈຸນດຸບ ບິນ ອັບດຸ ລໍລໍຫ໌ ຣໍດິຍັລລໍຮຸ ອັນຮຸ ເວົ້າວ່າ: ຂ້ອຍໄດ້ຍິນທ່ານຣໍສູລຸລໍລໍຫ໌ ﷺ ໄດ້ກ່າວກ່ອນທີ່ເພື່ນຈະເສຍຊີວິດຫ້າວັນ ວ່າ:

«إِنِّي أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدِ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا،

أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າຂໍປົກຕົວຕໍ່ອັລລ໋ໜ ຈາກການທີ່ຈະມີຄົນລຶລາກໝູ່ພວກເຈົ້າ, ເພາະແທ້ຈິງອັລລ໋ໜ ໄດ້ຍຶດຖືເອົາຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນລຶລ ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຍຶດຖືເອົາອິບຣ໋ຮີມເປັນຄົນລຶລ, ແລະຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຍຶດຖືເອົາຜູ້ໃດຈາກປະຊາຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນລຶລແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກ່ຈະຍຶດຖືເອົາ ອະບູ ບັກຣ໋ ເປັນຄົນລຶລ. ພຶງຊາບເຖີດ ແລະ ແທ້ຈິງ ບັນດາຊົນຊາດກ່ອນພວກເຈົ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດຖືເອົາບັນດາກຸໂບຣຂອງບັນດານະບີ ແລະ ຄົນດີຂອງພວກເຂົາ ເປັນບ່ອນເຮັດມັສຍິດ, ພຶງຊາບເຖີດ ພວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຍຶດຖືເອົາບັນດາກຸໂບຣເປັນບັນດາມັສຍິດ, ເພາະແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າຂໍຫ້າມພວກເຈົ້າຈາກສິ່ງນັ້ນ». ແລະ ມີຫະດີຊຫຼວງຫຼາຍໃນບົດນີ້.

ບັນດາອິມ່າມຈາກນັກວິຊາການຊາວມຸສລິມທັ່ງສີ່ສຳນັກຄິດ (ມັຊຮັບ) ແລະ ນອກເໜືອຈາກພວກເຂົາ ໄດ້ລະບຸໂອ້ຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຂໍ້ຫ້າມໃນການຍຶດຖືເອົາກຸໂບຣເປັນມັສຍິດ, ແລະ ໄດ້ກ່າວເຕືອນຕໍ່ເລື່ອງດັ່ງກ່າວ; ເພື່ອເປັນການປະຕິບັດຕາມສຸນນະຫ໌ຂອງ ທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ ເພື່ອເປັນການຕັກເຕືອນແກ່ປະຊາຊາດ ແລະ ຫ້າມປາມບໍ່ໃຫ້ຕົກໄປສູ່ສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນໃນຍຸກກ່ອນໜ້າໄດ້ຕົກໄປແລ້ວ ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ເຮັດເກີນຂອບເຂດໃນໝູ່ຊາວຢິວ ແລະ ຄຣິດສະຕຽນ, ຕະຫຼອດຈົນຜູ້ທີ່ຄ້າຍຄືພວກເຂົາຈາກບັນດາຜູ້ຫຼົງຜິດຂອງປະຊາຊາດນີ້.

ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈຳເປັນຂອງສະມາຄົມວິທະຍາສາດອິສລາມແຫ່ງປະເທດຈໍແດນ ແລະ ບັນດາມຸສລິມທົ່ວໄປຄື:

ການຍຶດຖືເອົາສຸນນະຫ໌, ການດຳເນີນຕາມແນວທາງຂອງບັນ
ດາອະອິມະຫ໌ (ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ), ແລະ ການລະມັດລະວັງຕໍ່
ສິ່ງທີ່ອັລລ໋ອ ແລະ ຣ່ອຊູລຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັກເຕືອນຫ້າມປາ
ມໄວ້; ເພາະໃນການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປັນຄວາມດີງາມ, ຄ
ວາມສັນຕິສຸກ ແລະ ເປັນຫົນທາງແຫ່ງຄວາມປອດໄພສຳລັບ
ປວງບ່າວຂອງພຣະອົງ ທັງໃນດຸນຍາ ແລະ ອາຄິເຣາະຫ໌. ແລະ
ບາງຄົນໄດ້ອ້າງອີງໃນປະເດັນນີ້ ດ້ວຍຄຳຕຣັດຂອງພຣະອົງ ຈ
ລລະ ຈະລາລຸຣ໌ ໃນເລື່ອງລາວຂອງຊາວອັລກະຟີວ່າ:

﴿...قَالَ ٱلَّذِينَ غَلَبُواْ عَلَىٰٓ أَمۡرِهِمۡ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيۡهِم مَّسۡجِدٗا﴾

(...ບັນດາຜູ້ທີ່ມີອຳນາດເໜືອໃນເລື່ອງຂອງພວກເຂົາໄດ້
ກ່າວວ່າ ເຮົາຈະສ້າງມັສຍິດຂຶ້ນຄອບພວກເຂົາຢ່າງແນ່ນອນ)
[ອັລ-ກະຫ໌ຟີ: 21].

ຄຳຕອບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວກໍຄື: ແທ້ຈິງ ອັລລ໋ອ ຊຸບຫານະຮູ
ອະຕະອາລາ ໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງບັນດາຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ມີອຳນາດໃນ
ສະໄໝນັ້ນ ວ່າພວກເຂົາໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳນີ້, ແລະ ການກ່າວເຖິ
ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນໃນລັກສະນະຂອງການເຫັນດີ ຫຼື ການຮັບຮອງພ
ວກເຂົາ, ແຕ່ຫາກເປັນການກ່າວໃນລັກສະນະຕຳໜິ, ກ່າວໂທ
ດ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໜ້າລັງກຽດໃນການກະທຳຂ
ອງພວກເຂົາ. ແລະ ສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກເຖິງສິ່ງນັ້ນກໍຄື ການທີ່ທ່ານນ
ະບີ ຊັລລັລລ໋ອ ອະໄລຮິ ອະສັລລ໋ມ, ຜູ້ທີ່ອາຍະຫ໌ນີ້ໄດ້ຖືກປະທານ
ວົງມາໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ ແລະ ເພິ່ນຄືຜູ້ທີ່ຮູ້ດີທີ່ສຸດໃນການອະທິບາ
ຍຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ໄດ້ຫ້າມປະຊາຊາດຂອງເພິ່ນຈາກກາ
ນຍຶດຖືເອົາບັນດາກຸໂບຣເປັນບັນດາມັສຍິດ, ແລະ ໄດ້ຕັກເຕື
ອນພວກເຂົາຈາກສິ່ງນັ້ນ, ແລະ ໄດ້ສາບແຊ່ງ ແລະ ຕຳໜິຕິຕ

ງນຜູ້ທີ່ກະທຳມັນ.

ຫາກວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນທີ່ອະນຸຍາດແລ້ວ, ສາດສະດາທູດຂອງອັລລ໋ອ ﷺ ກ໋ຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາວດໃນເລື່ອງນັ້ນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ, ໂດຍໄດ້ເນັ້ນຫນັກຈົນເຖິງຂັ້ນສາບແຊ່ງຜູ້ທີ່ກະທຳມັນ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຊາບວ່າ ເຂົາຜູ້ນັ້ນແມ່ນສ່ວນຫນຶ່ງຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດໃນທັດສະນະຂອງອົງອັລລ໋ຮ, ແລະ ໃນເລື່ອງນີ້ກ໋ມີຄວາມພຽງພໍ ແລະ ເປັນການໂນ້ມນ້າວໃຈແລ້ວສຳລັບຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຈະສົມມຸດວ່າການສ້າງມັສຍິດເທິງຫລຸມຝັງສົບເປັນທີ່ອະນຸຍາດແກ່ປະຊາຊາດກ່ອນຫນ້າພວກເຮົາກ໋ຕາມ, ກ໋ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະເອົາແບບຢ່າງພວກເຂົາໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ; ເພາະວ່າບົດບັນຍັດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຍົກເລີກບັນດາບົດບັນຍັດກ່ອນຫນ້ານັ້ນ, ແລະ ສາດສະດາທູດຂອງພວກເຮົາ ຊ໋ລລ໋ລ໋ລ໋ ອະໄລຮິ ອະສ໋ລ໋ລ໋ຳ ຄືສາດສະດາທູດທ່ານສຸດທ້າຍ, ທັ້ງບົດບັນຍັດຂອງເພິ່ນກ໋ສົມບູນ ແລະ ຄອບຄຸມທົ່ວໂປ, ແລະ ທ່ານໄດ້ຫ້າມພວກເຮົາຈາກການສ້າງມັສຍິດເທິງຫລຸມຝັງສົບ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງບໍ່ອະນຸຍາດແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະຝ່າຝືນຄຳສັ່ງຂອງທ່ານ, ແລະ ເປັນຫນ້າທີ່ບັງຄັບເຫນືອພວກເຮົາທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທ່ານ, ຍຶດຫມັ້ນໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນຳມາ, ແລະ ລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ຂັດກັບສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈາກບັນດາບົດບັນຍັດໃນຍຸກກ່ອນ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີທີ່ຖືກມອງວ່າເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນທັດສະນະຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິບັດມັນ; ເພາະວ່າບໍ່ມີບົດບັນຍັດໃດທີ່ສົມບູນຍິ່ງໄປກວ່າບົດບັນຍັດຂອງອັລລ໋ຮ, ແລະບໍ່ມີທາງນຳໃດທີ່ດີເລີດໄປກວ່າທາງນຳຂອງສາດສະດາທູດຂອງອັລລ໋ຮ ຊ໋ລລ໋ລ໋ລ໋ ອະໄລຮິ ອະສ໋ລ໋ລ໋ຳ.

ຂໍຕໍ່ອັລລໍ່ຫ໌ ໄດ້ຊົງໂປດປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ບັນດາຊາວມຸສລິມທັງໝົດ ເພື່ອໃຫ້ດຳລົງໝັ້ນໃນສາສະ ໜາຂອງພຣະອົງ, ແລະ ຍຶດໝັ້ນຕໍ່ບົດບັນຍັດຂອງຄໍລຸລຂອງ ພຣະອົງ, ທ່ານມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລ່ຫ ອະລັຍຮິ ອະສັລລັມ; ທັງໃນ ຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ, ທັງໃນສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ສິ່ງທີ່ປິດ ບັງ, ແລະ ໃນທຸກໆ ກິດຈະການ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັ ບອັລລໍ່ຫ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສົ່ງ, ແທ້ຈິງ ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງໄດ້ຍິ ນ ຜູ້ຊົງຢູ່ໃກ້ຊິດ.

ຂໍອັລລໍ່ຫ໌ ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣ ະອົງ ແລະ ຄໍລຸລຂອງພຣະອົງ ທ່ານມຸຮຳມັດ, ແດ່ຄອບຄົວຂອງ ທ່ານ, ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ, ລວມເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ດຳເ ນີນຕາມແນວທາງຂອງທ່ານ ຕາບຈົນຮອດວັນແຫ່ງການຕັດ ສິນ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ອາລະສານ ທີ່ສິບເອັດ:
ການຝັງສົບຄົນຕາຍໃນມັສຍິດ

ບິສມິລລາຫ໌, ແລະ ມວນການສັນລະເສີນທັ້ງຫຼາຍແປັນສິດ ຂອງອັລລໍຫ໌, ແລະ ຂໍການອວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ ຣໍຊູລຂອງອັລລໍຫ໌, ຕະຫຼອດຈົນບັນດາອົງວານຕະກູນຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ແນະຕາມແນວທາງຂອງທ່ານ, ຕໍ່ໄປນີ້:

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານໜັງສືພິມ «ຄໍຣະຕຸມ» ສະບັບລົງວັນທີ: 17/4/1415 ຮ.ສ. ຈົ່ງໄດ້ພົບວ່າມີການເຜີຍແຜ່ຖະແຫຼງການ ໃນນັ້ນກ່ຽວກັບການຝັງສົບຂອງ ທ່ານ ມຸຮໍາມັດ ອັລ-ຫະຊັນ ອັລ-ອິດຣີຊີ ຢູ່ຄຽງຂ້າງບິດາຂອງທ່ານ ໃນມັສຍິດຂອງພວກເຂົາ ທີ່ເມືອງອຸມດຸຣມານ... ฯลฯ.

ແລະ ເນື່ອງຈາກສິ່ງທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ກໍານົດເປັນໜ້າທີ່ໃນການ ໃຫ້ຄໍາຕັກເຕືອນແກ່ຊາວມຸສລິມ, ແລະ ການຊີ້ແຈງໃນການປ ະຕິເສດສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ; ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນສົມຄວນທີ່ຈະແຈ້ງເ ຕືອນວ່າ ການຝັງສົບໃນມັສຍິດເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດ, ແທ້ຈິງ ແລ້ວມັນຄືຫນຶ່ງໃນຊ່ອງທາງທີ່ນໍາໄປສູ່ການຕັ້ງພາກີ, ແລະ ເປັ ນການກະທໍາຂອງຊາວຢິວ ແລະ ຄຣິດສະຕຽນທີ່ອັລລໍຫ໌ໄດ້ຕໍາ ໜິພວກເຂົາ, ແລະ ທ່ານລໍຊູລຂອງພະອົງ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລໍ ໄດ້ສາບແຊ່ງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ມີລາຍງານໃນປຶ້ມສໍເຮັ ຍຫ໌ທັ້ງສອງສະບັບ ຈາກທ່ານນາງ ອາອິຊະຫ໌ ຣໍດິຍັລລໍຮຸ ອັນຮ າ, ຈາກທ່ານນະບີ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮິ ອະສັລລໍ ວ່າ ທ່ານໄດ້ກ່າ ວວ່າ:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

«ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົ່ງສາບແຊ່ງພວກຍະຮູດ (ຍິວ) ແລະ ນາຊໍຣໍ (ຄຣິສຕຽນ) ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດເອົາບັນດາຫຼຸມສົບຂອງບັນດາ ນະບີຂອງພວກເຂົາເປັນມັສຍິດ» ແລະ ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈ າກມຸສລິມ ຈາກທ່ານຈຸນດຸບ ບິນ ອັບດິລລາຫ໌ ຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنْهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

«ຈົ່ງຊາບເຖີດວ່າ ແທ້ຈິງ ບັນດາຊົນຊາດກ່ອນພວກເຈົ້າ ພວກເຂົາໄດ້ຍຶດຖືເອົາບັນດາກຸໂບຣຂອງບັນດານະບີ ແລະ ບັນ ດາຄົນດີຂອງພວກເຂົາເປັນບ່ອນເຮັດມັສຍິດ, ຈົ່ງຮູ້ໄວ້ເຖີດ ພ ວກເຈົ້າຢ່າໄດ້ຍຶດຖືເອົາບັນດາກຸໂບຣເປັນບັນດາມັສຍິດ; ເພ າະແທ້ ຂ້ອຍໄດ້ຫ້າມພວກເຈົ້າຈາກສິ່ງນັ້ນ». ແລະ ຫະດີຊອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງນີ້ຢັ່ງມີອີກຫຼາຍ.

ສະນັ້ນ, ໜ້າທີ່ທີ່ຈຳເປັນຂອງຊາວມຸສລິມໃນທຸກໆ ສະຖານ ທີ່ - ບໍ່ວ່າຈະເປັນຜູ້ປົກຄອງປະເທດ ຫຼື ປະຊາຊົນ - ຄື: ຕ້ອງຢ ຳເກງຕໍ່ອັລລໍຮ໌, ແລະ ລະມັດລະວັງໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົ່ງຫ້າມ, ແ ລະ ໃຫ້ຝັ່ງຜູ້ຕາຍຂອງພວກເຂົາຢູ່ນອກມັສຍິດ, ດັ່ງທີ່ທ່ານນະ ບີ ຊໍລລັລລໍຮຸ ອະລັຍຮິ ອະສັລລັມ ແລະບັນດາສໍຫາບະຂອງທ່ າ ນ ຣໍດິຍັລລໍຮຸອັນຮຸມ ເຄີຍຝັ່ງຜູ້ຕາຍຢູ່ນອກມັສຍິດ, ແລະເຊື່ ອ ງອກັນກັບຜູ້ທີ່ຈະເວົ້ນຮອຍຕາມພວກເພື່ນດ້ວຍຄຸນງາມຄ ວາມດີ.

ສ່ວນການມີຢູ່ຂອງກຸໂບຣຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ສອງສ ຫ າບະຫ໌ຂອງທ່ານຄື ອະບູ ບັກກຣ໌ ແລະ ອຸມັຣ ຣໍດິຍັລລໍຫຸ ອັນຮຸ

ມາ ໃນມັສຍິດຂອງທ່ານ ﷺ ນັ້ນ; ບໍ່ສາມາດນຳມາເປັນຫຼັກຖານ ອ້າງອີງໄດ້ໃນການຝັງໄມຍິດໃນບັນດາມັສຍິດ; ເພາະວ່າທ່ານ ﷺ ໄດ້ຖືກຝັງໃນເຮືອນຂອງທ່ານ – ໃນເຮືອນຂອງນາງ ອາອິຊະ ຫ໌ ຣ໌ດິຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮາ –, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສອງສ່ຫາບະຫ໌ຂອງເພື່ນ ກໍໄດ້ຖືກຝັງຮ່ວມກັບເພື່ນ, ເມື່ອ ອັລ-ອະລີດ ບິນ ອັບດິລ ມະລິກ ໄດ້ຂະຫຍາຍມັສຍິດ ເພື່ນກໍໄດ້ນຳເອົາຫ້ອງດັ່ງກ່າວລວມເຂົ້າໄປໃນມັສຍິດ ໃນຊ່ວງຕົ້ນຂອງສະຕະວັດທີໜຶ່ງແຫ່ງຮິຈເຣາະ ຫ໌ສັກກະຣາດ, ແລະ ບັນດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ກໍໄດ້ຕຳໜິການກະທຳ ດັ່ງກ່າວຂອງເພື່ນ, ແຕ່ເພື່ນເຫັນວ່າສິ່ງນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນອຸປະສັກ ຕໍ່ການຂະຫຍາຍ, ແລະ ແທ້ຈິງເລື່ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນມີຄວາມຊັດເຈນ ບໍ່ມີຄວາມຄຸມເຄືອ.

ແລະ ຈາກສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງເປັນທີ່ປະຈັກແຈ້ງແກ່ຊາວມຸສລິມທຸກຄົນວ່າ: ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ສ່ຫາບະຫ໌ທັງສອງຂອງເພື່ນ ຣ໌ດິຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸມາ ບໍ່ໄດ້ຖືກຝັງຢູ່ໃນມັສຍິດ, ແລະ ການທີ່ຫຼຸມຝັງສົບຂອງພວກເພື່ນຖືກລວມເຂົ້າໄປໃນມັສຍິດນັ້ ອງຈາກການຂະຫຍາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫຼັກຖານອ້າງອີງໃນການອ ະນຸຍາດໃຫ້ຝັງສົບໃນມັສຍິດ; ເພາະວ່າພວກເພື່ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນມັ ສຍິດ, ແຕ່ຫາກຢູ່ໃນເຮືອນຂອງທ່ານ ﷺ, ແລະ ເພາະວ່າການກ ະທຳຂອງທ່ານອະລີດ ບໍ່ສາມາດເປັນຫຼັກຖານອ້າງອີງໃຫ້ແກ່ຜູ້ ໃດໄດ້ໃນເລື່ອງນີ້, ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ຫຼັກຖານອ້າງອີງນັ້ນແມ່ນ ຢູ່ໃນຄຳພີ (ກຸຣອານ) ແລະ ຊຸນນະຫ໌, ແລະ ໃນມະຕິທີ່ເປັນເອກ ະພາບຂອງຊາວສະລັຟແຫ່ງອຸມມະຫ໌, ຣ໌ດິຍັລລ໋ຮຸ ອັນຮຸມ, ແລ ະ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຕາມພວກເຂົາດ້ວຍຄ ວາມດີງາມ.

ເພື່ອເປັນການໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວ

ามຮັບຜິດຊອບ, ຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງຂຶ້ນໃນວັນທີ: 14/5/1415 ຮ.ສ.

ອັລລໍ ເປັນຜູ້ປະທານຄວາມສໍາເລັດ. ແລະ ຂໍຄວາມຈໍາເລີນ ແລະ ຄວາມສັນຕິສຸກ ຈົ່ງປະສົບແກ່ທ່ານນະບີຂອງເຮົາ ມຸຮໍາມັດ, ຕະຫຼອດຮອດວົງວານ ແລະ ສະຫາຍຂອງທ່ານ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ດໍາເນີນຕາມພວກເຂົາທັ້ງຫຼາຍດ້ວຍຄວາມດີງາມ.

***

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ສະບັບ ທີ່ສິບສອງ: ການຊີ້ແຈງການປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ຄວາມຫຼົງຜິດຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າອະນຸຍາດໃຫ້ອອກ ຈາກອຸຣິອະຫ໌ຂອງນຸຮ໌ມັດ ﷺ ໄດ້.

ມວນການສັນລະເສີນທັ້ງປວງເປັນສິດຂອງອັລລ໋ອ ຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນລະໂລກ, ແລະ ສໍລະອາດ ແລະ ສະລາມສັນຕິ ຂໍຈົ່ງປະສົບຕໍ່ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດານະບີ ແລະ ສາ ສະນະທູດ, ທ່ານນະບີຂອງເຮົາ ນຸຮ໌ມັດ, ພ້ອມດ້ວຍວົງວານ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານທັ້ງຫຼາຍ.

ຕໍ່ໄປນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານບົດຄວາມໃນໜັງສືພິມ ອັຊ-ຊັຣກ ອັລ-ເອົາຊັຕ ສະບັບທີ (5824) ລົງວັນທີ 5/6/1415 ປີ ຮ. ສ, ເຊິ່ງຂຽນໂດຍຜູ້ທີ່ຕັ້ງຊື່ຕົນເອງວ່າ: ອັບດຸລ ຟັຕຕາຫ໌ ອັລ-ຫາຍິກ, ໃນຫົວຂໍ້: (ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຜິດ).

ບົດສະຫຼຸບຂອງບົດຄວາມນີ້ຄື: ການປະຕິເສດຂອງລາວຕໍ່ ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງສາສະໜາອິສລາມທີ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນຢ່າງ ແຈ່ມແຈ້ງ ໂດຍມີຫຼັກຖານ ແລະ ເປັນມະຕິເອກະພາບ; ເຊິ່ງກໍ່ ຄືການທີ່ຄຳສອນຂອງສາດສະດາມຸຮ໌ມັດນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອມວນມະນຸດທັ້ງຫຼາຍ, ແລະ ການອ້າງຂອງລາວທີ່ວ່າຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງສາດສະດາມຸຮ໌ມັດ, ແຕ່ຍັງຄົງເປັນຊາວຢິວ ຫຼື ຄຣິດສະຕຽນຕໍ່ໄປ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ຍັງຖືວ່າຢູ່ໃນສາສ ະໜາທີ່ຖືກຕ້ອງ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ລາວຍັງໄດ້ລ່ວງເກີນຕໍ່ພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສາກົນລະໂລກ ຜູ້ຊົງມະຫາສູງສົ່ງ ໃນປັນຍາຍ

ານຂອງພຣະອົງກ່ຽວກັບການວົງໂຫດຜູ້ປະຕິເສດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຝ່າຝືນ, ໂດຍຖືວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນເລື່ອງທີ່ໃຮ້ສາລະ.

ລາວໄດ້ຮັດການບິດເບືອນບົດບັນຍັດຂອງສາສະໜາ, ແລະ ນຳໄປໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ພ້ອມທັງຕີຄວາມໝາຍຕາມອາລົມຂອງຕົນເອງ, ແລະຍັງໄດ້ເມີນເສີຍຕໍ່ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ຊັດແຈ້ງ ເຊິ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາຂອງມຸຮຳມັດ ﷺ ທີ່ຄອບຄຸມທົ່ວທັງມວນມະນຸດ, ແລະ ການເປັນຜູ້ປະຕິເສດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບທ່ານ ແຕ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ວ່າອັລລໍຮ໌ຈະບໍ່ຊົງຮັບສາສະໜາອື່ນໃດ ນອກຈາກອິສລາມ, ແລະ ຫຍັງມີຫຼັກຖານອື່ນໆ ທີ່ຊັດເຈນທີ່ລາວໄດ້ເມີນເສີຍ; ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຫຼອກລວງບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ດ້ວຍຄຳເວົ້າຂອງລາວ. ແລະ ສິ່ງທີ່ລາວໄດ້ກະທຳນີ້ແມ່ນການປະຕິເສດສັດທາຢ່າງຊັດແຈ້ງ, ເປັນການຕົກສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ເປັນການກ່າວເທັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າອັນສູງສຸດ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ﷺ, ດັ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສັດທາທີ່ໄດ້ອ່ານບົດຄວາມດັ່ງກ່າວຕ່າງກໍ່ຮູ້ດີ.

ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ປົກຄອງຄື: ສົ່ງຕົວລາວໃຫ້ກັບສານ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລາວສຳນຶກຜິດກັບຕົວ ແລະ ຕັດສິນຄະດີຂອງລາວຕາມທີ່ກົດບັນຍັດອິສລາມອັນບໍລິສຸດໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ພຣະອົງອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຄຳສອນຂອງນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ ແມ່ນເພື່ອມວນມະນຸດທັງປວງ, ແລະ ໄດ້ຊົງບັນຍັດໃຫ້ ຈິນ(ຜີ) ແລະ ມະນຸດທັງໝົດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທ່ານ, ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຊາວມຸສລິມທີ່ມີຄວາມຮູ້ພຽງເລັກນ້ອຍກໍ່ຮັບຮູ້ໄດ້.

ອັລລໍຮ໌ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ :

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنِّي رَسُولُ ٱللَّهِ إِلَيۡكُمۡ جَمِيعًا ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحۡيِۦ وَيُمِيتُۖ فَـَٔامِنُواْ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ ٱلنَّبِيِّ ٱلۡأُمِّيِّ ٱلَّذِي يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَكَلِمَٰتِهِۦ وَٱتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُونَ١٥٨﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມູຮຳມັດ) ວ່າ ໂອ້ມະນຸດທັ້ງຫລາຍ, ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍຄືຣໍຊູລຂອງອັລລ໋ວ໌ມາຍັງພວກທ່ານ, ເຊິ່ງອຳນາດແຫ່ງ ບັນດາຊັ້ນຟ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນເປັນຂອງພຣະອົງ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຄວນໄດ້ຮັບການເຄົາລົບສັກກະລະຍົກເວັ້ນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ຊົງໃຫ້ຊີວິດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຕາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກທ່ານຈົ່ງສັດທາຕໍ່ອັລລ໋ວ໌ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ຜູ້ເປັນນະບີທີ່ຂຽນອ່ານບໍ່ເປັນ, ຊຶ່ງເຂົາສັດທາຕໍ່ອັລລ໋ວ໌ ແລະ ຄຳດຳລັດທັ້ງຫລາຍຂອງພຣະອົງ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງປະຕິບັດຕາມເຂົາເຖີດ ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບທາງນຳ). [ອັລ-ອະຣ໌ອ: 158].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا ٱلۡقُرۡءَانُ لِأُنذِرَكُم بِهِۦ وَمَنۢ بَلَغَۚ...﴾

(...ແລະ ອັລກຸຣອານນີ້ ໄດ້ຖືກປະທານມາແກ່ຂ້ອຍ ເພື່ອຂ້ອຍຈະໄດ້ຕັກເຕືອນພວກທ່ານດ້ວຍກັບມັນ ແລະ ຜູ້ທີ່ມັນໄດ້ໄປເຖິງ...) [ອັລ-ອັນອາມ: 19].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ رَّحِيمٞ٣١﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ (ມູຮຳມັດ) ວ່າ ຫາກພວກທ່ານຮັກອັລລ໋ວ໌ ກໍ່ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຂ້ອຍ ອັລລ໋ວ໌ກໍ່ຈະຊົງຮັກພວກທ່ານ ແລະ ຈະຊົງອະໄພໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຊຶ່ງບັນດາຄວາມຜິດທັ້ງຫຼາຍຂ

ອ້ງພວກທ່ານ ແລະ ອັລລ໋ຮ໌ນັ້ນເປັນຜູ້ຊົ່ງອະໄພໂທດ ຜູ້ຊົ່ງເມ ດຕາສະເໝີ) [ອາລາ ອິມຣອນ: 31].

ແລະ ພຣະຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴿٨٥﴾﴾

(ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ສະແຫວ ງຫາສາສະໜາອື່ນນອກຈາກອິສລ າມ ສາສະໜານັ້ນກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບເປັນອັນຂາດ ແລະ ໃນໂ ລກໜ້າເຂົາຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຊົນຜູ້ຂາດທຶນ) (ສູເຣາະຫ໌ ອະລາອິມ ຣອນ :85) ແລະ ພຣະຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

(ແລະ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າ (ມູຮໍາໝັດ) ໃຫ້ເປັນອື່ນໃດ ເວັ້ນແ ຕ່ເປັນຜູ້ຕັກເຕືອນ ແລະ ເປັນຜູ້ຊີ້ນໍາໃຫ້ແກ່ມະນຸດທັງປ ວງ...) [ຊາບະອ໌ :28] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ﴿١٠٧﴾﴾

(ແລະ ຂ້າບໍ່ໄດ້ສົ່ງເຈົ້າ (ມູຮໍາມັດ) ມາເພື່ອອື່ນໃດ ນອກເພື່ ອເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ຊາວໂລກ) [ອັລ-ອໍາບິຍາ: 107]. ແລ ະ ພຣະຜູ້ຊົ່ງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ﴾

(ແລະ ຈົ່ງກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາພີ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ ບໍ່ຮູ້ໜັງສືວ່າ: ພວກເຈົ້າໄດ້ຍອມຈໍານົນແລ້ວບໍ? ຖ້າຫາກພວ ກເຂົາຍອມຈໍານົນ, ແນ່ນອນພວກເຂົາກໍ່ໄດ້ຮັບທາງນໍາທີ່ຖືກ ຕ້ອງແລ້ວ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຂົາຜິນຫຼັງໃຫ້, ແທ້ຈິງແລ້ວ

ໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າມີພຽງແຕ່ການປະກາດເທົ່ານັ້ນ. ແລະ ອັລລໍຮ໌ ນັ້ນເປັນຜູ້ຊົງເຫັນປອງບ່າວຂອງພຣະອົງ). [ອາລາ ອິມຣອນ: 20]. ແລະ ອັລລໍຮ໌ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿تَبَارَكَ ٱلَّذِي نَزَّلَ ٱلۡفُرۡقَانَ عَلَىٰ عَبۡدِهِۦ لِيَكُونَ لِلۡعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ١﴾

(ມະຫາຈຳເລີນຍິ່ງແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງປະທານ ອັລກຸຣອານ ແກ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ (ມູຮຳມັດ) ເພື່ອລາວຈະໄດ້ເປັນຜູ້ຕັກເຕືອນ ແກ່ປວງບ່າວທັ້ງມວນ) [ອັລ-ຟຸຣກອນ: 1].

ແລະ ອິຫມ່ໍາອັລບຸຄ໋ອຣີ ແລະ ມຸສລິມ ໄດ້ລາຍງານຈາກ ທ່ານ ຈາບິຣ ເຣາະດิยัลลอฮุ อันฮุ, ແທ້ຈິງທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِيَ الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِيَ الْمَغَانِمُ، وَلَمْ تُحَلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

«ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບ 5 ປະການ ທີ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດກ່ອນໜ້າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ຮັບ: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໄຊຊະນະດ້ວຍຄວາມຢຳເກັງ (ທີ່ເກີດໃນໃຈສັດຕູ) ໃນໄລຍະທາງເດີນໜຶ່ງເດືອນ, ແລະ ແຜ່ນດິນໄດ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ລະຫມາດ (ມັສຍິດ) ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ສະອາດບໍລິສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນໃດກ່ຕາມໃນປະຊາຊາດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເຖິງເວລາລະຫມາດ ກ່ໃຫ້ລາວລະຫມາດໄດ້ເລີຍ, ແລະຊັບສົມບັດຈາກສົງຄາມໄດ້ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເຊິ່ງມັນບໍ່ເຄີຍຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດກ່ອນຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊະເຟາອະຮ໌ (ການອະນຸເຄາະ), ຂໍ້ສຸດທ້າຍນັບດ້ານະບີກ່ອນໆ ໜ້ານີ້

ຈະຖືກສົ່ງມາສະເພາະກຸ່ມຊົນຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ, ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົ່ງມາສູ່ມວນມະນຸດທັງປວງ».

ນີ້ຄື ຄຳຊີ້ແຈງທີ່ຊັດເຈນເຖິງຄວາມເປັນສາກົນ ແລະ ຄວາມຄອບຄຸມໃນຄຳສອນຂອງທ່ານນາບີມຸຮຳມັດ ﷺ ທີ່ມີຕໍ່ມວນມະນຸດທັງປວງ, ແລະ ຄຳສອນດັ່ງກ່າວໄດ້ຍົກເວີກບົດບັນຍັດທັງຫມົດທີ່ມາກ່ອນຫນ້ານີ້, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມທ່ານມຸຮຳມັດ ﷺ ແລະ ບໍ່ເຊື່ອຟັງທ່ານ; ຜູ້ນັ້ນຄືຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ເປັນຜູ້ຝ່າຝືນ, ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດຈາກພຣະອົງ. ພຣະອົງຕຣັດວ່າ:

﴿...وَمَن يَكۡفُرۡ بِهِۦ مِنَ ٱلۡأَحۡزَابِ فَٱلنَّارُ مَوۡعِدُهُۥۚ...﴾

(...ແລະ ຜູ້ໃດໃນຫມູ່ພວກພ້ອງຕ່າງໆ ທີ່ປະຕິເສດສັດທາຕໍ່ສິ່ງນີ້ ໄຟນາລົກກໍ່ຄືທີ່ຫມັ້ນສັນຍາຂອງເຂົາ...) [ຮູດ: 17]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...فَلۡيَحۡذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنۡ أَمۡرِهِۦٓ أَن تُصِيبَهُمۡ فِتۡنَةٌ أَوۡ يُصِيبَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

(...ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ຝ່າຝືນຄຳສັ່ງຂອງເຂົາ ຈົ່ງລະວັງເຖິດວ່າ ໄພພິບັດຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ ຫຼື ການລົງໂທດອັນເຈັບປວດຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ) [ອັນ-ນູຣ: 63]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَن يَعۡصِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُۥ يُدۡخِلۡهُ نَارًا خَٰلِدٗا فِيهَا وَلَهُۥ عَذَابٞ مُّهِينٞ ١٤﴾

(ແລະ ຜູ້ໃດຝ່າຝືນອັລລ໋ອ ແລະ ຣໍຊູລຂອງພຣະອົງ ແລະ ລະເມີດຂອບເຂດຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ພຣະອົງກໍ່ຈະຊົງໃຫ້ລາວເ

ຂ້ານະລົກ ໂດຍທີ່ລາວຈະຢູ່ໃນນະລົກນັ້ນຕະຫຼອດການ ແລະ ລ
າວຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດທີ່ແສນອັບປະຍົດ) [ອັນນິຊາ: 14]
ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿...وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلۡكُفۡرَ بِٱلۡإِيمَٰنِ فَقَدۡ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ﴾

(ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ປ່ຽນເອົາການປະຕິເສດສັດທາແທນການສັ
ດທາ ແນ່ນອນເຂົາຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ຫຼົງຜິດຈາກຫົນທາງທີ່ທ່ຽງກົງ)
[ອັລ-ບະກໍເຣາະ : 108] ແລະ ໂອງການອື່ນ ๆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍ
ທຳນອງນີ້ຢັ່ງມີອີກຫຼາຍ.

ແລະ ອັລວໍລ໌ ຜູ້ຊົງອຳນາດ ໄດ້ຊົງເຊື່ອມໂຍງການເຊື່ອຟັງຕໍ່
ສາດສະດາທູດ (ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງປະສົບແດ່ທ່ານ) ເຂົ້າກັ
ບການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ນັບຖື
ສາສະໜາອື່ນນອກຈາກອິສລາມ ລາວກໍຄືຜູ້ທີ່ຂາດທຶນ, ຈະບໍ່
ມີສິ່ງໃດຖືກຮັບເອົາຈາກລາວເລີຍ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງ ຕະອາລາ ໄດ້
ກ່າວວ່າ:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ສະແຫວງຫາສາສະໜາອື່ນນອກຈາກອິສລ
າມ ສາສະໜານັ້ນກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບເປັນອັນຂາດ ແລະ ໃນໂ
ລກໜ້າເຂົາຈະຢູ່ໃນກຸ່ມຜູ້ຂາດທຶນ)

(ສູເຣາະຫ໌ ອະລາອິມຣອນ: 85) ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕ
ຣັດວ່າ:

﴿مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

(ຜູ້ໃດເຊື່ອຟັງຣໍຊູລ ແນ່ນອນລາວກໍເຊື່ອຟັງອັລລໍຫ໌ແ
ລ້ວ) [ອັນນິຊາ: 80]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດວ່າ: ພວກທ່ານຈົ່ງເຊື່ອຟັງອັລລໍຮ໌ ແລະ ເຊື່ອຟັງຣໍຊູລເຖີດ, ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາຜິນຫຼັງໃຫ້, ແທ້ຈິງຫນ້າທີ່ຂອງເພິ່ນກໍຄືສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ ແລະ ຫນ້າທີ່ຂອງພວກເຈົ້າກໍຄືສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ. ແລະ ຖ້າຫາກພວກເຈົ້າເຊື່ອຟັງປະຕິບັດຕາມເພິ່ນ ພວກເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບທາງນໍາ) [ອັນ-ນູຣ: 54]. ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝٦﴾

(ແທ້ຈິງ ຜູ້ປະຕິເສດສັດທາທີ່ເປັນຊາວຄໍາພີ ແລະ ຜູ້ຕັ້ງພາຄີ ຈະຢູ່ໃນນາລົກອາເວຈີຕະຫຼອດການ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຄືມະນຸດທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ) [ອັລ-ໄບຍິນะห์: 6].

ແລະ ອີຫມ່ານຸສລິມໄດ້ລາຍງານໄວ້ໃນຕໍາລາຫะดิษสะฮ์ีฮ ห์ຂອງທ່ານ ວ່າ ທ່ານຣໍຊູລ ຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

« ຂໍສາບານຕໍ່ຜູ້ທີ່ຊີວິດຂອງຂ້ອຍຢູ່ໃນກໍາມືຂອງພຣະອົງ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈາກປะຊาชาตินี้, ບໍ່ວ່າຈะเป็นชาวยิว ຫຼື ชาวคริสะตຽน, ที่ได้ยินก่ຽวกับข้อย, แล้วตายไปโดยที่บໍ่ได้สัดทาต่สิ่งที่ข้อยถืกสົ่งมา, เว้นเสยแต่ลาวผู้นั้นจะเป็นชาวนะรົก ».

ท่านนะบิ ฉัลลัลลอฮุ อะไลฮิ อะสัลลำ ได้ชี้แจงผ่านกา

ນກະທຳ ແລະ ຄຳເວົ້າຂອງທ່ານ ເຖິງຄວາມເປັນໂມຄະຂອງສາສະໜາຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າມາໃນສາສະໜາອິສລາມ, ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຊາວຢິວ ແລະ ຄຣິດສະຕຽນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບບັນດາຜູ້ປະຕິເສດສັດທາອື່ນໆ, ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາຈິຊຍະ (ເງິນຄຸ້ມຄອງ) ຈາກຜູ້ທີ່ຍອມຈ່າຍໃນໝູ່ພວກເຂົາ; ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຂັດຂວາງການເຜີຍແຜ່ສາສະໜາໄປສູ່ຜູ້ຄົນທີ່ເຫຼືອຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ປະສົງໃນໝູ່ພວກເຂົາສາມາດຂໍ້ຮັບສາສະໜາອິສລາມໄດ້ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວອຳນາດຂອງຕົນຈະກີດກັນ, ຫ້າມປາມ, ຫຼື ຂ້າພວກເຂົາ.

ແລະ ໄດ້ມີລາຍງານຈາກທ່ານບຸคอรี ແລະ ມຸสลิม ໂດຍລາຍງານຈາກ ທ່ານອາບູ ฮุรอยเราะห์ ร.ด ເວົ້າວ່າ: ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ໃນມັสยิด, ท่านรอสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ออกมาแล้วกล่าวว่า:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمِدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَادَاهُمْ فَقَالَ :يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَّغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

«(ท่านนะบี ﷺ ได้กล่าวว่า:) “จงออกเดินทางไปหาชาวยิว”, พวกเราจึงได้ออกเดินทางไปกับท่านจนกะทั่งพวกเราได้มาเถิงไปตุลมิดรอสฺ, ท่านนะบี ﷺ จึงได้ลุกขึ้นยืน, แล้วเอิ้นพวกเขา และ กล่าวว่า: “โอ้ กุ่มชนชาวยิวเอ๋ย, จงเข้ารับอิสลามเถิด พวกท่านจะปลอดไพ”, พวกเขาจึงกล่าวว่า: “แท้จริงแล้ว ท่านได้ประกาดแล้ว โอ้ ท่านอะบัล กอซิม”, ท่านรอสูลุลลอฮ์ ﷺ จึงได้กล่าวแก่พวกเขาว่า: “นั้น

ຄືສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການ, ຈົ່ງເຂົ້າຮັບອິສລາມເຖີດ ພວກທ່ານຈະປອດໄພ", ພວກເຂົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ: "ແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ປະກາດແລ້ວ ໂອ້ ທ່ານອະບັລກໍຊິມ", ທ່ານຣໍຊູລຸລລ໋ ﷺ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ: "ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການ", ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ່ານກໍ່ໄດ້ກ່າວຄຳນັ້ນເປັນຄັ້ງທີສາມ...». ອັລ-ຫະດີຣ.

ຄວາມໝາຍກໍຄື: ທ່ານໄດ້ເດີນທາງໄປຫາຊາວຢິວທີ່ສະຖານທີ່ສອນສາດສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ແລ້ວໄດ້ເຊີນຊວນພວກເຂົາສູ່ສາສະໜາອິສລາມ, ໂດຍກ່າວວ່າ: «ຈົ່ງເຂົ້າຮັບອິສລາມເຖີດ ພວກທ່ານຈະປອດໄພ», ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວຊ້ຳຫຼາຍຄັ້ງ.

ເຊັ່ນດຽວກັນ: ທ່ານໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍຂອງທ່ານໄປຫາ ເຮຣັຄ ກ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນລາວສູ່ສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລາວຊາບວ່າ ຫາກລາວປະຕິເສດ ບາບຂອງຜູ້ທີ່ປະຕິເສດສາສະໜາອິສລາມຍ້ອນການປະຕິເສດຂອງລາວນັ້ນກໍຈະຕົກຢູ່ກັບລາວ. ດັ່ງທີ່ ອິມ່ຳ ບຸກຄໍຣີ ແລະ ມຸສລິມ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຊໍເຮັຍຂອງພວກທ່ານ, ວ່າ ເຮຣັຄ ໄດ້ຂໍເອົາຈົດໝາຍຂອງທ່ານຣໍຊູລ ﷺ ມາ, ແລ້ວກໍໄດ້ອ່ານມັນ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນກ່າວໄວ້ວ່າ:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلَمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

ດ້ວຍພຣະນາມຂອງອັລລ໋ຮ ຜູ້ຊົງກະລຸນາປານີ ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ, ຈາກ ມຸຮຳມັດ ສາດສະດາຫູດຂອງອັລລ໋ຮ ເຖິງ ຮິຣັຄ ຈັກກະພັດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງຊາວໂຣມັນ, ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕາມແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ອັນເນື່ອງຈາກນີ້: ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊີນຊວນທ່ານສູ່ອິດສະລາມ, ຈົ່ງຮັບ

ອິດສະລາມເຖິດ ທ່ານຈະປອດໄພ, ແລະ ຈົ່ງຮັບອິດສະລາມເຖິດ ອັລລໍຮ໌ຈະຊົງປະທານລາງວັນຕອບແທນໃຫ້ທ່ານເປັນສອງເທົ່າ, ແຕ່ຖ້າຫາກທ່ານຫັນຫຼັງໃຫ້, ແທ້ຈິງ ບາບຂອງບັນດາໄພ່ພົນກໍຈະຕົກຢູ່ກັບທ່ານ ແລະ

﴿يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٤﴾

(ໂອ້ຊາວຄຳພີ (ຊາວຄຣິດສະຕຽນ ແລະ ຢິວ) ຈົ່ງມາສູ່ຄຳສອນທີ່ຄືກັນລະຫວ່າງເຮົາ ແລະ ທ່ານ, ວ່າເຮົາຈະບໍ່ກາບໄຫວ້ບູຊາສິ່ງໃດນອກຈາກອັລລໍຮ໌ ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ເຄົາລົບບູຊາສິ່ງອື່ນທຽບຄຽງພຣະອົງ ແລະ ເຮົາຈະບໍ່ແຕ່ງຕັ້ງໃຜເປັນຜູ້ສັກສິດອື່ນນອກຈາກອັລລໍຮ໌. ຖ້າຫາກພວກເຂົາຍັງບໍ່ສົນໃຈກໍ່ຈົ່ງກ່າວວ່າ: “ເປັນພະຍານໃຫ້ເຮົານຳວ່າເຮົານັ້ນເປັນມຸສລິມ”). [ອາລີ ອິມຣອນ: 64] .

ຈາກນັ້ນເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຫັນຫຼັງໃຫ້ ແລະ ປະຕິເສດການເຊື້ອເຊີນຮັບອິສລາມ; ທ່ານນະບີ ຊ.ລ.ລ.ອ.ລ.ຮ. ອະໄລຮິ ອະຊ.ລ.ລ.ມ ແລະ ບັນດາຊ.ຮ.ບ.ຕ.ຫ.ຂ.ອ.ທ.ານ -ຂໍພຣະອົງອັລລໍຮ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ- ຈົ່ງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພວກເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກ.ານ.ດ.ພ.ສ.ຊ.ຊ.ຍ.ຕ.ເ.ໜ.ອ.ພ.ວ.ກ.ເ.ຂ.ົ.າ.

ແລະ ເພື່ອເປັນການຢືນຢັນເຖິງຄວາມຫຼົງຜິດຂອງພວກເຂົາ ແລະ ການທີ່ພວກເຂົານັ້ນຢູ່ບົນສາສະໜາທີ່ເປັນເທັດ ຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ຖືກຍົກເວີກດ້ວຍສາສະໜາຂອງທ່ານນ.ຣ.ມ.ດ ﷺ; ອັລລໍຮ໌ຈົ່ງໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ຊາວມຸສລິມວິງວອນຂໍຕໍ່ພຣະອົງໃນທຸກໆ ອັນ, ໃນທຸກໆ ການລະໝາດ ແລະ ໃນທຸກໆ ຣ.ກ.ະ.ອ.ັ.ດ

ໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ໂປດຊົງຊີ້ນຳເຂົາສູ່ແນວທາງທີ່ທ່ຽງຕົງ, ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທີ່ຕອບຮັບ, ເຊິ່ງນັ້ນກໍຄື: ສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ໃຫ້ເຂົາອອກຫ່າງຈາກເສັ້ນທາງຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກໂກດກຣີ້ວ, ເຊິ່ງແມ່ນ: ພວກຍະຮູດ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຄ້າຍຄືກັບພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ຮູ້ວ່າຕົນເອງນັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຫຼົງຜິດ ແຕ່ກໍຍັງຄົງດື້ດຶງຕໍ່ມັນ, ແລະ ປົກປ້ອງລາວໃຫ້ພົ້ນຈາກເສັ້ນທາງຂອງບັນດາຜູ້ຫຼົງຜິດ, ຜູ້ທີ່ດຳເນີນການເຄົາລົບພັກດີໂດຍປາສະຈາກຄວາມຮູ້, ແລະ ອ້າງວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເສັ້ນທາງແຫ່ງການຫຼົງຜິດ, ເຊິ່ງພວກເຂົາກໍຄື: ພວກນະຊໍຣ, ແລະ ຜູ້ທີ່ເອົາແບບຢ່າງພວກເຂົາຈາກປະຊາຊາດອື່ນໆ ທີ່ດຳເນີນການເຄົາລົບພັກດີຢູ່ບົນຄວາມຫຼົງຜິດ ແລະ ຄວາມໂງ່ຈ້າ, ແລະ ທ້າຫມົດທີ່ກ່າວມານັ້ນ: ເພື່ອໃຫ້ຊາວມຸສລິມໄດ້ຮັບຮູ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ທຸກສາສະໜາອື່ນນອກຈາກອິສລາມລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນໂມຄະ, ແລະ ທຸກຄົນທີ່ເຄົາລົບພັກດີຕໍ່ອັລລໍຮ໌ໃນແນວທາງອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນອິສລາມນັ້ນຄືຜູ້ທີ່ຫຼົງທາງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ບໍ່ເຊື່ອແບບນັ້ນ ລາວກໍບໍ່ແມ່ນຊາວມຸສລິມ. ແລະ ບັນດາຫຼັກຖານໃນເລື່ອງນີ້ ກໍມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍຈາກຄຳພີ ແລະ ສຸນນະຫ໌.

ສະນັ້ນ ຈົ່ງເປັນໜ້າທີ່ ທີ່ຈຳເປັນຂອງເຈົ້າຂອງບົດຄວາມ - ອັບດຸນ ຟັດຕາຫ໌ - ທີ່ຈະຕ້ອງຮີບຟ້າວທຳການເຕົ້າບະຫ໌ອັນບໍລິສຸດໃຈ ແລະ ຂຽນບົດຄວາມເພື່ອປະກາດການເຕົ້າບະຫ໌ຂອງຕົນ, ເພາະຜູ້ໃດທີ່ເຕົ້າບະຫ໌ຕໍ່ອັລລໍຮ໌ດ້ວຍການເຕົ້າບະຫ໌ທີ່ຈິງໃຈ; ອັລລໍຮ໌ກໍຈະຊົງຮັບການເຕົ້າບະຫ໌ຂອງລາວຜູ້ນັ້ນ; ດັ່ງທີ່ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົງດຳລັດໄວ້ວ່າ:

﴿...وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ﴾

(...ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຕົວສູ່ອັລລ໋ອ ໂດຍພ້ອມພຽງກັນ ເຖີດ ບັນດາຜູ້ສັດທາເອີຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຄວາມ ສຳເລັດ) [ອັນ-ນູຣ: 31] ແລະ ໃນໂອງການຂອງອັລລ໋ອ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿وَٱلَّذِينَ لَا يَدۡعُونَ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقۡتُلُونَ ٱلنَّفۡسَ ٱلَّتِي حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلۡحَقِّ وَلَا يَزۡنُونَۚ وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ يَلۡقَ أَثَامٗا ٦٨ يُضَٰعَفۡ لَهُ ٱلۡعَذَابُ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَيَخۡلُدۡ فِيهِۦ مُهَانًا ٦٩ إِلَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلٗا صَٰلِحٗا فَأُوْلَٰٓئِكَ يُبَدِّلُ ٱللَّهُ سَيِّـَٔاتِهِمۡ حَسَنَٰتٖۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ٧٠﴾

(ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ວິງວອນຂໍພະເຈົ້າອື່ນໃດຄຽງຄູ່ກັບອັລ ລ໋ອ, ແລະ ບໍ່ຂ້າຊີວິດທີ່ອັລລ໋ອໄດ້ຊົງຫ້າມ ເວັ້ນແຕ່ເປັນໄປໂດ ຍຊອບທຳ, ແລະ ບໍ່ຜິດປະເວນີ. ແລະ ຜູ້ໃດຫາກກະທຳສິ່ງດັ່ງກ່ າວ, ລາວຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບບາບກຳ)

ການລົງໂທດຈະຖືກເພີ່ມທະວີຄູນແກ່ລາວໃນວັນກິຍາມະ ຫ໌ ແລະ ລາວຈະຜ່ານັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດໄປໃນສະພາບທີ່ຖືກດູ ຖູກ.

(ນອກຈາກຜູ້ທີ່ກັບຕົວ ແລະ ສັດທາ ແລະ ປະຕິບັດຄວາມ ດີງາມ, ດັ່ງນັ້ນ ຊົ່ວເຫຼົ່ານັ້ນ ອົງອັລລ໋ອຈະຊົງປ່ຽນແປງຄວາມຊົ່ວ ຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເປັນຄວາມດີງາມ. ແລະ ອົງອັລລ໋ອ ເປັນຜູ້ຊົ ງອະໄພຍ່າງມາກໝາຍ, ຜູ້ຊົງເມດຕາສະເໝີ)

[ອັລ-ຟุรกอน: 68-70].

ແລະ ຈາກຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານນະບີ ﷺ:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«ອິສລາມລົບລ້າງສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ ການຕົ້ມບະຫົ່ກໍ່ລົບລ້າງສິ່ງທີ່ຜ່ານມາ.» ແລະ ຄຳກ່າວຂອງເພິ່ນ (ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ເພິ່ນ):

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

«ຜູ້ທີ່ກັບຕົວຈາກບາບ ເໝືອນດັ່ງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີບາບ»

ແລະ ໂອງການ ແລະ ຫະດີຊຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ແລະ ເຮົາຂໍຈາກອັລລໍ ຜູ້ຊົງບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງຍິ່ງ ໃຫ້ຊົງສະແດງແກ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສັດຈະທຳວ່າເປັນສັດຈະທຳ(ຄວາມຈິງ), ແລະ ຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ປະຕິບັດຕາມມັນ, ແລະ ໃຫ້ຊົງສະແດງແກ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເປັນເທັດວ່າເປັນສິ່ງທີ່ເປັນເທັດ, ແລະ ຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຫຼີກລ່ຽງຈາກມັນ, ແລະ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂປດປະທານແກ່ພວກເຮົາ, ແກ່ຜູ້ຂຽນ ອັບດຸນ ຟັດຕາ, ແລະ ແກ່ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ ເຊິ່ງການກັບເນື້ອກັບຕົວຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ຂໍພຣະອົງຊົງຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາທັງໝົດໃຫ້ພົ້ນຈາກການຫຼົງທາງຂອງບົດທົດສອບທັງຫຼາຍ ແລະ ຈາກການເຊື່ອຟັງຕາມອາລົມໃຝ່ຕ່ຳ ແລະ ໄຊຕອນ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງເປັນຜູ້ມີສິດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອະນຸພາບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍອັລລໍ ຊົງປະທານຄວາມສັນຕິຈຳເລີນ ແດ່ທ່ານນະບີ ມຸຮຳມັດ ຂອງພວກເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ບັນດາມິດສະຫາຍ ຂອງທ່ານ, ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຕາມພວກທ່ານດ້ວຍຄຸນງາມຄວາມດີຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

***

الفهرس

ອະລາສານ ທີ່ໜຶ່ງ 2
ຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສິ່ງທີ່ກົງຂັ້ນຂ້າມກັບມັນ..... 2
ຫຼັກການທຳອິດ : ການສັດທາຕໍ່ອັລລໍຮ໌ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ. 6
ຫຼັກການທີ່ສອງ : ສັດທາຕໍ່ມະລາອິກະຫ໌ (ເທວະທູດ),..... 22
ຫຼັກການທີ່ສາມ: ການສັດທາຕໍ່ບັນດາຄຳພີ, ... 24
ເຊິ່ງກໍປະກອບດ້ວຍ 2 ປະການຄື:..... 24
ຫຼັກການທີ່ສີ່ : ການສັດທາຕໍ່ບັນດານະບີ..... 27
ຫຼັກການທີ່ຫ້າ : ການສັດທາຕໍ່ວັນສິ້ນໂລກ (ວັນສຸດທ້າຍ)..... 28
ຫຼັກການທີ່ຫົກ: ການສັດທາຕໍ່ກົດກຳໜົດສະພາວະ (ກໍດັຣ)..... 29
ບັນດາຄວາມເຊື່ອທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ..... 36
ສານສະບັບ ທີ່ສອງ: ວ່າດ້ວຍໜຸກົ່ມຂອງການວິງວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ທ່ານນະບີ ﷺ 46
ອະລາສານ ທີ່ສາມ..... 66
ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກຈິນ ແລະ ໄຊຕອນມານຮ້າຍ ແລະ ການສາບານຕໍ່ພວກເຂົາ. 66
ອະລາສານ ທີ່ສີ່:..... 91
ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການອິບາດະຫ໌ດ້ວຍບົດວິຣິດຕ່າງໆ ທີ່ເປັນບົດອະຫ໌ ແລະ ຊິຣິກ 91
ອາລະສານ ທີ່ຫ້າ: 121
ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການສະເລີມສະລອງວັນເກີດຂອງທ່ານນະບີ ແລະ ບັນດາວັນເກີດອື່ນໆ..... 121
ອະລາສານ ທີ່ຫົກ: 134
ຂໍ້ຊີ້ຂາດກ່ຽວກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄ່ຳຄືນແຫ່ງອິສຣ໌ອ ແລະ ມຶຣະຣອຕ 134
ອາລະສານ ທີ່ເຈັດ:..... 142

ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການສະເຫລີມສະຫລອງໃນຄ່ຳຄືນເຄິ່ງເດືອນຊະອ໌ບ
ານ..... 142
ວາລະສານ ທີ່ແປດ: 159
ຂໍ້ຕັກເຕືອນສຳຄັນກ່ຽວກັບຄວາມເທັດຂອງຄຳສັ່ງເສຍທີ່ຖືກກ່າວອ້ຳ
ງ..... 159
ທ່ານອາຈານ ອະຫ໌ມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ມັສຍິດອັນ-ນະບາວີ ອັນຊ໌ງກງດ .. 159
ວາລະສານ ທີ່ເກົ້າ: ຂໍ້ກຳຫນົດກ່ຽວກັບເວດມົນໃສຍະສາດ ແລະ
ການເປັນຫມໍດູ ແລະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພວກມັນ..... 178
ວາລະສານ ທີ່ສິບ:
ການຕັກເຕືອນກ່ຽວກັບການສ້ຳງມັສຍິດເທິງບັນດາກຸໂບຣ (ຫຼຸມຝັ່ງສົບ)
..... 197
ວາລະສານ ທີ່ສິບເອັດ: ການຝັ່ງສົບຄົນຕາຍໃນມັສຍິດ..... 204
ວາລະສານ ສະບັບ ທີ່ສິບສອງ: ການຊີ້ແຈ້ງການປະຕິເສດສັດທາ ແລະ
ຄວາມຫຼົ້ງຜິດຂອງຜູ້ທີ່ອ້ຳງວ່າອະນຸຍາດໃຫ້ອອກຈາກຊະຣີອະຫ໌ຂອງມຸຮ່ຳ
ມັດ ﷺ ໄດ້. 208

❋❋❋

lo397v4.0 - 12/04/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

ສານຈາກສອງສະຖານທີ່ ແຫ່ງຄວາມສັກສິດ

ເນື້ອຫາຄຳແນະນຳທາງສາສະໜາ
ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງສູ່ມັສຍິດອັລຫະຣອມ
ແລະ ມັສຍິດອັນນະບະວີ ໃນພາສາຕ່າງໆ